मराठी - संत - तत्त्वज्ञान : संज्ञाकोश

(मध्ययुगीन मराठी वाङ्मयाच्या आधारे)

MARATHI - SANTA - TATVAJNYAN : SAMJNYA - KOSH

(BASED ON MADHYA-YUGEEN-MARATHI VANGMAYA)

खंड २ : (क ते न)

VOLUME 2 : (K TO N)

लेखक

प्रा. हरी श्रीधर शेणोलीकर

PROF. H. S. SHENOLIKAR

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

40651

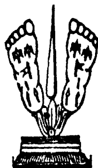
தனிஸ்லோகம் வ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம் 1 10
பாரதாதி தனிஸ்லோகம ,, ,,
ராமசரமஸ்லோகம ,, ,, 0 3
அஷ்டகாரஸ்லோக டிப்பணி ,, ,, 0 1
யதிதர்மஸமுச்சயம ,, ,, 0 2
முதல் திருவந்தாதி ,, ,, 0 9
இரண்டாம் திருவந்தாதி ,, அரும்பத ப்ரதிபத ஸஹிதம 0 9
மூன்றாம் திருவந்தாதி ,, ,, 0 6
நான்முகன் திருவந்தாதி ,, ,, 0 6
திருவிருத்தம ,, 0 7
திருவாசிரியம அரும்பத ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம 1 14
பெரிய திருவந்தாதி ,, ,, 0 3
திருவெழுகூற்றிருக்கை ,, ,, ப்ரதிபத ஸஹிதம 0 7
சிறிய திருமடல ,, ,, 0 3
பெரிய திருமடல 0 5
திருக்குறுந்தாண்டகம் 0 5
திருநெடுந்தாண்டகம 0 3
திருப்பல்லாண்டு 1 0
[illegible] உரையுடன் 0 8
பராசர விசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம தாத்பர்ய ஸஹிதம ,, 0 8
ஷண்மதத்ராபர்சி 0 7
பெரியதிருமொழி க முதல் கக பத்துகள் (3) 0 1
பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யாநம் 8 0
திருச்சந்த விருத்தம வ்யாக்யாநம 5 6
திருமாலை வ்யாக்யாநம 1
திருப்பள்ளியெழுச்சி
அமலனாதிபிரான
திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி
உபதேசரத்தினமாலை

இப்படிக்கு
ம. [illegible]
காரியதர்சி [illegible],
நெ. h ச, வெங்கடாசல முதலி வீதி, சென்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:







பரமகாருணிகரான ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

[redacted]

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம் |
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||

தனியன்.

கோயிற்கந்தாடையண்ணன் அருளிச்செய்தது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

முன்னந் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தாமுபதேசித்தநேர்
தன்னின்படியைத் தணவாதசொல் மணவாளமுனி
தன்னன்புடன்செய் உபதேசரத்தின மாலைதன்னைத்
தன்னெஞ்சுதன்னில் தரிப்பவர் தாள்கள் சரண் நமக்கே.

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

பதவுரை.

முன்னம்	பூர்வத்தில்
திருவாய்மொழிப்பிள்ளை	திருவாய்மொழிப்பிள்ளை

உபதேசரத்தினமாலைத் தனியன்.

தாம்உபதேசித்த	தாம் உபதேசித்தருளிய
நேர்தன்னின்படியை	க்ரமத்தின் ப்ரகாரங்களை
தணவாத	(கேட்ட அம்சத்தில்) குன்றாத
சொல்	ஸ்ரீ ஸூக்திகளையுடையரான
மணவாளமாமுனி	ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள்
தன்	தம்முடைய
அன்புடன்	லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமான ப[illegible]டனே
செய்	அருளிச்செய்த
உபதேசரத்தினமாலைதன்னை	உபதேசரத்தினமாலை யென்னும் ப்ரபந்தத்தை
தம்	தங்களுடைய
நெஞ்சுதன்னில்	மனதில்
தரிப்பவர்	நிலைக்கச் செய்யுமவர்களுடைய
தாள்கள்	திருவடிகள்
நமக்கு	நமக்கு
சரண்	அடைக்கலமாகும்.

தனியன் பதவுரை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

பரமகாருணிகரான பிள்ளைலோகமஜீயர் அருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

பெரியஜீயராகிற (க) "பின்னை வணங்குஞ்சோதி" என்கிற நம்பெருமாளாரு மாமுனிக்கும்படி அக்கரையராய், அநந்த ஸாரு(சீ)தானபானை திவ்யஸூரிகளின் லொருவ வாந்தவதரித்த ரென்னும்படியான தரத்தையுடையராய், திருவாய்மொழிப் பிள்ளை ர் திருவடிகளிலே பாஸராயிருந்து (உ) "தேவுமற்றறியேன்" என்னும படி தீர்த்த(ரு)கஷ்டராய், அவருபதேசத்தாலே திருவாய்மொழி தொடக்கமான அசேஷ திவ்யப்ரபந்தங்களினுடையவும், அதின் ஸாரபூதமான அசேஷ ரஹஸ்யங்களினுடையவும் அர்த்தத்தை (ச)ஸரிக்ஞக்ருதார்த்தராயிருப்பாராய், அந்தப்பிள்ளை தாமே நுபாம்பரையாகிற பாரத்துக்கு நிர்வாஹகத்தவமென்னும்படி ஞானவைபவத்தைப் பூண்டாக்கும் பண்டாரமான உடையவர் திருவடிகளை உபகாரராக் வ்யாகப் பற்றியிருமென்று உபயாசமிகுதி லே காட்டிக்கொடுக்க, அத்தாலே அவர் திருவடிகளிலே அதி ப்ராவண்யத்தையுடையராய், "இராமாநுசன் தாளிபிடித்தார் பிடித் தாரைப்பற்றினனும் திருவுடையோம்" என்னும்படியே தம்மை ஸரிக்கவாகளுக்கு ஒரு தளையாகுமில்லையாம்படியான பாரதவயத்தால் வந்தெளரவ்யதையுடையராய், ஆழ்வார் களுடையவும் ஆசார்யர்களுடையவும் அருளே தமக்கு விளைநீராம் படியாக வாழ்(ழி)ந்து போருமவராய், அதனால் பராங்குச காலட்டநாததிருநடையவும் நாதயாமுன யதிவராதிகளுடை யும் பா(ஸா)வத்தைத் தமக்கோராகாரத்தாலே யுடையராம்படி ருப்பாராய், ஸகல ஜீவர்களையுஜ்ஜீவிக்கைக்குத்தப்பாராய், தம்மு டைய பரமகருணையைப் ப்ரயோஜனமாயாலே பரம ரஹஸ்யமாக் க்கேனியவஸ்யம் ஸம்ப்ரதாயத்திலே ப்ரகாசிப்பித்தருளின

பெருமையையுமுடையராய், "மணவாளமாமுனியை யினியாபாரகவிலலை யுலகேழிலு முயர்ந்தோரிலும்" என்னும்படி உபய விபூதியிலும் தம்முடைய ஸௌஷீல்யாதி குணங்களுக்கு உபமாநமில்லே யிருக்கிற உத்கர்ஷத்தை யுடையராயிருப்பாராய், சங்கமத்ஸம்பத்தாயங்கொண்டு, * திருவரங்கந்திருப்பதியே யிருப்பாவெழுந்தருளியிருப்பாராய், ஆகையாலே கோயில்மணவாளமாமுனியென்று நிரூபகமாம்படி யிருப்பாரொருவரிறே.

ஏவம்வித மாஹாத்ம்யத்தை யுடையராயிருக்கும் வரவரமுனிவர்யரான ஜீயர், தம்முடைய பரமக்ருபையாலே ஆழ்வார்களுடையவும் ஆசார்யர்களுடையவும், அவதாரங்கள் அதீதகாலமாகையாலே "தெருளுற்றவாழ்வார்கள் சீர்மையறிவாரார் அருளிச்செயலையறிவாரார்" என்னும்படி அவர்களுடைய அவதாரங்களையும் உக்த்யநுஷ்டாநங்களும் ஒருவர்க்குந் தெரியாதபடி ஸங்குசிதமாய் வருகிறபடியையும், தத்காலத்திலே சேதநருடைய அஜ்ஞாநாந்த்யத்தையும் கடாக்ஷித்தருளி, இனி இவர்கள் விஷயமாக ஆழ்வார்களுடைய அவதார ரஹஸ்யாதிகளென்ன, தத்ஸூக்திகளென்ன, தத்பரம்பரையிலாசார்யர்களுடைய உக்த்யநுஷ்டானங்களென்ன, இவை தொடக்கமான அர்த்தவிசேஷங்களை யெல்லாப்ரகாசமாக்கி, தத்வயமுகத்தாலே இவர்களை உஜ்ஜீவிப்பிப்போமென்றறுதியிட்டு இவற்றில் விசேஷங்களைக் கேவலம் உபதேசமாத்ரமாக ப்ரகாசிப்பித்தால் தத்காலத்திலவர்களுக்கொழியப் பிற்காலத்திலவர்களுக்கு உபஜீவ்யமாகை யரிதென்று தத்காலத்திலவர்களோடு பிற்காலத்திலவர்களோடு வாசியற எல்லாரு மறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ப்ரபந்தஸ்தமாம்படி பண்ணவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அதின்பின்பு ஆசார்யர்களுடைய உபதேச பரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தங்களை உபதேசரத்தினமாலையாகிய ப்ரபந்தமுகேந ப்ரதிபாதித்தருளுகிறார். ஆகையிறே இதற்கு உபதேசரத்தினமாலை யென்று திருநாமமாயிற்று.

இதுதான் ஆழ்வார்களுடையவும் ஆசார்யர்களுடையவும் தத்ஸூக்திகளினுடையவும் வைபவத்தை ப்ரதிபாதிக்குமதாகையாலே ஸகல ப்ரபந்த விலக்ஷணமுமாயிருக்கும்; இதில் ப்ரதிபாதிக்க அர்த்தந்தான் திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அநந்யார்ஹ

சேஷத்வாத்யாகாரத்ரய யுக்தருடைய வைபவமாயத்து; ஆகையால் இதுக்கடி திருமந்த்ரமாயிருக்கும். திருமந்த்ரார்த்த நிஷ்டருடைய படியையிறே(க)"பயிலுஞ்சுடரொளி"(உ) *நெடுமாற்கடிமையிலே ப்ரக்ஷ்யுபபாதிப்பது. மத்தை யடியொத்தினதாயிறே* கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு இருப்பது. அதினபடியிறே ராமாநுஜநூற்றந்தாதி. அவை யிரண்டினபடியையும் ப்ரதிபாதிக்க ப்ரபந்தமாயிறறு இது; - ஆழ்வார்கள வைபவத்தையும எம்பெருமானார் வைபவத்தையும் உபபாதிக்கையாலே. ஆகையால இது சரமத்தில சரமமாயிருக்கும்.

இனி இப்ப்ரபந்தோக்தரானவர்களில, ப்ரதாநரான ஆழ்வார்கள் திருநக்ஷத்ராதிகளை ஆதரிக்கைக்கடி யென்னென்னில, ஆசார்யத்வத்தை யாசைப்பட்டு ஸ்ரீகீதையும அப(ஹ)யப்ரதாநமு மருளிச்செய்தப்ரதம குருவான வாஸுதேவன், ஸம்ஸாரிகள ஸமரக்ஷணார்த்தமாக இதரஸஜாதீயனாய வந்தவதரித்த ரோஹிணீ புநர்வஸ்வாதி நக்ஷத்ரங்களென்ன, சைத்ர ப்ரௌஷ்டபதாதி மாஸங்களென்ன, யமுநா ஸரயூ தீரங்களான மதுரா அயோத்யாதி நகரங்களென்ன, இவை தொடக்கமானவை இதிஹாஸாதிகளிலே பரணிதமாயப் பாருகையாலும அவவோபாதி இங்கும தத்ப்ரதிபத்தியை உக்தநுஷ்டாநங்களாலே உபதேசித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக, அநந்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஆகஸ்மிக க்ருபையாலே அவதரித்த இவர்களுடைய திருநக்ஷத்ரங்களான பூர்வ திருநக்ஷத்ரங்களென்ன ப்ரஸவயுஜாதி மாஸங்களென்ன, அயோத்யா மதுராதிகளோடே ஸஹபடிதமான காஞ்ச்யாதி நகரங்களென்ன, அவற்றோடே சேர்ந்த காவேர்யாதி நதிகளென்ன, இவை யெல்லாவற்றையும் அந்த இதிஹாஸாதிகளிலே(க)"கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி-கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி" என்றும்(உ)"க்வசித் க்வசித்-க்வசித் க்வசித்" என்றும் இப்படி ஸூசிப்பிக்கையாலும, அதுக்குமேலே * மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற மாஹாத்ம்யத்தாலே பகவதபராவஸ்ப ப்ரபந்நரென்றும் பேர்பெற்றிருக்கையாலும், அவனுடைய பதிநய தோற்றம் போலே பதின்மராய் பகவதவதார விசேஷமாக ப்(ர)க்ஞாதமாக அவதரித்தவர்களாகையாலும், அவனுகந்தவர் தநிக்கிற அர்ச்சாஸ்தலங்களான அகில திவ்யதேசங்களிலும, தாங்களும அதுக்கநுரூப

மான அர்த்தாநுஸந்தானங்களைப் பரிக்ரஹித்து ஸேவித்துக்கொண்டு, அல்லாதார்க்கு ஸேவ்யராய் அதுக்களோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே ஸர்வாத்மாக்களையும் உஜ்ஜீவிப்பிக்க வல்லவராயிருக்கையாலும் இவர்கள் திருநக்ஷத்ரங்களும் அவற்றோபாதி யாதரித்து உபாஸிக்கக் குறையில்லை.

இனி * ஆழ்வார் திருமகளாராண்டாள் தொடக்கமான ப்ரகரணம் இவர்களுக்கு ப்ரபாதங்களாய்ப் போருகையாலும், அவர்களில் ஸாதிஶயிதமான வைபவத்தை யுடையராகையாலும், அவதார (ம)கணையில இவர்க ளவதாராதி க்ரமங்களும், ஸம்ப்ரதாய க்ரமமாய்த்து இவர்களெல்லாருடையவும் ஏற்றத்தையுமறிந்து ஆதரித்துப்போருமவர்களாகையாலே ஆச்சார்யர்களும் ஆதரணீயரானார்கள்.

இனி † வேறொருவேதகியிருப்பாரான ப்ரதமபர்வ நிஷ்டருடைய வைபவத்தையும், ‡ * பற்றுமவரைச் சாற்றியிருப்பாரான சரமபர்வ நிஷ்டருடைய வைபவத்தையும் தத்தாத்ர்ய திசரிணுடைய வைபவத்தையும் தப்பயஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹமான ரஹஸ்யத்தினுடைய ரஸ்யதையையும் ப்ரதிபாத்யாநுஷ்டான சரமபர்வ நிஷ்டாக்ரமங்களையும் ஸத்ஸம்ப்ரதாயமுடையவர்களுக்கு, ப்ரபந்த ஸூக்தஸ்தர் பரஸ்தமடியாக ப்ராப்யஸித்தியுண்டாம்படியையுஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுவதான அர்த்தவிசேஷங்களையும் ஸ்வநிஷ்டாகதநரூபேணவும், பரோபதேசரூபேணவும் அருளிச்செய்தருளின்று கொண்டு இந்த குருபரம்பரா வைபவ கதநமுகத்தாலே குருகுல துர்யரான தாம் ஸர்வர்க்கும் குருபரம்பராவயமுண்டாய் உஜ்ஜீவிக்கும்படி பண்ணியுபகரித்தருளுகிறார்.

உபதேசரத்தினமாலை
வ்யாக்யாநாவதாரிகை முற்றிற்று.

‡ அத்தைச்சிரித்திருப்பாரான.



ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:



பரமகாருணிகரான மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

உபதேசரத்தினமாலை.

மூ.—எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின்னருளால்
வந்தவுபதேச மார்க்கத்தைச—சிந்தைசெய்து
பின்னவருங்கற்க வுபதேசமாய்ப்பேசுகின்றேன்
மன்னியசீர்வெண்பாவில் வைத்து. (க)

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥க॥

பதவுரை.

எந்தை	எமது ஸ்வாமியான
திருவாய்மொழிப்பிள்ளை	திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினுடைய
இன்	இனிமையான
அருளால்	விசேஷகடாக்ஷத்தாலே
வந்த	எனக்குக் கிடைத்த
உபதேசமார்க்கத்தை	உபதேச வரலாற்றை
சிந்தைசெய்து	சிந்தித்து
பின்னவரும்	எனக்குப் பிற்பட்டவர்களும்
கற்க	அப்யஸிக்கும்படி
மன்னிய	நிலைபெற்ற
சீர்	சிறப்பையுடைய
வெண்பாவில்	வெண்பா வென்னும் பாட்டில்
வைத்து	அமைத்து
உபதேசமாய்	உபதேசமாக
பேசுகின்றேன்	சொல்லுகின்றேன். (க)

அவ. — இதில் முதற்பாட்டில, தமக்காசார்யரான பிள்ளையுடைய ப்ரஸாதத்தாலே க்ரமாக(ம)தமாய்வந்த அர்த்தவிசேஷங்களைப் பின்புள்ளாருமறிந்து, உஜ்ஜீவிக்கும்படி ப்ரபந்தரூபேண உபதேசித்து, ப்ரகாசிப்பிக்கிறோமென்று ஶ்ரோத்ரு புத்தி ஸமாதாநார்த்தமாக ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணியருளுகிறார். (எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை) என்று தொடங்கி; - அதாவது திருமலையாழ்வாரென்று திருநாமமான இவர்க்குத்திருவாய் மொழியிலுண்டான அத்யந்தாபி(நி)விேஶமடியாகத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையென்று தேசந்திகழும்படியான திருநாமமாய்த்தென்கை. அது தோன்ற "திருமலையாழ்வார் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை" என்று தாமே திருவுள்ளம்பற்றியருளினரிறே. இவரருளிச்செய்யும் அர்த்தங்களுக்கெல்லாம் ஆப்தியிருக்கிறபடி.

வ்யா.-(எந்தைதிருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால்வந்த வுபதேச மார்க்கத்தை) என்னுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்கு க்ருஷிபண்ணிக்கொண்டுபோரும்படியானப(ரி)ந்தவிசேஷத்தையுடையரான

பிள்ளை தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே உபதேசிக்கவந்த உபதேசத்தினுடைய வரவாறனை. "உபதேசமாய்ப் பேசுகின்றேன்" என்று மேலேக்ரியை. இத்தால "தனனெஞ்சில் தோற்றினதேசொல்லி, இது சுத்த உபதேசவரவாற்றதென்பர்" என்றதுக்கெதிர்த்தட்டான ஸாத்த ஸம்ப்ரதாயமிருக்கிறபடி. ஆக, கீழ்ச்சொன்ன பதத்ரயத்தாலும தம்மை விஷயீகரிக்கைக்கடியான ஸம்பந்தமும், ஜ்ஞாநபூர்த்தியும், தயாபூர்த்தியும் தமக்குத் தஞ்சமாயிருக்கிறபடி.

(எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினருளால்வந்த) (௧) 'தாயாய்த்தந்தையாய்," (௨) "அன்னையாயத்தனுய" என்னுமாபோலே, எனக்கு அன்னையு மத்தனுமாயிருக்கிறவர். எந்தையினை முறையாலே முலைகடுப்பாலே தரையிலே பீச்சுவாரைப்போலேயிறே எனக்கின்னருளசுரந்தது. (௩) "எயிற்றிடை மண்கொண்ட வெந்தைபிராப்பகலோதுவித் தென்னை" என்னுமாபோலே இப்படித்தமக்கு நிருபாதிக பிதாவான பிள்ளையுடைய ப்ரஸாதத்தாலே க்ரமாக(ம)தமாய்வந்த வழியைப்ரதிபத்திபண்ணியாய்த்து இவருபதேசித்தருளுவது. அதாவது (௪) "விவஸ்வா[illegible] - விவஸ்வாநமநவே ப்ராஹ மநுரிக்ஷ்வாகவேப்ரவீத் | ஏவம் பரம்பராப்ராப்தம்" என்கிறபடியே பரமபரையாய் வந்த பரிஸுத்தமான உபதேசமார்க்கத்தை மநநம்பண்ணியென்கை. (மார்க்கத்தைச்சிந்தைசெய்து) மார்க்க சிந்தைபண்ணி.

(பின்னவருங்கற்க) தம்வழியைப் பின்சென்று பிழைக்கவிருக்கிற பின்னவர்களும, ஸந்மார்க்கவர்த்திகளாம்படி யப்யஸிக்க. முன்னோர் மொழிந்தமுறைதப்பாமறகேட்டுப் பின்னோர்ந்து, பின்னவருங் கற்க வுபதேசமாயப் பேசுகிறபடி. அதாவது (௫) "நெறியுள்ளியுரைத்த" என்னுமாபோலே, ஸர்வஜ்ஞரான தாமருளிச்செய்ததெல்லாம், (௬) "சொல்லும் விடுசுருதியாம்" என்கிறபடியே ப்ரமாணதமமாயிருக்கப் பின்புள்ளார்க்கும் ப்ரதிபத்தி

(௧) தி-வாய் ௨ ௩-௨. (௨) கண்ணி-௪. (௩) பெரி-தி-௫-௨-௩.
(௪) கீ-௪-௨, (௫) தி-வாய்-௧-௩-௫. (௬) ஜ்ஞாநஸாரம்.

ஹேதுவாய அப்யஸிக்கைக்குடலாக ஆராய்ந்தருளிச்செய்தபடி யென்கை. (உபதேசமாயப்பேசுகின்றேன்) இவ்வர்த்தத்தின சீர் மையிருக்கிறபடி. இதுதான் ப்ரபந்நநிஷ்டர் வைபவந்தொடங்கி, ஆசார்யாபிமாநநிஷ்டர்வைபவமிறுதியாக வுண்டான அர்த்தவிசே ஷங்களையிறே உபதேசமாய்ப் பேசுகிறது

இப்படி கௌரவமான அர்த்தவிசேஷங்களைப் பின்னவருங் கற்க வுபதேசமாயப் பேசுகின்றேனென்று உபதேசிக்குமிடத்தில், தமக்குப்பிள்ளை ரஹஸ்யமாக ஓராணைவழியா யுபதேசிந்தாற்போ லின்றிக்கே, அகில சேதநரும் இவ்வர்த்தத்தை அப்யஸித்தறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ப்ரபந்தமுகேந ப்ரகாசிப்பிக்கிறேனென்கிறார். (சிந்தை செய்து பேசுகின்றேன்) இவருடைய (க) "யஜ்ஞோபவீதவாய்யா யதி த்வாவக்-யத்திப்ரஸாதயாயதி தத்வாசாவதத்" - இது வாய்த்து; (பேசுகின்றேன் மன்னியசீர் வெண்பாவில வைத்து) அதுசெய்யுமிடத்து வெண்பாவிலே வைத்தாய்த்து இவரருளிச செய்தது. அதாவது – தமிழுக்கு வெண்பா கலித்துறை என்று மாபோலே அநேகம் பாக்களுண்டிறே. அதில கலித்துறையாலே ப்ரவ்ருத்தமாய்த்து சரமப்ரபந்தமான நூற்றந்தாதி. அதிலும் அப்யஸிக்க எளிதாயிருக்கிற வெண்பா வென்கிற சந்தஸ்ஸிலே வைத்தாய்த்து சதிருடையதமிழ்விரகரான தாம அருளிசசெய்தது கற்கவிறே தாமுபதேசிக்கிறது.

"வெண்பாவிருகாலிற் கல்லானை" என்றிறே இதின் எளிமை யிருப்பது. அதுக்குச் சீர்மன்னுகையாவது, முச்சீர் நாற்சீரென்று சொல்லப்படுகிற சீரோடே பொருந்தியிருக்கை. அன்றிகே, (உ) "புகழ்மலிந்தபா" என்னுமாபோலே இதுவும சீர்மன்னியிருக் கிற தென்னவுமாம். * எண்ணருஞ்சீர் பொயகைமுன்னோருடைய சீரோடே பொருந்தியிருக்கிறது. அதுக்கநுகுணமாக, மன்னிய சீர் வெண்பாவில் வைத்தென்று யோஜிக்கக்கடவது. (பேசுகின்றேன்) (ந) "பேசு மளவன்றிது' என்னுமர்த்தம் எல்லாருடையவும் தார்க்க(ம-)திகண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் ஸௌலப்யத்தமாம்படி முக்தகண்ட(ண)மாகச சொல்லாநின்றேன், நீங்கள்கேட்கிலுமாம், தவிரிலுமாம்; நான் சொல்லியல்லது தரியேன்

(க) யஜுர், உ-கா-ரு-ப்ர, அ-கக. (உ) இரா-நா-ச. (ந) நூ-மொ-உ-ச-கூ

மூ.—கற்றோர்கள் தாமுகப்பர் கல்விதன்னி லாசையுள்ளோர்
பெற்றோமெனவுகந்து பின்புகற்பர் — மற்றோர்கள்
மாச்சரியத்தாலிகழில் வந்ததென்னெஞ்சே யிகழ்கை
ஆச்சரியமோ தானவர்க்கு. (உ)

நநந்துபைரா ந்தியதா: ஸாக்ஷூதீஷூவோ வி
யதீஶாயஜேஷூக்ஷாவகாஸ ஐதிய்யஷூக்ஷா:।
அஸிந்து கா ஸ்ரீ ஸ்வஸாரக்ஷவயிரபேயா
கிம்பந்த செந்தாயத்ஸ்திஃ கிந்தவிஷயாய॥ (உ)

உபாஸகரானவர்களுக்கு (க) "யேநாக்ஷரம் புருஷம் வேத ஸத்யம் ப்ரோவாச தாம் தத்த்வதோ ப்ரஹ்மவித்யாம்" என்று சொல்லக்கடவ அர்த்தத்தைப் பேசுகின்றேனென்று அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக உபதேசிக்கை க்ருபாதிசயமிறே. இத்தால் ஆழ்வாரொருவர்க்கு ஸர்வேஶ்வரன் மயர்வறமதிநல மருளத்தாம் *ஊரும் நாடும் உலகமும் தம்மைப் போலாக்கும்படி மயர்வற மதிநல மருளி வாழ்வித்தாற்போலே, இவரும் தமக்குப் பிள்ளையருளால் வந்த அர்த்தத்தையடைய உபதேசித்தருளி வாழ்வித்தருளுகிறாரயத்து. (க)

பதவுரை.

நெஞ்சே	மனமே
கற்றோர்கள் தாம்	கல்வியறிவுடையார் தாங்கள்
உகப்பர்	ஸந்தோஷிப்பார்கள்;
கல்வி தன்னில்	கல்வியைப்பயிலுவதில்
ஆசையுள்ளோர்	ப்ரீதியுடையவர்கள்
பெற்றோம் என	இதை லபிக்கப்பெற்றோமேயென்று
உகந்து	
பின்பு	பிறகு
கற்பர்	அப்யஸிப்பார்கள்;
மற்றோர்கள்	அன்னியர்கள்
மாச்சரியத்தால்	பொறாமையாலே
இகழில்	தோஷஞ்சொல்லுவார்களாகில்

(க) முண்டக-க-உ-கங.

வந்தது	வந்த குறைதான்
என்	யாதாகும்;
தானவர்க்கு	ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு
இகழ்கை	மற்றொன்றில்ல தோஷஞ்சொல்லுவது
ஆச்சரியமோ	ஆஸ்சர்யமாகுமோ. (௨)

அவ.—இரண்டாம்பாட்டு. "பின்னவருங் கற்க வுபதேசமாய்ப் பேசுகின்றேன் மன்னியசீர் வெண்பாவில்வைத்து" என்றருளிச்செய்யாநின்றீர், மத்ஸரக்ரஸ்தரானவர்கள் இதனை யிகழார்களோவென்று தம் திருவுள்ளத்துக்குக் கருத்தாக, அதனாலே வருவதோர் அவத்யமில்லை, அது அவர்கள் விஷயத்தில் ஆஸ்சர்யமுமன்றென்று தம் திருவுள்ளத்தைத் தேற்றியருளுகிறார்.

வ்யா.—(கற்றோர்கள் தாமுகப்பர்) * அறியக்கற்றுவல்லாரா யிருக்கிற ஆசார்யர்கள் தாங்கள், நாம் உபதேசிக்கவேண்டும் அர்த்தங்களை, இவர் இப்படி ப்ரபந்தமுகேந உபதேசித்துப்போருவதே யென்று உகப்பர்கள். அன்றிக்கே, ஆசார்யோச்சாரணாநூச்சாரண முகத்தாலே இந்த ப்ரபந்தத்தை அப்யஸித்தவர்களாகவுமாம். இப்படி ஜ்ஞாதாக்களன்றிக்கே, ஜ்ஞாநபுபு(ஸா-ஹா)த்ஸையுடையரா யிருக்குமவர்கள் படி சொல்லுகிறது. (கல்வி தன்னிலாசையுள்ளோர் பெற்றோமெனவுகந்து பின்புகற்பர்) ‡ அறிவுடையார். இப்படி கற்றவர்களிடங்களிலே கேட்கவேண்டுமென்கிற ஸ்ரத்தையையுடையவர்கள், பெருவருத்தத்தோடே பெறவேண்டும் அர்த்தத்தை இப்படி ப்ரபந்தஸ்தமாக்குவதேயென்று நிதிபெற்றாற்போலே இத்தைப்பெற்று ஹர்ஷயுக்தராய்க்கொண்டு கற்றவர்களிடங்களிலே கற்றுக் கேட்டு, க்ருதார்த்தராவர்கள்.

(மற்றோர்களித்யாதி) ஏததுபய வ்யதிரிக்தராயிருக்கிற மற்றோர்கள்; அவர்களாகிறார் - அறிந்தவர்பால்சென்று சேருதல் செய்யாத தீமனத்தர் போல்வார்; அவர்கள், (மாச்சரியத்தாலிகழில்) மாச்சரியமாவது, பிறர்மினுக்கம் பொறாமையை அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்குகை. அதாவது - பிறருடைய உச்ச்ராயத்தைக்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுக்களாய் அதுக்கோரவத்யத்தை யாரோபித்து

† உய்யநினைவுடையார்.

மூ.—ஆழ்வார்களவாழி யருளிச்செயல்வாழி
தாழ்வாதுமில்குரவர்தாம்வாழி—ஏழ்பாரும்
உய்யவவர்களுரைத்தவைகடாம்வாழி
செய்யமறைதன்னுடனே சேர்ந்து. (௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩)

இகழ்வராகி லென்றபடி. (யாந்தமேதமாம்மேனேசே) பிறாமினுக்கும பொறுமையிலலாப் பெருமையையும பெற்றுடையவென்னோடு ஏக ஹ்ருதயமாயிருக்கிற மநஸ்ஸே! அததாலவந்ததென்? * மனக்குற்ற மாந்தரானவர் பழிக்கில புகழாயன்றோ இருப்பது. ஆனாலும் இகழ்வர்களாகில தவிர்ந்தாலோவென்ன, (இகழ்கை யாச்சர்யமோ ஆனவர்க்கு) பழிக்கில்பணைப்பார்களாயிருக்குமவர்களுக்கு இகழு கைதான் ஆச்சர்யமுமன்றேயென்கை. ஆகையால் அது அவர் களுக்கு ஸஹஜமாயிறே யிருப்பது, இத்தால் அநுகூல ப்ரதிகூல ருடைய ஆதராநாதரங்கள் ப்ரபந்தத்துக்கு அதிசயாவஹமென்ற தாய்த்து. (௨)

பதவுரை.

ஆழ்வார்கள	பதின்மரான ஆழ்வார்கள்
வாழி	வாழ்வார்களாக;
அருளிச்செயல்	அவர்களருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்கள்
வாழி	வாழ்வனவாக;
ஆதுதாழ்வும்	எந்தத்தாழ்வும்
இல	இல்லாத
குரவர்தாம்	பூர்வாசார்யர்கள்
வாழி	வாழ்வார்களாக;
ஏழ்பாரும	ஏழுலகங்களிலுள்ளவர்களும்
உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக
அவர்கள்	அந்தப்பூர்வாசார்யர்கள்

(ஏழ்பாருமுய்ய வவர்களுரைத்தவைகள் தாம்வாழி) என்றாவது: ஸப்தத்வீபவதியான பூமியிலுண்டானவர்களெல்லாரும் "உலகுய்ய மொழியாகளுங் கேட்டுய்ய" என்கிறபடியே ஸர்வலோகங்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்படியிறே இவர்கள் வ்யாக்யாநம் செய்தருளிற்று. அது செய்யுமிடத்து, (செய்யமறை தன்னுடனேசேர்ந்து) ஸகல ஶாஸ்த்ர நிபுணரான தாங்கள் ஸகலவேதாந்த ஸாரார்த்தங்களையும் அருளிச்செயல்களின் அர்த்தமான அடியாத்தியாயிருக்கும்படியிறே இதுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளிற்று. அன்றிக்கே, அரிய அருளிச்செயல்களின் வ்யாக்யாநங்களை வேத தாத்பர்யங்கள் பின்செலலும்படியாயுமிறே இவர்கள் வ்யாக்யாநத்தின் வைபவமிருப்பது (க)"விபயஶ்சவைதிகா ஸ்த்வதீயமஹீர மநோநுஸாரிண:— விதயஶ்சவைதிகா ஸ்த்வதீயகம்பீர மநோநுஸாரிண:" எனக்கடவதிறே.

"செய்யமறைதன்னுடனேசேர்ந்து அவர்களுரைத்தவைகள் தாம்வாழி" என்று தத்விஷய மங்களாஶாஸந மிருக்கும்படி. (செய்யமறை) அநுகூலர்க்கு ஸ்வார்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு ப்ரதிகூலர்க்கு ப்ரகாசிப்பியாதிருக்கை. அவர்களுரைத்தவைகளதன்னுடனே சேருகையாலேயிறே செய்யமறையாய்த்து. அதாவது: "அல்பஶ்ருதர் கலக்கின ஶ்ருதி நன்ஞானத்துறைசேர்ந்து, தெளிவுற்று, ஆழ்பொருளை யறிவித்தது" என்கிறபடியே, அதிநிர்மலமான அருளிச்செயல்களின் வ்யாக்யாந முகேந வாய்த்து அதிக(ம)ஹநமான வேதங்களின் அர்த்த தர்ஶநம்பண்ணலானதும்;

ஆக இத்தால் விலக்ஷண ப்ரமாண ப்ரமாதாக்களுக்குக்கலிதோஷம் தட்டாதபடி நித்ய நிரவத்யத்வாத்யாகாரங்களோடே செல்லவேணுமென்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணியருளினாராய்த்து. (உ) "ப்ரமாணஞ்ச ப்ரமேயஞ்ச ப்ரமாதாரஶ்ச ஸாத்விகா: | ஜயந்தி கலிவிதாரிஷ்டம் ஸகாஸவஸ்து ஸவஸ்யா - ப்ரமாணஞ்ச ப்ரமேயஞ்ச ப்ரமாதாரஶ்ச ஸாத்விகா: |, ஜயந்து க்ஷபிதாரிஷ்டம் ஸதா ஸர்வத்ர ஸர்வதா" என்னக்கடவதிறே. (ங)

(க) ஸ்தோ-ர-உ0 (உ) வேதார்த்தஸங்க்ரஹம்.

மூ.—பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் புகழ்மழிசை
ஐயனருள்மாறன் சேரலர்கோன்—துய்யபட்ட
நாதனன்பர்தாள்தூளி நற்பாணன் நற்கலியன்
ஈதிவர் தோற்றத்தடைவா மிங்கு. (சு)

காஸார பூத மஹதாஹ்வய பக்திஸார
ஸ்ரீமத்பராங்குச குலசேகர பட்டநாதா: ।
பக்தாங்க்ரிரேணு முநிவாஹந கலித்வம்ஸௌ
ஸஞ்ஜாதவந்த இஹ தத்ர யதாவதாரம் ॥ (சு)

பதவுரை.

பொய்கையார்	பொய்கையாழ்வார்
பூததார்	பூதத்தாழ்வார்
பேயார்	பேயாழ்வார்
புகழ்	கீர்த்தியையுடைய
மழிசை ஐயன்	திருமழிசையாழ்வார்
அருள்	அருளையுடைய
மாறன்	நம்மாழ்வார்
சேரலர்கோன்	குலசேகராழ்வார்
துய்ய	பரிசுத்தரான
பட்டநாதன்	பெரியாழ்வார்
அன்பர் தாள் தூளி	தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்
நல்	நன்மையையுடைய
பாணன்	திருப்பாணாழ்வார்
நல்	நல்ல
கலியன்	திருமங்கையாழ்வார்
ஈது	இப்படி சொன்னவிது
இங்கு	இவ்வுலகத்தில்
இவர்	இவ்வாழ்வார்களுடைய
தோற்றத்து	அவதாரங்களின்
அடைவு ஆம்	க்ரமமாகும். (சு)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு, "ஆழ்வார்கள் வாழி" என்று தொட
ங்கி யருளிச்செய்த ப்ரபந்த ப்ரதிபாத்யார்த்தங்களை, ஒரொன்றாக

உபபாதிப்பாராசுத திருவுள்ளம்பற்றி, அதில பூர்வோக்தரான ஆழ்வார்களுடைய அவதாரணக்ரமத்தை யருளிச்செய்கிறார், (பொய்கை யாரென்று தொடங்கி).

அதாவது ஸரோஜாதாரானகையாலே அதுவே நிரூபகமாம்படி நிருபராய, + வருத்தும புறவிருள் மாற்றும் பொய்கையார். "மாதவன் பூதம" என்னும்படியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையராய * ஞானசுடர்விளக்கேற்றிய பூதத்தார், பகவதநுபவைகபரராய, லோகயாத்ரையில கண்வையாதே (க) "யாதுமோர் பேயன" என்னும்படி பிராகூற வதுவே நிரூபகமாய *கோவலுள மாமலராள தன்னொடு மாயனைக் கண்டமை காட்டுந் தமிழ்த்தலைவரான பேயார (புகழ்மழிசை ஐயன்) (உ) "இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக்கிறைவன" என்கிறபடியே மஹீஸாரக்ஷேத்ரமென்கிற ப்ரதை(பெ)யையுடைய திருமழிசைக்கு நிர்வாஹகரான திருமழிசைப்பிரான்

(அருள்மாறன) (ஙு) "பாடி ஞானருளக்கண்டீரிவ்வுலகினில் மிக்கதே" என்கிறபடியே கருப்ரிதிக்யத்தை யுடையராகையாலே அதுவே நிரூபகமாம்படியான நம்மாழ்வார். (சேரலர்கோன்) "சேரன்குலசேகரன" என்னும்படி சேரகுலசேகரராய் திர்யக் ஸ்தாவர ஜங்கமங்களை யாசைப்பட்ட பெருமாள். (துய்ய பட்டநாதன்) ஸர்வகாலத்திலும ஸர்வேஸ்வரனை மங்களாஸாஸநப் பண்ணுகையும், கோ(மே)ஜனத்தையாலாதாமம பண்ணுகையுந் தொடக்கமான தூயமையை யுடையராய், (ச) "வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கைவிட்டுசித்தன் விரித்தன" என்கிறபடியே பரத்வஸதாபகராகையாலே பட்டநாதரென்றதுவே நிரூபமான பெரியாழ்வார்.

(அன்பாதாள்தூளி) (ரு) "துளவத்தொண்டாய தொல்சீர்த் தொண்டரடிப்பொடி" என்னும்படி அஹங்கார யுக்தமான அக்ர ஜன்மத்தை அநாத்தாவஹமென்றெண்ணி, தத்ரஹித ஜநமாக்களான பாகவதர்களுடைய ஸ்ரீ பாதரேணுவென்றதுவே நிரூபகமாம்படியான ஸ்ரீ தொண்டரடிப்பொடியார் (நற்பாணன்)

(க) பெரு தி-ங-அ. (உ) இ நா-நா கஉ. (ஙு) கண்ணி-அ.
(ச) பெரி-தி-ச-ங-கக, (ரு) திருமாலை-சரு.

மூ.—அந்தமிழால் நற்கலைகளாய்ந்துரைத்த வாழ்வார்கள்
இந்தவுலகிலிருள் நீங்க — வந்துதித்த
மாதங்கள் நாள்கள் தம்மை மண்ணுலகோர் தாமறிய
ஈதென்று சொல்லுவோம் யாம். (ரு)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬)

(க)"அடியார்க்கென்னையாட்படுத்த விமலன்" என்று ததீயதாஸ்யத்துக்கு அநுகுணமான ஜந்மஸித்தமான தாஸ்யத்தை நன்மையாகவுடையராய் *(மா)காயகஸார்வபௌமரான பாணபெருமாள், (நறுங்கலியன்)(உ)"நின் திருவெட்டெழுத்துங்கற்று நானுற்றதும் உன்னடியார்க்கடிமை" என்னும்படி, (ங)"அடியார்கள் தம்மடியான்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே எல்லையான ததீய சேஷத்வத்தையே ஊன்றி, மற்றையாழ்வார்கள் திருவடிகளில் சேஷத்வமே தமக்கு நிரூபகமாம்படியாக எண்ணியிருக்கிற நன்மையையுடையராய், அந்தாழ்வியுள்பட அபஹரிக்கையாலே "கலியன்" என்று நிரூபிக்கும்படியான திருமங்கையாழ்வார், ஸ்வயமித வைலக்ஷண்யசாலைதயுடையரான இவர்கள் இவ்வுபூமியிலே ஆவிர்ப்பவித்தருளின க்ரமம் இதுவாய்த்து, (ச) "காணபெருந்தோற்றம்" என்றும், (ரு) "ஸூரிஸந்த்தோழ ஆவிர்ப்பூதம்" என்றும் சொல்லுமாபோலே. (ச)

பதவுரை

அம்	அழகிய
தமிழால்	தமிழ்ப்பாஷையால்
நல்	நல்ல
கலைகள்	வேதங்களை
ஆய்ந்து	ஆராய்ந்து
உரைத்த ஆழ்வார்கள்	அருளிச்செய்த ஆழ்வார்கள்
இந்த உலகில்	இந்த உலகத்திலுள்ள
இருள்	அஜ்ஞானாந்தகாரம்

(க) அமல க. (உ) தி-மொ-அ-கo ங. (ங) தி-மொ-உ-க கo.
(ச) தி-வாய்-ங-க-ங. (ரு) வி-பு-ரு-ங-உ.

நீங்க	ஒழியும்படி
வந்து உதித்த	வந்து அவதரித்தருளின
மாதங்கள்	மாஸங்களையும்
நாள்கள் தம்மை	திருநக்ஷத்ரங்களையும்
மண் உலகோர் தாம்	இந்த பூலோகத்திலுள்ளார் தாங்கள்
அறிய	அறிந்துகொள்ளும்படி
ஈதென்று	இது என்று
யாம்	நாம்
சொல்லுவோம்	சொல்லக்கடவோம். (ரு)

வ்யா,—அஞ்சாம்பாட்டு, அநந்தரம் இப்படி ஆழ்வார்கள் அவதரித்தருளின மாஸங்களையும், திருநக்ஷத்திரங்களையும், ஸர்வரும் அறியும்படி, இன்னதென்று அருளிசெய்கிறோமென்கிறார். (அந்தமிழால் நற்கலைகள் ஆய்ந்துரைத்த ஆழ்வார்கள்) வேதம்போலே ஸம்ஸ்க்ருதரூபமாய், அதி(யி)க்ருதாதிகாரமுமாய்பரந்துகர்ம ப்ரஹ்மப்ரதிபாதகதயா அர்த்த நிர்ணயத்தில் அருமைதட்டியிருக்கை யன்றிக்கே, செந்தமிழான செம்மையை யுடைத்தாகையாலே ஸர்வ ஸுலபமுமாய் ஶ்லாக்யமுமான த்ராவிடபாஷையாலே யாய்த்து ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்தங்களையும் ஸங்கரஹித்து இவர்கள் (க) "பணணியதமிழ்" என்னும்படி பண்ணியருளிற்று; நற்கலையாகிறது நிர்த்தோஷ ப்ரமாண மானவேதம். அத்தை ஆராய்ந்தாய்த்து இவர்கள் தமிழாலே அருளிச்செய்தது. ஆகையால், இதுதான், (உ) "திருமாலவன்கவி" என்றவாயோலைப்படியே ஸ்ரீயப்பதியான பரப்ரஹ்மமைகப்ரதிபாதகமுமாயிருக்கும். (ஆழ்வார்கள்) அஸப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்த(மாங)ரான இவர்கள்; இந்த விபூதியிலே அவதரித்தருளினது இன்ன ப்ரயோஜநத்தைப்பற்றவென்கிறார்.

(இந்த உலகிலிருள் நீங்கவந்துதித்த) இந்த வுலகிலேயிறே இருளுள்ளது. இதுதான *இருள்தருமாஞாலமிறே. அந்த வுலகு * ஸத்வோத்தரஸ்ஸீவு – அத்யர்காநலதீப்தமாய், (ங) "சுடரொளி

(க) தி-வாய்-உ-எ-கக. (உ) திருவி-சஅ. (ங) தி-வாய்-க-கo-இ.

யாய் நின்ற தன்னுடைச் சோதி" என்னும்படி, * தெளி விசும்பாயிறே இருப்பது. ஆகையாலே அவ்விபூதியிலுள்ளார், (க) "ஸூர்யகோடி ப்ரதீகாசா: - ஸூர்யகோடி ப்ரதீகாசா:" என்கிறபடியே, * ஒளிக்கொண்ட சோதியையுடையராய், (உ) "ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி - ஸர்வம் ஹபஶ்ய: பஶ்யதி" என்கிறபடியே ஜ்ஞாநவிகாஸத்தை யுடையரா யிருப்பார்கள். ஆகையால அவ்விபூதியில் அஜ்ஞாநாந்தகார ப்ரஸங்கமில்லை. (ங) "பின்னிவ்வுலகினில் பேரிருள்" என்னும்படி, இவ்விபூதி, தமஸ்ஸப்தவாச்யையான ப்ரக்ருதிகார்யமாயிறே யிருப்பது. ஆகையால் இங்குள்ளார் பகவத்ஸ்வரூப திரோதா(யா)நகரியான அழுக்குடம்பைப் பரிக்ரஹித்து, (ச) "அறிவிலா மனிசர்" என்னும்படி அஜ்ஞராயிருப்பார்கள்; இவர்களுக்கேயிறே வெளிச்செறிப்பு வேண்டியிருப்பது. அந்தகாராபிபூ(த)ர்க்கிறே ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸுக்கள் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும். அத்தாலே, "இவ்வுலகிலிருள் நீங்க வந்

இந்த வுலகிலிருளைப் போக்கும்போது இவர்கள் ஆதித்யர்களாக வேண்டாவோ; (ரு) "வேதவாஹ்ஸநாதிரூட-ஸந்தேயாங்ஸுமாலித்யம்" என்றும் (சு) "கலயாமி கலித்வம்ஸம் கவிம் லோகதிவாகரம் - கலயாமி கலித்வம்ஸம் கவிம்லோகதிவாகரம்" என்றும் (எ) "ராமாநுஜதிவாகர: - ராமாநுஜ திவாகர:" என்றும் சொல்லப்படுகிற பராங்குச பரகால யதிவராதிகளுடைய உதயத்திலே யாய்த்து அஜ்ஞாநத்வாந்தநாசமும், ஆ(யா)வித்யதமஸ்ஸஹிதமானதும், பாபத்வாந்தக்ஷயம் பிறந்ததுமே; விஷ்ணுபக்தர்க்க ஸந்நிதியிலேயிறே எங்கும் வ்யாபித்திருக்கிற இருளானது போவது. இது மற்றையாழ்வார்களுக்கும் உபலக்ஷணம்.

(வந்துதித்த மாதங்கள் நாள்கள் தன்னை, மண்ணுலகோர் தாமறிய ஈதென்று சொல்லுவோம்யாம்) அதாவது - த்வாதஶாதித்யர்களும் சைத்ராதி மாஸங்களிலேயிறே ஒவ்வொருவராக ஸஞ்சரிப்பது. இவர்களுமப்படியே ஐப்பசிமாஸம் தொடங்கி, அவைவே அவதரித்தார்கள். "வந்துதித்த" என்கையாலே *விண்ணின் தலை நின்று வீடளிப்பான் மண்ணின் தலத்துதித்தது தோ

(க) (உ) சாந்தோ-எ-உக-உ. (ங) பெரி-தி-க-கூ-கo. (ச) திருமாலை-கூ (ரு). (சு) தி-மொ-தனியன். (எ) முதலியாண்டான்முகம்.

மூ;—ஐப்பசியி லோண மவிட்டஞ் சதயமிவை
ஒப்பிலவா நாளாக வுலகத்தீர்—எப்புவியும்
பேசுபுகழ்ப் பொய்கையார் பூதத்தார் பேயாழ்வார்
தேசுடனே தோன்று சிறப்பால்.

ஸம்வத்ஸரீயஸம்வத்ஸரஸூஸம்வஸு
ஸந்தாஸியாந் ஜஹஹாஸ்யயோஷுஷமவேலா: ।
ஜீவாதவோநிஸரவாந் தஹநோவ்யஸாவி
திவ்ஹாஸஹாஸீமய ஸுணைாஜீதாஸா: ॥ (௩)

...றியிருக்கிறது. மாதங்களாவன - ஐப்பசிமாஸந் தொடங்கி ஆனி முடிவாக வுண்டான ஏழுமாஸமும்; நாள்களாவன, - திருநக்ஷத்ரங்கள்; (க)"அத்தத்தின பத்தாநாள" (உ)"திருநாள திருவோணம்" என்னக்கடவதிறே; அதுதான் திருவோணந் தொடங்கி, கேட்டை யீறாக வவதரித்த நடுவுண்டான பத்து நக்ஷத்ரமும. இப்படி ...திவஸாவஹங்களான இவற்றை யறிந்தாலிறே சேதநர்க்கு உஜ்ஜீவநமுள்ளது.

(ங) "ஜந்மநக்ஷத்ரவணேவிவா - ஜந்மர்க்ஷோத்ஸவணோவா" என்றிறே விதித்தது. இவர்கள் தாம் பசுவதவதார விசேஷங்களாகையாலே ரோஹிணீ புநர்வஸ்வாதிகளோபாதி இத்திருநக்ஷத்ரங்களும் பூஜ்யர்களுமாய் ஆதரணீயங்களுமா யிருக்கும். மண்ணுலகோர் தாமறிய (ச)"அகல்ஞாலத்தவரறிய" என்னுமாபோலே; விண்ணுலகோர்க்கு இப்படி உபதேசிக்கவேண்டாவிறே. (௫) *மண்ணிற்பிறந்தெண்ணமொன்றின்றி யிருக்குமேழை மனிசர்க்கிறே இப்படி உபதேசிக்க வேணுவது. (மண்ணுலகோர் தாமறிய) பூமியிலுண்டான அஜ்ஞரான சேதநர் அறிந்து உபலாலித்து, உஜ்ஜீவிக்கும்படி இன்னதென்று இதில் அபேக்ஷையற்றிருக்கிறவர்களுக்கு அபேக்ஷா நிரபேக்ஷமாக இதில அபேக்ஷையுடைய நாம் இதைசசொலலக்கடவோம. இவருடைய ப்ரதிஜ்ஞையிருக்கிறபடி. இத்தால் அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநம் பண்ணுகை ஆசார்ய க்ருத்யமென்றதாய்த்து, (௩)

பதவுரை.

உலகத்தீர் — உலகத்திலுள்ளவர்களே!

(க) பெரி-தி-க-உ-ரு. (உ) பெரி-ஙு-ங-க. (ங) (ச) தி-வாய்-ச-அ-ஙு. (௫) பெரி-தி-ச-க-எ.

எப்புவியும்	எந்தலோகத்திலுள்ளவர்களும்
பேசு	புகழும்படியான
புகழ்	வைபவத்தையுடைய
பொய்கையார்	பொய்கையாழ்வாரும்
பூதத்தார்	பூதத்தாழ்வாரும்
பேயாழ்வார்	பேயாழ்வாரும்
தேசுடனே	தேஜஸ்ஸுடனே
தோன்று	இவ்வுலகில் தோன்றிய
சிறப்பால்	திருவவதாரங்களாலே,
ஐப்பசியில்	ஐப்பசி மாஸத்தில்
ஓணம்	திருவோணமும்
அவிட்டம்	அவிட்டமும்
சதயம்	சதயமுமாகிய
இவை	இந்த நக்ஷத்ரங்கள்
ஒப்பு இல ஆம்	ஸமானமில்லாதனவாகிய
நாள்கள்	திருநக்ஷத்ரங்களாகும்.

ஆரும்பாட்டு.—கீழ்ப்பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞாநுரூபமாக அதை அடைவே உபபாதிப்பதாகக்கோலி, அதில் முதலாழ்வார்களுடைய அவதாரக்ரமத்தை முந்துற அருளிச்செய்கிறார். (ஐப்பசியிலோணமென்று தொடங்கி) அதாவது ஆஶ்வயுஜ மாஸத்தில் விஷ்ணு நக்ஷத்ரமான ஶ்ரவணாதி நக்ஷத்ர த்ரயமும் அஸத்ருஶமானதாயிருக்கும். வைதிக மர்யாதையை யறியாமல் லோகயாத்ரையிலே கண்வைத்திருக்கிறவர்களே! நான் சொல்லுகிற ஒப்பில்லா நாள்களை உபலாளித்து உஜ்ஜீவியுங்கோள். அப்படி உபமாநராஹித்யத்துக்கு அடியேதென்ன,

(எப்புவியுமித்யாதி) ஸர்வலோகத்திலுண்டானவர்களும் அது அது என்று வாய்ப்புலத்தும்படியான புஷ்பயோனிஜத்வத்தால் வந்த ஜந்ம வைபவத்தையும், ஜ்ஞாநதீப ப்ரகாசத்தாலே பகவத் ஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணின வைபவத்தையும் * நாட்டாரோடியல்வொழிந்து க்ராமைக ராத்ராய வ்யாபரித்துத் திரிந்த வ்ருத்த வைபவத்தையும், அதுக்குமேலே (க) "தூவடிவில் பார்மகள் பூமங்கையோடு" இத்யாதிப்படியே ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன்

(க) தி-மொ-௨-௰-௯.

இவர்களுடைய அங்கஸங்கத்தை யபேக்ஷித்து, "புலவர் நெருக்குகந்த பெருமாள்" என்னும்படி தங்களுடைய ஸம்மர்த்த(உல)த்தாலே அவனை உகப்பிக்கும்படி பண்ணவல்லராயிருக்கிற உத்கர்ஷத்தையும் உலகத்தார் புகழும்படியாயிறே யிருப்பது.

அவர்களாரென்னில், (பொய்கையார் பூதத்தார் பேயாழ்வார்) ஸரோபூ(ஸூ) தமஹதாஹ்வயர்கள்; இவர்கள்தேசு உடனே தோன்றுகையாவது, பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸஹஜதாஸ்யத்தால்வந்த ஔஜ்வல்யத்தோடேயாய்த்து வந்தவதரித்தது. அதடியாக வந்த வைபத்தை யுடைத்தாகையாலே ஒப்பிலவாநாள்களா யிருக்கும். (க) * ஆழியங்கைப் பேராயர்க்காளாம் பிறப்பு - உண்டுணட்டுத்தீதன்றே. (உ) "கருவரங்கத்துட்கிடந்து கைதொழுதேன் கண்டேன" என்றும், (ங) "கருவிருந்த நாள்முதலாக்காப்பு" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸஹஜதாஸ்யத்தை யுடையராயிறே யிருப்பது. ஆகையால் அத்யந்தவிலக்ஷணரானவர்கள், திருநக்ஷத்ரங்களை நன்றாகவாதரித்து அவர்களபிமாநாந்தர்ப்பூதராகையாலே வந்த அதிஶயத்தை யுடையராகுங்கோள்.

அதுக்குமேலே ஆஶ்வயுஜமாஸத்தில், இந்த ஶ்ரவண நக்ஷத்ரந்தான் விஷ்ணுநக்ஷத்ரமாய், வைஷ்ணவோத்தமரான க்ருஷ்ணபாதஸூநுவான லோகாசார்யருடைய அவதாரமுமாகையாலும் இதனை வரவரமுனிவர்யரான ஜீயரும் அத்யாதா(உ)ரம்பண்ணிப் பரிபாலித்துக்கொண்டுபோந்தருளுவரென்றுப்ரஸித்தமிறேஇந்தத் திருநக்ஷத்ரம் முப்புரியூட்டினதாயிருக்கும். க்ரியாயிகாரோ [illegible] -க்ரியாதிசாரே அஷ்டாதசாத்யாயே'ஶ்ரவணம் [illegible] ஶ்ரவணஞ் சாஶ்வயுங்மாஸே ஸர்வபாபஹரம்பரம்। மத்ஸ்யகூர்மவராஹாணு மாவிர்ப்பாவதிநம் ஸ்ம்ருதம்" ஶ்ரீதஃ; - "[illegible] விஷ்ணு [illegible] -மாஸே பாத்ரபதே ஶுக்லேத்வாதஶ்யாம் விஷ்ணுதைவதே। அதித்யா முதயாத்விஷ்ணு குபேந்த்ரோ வாமநோவ்யயஃ" என்னக்கடவதிறே.

(௩)

(க) பெரி-திருவ-எக. (உ) க-திருவ-க. (ங) ச-திருவ-கூ.

மூ—மற்றுள்ள வாழ்வார்களுக்குமுன்னே வந்துதித்து
நற்றமிழால் நூலசெய்து நாட்டையுய்த்த-பெற்றிமையோர்
என்றுமுதலாழ்வார்களென்னும் பெயரிவர்க்கு
நின்ற துலகத்தே நிகழ்ந்து. (எ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (எ)

பதவுரை.

மற்றுள்ள ஆழ்வார்களுக்கு முன்னே	மற்ற எழுவராயுள்ள ஆழ்வார்களுக்குமுன்னே
வந்து	பூமியில்வந்து,
உதித்து	அவதரித்து
நல*	நல்ல
தமிழால	தமிழ்ப்பாஷையாலே
நூல்	முதல்திருவந்தாதி இரண்டாந்திருவந்தாதி, மூன்றாந்திருவந்தாதி என்னும் திவ்யப்ரபந்தங்களை
செய்து	அருளிச்செய்து
நாட்டை	நாட்டிலுள்ளவர்களை
உய்த்த	உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்த
பெற்றிமையோர் என்று	பெருமையுடையவர்களென்று
முதலாழ்வார்கள் என்னும்	(அத்தாலே) முதலாழ்வார்களென்று சொல்லப்படும்
பெயர்	நாமமானது
இவர்க்கு	
உலகத்து	உலகத்தில்
நிகழ்ந்து	வழங்கப்பட்டு
நின்றது	நிலைபெற்றது. (எ)

* வ்யா,—எழாம்பாட்டு;—இவர்களுக்கு முதலாழ்வார்களென்று திருநாமமானதுக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (மற்றுள்ள ஆழ்

வார்கள்) என்றுதொடங்கி, ஆழ்வார்கள் பதின்மரில் வைத்துக் கொண்டு தாங்கள் மூவரும் மற்றையாழ்வார்களுக்கு முன்னேயா ய்த்து ஆவிர்ப்பவித்தது. இவர்கள் மூவரும் ப்ரணவம்போலே யாய்த்து ப்ரதாநராயிருப்பது. இவர்கள்தான் த்வாபராந்தத்துக் கும் கலியுகாதிக்கும்நடுவுண்டான ஸந்த்யையிலே யாய்த்து அவதீர் ணரானது. அத்தைப்பற்ற "முன்னே" என்று ப்ரதமஜராகப்பேசு கிறது. திருமழிசைப்பிரானும் அவர்களுக்குத் தோள்தீண்டியான காலத்திலேயாய்த்து அவதரித்தருளினது. மற்றுண்டானவர்கள் கலியுகாதியே தொடங்கி அடைவிலே யவதரித்தார்கள்.

இனி,நற்றமிழால் நூல்செய்கையாவது-விலக்ஷணமான த்ராவிட பாஷையாலே மற்றுண்டான ப்ரபந்தங்களுக்கும் லக்ஷணமாம் படி, த்ராவிட ஶாஸ்த்ரரூபமான திவ்யப்ரபந்தங்களை நிர்மித்தது; அவை தான், "வையந்தகளி" "அன்பேதகளி" "திருக்கண்டேன்" என்கிற திருவந்தாதிகளென்றபடி. (க)"செஞ்சொற்கவிகாள்" என் றும், (உ) "செந்தமிழ்பாடுவார்" என்றும், (ங) " இன்கவிபாடும் பரமகவிகளால்" என்றும் கொண்டாடும்படியிறே இதின் நன்மை யிருப்பது. (ச) "பெருந்தமிழனல்லேன் பெரிது" என்று தாங்க ளும் இத்தை ஆதரித்தார்களிறே.

இப்படி ஸ்வபர விபாக(ஶாம)மறக் கொண்டாடும்படி யாய்த்து இவர்கள் ஸூக்திகளின் ஏற்றமிருப்பது; இப்படி அதிஶயாவஹமான ஸூக்தி விசேஷங்களாலே ஜகத்திலுண்டான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கி, உஜ்ஜீவிப்பித்த ப்ரபாவத்தை யுடையவர்களென்று, அத்தாலே முதலாழ்வார்க ளென்கிற திரு நாமமானது லோகத்திலே வர்த்தியாநின்றது. பெற்றிமை - பெரு மை, இத்தால் இவர்களுடைய * ஜந்நாவித்யாவ - ஜந்மநா வித்யயாச உண்டான ப்ராதம்யமானது ப்ரகாஶிப்பிக்கப்பட்ட

மூ;—பேதைநெஞ்சே யின்றைப் பெருமை யறிந்திலையோ
ஏதுபெருமை யின்றைக் கென்றியேல் — ஓதுகின்றேன்
வாய்யத்தபுகழ் மங்கையர்கோன் மாநிலத்தில வந்துதித்த
கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநாள் காண். (அ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அ)

பதவுரை.

பேதை	அறிவிலாத
நெஞ்சே	மனமே!
	ன
பெருமை	வைபவத்தை
அறிந்திலையோ	நீ அறியவில்லையோ;
இன்றைக்கு	"இந்த தினத்துக்கு
ஏது பெருமை	என்ன வைபவம்"
என்றியேல்	என்று கேட்பாயானல்
ஓதுகின்றேன்	அதை உனக்குச்சொல்லுகின்றேன்; அதாவது-
வாய்த்த	பொருந்திய
புகழ்	வைபவத்தையுடைய
மங்கையர்கோ	திருமங்கையாழ்வார்
மாநிலத்தில	இந்தப்பெரிய உலகத்தில்
வந்து உதித்த	வந்து அவதரித்தருளின
கார்த்திகையில்	கார்த்திகை மாஸத்தில்
கார்த்திகை நா	கிருத்திகா நக்ஷத்திரமாகும்;
காண்	இதை நீ தெரிந்துகொள். (அ)

வ்யா·—எட்டாம்பாட்டு. அநந்தரம் திருமங்கையாழ்வார் திருவவதரித்தருளின திருக்கார்த்திகை திருநக்ஷத்ரத்தினுடைய வைபவத்தைத் தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து ப்ரஸ்நோத்தரரூபேண அருளிச் செய்கிறார் (பேதைநெஞ்சேயென்று தொடங்கி)

கீழே "ஈதிவர் தோற்றத்தடைவாம்" என்று அருளிச்செய்த அடைவன்றிக்கே, இனிமேல் மாஸங்களினுடைய சேர்த்திக்காக வந்த க்ரமத்திலே அருளிச்செய்கிறார். சேதநர்க்கு இதுவும் ஒரு புத்த்யாரோஹ க்ரமமிருக்கும்படி. மாஸங்களை அடைவே சொல்லிக்கொடுபோரலாவதொரு ஸௌகர்யமுண்டிறே. (பேதை நெஞ்சே யின்றைப் பெருமை யறிந்திலையோ) அல்லாத நக்ஷத்ரங்களோடு இத்தையும் ஒன்றாக எண்ணுகிற அறிவிலியான நெஞ்சே! உஜ்ஜீவிக்கைக்கு ஹேதுவான இற்றைத் திவஸத்தின் மஹத்தையை மநநம்பண்ணுகைக்குப் பரிகரமான நீ அப்படி அறியமாட்டிற்றிலையோ?

(ஏது பெருமை யின்றைக் கென்றியேல்) அல்லாத திவஸங்களைக்காட்டில் இத்திவஸத்துக் குண்டான பெருமைதானேது? அத்தைய றிந்த நீர் அருளிச் செய்யலாகாதோவென்று நீ சொன்னுபாகில், (ஓதுகின்றேன்) அப்படியே அறிந்த நான் அறியாத உனக்கு உபதேசிக்கிறேன். (வாய்த்தபுகழ்த்யாதி) (க)"மன்றில மலிபுகழ் மங்கைமன்னன்" என்கிறபடியே தம் ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகவே சேர்ந்திருப்பதான புகழையுடையராய், திருமங்கைக்கு மன்னரான இவர், மஹாப்ருதிவியிலே வந்தவதரித்தது, கார்த்திகை மாஸத்தில் கார்த்திகை நக்ஷத்ரங்களென்று ஓதுகின்றேன்.

இவர்க்குப் புகழ் வாய்க்கையாவது: *மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொண்ட விதுவாய்த்தது. (உ) "மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்" என்னக்கடவதிறே. திருமந்த்ரலாபமிறே இவருடைய யஶஸ்ஸுக்கடி. வாய்கை - கிட்டுகை. அதுதானும் * வாய்த்த திருமந்திரமிறே. அன்றிக்கே, இவரவதாரத்தாலே வாய்த்த புகழையுடைய மங்கை யென்னவுமாம்; (மங்கையர்கோன் மாநிலத்தில் வந்துதித்த கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள் காண்) இப்படியான திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் *இருள்தருமா ஞாலத்தில் ஆவித்ய(?)மான தமஸ்ஸைப் போக்கும்படி அவதரித்தருளினது, கார்த்திகை மாஸத்தில் க்ருத்திகா நக்ஷத்ரத்திலேகாண்,

(க) தி-மொ-கக-அ ௮௦. (உ) திருமொழித்தனியன்.

மூ.—மாறன் பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர்கோன்
ஆறங்கங்கூற அவதரித்த-வீறுடைய
கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநாள் இன்றென்று காதலிப்பார்
வாய்த்தமலர்த் தாள்கள்நெஞ்சே வாழ்த்து. (௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௯)

"[illegible] - கலயாமி கலித்வம்ஸம் கவிம்லோக திவாகரம்" என்று இவரை ஆதித்யனாகச் சொல்லுகையாலே "வந்துதித்த" என்கிறார். இப்படி இவர் ஆவிர்ப்ப (ஸ) வித்தருளின வைபவத்தை யறிந்த நான் ஓதுவிக்க அறியாத நீ இத்தை அ(யீ)திகரித்து ஆதரிப்பாயாக.

இவர்தாம் * நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீப மான * தெய்வநன்மாலையாகிற திவ்யப்ரபந்தத்தை யுண்டாக்கும்படி அவதரித்தருளினவராகையாலே அதுதான் தீ(ரீ)பாராதந திவஸமுமாய்வந்து நேர்பட்டதிறே. (௧) "[illegible] குர்வாணஃ கார்த்திகேமாஸி விஷ்ணோர்தீபம்ஹி மந்திரே" என்றும் (௨) "[illegible] - விஷ்ணுவாலயேது கார்த்திக்யாம் தீபதாநம் கரோதியஃ" என்றுஞ் சொல்லக்கடவதிறே. இதுதான் "இன்றைப்பெருமை" என்கிற மஹத்தைக்கீடாக மஹாநக்ஷத்ரமுமாயிறே யிருப்பது. (அ)

பதவுரை.

மாறன்	நம்மாழ்வார்
பணித்த	அருளிச்செய்த
தமிழ்மறைக்கு	த்ராவிடவேதங்களான திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரியதிருவந்தாதி, திருவாய்மொழி என்னும் நாலுப்ரபந்தங்களுக்கும்
மங்கையர்கோன்	திருமங்கையாழ்வார்

---

(௧) பாஞ்சராத்ரே. (௨)

ஆறு அங்கம்	ஆறு அங்கங்களான பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம் திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல் பெரியதிருமடல என்னும் ஆறு ப்ரபந்தங்களை
கூற	அருளிச்செய்ய,
அவதரித்த	திருவவதாரஞ்செய்த
வீறுஉடைய	பெருமையுடைய
கார்த்திகையில்	கார்த்திகை மாதத்தில்
கார்த்திகைநாள்	கிருத்திகா நக்ஷத்திரம்
இன்றுஎன்று	இன்றையதினமென்று
காதலிப்பார்	விரும்புமவர்களுடைய
வாய்த்த	பொருந்திய
மலர்	தாமரைமலர்போன்ற
தாள்கள்	
நெஞ்சே	மனமே
வாழ்த்து	வாழ்த்துவாயாக. (௯)

வ்யா;-ஒன்பதாம்பாட்டு. * ஸம்ஸ்க்ருதவாங்மய-சடகோபவாங்மயமான சதுர்வேதத்துக்கும் ஷடங்கங்களை யருளிச்செய்யும்படி திருமங்கையாழ்வார் அவதரித்தருளின திருக்கார்த்திகைத் திருநக்ஷத்ரத்தைப் பலகாலும்ஆதரிக்குமவர்களை மங்களாஸாஸநம் பண்ணென்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார். (மாறன்பணித்த தமிழ்மறைக்கு) ஸம்ஸ்க்ருத வேதம்போலே தான் தோன்றியாய் அடியற்றிருக்கை யன்றிக்கே, ஆழ்வாரிடத்திலேயவதரித்த ஏற்றமுண்டிறே திருவாய்மொழிக்கு; (க) "வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தசரதாத்மஜே - வேத:ப்ராசேதஸாதாஸீத்" என்னுமாபோலே. "தமிழ்மறை" என்கையாலே த்ராவிடரூபமான வேதமென்கை. †(ஸர்வம் ஸாதீநம் [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] -

† குண்டலிதமநிகம். (க) ரா-

தஸ்ம் ஹைத்ரீந் நிரூபாநவிஜ்ஞாதா நதர்ஶயாம்கார ஶேஷாம்ஞ்யேகைகஸ்மாந முஷ்டிமாத்தே ஸஹோவாச பரத்வாஜேக்யா மந்த்ரய வேதாவாஏதே அநந்தாவைவேதா:- நமோவாசேயா சோதிதா யாசாநுதிதா தஸ்யைவாசே" (க) "ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிட வேதஸூக்தை:- ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிட வேதஸூக்தை:" (உ) "த்ராவிடம் ப்ரஹ்மஸம்ஹிதாம் - த்ராவிடம் ப்ரஹ்மஸம்ஹிதாம்" என்றும் அருளிச்செய்தாரிறேபட்டர். ஆழ்வாரைக்கொண்டு ஈச்வரன் ப்ரவர்த்திப்பித்ததே ஹேதுவாக இவராலே ப்ரணீதமானதாகச் சொல்லக்கடவது.

(மங்கையர்கோன் ஆறங்கக்கூற அவதரித்த) இப்படி இவராலே யுண்டான த்ராவிட வேத சதுஷ்டயத்துக்கும் ஸ்வஸூக்திகளான ஷட்ப்ரபந்தங்களை அருளிச்செய்யும்படி அவதரித்தருளினாரிறே, திருமங்கையாழ்வார்; திருவிருத்தம் முதலான நம்மாழ்வார் ப்ரபந்தங்கள் நாலுக்கும திருமொழி முதலான திருமங்கையாழ்வார் ப்ரபந்தங்கள் ஆறும் அங்கங்களாயிறே யிருப்பது. அது த்ராவிட வேதமானால் இதுவும் த்ராவிடரூபமான அங்கங்களென்னக் குறையில்லை. திருவாய்மொழியினுடைய வேதத்வத்தையும் இதினுடைய அங்கத்வத்தையும் ஆசார்யஹ்ருதயத்திலேபரக்க உபபாதித்தருளிற்று.

(வீறுடைய கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள்) இப்படியான ஏற்றத்தையுடைத்தான வேத வேதாங்க தத்வஜ்ஞரான இவர் அவதரிக்கையாலே அல்லாத திருநக்ஷத்ரங்களிற் காட்டிலும் வீறுடையதாயாய்த்து கார்த்திகையில்கார்த்திகைநாளிருப்பது. இவர்தாம் பராங்குச பரகாலாதிகளென்னும்படியிறே ப்ரஸித்தராய்ப் போருகிறது. தாமும் (௩) "நம்மடியாரெல்லாரோடு மொக்க எண்ணியிருந்தீ ரடியேனை" என்றிறே அருளிச்செய்தது. அதுபோலேயாய்த்து, திருநக்ஷத்ரமும். அதுக்குமேலே, (௨) "தனிதாகந்த வூரெல்லாந் தன்றாள் பாடும் தன்னேற்றமுண்டே" யிவர்க்கு.

இப்படி இவரடியாகவுண்டான அதிசயத்தையுடைய கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாளின்றென்று காதலிப்பார் - இந்நாள்தனினிடையிலே இதுவுமொரு * மதிநிறைந்த நன்னாளுண்டாவ

(௧) இரா-ன-உ- (உ) இரா-௪௦௦. (௩) பெரு-தி-உ-௬.

மூ.—கார்த்திகையில் ரோகிணிநாள் காண்மினின்று காசினியீர்
வாய்த்த புகழ்ப்பாணர் வந்துதிப்பால்-ஆத்தியர்கள்
அன்புடனேதா னமலனாதிபிரான் கற்றதற்பின்
நன்குடனே கொண்டாடும் நாள். (௧௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧௦)

தே யென்று இதின் வைபவத்தை இடைவிடாமல் அநுஸந்தித்து, இதிலே அத்யபி(ஷி)நிவேஶத்தைப் பண்ணிப் போருமவர்கள், அவர்களாகிறார், (உ)*குறையல் பிரானடிக்கீழ் விள்ளாத வன்பனிராமாநுசன் போல்வார். அவர்கள், வாய்த்த மலர்த்தாள்கள் நெஞ்சே வாழ்த்து-அவர்கள்தான் நமக்குச் சேஷிகளாகையாலே ஸ்வரூப ப்ராப்தமாய் நிரதிஶய போக்யமான திருவடிகளை, (உ) "போந்ததென்னெஞ்சு" என்னும்படி அதிலே அதிப்ரவணமாய்ப் போருகிற மநஸ்ஸே! அச்செல்வி மாறாமல் நித்யமாய்ச் செல்ல வேணுமென்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணி உன் ஸ்வரூபம் பெறப் பார். (௩)"இன்புறுந் தொண்டர் செவ்வடியேத்தி வாழ்த்துமென்னெஞ்சமே" என்னக்கடவதிறே. வாய்க்கை-பொருந்துகை. (மலர்த் தாள்கள்) மலர்போன்ற திருவடிகள். இத்தால் ஆசார்யபாதந்த்ரர்க்கு அநுகூல வ்ருத்திசெய்து போருகை ஸ்வரூபமென்றதாய்த்து.

இந்தத் திருமங்கையாழ்வார் திருநக்ஷத்ரத்தை, திருக்கலிகன்றிதாஸரென்று திருநாமத்தை யுடையராய், சதிருடைய தமிழ்விரகராய், அருளிச்செயல் நாலாயிரம் பாட்டுக்கும் அர்த்தோபதேசம் பண்ணுமவராய்ப் போருகிற லோகாசார்யரான நம்பிள்ளையும் தத்வம்ஶ்யரும் மிகவும் பரிபாலித்துப் போருவர்களென்று, பெரியோர்கள் அருளிச்செய்து போருவர்கள். பிள்ளை ஆதரிக்கிறது ஆழ்வார் திருவடிகளில் ப்ராவண்யத்தாலே. தத்வம்ஶ்யர் ஆதரிக்கிறது, பிள்ளையுடைய திருநக்ஷத்ரமும் அதுவென்றாகவேணும். (௯)

---

(௧) நந்த, (உ) ருடகோபாஷ்டகம், (௩) தி-மொ-௯-௩ ௯.

பதவுரை.

காசினியீர்	
வாய்த்த	தகுந்த,
புகழ்	வைபவத்தையுடைய
பாணர்	திருப்பாணுழ்வார்,
வந்து உதிப்பால்	வந்து அவதரித்த தனுலே
ஆத்தியர்கள்	ஆர்த்தியுடையவர்கள்
அன்புடனே	ப்ரீதியுடன்
அமலனுதிபிரான்	அமலனுதிப்பிரானென்னும் ப்ரபந்தத்தை
கற்று	அப்யஸித்து
அதறபின்	அதற்குப்பிறகு
நன்குடனே	நன்மையுடன்
கொண்டாடும்	கொண்டாடக்கூடிய
நாள்	நாளாகிய
	இன்றையதினம்,
கார்த்திகையில்	கார்த்திகைமாதத்தில்
ரோகிணிநாள	ரோஹிணிநக்ஷத்ரமென்று
காண்மின்	கண்டுகொள்ளுங்கள். (௧0)

வ்யா:—பத்தாம்பாட்டு. ார்த்திகைத்திருநக்ஷத்ரத்துக்கு அநந்தரம் ரோஹிணிநக்ஷத்ரமாகையாலும், மாஸமும் அதுவாகை யாலும் அந்தச் சேர்த்திக்காகக் கார்த்திகையில் ரோஹிணிநாளா னது திருப்பாணுழ்வார் திருவவதரிக்கையாலே ஆஸ்திகராலே ஆதரணீயமாய் உபலாலிக்கப்படுமதான நாளென்கிறார்.

(கார்த்திகையில்ரோகிணிநாள்காண்மினின்றுகாசினியீர்) கீழில் பாட்டில்தம் திருவுள்ளத்தைக்குறித்து, உபதேசித்தவர்மீளவும்இப் பாட்டில்லௌகிகரைக் குறித்து உபதேசிக்கிறார், தம்மோடு அவர் கள் ஏகமநாக்களாக வேணுமென்கிற திருவுள்ளக்கருத்தாலே. "ரோகிணிநாள்" என்ற இதுதான், க்ருஷ்ணனவதரித்த திருநக்ஷத்ர மாயிருக்கும். இவருக்கு, (௧) கோவலனாய்வெண்ணெயுண்டவாய

(௧) அமல-௧0

னென்னுள்ளங் கவர்ந்தானை" என்றிறே அவ்விஷயத்திலபா(ஸா)வ பந்தமிருப்பது. ஆகையாலே திருநக்ஷத்ரமும் அதுவாய்த்து.

அவ்வளவு மன்றிக்கே, சரமஶ்லோகார்த்தப்ரகாஶகரான திருக்கோட்டியூர் நம்பியும்வையாசி ரோஹிணிநாள், "உறியில்வெண்ணெ யோடியவுண்ட ஒருவனைப்போல் அவதரித்தார்" என்கையாலே இதுவும்முப்புரியூட்டியதிறேயிருப்பது இப்படி மும்மடங்கானவேற்றத்தையுடைத்தான இது தான் என்றென்ன, (இன்று காண்மின்) அது இன்று காணுங்கோள், காலாந்தரே யன்றிக்கே (க) "ஸ்வயம்ஸோ வா - அயம்மா வா" என்கிறபடியே அது இன்றுவதே[1]; இவர்க்கு அதில் ஆதராதிஶயம் அதீதகாலமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸமகாலமாயிருக்கிறபடி. நிதிகாட்டுவாரைப்போலே காணுங்கோளென்று ப்ரத்யக்ஷிப்பிக்கிறார்.

(பாரினிர்) என்று; ஒருவர் இருவரன்றிக்கே, "யதிகஸ்ஸிந் ... - யதிகஸ்ஸிந் முமுக்ஷுஸ்ஸ்யாத்" என்கிறபடியே தம் நசையாலே ஒரு நாடாக உபதேசிக்கிறார். இதின் ஏற்றந்தான் இன்னத்தாலே யென்று எங்களுக்கு அறிவித்தாலாகாதோவென்ன, "வாய்த்தபுகழ்ப்பாணர் வந்துதிப்பால்" என்கிறார். வாய்த்தபுகழாவது-தம் ஸ்வரூபத்துக்குச்சேர்ந்தபுகழ். அதாவது - ஸஹஜ தாஸ்யத்துக்கு அநுகுணமான நைச்யத்தை ஜந்மஸித்தமாகவுடையராகையாலே ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுனிகளுடைய ஶிரஸாவாஹ்யாரம்படிபண்ணி, அங்கீகரித்தருளின புகழ். (உ)"பாரியலும்புகழ்ப் பாண்பெருமாள்" என்னக்கடவதிறே.

(பாணர்வந்துதிப்பால்) (௩)"ஸாத்விகா ... -ஏதத்ஸாம காயந்நாஸ்தே" என்கிறமுக்தர்வ்ருத்தியை இங்கேபெரியபெருமாள் விஷயத்திலே வாக்வ்ருத்தியான அடிமைசெய்து போருகையால் அதுவேதமக்குநிரூபகமாயிருக்குமவர். (வந்துதிப்பால்) * அண்டர்கோனணியரங்கனுகையாலே அவரைப்பாடுகைக்காக, "அங்குள்ளாரித்யர்களிலேஒருவர் இங்கே அவதரித்தார்" என்னும்படி அவதரிக்கையால், "ஆத்தியர்கள் கொண்டாடுகாள்" என்கிறது.

(க) ராமா- (உ) இ-ரா-நு-௬௬ (௩) தை-ப்ருகு-

மூ.—மன்னியசீர் மார்கழியில் கேட்டையின்று மாநிலத்தீர்
என்னிதனுக் கேற்ற மெனிலுரைக்கேன்-துன்னுபுகழ்
மாமறையோன் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பிறப்பால்
நான்மறையோர் கொண்டாடும் நாள். (௧௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧௧)

அவர்களாகிறார் - லோகஸாரங்க, மஹாமுநிகளைப்போலே, ப்ரமேயபூதராய் அர்ச்சாரூபியானபெரியபெருமாள் விஷயத்திலும் தத் ப்ரதிபாதகதயா வந்த ப்ரமாண ஸ்ரேஷ்டமான "அமலனாதிப் பிரான்" என்கிற செந்தமிழானஇவர் ப்ரபந்தத்தினிடத்திலும், தத்ப்ரமாதாக்களாய் நிகர்ஷத்வாநுஸந்தாந யுக்தரான இவ்வாழ்வார் விஷயத்திலும், மேலெழுந்தவாகாரங்களைப்பாராதே, நிரவதிக விஸ்ரம்ப யுக்தராய் * பாட்டினால்கண்டுவாழும் பாணர்தாள் பரவுமவராயிருக்குமவர்கள்.

(அன்புடனே தானமலனாதிபிரான்கற்றதற்பின்) (௧)"சீரியநான் மறைசெம்பொருள்செந்தமிழாலளித்த" என்கிறபடியே ஸகலவேத ஸங்க்ரஹமாய் அக்ஷரத்ரயாத்மகமான ப்ரணவத்தை அகார உகார மகாரங்களாலே முதலிட்டு மூன்று பாட்டினுடைய அடியிலே அருளிச்செய்தபடியையும் அந்த ப்ரணவ ப்ரதிபாத்யமான வஸ்துவை ப்ரணவாகாரமான விமாநமத்யத்தில் அடியேதொடங்கி முடியளவும் அநுபவித்த ப்ரபந்தமென்கிற ஆதரத்துடன் ஆசார்யோச்சாரணாநூச்சாரண க்ரமத்தாலே அப்யஸித்தபின்பு,

(நன்குடனே கொண்டாடும் நாள்) தத்பலமான ப்ரமாணாதிகள் விஷயத்திலே விஸ்வாஸத்தை யுடையராய் ஆஸ்திகராயிருக்குமவர்கள், விதி(யி)ப்ரேரிதாயிருக்கைய அறிக்கே இத்தைத் தங்களுக்கு ஸ்ரேயஸ்ஸாகவேயெண்ணி, உபலாலிக்கப்படுமதான நாளென்கை. ஆகையாலே நீங்களும் ஆஸ்திகராய் நான்சொல்லுகிறத்தை விஸ்வஸித்து புத்திபண்ணுங்கோளென்று கருத்து.

(௧) நீராட்டு [illegible]

	பதவுரை.
மாநிலத்தீர்	பெரியஇவ்வுலகத்திலுள்ளவர்களே!
இன்று	இன்றையதினம்
மன்னிய	நிலைபெற்ற
சீர்	வைபவத்தையுடைய
மார்கழியில்	மார்கழிமாதத்தில்
கேட்டை	கேட்டைநக்ஷத்ரமாகும்;
இதனுக்கு	இந்த நாளுக்கு
ஏற்றம்	பெருமை
என் எனில்	என்னவென்று கேட்பீர்களாகில்
உரைக்கேன்	சொல்லுகிறேன்;
துன்று	பொருந்திய
புகழ்	சிறப்பையுடையராய்,
மா	பெருமை பொருந்திய
மறையோன் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்	ப்ராஹ்மணோத்தமரான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்
பிறப்பால்	அவதாரத்தாலே
நான்மறையோர்	நான்கான வேதங்களை யறிந்தவர்கள்
கொண்டாடும்	கொண்டாடக்கூடிய
நாள்	நாளாகும். (௧௧)

வ்யா.—பதினொராம்பாட்டு. ஸ்ரீ தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் அவதரித்தருளின மார்கழியில் கேட்டையானது, பரம வைதிகராலே பரிபாலிக்கப்படுமதான நாளென்[illegible] பண்ணுகிறார்.

[illegible] மன்னியசீர் [illegible] யுகையாவது - (௧) "ருவாநாம [illegible] மாஸாநாம் மார்க்கஸீர் ஷோஹம்" என்னும்படி வைஷ்ணவ மாஸமாகையாலும், (௨) "மார் கழித்திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாள்" என்று ஆண்டாள் ஆதரித்துப் போரும்படியான அதிசயத்தை யுடைத்தாகையாலும், திருவத்யய

(௧) கீ- (௨) திருப்பாவை-௧.

நம் தொடங்கும் காலமாகையாலும் வந்த சீர்மையை யுடைத்தாகை. அதுக்கு மேலே “திருப்பள்ளியெழுச்சி” என்கிற ப்ரபந்தமுகேந பெரியபெருமாளைத் திருப்பள்ளி யுணர்த்துமவரான இவர் அவதாரணத்துக்குப் ப்ராங்காகநேர்பட்ட ஏற்றமுமுண்டிறே.

அன்றிக்கே “மன்னியசீர்” என்கிறவிதுகேட்டைக்கு விசேஷணமாய் அது மாஸங்களில் ஸ்ரேஷ்டமானாற்போலே இதுவும் நக்ஷத்திரங்களில்†ஜ்யேஷ்டையாயிருக்கை. (க)விப்ராணாம் ஜ்ஞாதிஶ்ரைஷ்ட்ய-விப்ராணாம் ஜ்ஞாநதஸ்ஸ்ரைஷ்ட்யம்” என்கிறபடியே ஜ்ஞாநாதிக்யத்தை யுடைய இவர் அவதரித்தருளின ஆதிக்ய முண்டிறே. இதுக்கு இவர், *மன்னியசீர்த்தொண்டரடிப்பொடி யாகையாலே இவர் அவதரித்தருளின திருநக்ஷத்ரமும் சீர்மைமன்னியிருக்குமிறே. இப்படி பகவத்பாகவத ஸம்பந்தங்கள் மாறாதே போரும்படியான ஏற்றங்களை யுடைத்தான நன்னாளானது இன்று வந்தது. (மாநிலத்தீர்) ததீய ஶேஷத்வமே நிருபகமாம்படியான மாஹாத்ம்யத்தை யுடைய இவர் அவதரித்தருளுகையாலேதத்ஸம்பந்தயுக்தமான மஹாப்ருதிவியில் உள்ளவர்களே, (நன்னிதனுக்கேற்றமெனியுரைக்கேன்) இம்மாஸத்தில் மற்றைய நக்ஷத்ரங்களும் உண்டாயிருக்க, இதுக்குஏற்றம்என்னென்கிறீகோளாகில், இதின் ஏற்றம் அறிந்த நான் சொல்லக்கேளுங்கோள்.

(துன்னுபுகழித்யாதி) அதாவது: *துளபத்தொண்டாய தொல்சீரையும் (உ) *சுற்றினம் மேய்த்த வெங்கைதகழலிணைக்கீழ் - உற்ற திருமாலை பாடுஞ்சீரையு முடையராகையாலேவந்த குணவத்தா ப்ரதை(பெ)யை யுடையராயிருக்கை. இவர் தாம் *மிக்கசீர்த்தொண்டரிறே:(௩) *செய்யும் பசுந்துளபத்தொழில் மாலையும் செந்தமிழில் பெய்யும் மறைத்தமிழ் மாலையுமிறே இவர் செய்துகொண்டு போருவது. இவருடைய (௪) *அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி - அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி யிருக்கிறபடி. இதிறேஇவர்க்கு

† ஸ்ரேஷ்டமாயிருக்கும். (க) (உ) திருமாலைத் தனியன்.
(௩) ஸ-இரா-நு-௬௰, (௪) ரா-அ-௩௧-௨௫.

ஸம்ருத்தமான யசஸ்ஸு; (௧) "மலிபுகழ் வானவர்" என்னுமா போலே (மாமறையோன்) இதுக்கெல்லாமடி வேதார்த்தவிசாரம் பண்ணும் விப்ரஸ்ரேஷ்டராகை யென்கை. (௨) "வைதிகரே மெய்ப்படியாலுன் திருவடிச்சூடும் தகைமையினார்" என்னும்படி பரமவைதிகராகையாலே நித்ய கைங்கர்யநிரதராயிருக்கை, அதிறே இவர்க்கு நிலைநின்ற புகழ்.

(மாமறையோன், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்) *"மிக்கவேதியர் வேதத்தி னுட்பொருளான ததீய தாஸ்யத்திலே நிலைநின்றுபோருமவராகையாலே இவர்க்கு இவ்வபிதா(ஸ்யா)நமாய்த்து. (௩) நம்பிக்கன்பர் தலைமீதடிப்பொடி' என்றிறே ததீயபாரதந்த்ரருடைய †ஏற்றமிருப்பது. (ஆழ்வார் பிறப்பால்) ஆழ்வார் பிறப்பே பிறப்பாவது. அல்லாதார் பிறப்பு தாழ்வாம் பிறப்பிறே. (௪)"என்செய்வான் தோன்றினேனே" என்று இவர் தம்மை வ்யர்த்த ஜந்மாவாக அநுஸந்தித்தாரே யாகிலும், இவர் ஆழ்வார் பிறப்பென்று அதிசயமாக அருளிச்செய்கிறார். (௫)*ஸ்வ்ருக்ஷஸ்வம் வநவாஸாயஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாயபோலே. (நான்மறையோர்கொண்டாடும் நாள்) இப்படி இவர் அவதரிக்கையாலே அவரைப்போலேவேததாத்பர்யம் கைப்பட்டவர்கள், * கோதுகுலமாகக்கொண்டாடும் நாளாயிறே யிருப்பது.

(மாமறையோன்) பிறப்புக்கு அநுகுணமாக நான்மறையோர் கொண்டாடுகை ப்ராப்தமிறே. ஆகையாலே மாநிலத்தீரான நீங்களும் இதின் ஏற்றத்தை யறிந்து இதைப்பரிபாலித்து உஜ்ஜீவியுங்கோளென்று கருத்து. அதுக்குமேலே பெரிய கோயிலையும் பெரிய பெருமாளையும் பேணிக்கொண்டுபோருமவராய் லோககுருவுக்கும் குருவான கௌரவ்யதையை யுடையரான பெரியநம்பி அவதரித்தருளின ஸ்ரேஷ்டதையு முண்டிறே, மார்கழியில் கேட்டைக்கு. (௧௧)

(௧) திருவாய்-௪-௨-௧௧ (௨) திருவி-௬௪. (௩) ஆ-ஞ்ரு-௩-௨
(௪) திருமாலை ௨௮- (௫) ரா-அ-௪௦-௫ † சேர்த்தி.

மூ:—தையில் மகமின்று தாரணியீ ரேற்றமிந்தத்
  தையில் மகத்துக்குச் சாற்றுகின்றேன்—துய்யமதி
  பெற்ற மழிசைப் பிரான்பிறந்த நாளென்று
  நற்றவர்கள் கொண்டாடும் நாள். (கஉ)

  [illegible]
  [illegible]
  [illegible]
  [illegible] (கஉ)

பதவுரை.

தாரணியீர்	பூமியில்பிறந்தவர்களே!
இன்று	இன்றைக்கு
தையில் மகம்	தைமாஸத்தில் வருகிற மகமென்னும் நக்ஷத்ரம்;
இந்தத் தையில் மகத்துக்கு	இத்தைமாஸத்தில் மகத்துக்குள்ள
ஏற்றம்	அதிசயத்தை
சாற்றுகின்றேன்	சொல்லுகிறேன்;
துய்ய	பரிசுத்தமான
மதி	ஜ்ஞாநத்தை
பெற்ற	லபி(ஸி)த்த
மழிசைப்பிரான்	திருமழிசைக்குநிர்வாஹகரான வாழ்வார்
பிறந்த	அவதரித்த
நாள் என்று	திநமென்று
நல்தவர்கள்	விலக்ஷணமானதபஸ்ஸையுடையவர்கள்
கொண்டாடும் நாள்	ஆதரிக்கும் நாளாயிருக்கும் (கஉ)

அவ;—பன்னிரண்டாம்பாட்டு;-திருமழிசைப்பிரான் அவதரித்த தையில்மகத்தின் ஏற்றத்தைத்தாரணியி லுண்டானவர்களெல்லாரும் அறியும்படி அருளிச்செய்கிறார். (தையில மகமின்று தாரணியீர்) (க) "தைபொருதிங்களும்" என்னும்படியான தரத்தையு

(க) நா. தி. க-க

டைய புஷ்யமாஸத்தில் மகம்இன்று தாரணியிலுண்டானவர்களே! (க)"லக்ஷ,௦ யாரணி ஊரஸிஜா-ஏகாம் தரணி மாஸ்ரிதேள" என்கிறபடியே திருமழிசைப்பிரான் வந்தவதரித்த இஜ்ஜகத்திலே ஜந்மமாமபடியான பாக்யத்தையுடையவர்களே! (எற்ற மிந்தத்தை யில்மகத்துககுச் சாற்றுகின்றேன்) என்? மாசிமகமன்றோ மஹாநக்ஷத்திரமாக வழங்குகிறது; இதுக்கேற்ற மென்னென்றால், இதுக்குண்டான அதிஶயத்தை ஸாவலோக ப்ரஸித்தமாக நான் சொல்லக்கேளுங்கோள். இதுக்குண்டான ஏற்றந்தான் இனன தென்கிறது.

(துய்ய மதி பெற்றவித்யாதியால்) அதாவது;-பரிஶுத்தமானபரத்வஜ்ஞாநத்தை ஸர்வேஶ்வரன்ப்ரஸாதத்தாலே* மயர்வற மதிநலமருள ப்பெற்றவராய், திருமழிசைக்கு நிர்வாஹகரானஆழ்வார் அவதரித்தருளின திருநக்ஷத்ர மென்று நல்ல தபஸ்ஸையுடையவர்களாலே கொண்டாடப்படும் நாளாகையாலே யென்கை. (துய்யமதி)(உ) "என் மதிக்கு விண்ணெலா முண்டோ விலை" என்று தாமும் ஆதரித்துப் பேசும்படியாயிறே யிருப்பது. மதிக்குத் தூய்மையாவது-தேவதாந்தரங்கள் பக்கல் பரத்வ புத்தியாகிற மாலிந்யமற்றிருக்கை.(ங)"மனனகமலமறக்கழுவி" என்றுதேவதாந்தரபரத்வ புத்தியிறே மநோமாலிந்யமாக அருளிச்செய்தது. இவர்தாம் (ச)"தாதுலாவுகொன்றை மாலை துன்னுசெஞ்சடைச் சிவன்நீதியால்வணங்கு பாத" என்றும் (ரு)"போதில்மங்கை பூதலக்கிழத்திதேவி"என்று தொடங்கி, "வேதநூலோதுகின்றதுண்மையல்ல தில்லை மற்றுரைக்கிலே" என்றும், (சு)"உள்ளநோய்கள்தீர்மருந்து வானவர்க்களித்த எம்வள்ளலாரை யன்றி மற்றோர் தெய்வம் நான்மதிப்பனே" என்றும், (எ) "பார்மிகுத்தவிதயாதி-சீர்மிகுந்த நின்னலாலோர் தெய்வம் நான்மதிப்பனே" என்றும் "நான்முகனை நாரணன் படைத்தான்நான்முகனுந் தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான் படைத்தான்" என்று தொடங்கி (அ) "பிறிரு மனமிலேன் பிருஞ்கன் றன்னோ டெதிர்வனவனெனக்கு நேரான்" என்றும்,

(க) ஈா-பு ஓ-௬0 (உ) நான்முக-திருவ ஙக, (ங) தி-வாய்-க-௩-அ.
(ச) தி-ச-வி-௩,(ரு) தி-ச-வி-எ0. (சு) தி-ச-வி-அஅ.
(எ) தி-ச-வி-அ௬, (அ) ஈா-திருவ-அச.

(க)"கல்லாதவ ரிலங்கை கட்டழித்த காகுத்தனல்லா லொருதெய்வம் யானிலேன்" என்றும்,(உ)"இனிய நிந்தேனீசற்கும்சான் முகற்கும்தெய்வம் இனியறிந்தே னெம்பெருமா னுன்னை" என்றும் இப்படி ஸ்வப்ரபந்தங்களில் ஆதிமத்யாவஸாநங்களெல்லாவற்றிலும் ‡"உறையிலிடாவாள்" என்னும்படி அப்ரதிஹதமான தம்முடைய பராவர தத்வஜ்ஞாநத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளினாரிறே.

(மழிசைப்பிரான் பிறந்தநாளென்று) இப்படி திவ்ய ஜ்ஞாநத்தையுடைய இவர் ஒரு பிறவியிலே இரு பிறவியாகப் பிறந்தநாளொன்று, (நற்றவர்கள் கொண்டாடும் நாள்)—இவர்தாம் ருஷிபுத்ரராக அவதரிக்கையாலே "நற்றவர்கள் கொண்டாடும்நாள்" என்கிறது. "பிறந்த நாள்" என்று- அல்லாதார் பிறவி (௩) "அன்று நான்பிறந்திலேன்" என்னும்படி அஸத்கல்பமாயிறேயிருப்பது. "பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்று பகவத் ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமுடைய ஜந்மத்தையிறே இவர்ஜந்மமாக அருளிச்செய்தது(பிறந்தநாளென்று) இப்படி இவர் அவதரித்தருளின விசேஷமான திருநக்ஷத்ரமென்று விசேஷஜ்ஞாநரானவர்களால் அந்தப்ரதிபத்தியோடே பரிபாலிக்கப்படுமதாயிருக்கும். தவமாகிறது - ப்ரபத்தி. (ச) "தபஸாம் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்றும்(ரு) "சார்வே தவநெறி" என்றும்சொல்லக்கடவதிறே. ஆகையால் அடைக்கலம்புகுந்து வேறுகவேத்தியிருக்குமவரது தபஸ்ஸப்தவாச்யையானது ப்ரபத்தி, நற்றவமாகிறது-ஆசார்யாபிமாந நிஷ்டை; "மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார்தவம்" என்னக்கடவதிறே. அத்தை யுடையவர்களாகிறார் கணிகண்ணர், பெரும்புலியூரடிகள் போல்வார். இத்தால் ஆசார்யாபிமாந நிஷ்டர்க்கு இது அவஸ்யம் ஆதரணீயமென்றதாய்த்து. (கஉ)

(க) ச-திருவ-இ-௩ (உ) ச-திருவ-கக (௩) தி-ச-வி-௩ச
(ச) தை,உ (ரு) தி-வாய்-௧0-௧-௧ ‡உறையிலிடாதவர்

மூ:—மாசிப் புனர்ப்பூசங் காண்மினின்று மண்ணுலகீர்
தேசித் திவசத்துக் கேதென்னில்—பேசுகின்றேன்
கொல்லி நகர்க்கோன் குலசேகரன் பிறப்பால்
நல்லவர்கள் கொண்டாடும் நாள். (௧௫)

கும்பே புநர்வஸௌ ஶஸ்தோ திவஸோऽயம்
ஜகத்ஸு தத்ர ஜநிவைஷம்யம் ஸ்வாஸ்ய
கொல்லீநகரநாதஸ்ய ஜநநே ஸதா
ஸாதுபிர் பஹுமந்யதே தாரதிம்யாதி ॥ (௧௫)

பதவுரை.

மண்ணுலகீர்	பூலோகத்தில் பிறந்தவர்களே!
இன்று	இன்றையதினம்
மாசி	மாசிமாஸத்திலேயுண்டான
புனர்ப்பூசம் காண்மின்	புநர்வஸு நக்ஷத்ரம்காணுங்கோள்;
இத்திவசத்துக்கு	இந்த தினத்துக்கு
தேசு	மதிப்பு
ஏது என்னில்	எதுவென்று கேட்கில்,
பேசுகின்றேன்	சொல்லுகின்றேன்; (இது)
கொல்லிநகர்	கொல்லி யென்னும் பட்டணத்துக்கு
கோன்	ராஜாவாய்
குலசேகரன்	சேரகுலத்துக்குப் ப்ரதாநரான குலசேகராழ்வாருடைய
பிறப்பால்	அவதாரத்தினால்
நல்லவர்கள்	ஸத்புருஷர்கள்
கொண்டாடும்	உபலாலநம் பண்ணுகிற
நாள்	தினமாயிருக்கும் (௧௫)

அவ;— பதின்மூன்றாம்பாட்டு, ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள் அவதரித்தருளின மாசிப்புனர்ப்பூசத்தின் அதிசயத்தை மந்தமதிகளும் அறியும்படி ப்ரகாசிப்பித்தருளுகிறார். (மாசிப் புனர்ப்பூசங்காணமினின்று மண்ணுலகீர்) (௧) "மாசிமுன்னாள்" என்னும்படியிலக்ஷண பரிக்ரஹமான மாசிமாஸத்தில்புநர்வஸு நக்ஷத்திரங் காணுங்கோள், பூதலத்திலுள்ளவர்களே அது தானும் இன்றுவதேவுக்களுக்கு.

(௧) நா-தி

"இன்று" என்று பூதபவிஷ்யத்தா யுள்ளது வர்த்தமானம்போலே தோற்றுகிறது தம்முடைய ஆதராதிசயத்தாலே. (மாசிப்புனர்ப் பூசம்) மைசத்ரமாஸத்தில் புநர்வஸு நக்ஷத்ரத்திலேயாய்த்து தசக்ரவர்த்தித்திருமகன் அவதரித்தருளினது(க)"எல்லையில சீர்த் தயரதன்றன் மகனாய்த் தோன்றிற்றது முதலாத்தன்னுலகம் புக்கதீறு" என்று தத்வைபவத்தை ப்ரதிபாதிக்குமவரா கையாலே இவர்க்கு நக்ஷத்ரமும், அதுவாயத்து; ராஜகுலங்களிலே அவதரிப்பார்க்கு நக்ஷத்ரமும் அதுவாகவேணும்போலேகாணும். இப்படி பகவத ஸம்பந்தமுடைய திருநக்ஷத்ரமாய்த்து இவர் அவதரித்தது.

(மண்ணுலகீர்) பூலோகத்திலுண்டானபோக்ய (ஹோமு) போகோபகரணாதிகளை விரும்பிபகவத் பாகவதவிமுகராய்ப் போருகிற லௌகிகராயுள்ளவர்களே!, அந்த வைமுக்யத்தைத் தவிர்ந்து நான் சொல்லுகிற அர்த்தத்தை புத்திபண்ணுங்கோள். விண்ணுட்டிலுண்டானவர்கள விசேஷஜ்ஞரிறே. அவிசேஷஜ்ஞராய*உண்டியே உடையே உகந்து * மாரனார் வரிவெஞ்சிலைக் காட்செய்து போருகிற உங்களுக்கிறே நான் உபதேசிக்கவேணடுவது. இப்படி எங்களுக்கு உபதேசிக்கைக்கடியான இத்திவஸத்தினுடைய பெருமதிப்புத்தானேதென்ன,

(பேசுகின்றே னித்யாதி) (உ) "கொல்லிகாவலன் கூடல்நாயகன் கோழிக்கோன் குலசேகரன்" என்று இவர் அருளிசசெய்தபடியே கொல்லியென்கிற நகரத்துக்கு நாதராய் சேரகுலத்துக்கு சேகரரான ஆழ்வார் அவதரிக்கையாலே வந்த ஔஜ்வல்யத்தை யுடைத்தாய், அத்தாலேஸத்பரிக்ராஹ்யமாயிருக்கை குலசேகரன் பிறப்பென்றால் உடல்பிறவி யன்றிக்கே, † உயர்ப்பிறவியாயிறே யிருப்பது. (ங)"ஊனேறு செல்வத்துடற்பிறவியான் வேண்டேன்" என்னுமித்யாதியாலும் அத்தை அடியொத்தினவர். ராஜாவானஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள்†(திருமலையிலே) திர்யக்ஸ்தாவரஜன்மங்களை ஆசைப்பட்டாரென்றும்அருளிச் செய்யும்படியிறே இவருடைய உபேக்ஷையும் அபேக்ஷையு மிருக்கும்படி. தாஸ்ய

(க) பெரு-தி-௧௦-௧௧ (உ) பெரு-தி-உ-௧௦ (ங) பெரு-தி-௪-௧
† குண்டலிதமதிகம் ‡ உயிர்ப்பிறவி.

றகுணமான ஜந்மமிறே ஜந்மமாவது;(௧)"ஆழியங்கைப்பேராயர்க்காளாம் பிறப்பு உண்ணுட்டுத்தேசு" என்றாரிறே. இப்படி ஶேஷத்வாநுகுணமான ஜந்மத்தை அபேக்ஷிக்கும்படியான இவர் அவதரித்த வித்தால் தேசுஇத்திவசத்திற்குண்டாயத்து.

ஆகையால் இத்திவஸம் - நல்லவர்கள் கொண்டாடும் நாள்; அவர்களாகிறார் *கொல்லி காவலன் சொல பதிக்குங் கலைக்கவி பாடும் பெரியவரென்கை. நல்லவர்கள்-ஸத்துக்கள், தங்களோபாதி பிறர்க்கும நன்மையை ஸமபாதிக்குமவர்கள். கொண்டாடும் நாளாவது - அவர்களாலே உபலாளிக்கப்படுமதான நாளென்கை. இவர்தாம்(௨)"எல்லையிலடிமைத்திறத்தினில என்றும்மேவுமனத்தனும்" என்னும்படி எல்லையான ததீய ஶேஷத்வத்திலே ஊன்றிப் போரும் நன்மையை யுடையராய், அத்தாலே அவர்களுக்காகத் தாம் குடப்பாம்பில் கையிட்டுப்போரும் குணநிகருமாயிருக்கையாலே அக்குணங்களிலே தோற்று அவர் திருவடிகளுக்கு நல்லராயிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களாலே ஆதரிக்கப்படுமதான நாளாயிருக்குமிறே.

ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள் (௩) "இன்பமருஞ் செல்வமும் இவ்வரசும் யான்வேண்டேன்" என்றும(௪) "உருப்பசிதன் அம் பொற்கலையல்குல் பெற்றாலுமாதரியேன்" என்றும், "நல்லபதத்தையும்வேண்டேன்" என்று திருமலையில் திர்யக்ஸ்தாவர ஜங்மங்களை†(யாசைப்பட்டுப்)போருமவராகையாலே இவரும்திருமலையில் ஜந்மத்தைஆதரித்து அடிமைசெய்துபோருவர். ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாளும்(௫)''த்ருணீக்ருதவிரிஞ்ச்யாதி நிரஸ்த-ஸமஸ்த-ஸங்கம:- த்ருணீக்ருதவிரிஞ்ச்யாதிநிரங்குஶவிபூதய:''என்னும்படிஎல்லாவற்றையும் த்ருணீகரித்துப் போருமவராய, (௬)''ஶ்ரீநாராயணம் ஶ்ருதி ஶிரஸ்ஸஹஸ்ரைரஸ்யமாநம் அதர்ஶநாத் ஶோகாவிஷ்டம் அஶேஷ் ஸ்ரீநாராயணம்பஶ்யந் காப்யகச்சத்ரஹஸ்ஸதா।யஸ்ஸ்வதாராத்தேஶ்சாபி கோவிந்தம்தமுபாஸ்மஹே". என்றும் இதரவிஷயாநுபவத்துக்கு இருளும் ஏகாந்தமும் இல்லையென்றிருக்குமவராகையாலும் இவர்க்கும்அந்தத்திருப்புனர்ப்பூசமே திருவவதாரத்

(௧) பெரிய-திருவ-எக (௨) பெரு-தி-மொ-உ-௧0 (௩) பெரு-தி-௪-௫ (௪) பெரு-தி-௪-௧0 (௫) முக்தகம்(௬) † குண்டலிதமறிகம்

மூ.—ஏரார் வைகாசி விசாகத்தி னேற்றத்தைப்
பாரோ ரறியப் பகர்கின்றேன்—சீராரும்
வேதந் தமிழ்செய்தமெய்ய னெழில்குருகை
நாத னவதரித்த நாள். (கச)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (உச)

துகக்கு அறுகுணமான திருநக்ஷத்ரமாயத்து (க) "அரசமாந்தாணடிசூடுமரசு" என்று ராமபாதாஶ்ரயரா[illegible]க்குமாபோலே இவரும்ராமாநுஜ பதச்சாயையாயிருப்பர். தேவதாந்தரவைராக்யத்தில்வந்தால திருமழிசைப்பிரானோடொப்பர். இவரும ஒருபிறவியிலேஇருபிறவியானவரிறே; இவையெல்லாவற்றாலும் இத்திருநக்ஷத்ரமும் முப்புரியூட்டினதாயிருக்குமென்கிறவைபவஞ்சொல்கிறது.

பதவுரை.

ஏர் ஆர்	அழகு நிறைந்த
வைகாசி	வையாசி மாஸத்திலுள்ள
	விசாக நக்ஷத்திரத்தினுடைய
ஏற்றத்தை	மஹிமையை
பாரோர்	பூமியிலுள்ளவர்கள்
அறிய	அறியும்படி
பகர்கின்றேன்	
சீர் ஆரும்	சீர்மையினால் நிறைந்த
வேதம்	வேதத்தை
தமிழ்செய்த	தமிழ்ப்பாஷையிலே திருவாய்மொழி ரூபமாக அருளின
மெய்யன்	யதார்த்தவக்தாவாய்
எழில்	அழகையுடைய
குருகை	திருக்குருகூருக்கு
நாதன்	நிர்வாஹகரான நம்மாழ்வார்
அவதரித்த	அவதரித்தருளின
நாள்	திநமாயிருக்கும். (கச)

(க) பெரு-திமொ ௨௦-௪

வ்யா.—பதினாலாம்பாட்டு. அல்லாத ஆழ்வார்களையெல்லாம் அவயவபூதராகவுடையராய்வேதாந்தார்த்தங்களை திருவாய்மொழி முகேநப்ரகாசிப்பித்தருளி,திருநகரிக்குநாதராயிருந்துள்ளநம்மாழ்வாரவதரித்தருளின திருவிசாகத் திருநக்ஷத்ரத்தினவைபவத்தை பூமியிலுண்டானவர்கள எல்லாரும அறியும்படி ப்ரஸித்தமாக அருளிச்செய்கிறோமென்கிறார் (ஏரார்) இதயாதியால. இடைய்ல மாஸங்களை விச்சேதியாமல அடைவே அருளிச்செய்து போந்தவர் இப்போது பங்குனி மாஸத்திலே ஆழ்வார்கள் அவதாரமில்லாமையாலும், சித்திரை மாஸத்திலே மதுரகவியாழ்வாருடையவும் எம்பெருமானாருடையவும அவதாரம உண்டேயாகிலும் ஆழ்வார்கள் பதின்மருடைய அவதார க்ரமத்தை அருளிச்செய்யப் புகுமவராகையாலும் அவற்றை விட்டுவைத்து "ஏரார் வைகாசி" என்று தொடங்கிஅருளிச்செய்கிறார். வைகாசி, "ஏரார்" த்திருக்கையாவது-மாத(வ)வ மாஸமாகையாலே புஷ்பஸமயமான அழகையுடைத்தாகை

அவர் அவதரித்தருளின தேசம் கொந்தலர் பொழிலையும்; குயில்நின்றார்பொழிலையு முடைத்தாயிருக்குமாபோலேயாய்த்து. "ஏரார்வைகாசி விசாகம்" என்று ஏராருகை வைகாசிவிசாகத்திற்கு விசேஷணமாக்கவுமாம். அப்போது "திருவிசாகத் திருநாள்" என்னும்படியிறே இதின் அலங்காராதிசய மிருப்பது. உகந்தருளின நிலங்களெல்லாவற்றிலும் பாலும் பழமுமாக அமுதுசெய்து பரிபாலநீயமான திவஸமாயிருக்கை. அதாவது பால்மாங்காய் அமுதுசெய்யப் பண்ணுகை.இப்படியான இதினுடையஏற்றத்தைப் பாரோரறியப்பகர்கின்றேன்;-இருந்ததே குடியாகஎல்லாரும்இவருடையஜந்மநக்ஷத்ரமானவைகாசி விசாகவைபவத்தையறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி சொல்லாநின்றேன். இத்தை ஒருவர் அபேக்ஷித்திருப்பாரற்றிருக்கவும் இவருடைய ஆபி(ஸி)நிவேசாதிசயம் பேசுவிக்கப்பேசுகிறபடி.

இனி, இதுக்கெல்லாம் அடி இன்னதென்கிறது. (சீராருமித்யாதி) வேதத்துக்குச் சீரார்ந் திருக்கையாவது -

அபௌருஷேயத்வாதிகளால் வந்த ப்ராமாண்ய ஸ்ரீயையுடைத்தா கை. (க) "சுடர்மிகு சுருதி" என்றிறே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. அன்றிக்கே ஸ்ரீய:பதியாய் பரப்ரஹ்ம ஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வரூப ரூபகுணங்களை உபபாதிப்பதான உத்தரபா(ஸாம)கத்தையாகவுமாம் (உ) "யஸ்ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாஸம் வகேத்ர த்ராவிடபாஷயா-யஶ்ருதே ருத்தரம்பாகம் சக்ரே த்ராவிடபாஷயா.

(வேதந்தமிழ்செய்த) வேதந்தமிழ் செய்கையாவது (ங) "எய்தற்கரிய மறைகளை ஆயிரமின்றமிழால் செய்தற்குலகில் வருஞ் சடகோபனை" என்கிறபடியே வேதமானால் அதிக்ருதாதி(யி)காரமாயிருக்குமாகையால் அகிலசேதநர்க்கும் அப்யஸித்து உஜ்ஜீவிக்கை அரிதென்று, ஸர்வாதிகாரமாய்ஸர்வோப ஜீவ்யமுமாயிருக்கும்படி த்ராவிட பாஷாரூப ஸந்தர்ப்பத்தாலே வேதார்த்தத்தை விஶதீகரித்து அருளிச் செய்தாரென்கை. (ச) "வேறொன்றும்நானறியேன் வேதந் தமிழ்செய்த மாறன் சடகோபன்" என்றும் (ரு) "அருமறைகள் அந்தாதி செய்தான்" என்றுஞ் சொல்லக்கடவதிறே.

(மெய்யன்) அருளிச்செய்ததெல்லாம் வேதார்த்தமென்னைக் கடியான ஆப்தியிருக்கும்படி. (எழில்குருகைநாதன்) "குருகூர்ச் சடகோபன்" என்னுமாபோலே இதுக்கெல்லாம் அடி அவ்வூரில் பிறப்பாய்த்து. அவ்வூரிலே * ஆதிப்பிரானுனஆதிநாதனும்உண்டாயிருக்கவும் இவருடைய நாதத்வமாய்த்து நடந்து செல்லுகிறது. உபய ப்ரதாநமான வ்யாபாரம் உண்டாயிருக்கவும் இவருடைய நாதத்வத்தையாய்த்துஅவன்நடத்தினபடி. (சு) "நலனிடையூர்திபண்ணி வீடும்பெறுத்தித் தன் மூவுலகுக்குந் தருமொரு நாயகம்" என்று

தாமே அருளிச்செய்தாரிறே.

(எழில்குருகை) நகராலங்காரங்களையுடைத்தாயிருக்கை-அதாவது-குன்றம்போல்மணிமாடங்களையும், செம்பொன்மாடங்களையும் மாடலர்பொழில்களையும் சேர்த்தடங்களையும், ஏர்வளங்களையும்

• (க) திருவாய் க க ஏ (உ) பராங்குசாஷ்டகம் (ங) சா னு கஅ
(ச) கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பு தனியன் (ரு) திருவாய் தனியன் (சு) திருவாய் ஈ கூ கக

மூ.—உண்டோ வைகாசி விசாகத்துக் கொப்பொருநாள்
உண்டோ சடகோபர்க் கொப்பொருவர்—உண்டோ
திருவாய்மொழிக்கொப்பு தென்குருகைக் குண்டோ
ஒருபார் தனிலொக்கு மூர். (௧௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧௫)

டைத்தாயிருக்குமென்கை. (க)"கட்டெழில் தென்குருகூர்" என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே, ஜகதாபரணரான வகுளாபரணர் அவதரிக்கையாலே வந்த அழகாகவுமாம். அன்றிக்கே, எழில்-ஆழ்வார்க்கு விசேஷணமாய், ஜ்ஞாந பக்த்யாதிகளாகிற வைஷ்ணவாலங்காரங்களால் வந்த அழகைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். (எழில் குருகை நாதன் அவதரித்தநாள்)*ஊரும்நாடும் உலகமும் தம்மைப்போலே யாக்கவல்லவர் அவதரித்தநாள். ஸம்ஸாரத்தினிடையிலே தது(த்தா)த்தாரகரான ஆழ்வார் அவதரித்தாற்போலேயாய்த்து இந்நாள்களினிடையிலே இந்நாள் நமக்கு நேர்பட்டதும்; ஆகையால் இந்தப்பரமாஹஸ்யத்தை "பாரோரறியப் பகர்கின்றேன்" என்று தம்முடைய பரம க்ருபையாலேவெளியிட்டருளினாராய்த்து.(௧௪)

வைகாசி விசாகத்துக்கு	வைகாசிமாஸத்தின் விசாக நக்ஷ
ஒப்பு ஒருநாள் உண்டோ	த்ருமான ஒருதினமுண்டோ
சடகோபர்க்கு	நம்மாழ்வார்க்கு
ஒப்பு ஒருவர் உண்டோ	ஸமாநரான ஒருசேதநருண்டோ;
திருவாய்மொழிக்கு	திருவாய்மொழியென்னும் திவ்யப்ரபந்தத்துக்கு
ஒப்பு உண்டோ	ஸமாநக்ரந்தமுண்டோ;
தென்	ஸுந்தரமான
குருகைக்கு	திருக்குருகூருக்குமொ

(க) தி-வாய்-௪-௰-௧௧

*ஒக்கும	ஸமானமான
ஒரு ஊர்	ஒரு ஊரானது
பாரதனில	பூமியில
உணடோ	கிடைக்குமோ. (௧௫)

அவ;-பதினஞ்சாம்பாட்டு, கீழ ப்ரஸ்துதமான ஆழ்வாருடையவும், அவதரித்தருளின தேசகாலங்களுடையவும, அவர் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களினுடையவும அப்ரதிம வைபவத்தை ஸ்வகதமாய்ப்பேசி அநுபவிக்கிறார். (உண்டோ வைகாசிவிசாகத்துக்கொப்பொருநாள்) ஸர்வேஶ்வரனும் அவன் விபூதியும் ஸமருத்த(ரு ஐ)மாம்படி மங்களாஶாஸநம பண்ணப்பிறந்த திருவிசாகத்திருநாளுக்கு ஒப்பாவதொருநாள் உண்டோ? (௧) "நீ பிறந்ததிருநன்னாள்" என்னும்படியான அந்நாளும *க்ருஷ்ண த்ருஷ்ணா தத்வ ஜந்மமான இவர் அவதரித்த இந்நாளுக்கு ஒப்பாகவற்றோ? அங்கு அவன் பிறவியில் அக்ரூராதிகளான நாலவரிருவரிறே அநுகூலராய்த்திருந்தினது. இங்கு (௨) "தாநஹம் த்விஷத꞉க்ரூராந்-தாநஹம் த்விஷத꞉க்ரூராந" என்று தொடங்கி, "க்ஷிபாமி - க்ஷிபாமி" என்று அவன் கைவிட்டவர்களையும் (௩) "நின்கண் வேட்கை யெழுவிப்பனே" என்னும்படி அவர்களுக்கு அ(ஹி)பிநிவேசத்தையுண்டாக்கும்படி அவதரித்த திவஸமிறே இது.

(உண்டோ சடகோபர்க் கொப்பொருவர்) அவதாரமே தொடங்கி, * ஶாஸ்த்ர ஜந்ய பக்தி - ஶடாநாம் புத்தி தூஷகராய் * ஸர்வஜ்ஞாந ஸம்பூர்ண — ஸர்வஜ்ஞாநஸம்பூர்ணராயிருக்கிற இவருடைய ஜ்ஞாநவைபவத்துக்குஸத்ருஶராமவர்களை ஸர்வலோகத்திலும் தேடிப்பார்த்தாலும் ஒருவரைக் கிட்டுமோ? அநந்த ப்ராநாதிகளென்ன, பக்வபலாதிகளென்ன, அம்ருதாதிகளென்ன * அப்பால்முதலாய் நின்ற அளப்பரிய ஆரமுதென்ன, இவற்றாலே தா(ர)ரகாதிகளாம்படி யிருக்கிறஸம்ஸாரிகள் தொடக்கமானார், * நாட்டாரோ டியல்வொழிந்து நாரணனை நண்ணி (௪) * "எல்லாம் கண்ணன்" என்றுவிணைனுளாரிலுஞ் சீரியராயிருக்கிற இவர்க்கு ஒப்

---

(௧) பெரி-தி மொ-௨-௪-அ. (௨) கீ- (௩) திருவி-௧௧,
(௪) தி-வாய்-௬-எ-௧.

பாகமாட்டார்களிறே. நித்யஸூரிகளை யொழிந்த மற்றையார்க்கு "பலஸாதந தேவதாந்தரங்களில் அவர்கள நினைவு பேசசிலே தோன்றும்" என்று ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலே நாயனார் அருளிச்செயதாரிறே.'

அங்ஙனன்றிக்கே நித்யஸூரிகளுக்கு (௧) "தெளிவிசும்பு திருநாடு" என்னும்படி பகவதநுபவத்துக்குப் பாங்காயிறே அத்தேசமிருப்பது. இது (௨) "விண்ணுளார் பெருமாறகடிமைசெய்வாரையும் செறுமைம்புலனிவை" எனனும்படி *இருளதரு மாஞாலமாகையாலே பகவதநுபவத்துக்கு மேட்டுமடையாயிறே யிருபபது. இப்படி யிருக்கிற இஸஂஸம்ஸாரத்திலே பகவதநுபவமே யாத்ரையாயிருப்பார் இவர் ஒருவருமேயிறே யுள்ளது. ஆகையிறே ஸாதுர்லபமாய்த்து. (௩) "மாறுளதோ இமமணணின்மிசை" என்றும் (௪) "இனியாவர் நிகர் அகலவானத்தே" என்றும், உபயவிபூதியிலும் தமக்கு ஒப்பாரில்லாமையைத் தம் திருவாயாலே அருளிசசெய்தாரிறே.

இப்படி சடகோபனென்றால் †எல்லார்க்கும் தலைமேலாராய் இந்நாடடங்கக் கைமெடுக்கும்படி மஹாத்மாவான இவர் அவதரித்த இம்மஹாநக்ஷத்ரததுக்கும் இவர்க்கும் ஒப்பிலலாவிட்டால இவருடைய வாங்மயமான திருவாய்மொழிக்கும இவா அவதரித்ததேசத்துக்கும் ஒபபுத்தானுண்டோ வெனன, அதுவும இல்லையென்கிறார். "உண்டோ திருவாய்மொழிக்கொப்பு தென்குருகைக்குண்டோ ஒருபார்தனிலொக்கு மூர்" என்று. (உண்டோ திருவாய்மொழிக்கொப்பு) * திருமாலாலருளப்பெற்ற வராய், * திருமாலவன் கவி யான இவர், மொழிபட்டோடும்" என்னும்படி அநுபவபரீவாஹத்தாலே (௫) "அவாவிலந்தாதிகளா லிவையாயிரமும்" என்ன வேண்டும்படி இவருடைய பக்தி பலாத்காரத்தாலே அவதரித்த திருவாய்மொழிக்கு தர்ம வீர்ய ஜ்ஞாநாதிகளடியாக வுண்டான ஹர்ஷ வசநங்களில் அருளிச்செயலில் ஸாரமாயிருக்கிற இதுக்கொப்பாகவற்றோ? ; இத்தை யொழிந்தவல்லாதவையெல்லாம் கட

(௧) தி-வாய்-௩-எ-௧. (௨) தி-வாய்-௫-௧-௮· (௩) தி-வாய்-௩-௪-௧.
(௪) தி-வாய்-௪-௫-௮, (௫) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௧. † எல்லாருந் தலைமேலாய்.

மூ;—இன்றைப் பெருமை யறிந்திலையோ யேழைநெஞ்சே
இன்றைக் கெனேற்ற மெனிலுரைக்கேன்—நன்றிபுனை
பல்லாண்டு பாடியநம பட்டாபிரான் வந்துதித்த
நல்லானியிற சோதி நாள். (கக)

ஸ்ரீஸ்வாதௌ ஸ்ரவணாயநம் வாதநு
கோவஸ்வாதௌ ஜகி(ஞ்)ஞதி பராக்யாதி ।
ஸ்ரூாணம் ஸூநவ ஸதி: ஸ்வாதி
ஸ்ரீமந்த்ர் ஸ்மதிரு தேசிக நூரவேதோ ॥ (கக)

லோகைசயோபாதியெனக்கடவதிறே. ஆகையாலே (க) "அருள்கொண்டாயிர மின்றமிழ்பாடினன்" என்னுமபடி அவரருளாலே அவதரித்தஇது அஸத்ருஸமா யிருக்குமென்றபடி.

(தென்குருகைக்குண்டோ ஒரு பார்தனிலொக்குமூர்) ஆழ்வார்க்கு ஒப்பாவார் உபய விபூதியிலும் இல்லாதாற போலே இவ்வூர்க்கு ஒப்பாவது ஒரூருமில்லையெனகை. பதினெண் பூமியிலும் தேடிப்பாராததாலும குருகை வளம்பதிக்கு ஒப்பாவதோரூருண்டோ? உண்டாகில் "திருநாடு வாழி தென்குருகூர் வாழி" என்று அநாட்டை ஒப்புச்சொல்லுமத்தனை. (உ) "திருநகரிக் கொப்பாரியுண்டோ வுலகில" என்னககடவதிறே. "ஆற்றில் துறையில் ஊரில் உள்ள வைஷம்யம வாசாமகோசரம்" என்றிறே அருளிச்செயதது.

(தென்குருகை)ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமானவூர். (ங) "நல்லார் பலர் வாழ் குருகூர்" என்றும் (ச) "சயப்புகழார் பலா வாழுந்தடங்குருகூர்" என்றும் சொல்லும்படி * பெரிய வண்குருகூ ரான ஸ்ரீ நகரியிறே. அன்றிக்கே, தெற்கு திக்கிலேயுண்டான தென்னவுமாம். இத்தால் திருநக்ஷத்திரத்தினுடையவும் திருவவதரித்த ஆழ்வாருடையவும் திருவாய்மொழியினுடையவும் திருநகரியினுடையவும் உபமாந ராஹித்யத்தால வந்த ஆதிக்யத்தை உபபாதித்தருளினாராய்த்து. இந்த விசாகநக்ஷத்ரந்தான் ராஜர்ஷிகளான இக்ஷ்வாகுக்களுடைய(ஸ்ரீ)ரிக்ஷமென்று இக்ஷ்வாகுவம்ஸப்ரபவராலே விவக்ஷிதமாகையாலும், (ரு) "ஸ்ரீஷிம் ஜந்ஷாஸேஹ – ருஷிம் ஜந்ஷாமஹே" என்னும்படி இவ்வாழ்வார்க்கும் அதுவே ஜந்மர்க்ஷமாய்த்து.

(க) கண்ணி-அ. (உ) (ங) தி-வாய்-சo அ-கக. (ச) தி-வாய்-ங-க-கக. (ரு) ர-ஸ்த-

பதவுரை.

ஏழை	சபலமான
நெஞ்சே	மநஸ்ஸே!
இன்றைப் பெருமை	இன்றையதிநத்திறுடைய மஹிமையை
அறிந்திலேயோ	அறிந்திலேயோ?;
இன்றைக்கு	இன்றையதிநத்துக்கு
ஏற்றமென்னெனில்	மஹிமை யென்னவென்றால்
உரைக்கேன்	சொல்லுகிறேன்;
நன்றி	நன்மையானது
புனை	சேர்ந்திருக்கிற
பல்லாண்டு	திருப்பல்லாண்டென்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை
பாடிய	பாடியருளினவராய்
நம்	நம்மை உத்தரித்தவரான
பட்டர்பிரான்	பெரியாழ்வாரானவர்
வந்து	பரமபதத்தில் நின்றும் வந்து
உதித்த	அவதரித்த
நல்	விலக்ஷணமான
ஆனியில்	ஆனிமாஸத்திலுள்ள
சோதி நாள்	ஸ்வாதிநக்ஷத்திரம் கிடாய். (௧௬)

பதினாறும்பாட்டு.— இனிமேல் "ஆழ்வார்கள் எல்லாரையும் போலல்லர் பெரியாழ்வார்" என்னும்படியான ப்ரபாவத்தை யுடையரான, பெரியாழ்வார் வைபவத்தைப் பெருக்க அஞ்சுபாட்டாலே அருளிச்செய்வதாகக் கோலி, அதில் இப்பாட்டிலே திருப்பல்லாண்டு முகத்தாலே ஜகத்தை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளின இவர் அவதரித்தருளின ஆனிதனில் சோதியினுடைய அதிசயத்தைத் தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார். (இன்றைப் பெருமை யறிந்திலேயோ ஏழை நெஞ்சே) கீழ்ச்சொன்ன திருநக்ஷத்ரங்களுக்

கும்! இந்தத்திருநக்ஷத்ரத்துக்கும் வாசியறியாமல் அவற்றிலேசா பலம்பண்ணிப்போருகிற மநஸ்ஸே! அவர்களிலும் இவர்க்கு, *ஸர்வத பரமாணுவோட்டை வாசி யுண்டானால், அதினபெருமையும் அவ்வோபாதி வாசியுணடென்று அறியவேண்டாவோ?; அறியாமைக்கு ஹேது உன்எழைத்தனமிறே. ஆகில் இன்றைக்கு இதுக்கேற்றம் என்னென்பாயாகில், இதின்நெடுவாசி யறிந்திருக்கிற நான் சொல்லக்கேள்.

(நன்றியித்யாதி) அதாவது: "அகாலகால்யமான தேசத்தில் அஸ்ததாநே ப(ஹு)யஶங்கிகளான* அயர்வறுமமரர்களாலே அநவரத மங்களாஶாஸநம் பணணப்படுகிற வஸ்து, கலிஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற ஸம்ஸாரத்திலே எதிரம்பு கோப்பாரா யிருக்கிற ப்ரதிகூலர் நடுவே அதி ஸௌகுமாரமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துடனே சக்ஷுர் விஷயமாகத்தோன்றி யருளுவதே" என்று வயிறு பிடித்து, ஆனைமேல கிடந்த மணிகளைத் தாளமாகக்கொண்டு, அத்தலைக்கு அதிஶயமாம்படி திருப்பல்லாண்டுபாடின நம்முடையநாதரான பட்டநாதர் வந்து அவதரித்த விலக்ஷணமான ஜ்யேஷ்டமாஸத்தில் ஸ்வாதி நக்ஷத்ரமாய்த்து. ஆகையால் ஸர்வாதிஶயமான இதின் வைபவத்தை அறிந்து ஆதரிப்பாயாக.

(நன்றிபுனை) என்று - நன்றியைப் புனைந்திருக்கிற பல்லாண்டென்னுதல்; நன்றியை அங்குத்தைக்குப் புனைகிறபல்லாண்டென்னுதல். "தான்மங்கலமாதலால்" என்றும், (க) "பல்லாண்டென்று காப்பிடும்" என்றும்சொல்லக்கடவதிறே. புனைதல்-பந்தி(ஸம்யி)த்தல். (பட்டர்பிரான்) என்கையாலே பரஸ்வரூபத்தை இதரநிரஸந பூர்வகமாக ஸ்தாபித்தபடி சொல்லிற்று. "பல்லாண்டுபாடிய" என்கையாலே-திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைப்பரிந்து நோக்கினபடிசொல்லிற்று. இத்தால் ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபாதிகளெல்லாம் ஆழ்வாரதீ(யீ)நமென்றதாய்த்து. (கசு)

(க) இரா-அ-கரு.

மூ:—மாநிலத்தில் முன்னம் பெரியாழ்வார் வந்துதித்த
ஆனி தன்னிற் சோதியென்றா லாதரிக்கும்—ஞானியருக்
கொப்பொருவ ரில்லையிவ் வுலகுதனி லென்று நெஞ்சே
எப்பொழுதுஞ் சிந்தித் திரு. (௧௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧௭)

பதவுரை.

நெஞ்சே	ஓ மநஸே
மா	பெரிய
நிலத்தில்	பூமியில்
முன்	முன்னே
நம்	நமக்கு ஸ்வாமியான
பெரியாழ்வார்	பட்டர்பிரானவர்
வந்து உதித்த	எழுந்தருளி யவதரித்த
ஆனி தன்னில்	ஆனிமாஸத்தில் வந்த
சோதியென்றால்	ஸ்வாதி நக்ஷத்ரமென்றுசொல்லில்
ஆதரிக்கும்	கொண்டாடுகிற
ஞானியர்க்கு	ஜ்ஞாநிகளுக்கு
ஒப்பு	ஸமாநரானவர்
இவ்வுலகுதனில்	இந்த லோகந்தன்னில்
ஒருவரில்லை	ஒருவரும் கிடையாது;
என்று	என்றிப்படி
எப்பொழுதும்	ஸர்வகாலங்களிலும்
சிந்தித்து இரு	அவர்களையே அநுஸந்தித்துக் கொண்டுபோரு. (௧௭)

வ்யா.-பதினேழாம்பாட்டு.— இனி இத்திருநக்ஷத்ரமென்றால் இதினேற்றமறிந்து ஆதரிக்கும் ஜ்ஞாதாக்களினுடைய உபமாந ராஹித்ய முகத்தாலே இதின் வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார். (மாநிலத்தில் முன்னம் பெரியாழ்வார் வந்துதித்த) இந்த மஹாப்ரு

திவியிலே நம்முடைய ஸத்தாதிகளுக்குக் காரணமாம்படி பூர்வஜரா ய் வந்து அவதரித்த. அவதரிக்குமவருடைய பெருமைக்கு ஈடா ம்படியாய்தது, "நம்பெரியாழ்வார" என்றும் "நம்பட்டர் பிரான" என்றும் இவர்க்கு இவ்விஷயத்திலுண்டான பா(ஸா)வபந்த மிருக் கிறபடி. (வந்துதித்த) தம்முடைய ஸத்தாதிகளேயன்றிக்கே நம் முடைய ஸத்தாதிகளும் மங்களாஸாஸநத்தாலேயாம்படி அத்தைத் திருப்பல்லாண்டு முகேந வெளியிட்டு, தம்முடைய யாத்ரையே மக்கு எல்லார்க்கும் யாத்ரையாக்கி நடத்திப்போருமவர் வந்தவ தரித்த.

(ஆனிதன்னில் சோதியென்று லாதரிக்கும்) இப்படி மங்க ளாஸாஸந பரரான இவர் அவதரிக்கையாயத்து இத்தை ஆதரிக் கைக்கடி. அல்லாத திருநக்ஷத்ரங்களில் வைத்துக்கொண்டு ஶ்ரே ஷ்டரான இவர் அவதரித்த ஜ்யேஷ்டமாஸத்தில், ஸ்வாதியாகிற வித்திருநக்ஷத்ரமென்றால, மேல்விழுந்து ஆதரிக்கும ஜ்ஞாதாககளு க்குஸதருஶராவாரில்லை. (ஆதரிக்கும் ஞானியர்க்கு) ஆதரியாதஅஜ் ஞராப்பாகவல்லர்களோ; ஜ்ஞாதாக்கள் வைபவமறிந்து ஆதரிக் கையிறேஜ்ஞாந(ஃ)பலம். (ஒப்பொருவரில்லையிவ்வுலகுதனில்) பர ந்த வுலகமான இஜ்ஜகத்தெல்லாம்தேடிப்பார்த்தாலும் மங்களாஸா ஸநபரர் மாஹாத்ம்யமறிந்து ஆதரித்துப் போரும் மஹாத்மாக் களுக்கு உபமாநமாவார் ஒருவருமில்லை. உண்டாகில் அவ்வுலகி லேயாய்த்துள்ளது. அவர்கள் தாம் திவ்யஜ்ஞாநோபபந்நராயி றேயிருப்பது. ஆகையால் மங்களாஸாஸநபரர் வாசியறியுமவர் களை அறிந்து ஆதரித்துப்போருவர்களிறே. இப்படியாகையால் இங்கு இவர்களுக்கு ஸமாநரில்லையென்று,

(நெஞ்சே எப்பொழுதும் சிந்தித்திரு) ததீ(தீ)ய வைபவா பிஜ்ஞமான நெஞ்சே! இப்போது நான் சொன்ன அர்த்தம்கிட் டுவது ஒன்றன்றென்று ஸர்வகாலத்திலும் புத்திபண்ணிப்போரு; கிட்டாததொன்று கிட்டுமென்று †இச்சிக்கவேண்டா. இத்தாலாழ் வார்க்கு ஒப்பில்லாதாப்போலேயாய்த்து இவர்களுக்கும் ஒப்பில் லாதபடி.

† ப்ரமிக்கவேண்டா.

மூ:—மங்களாசாசனத்தில் மற்றுள்ள வாழ்வார்கள்
தங்க ளார்வத்தளவு தானன்றி—பொங்கும்
பரிவாலே வில்லிபுத்தூர் பட்டர்பிரான் பெற்றான்
பெரியாழ்வா ரெனனும் பெயர். (கஎ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஆழ்வாரிதி † [illegible] (கஅ)

இவ்வாழவார்தாம * ஞானச்சுடர் விஷயத்திலே நீராட்டி, பூச்சூட்டி, காப்பிட்டாற்போலே, பெரியதிருமலை நம்பியும், (க) "சுமந்து மாமலர்நீர் சுடர்தூபங்கொண்டு" என்னும்படி * எழில் கொள்சோதி விஷயத்திலே * ஒழிவில்காலத்தில்படியே, அடிமைசெய்து போருகையால் அவருடைய சோதியே இவர் அவதாரத்துக்கு அநுரூபமான சோதியாய்த்து. அவ்வளவுமன்றிக்கே, (உ) "தூணாயதனூடரியாய் வந்து தோன்றி" "[illegible]–ஜ்வலந்தம்" என்னும்படியாய், அவர் திருவாராதநமாய்ப் போருமவர்க்கும் சோதியிறே. ஸ்வாதி நக்ஷத்ரந்தான் தேவகணமாய் ஜ்யோதிரூபமாயிறே யிருப்பது. (ங) "[illegible] - த்ரேதாயா மாதிகல்பே ஜலகமலயுகே மாதவே மாஸிபக்ஷே ஶுக்லே ஸாத்யேசயோகே வணிஜகரணே பூததித்யாம் மருத்பே| மந்தேவாரே ப்ரதோஷே கநககசிபு ஸம்ஹாரஹேதோர் ஜநித்வா" என்னக்கடவதிறே. இதுவும் முப்புரியூட்டின திருநக்ஷத்ரமாயிருக்கும்;

(க) தி-வாய்-ங-ங-எ. (உ) தி-மொ-ச-க()-ரு. (ங.)
† [illegible]

பதவுரை.

மங்களாசாசநத்தில்	எம்பெருமானுக்கு மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகையில்
மற்றுள்ள	இன்னுமிருக்கிற
ஆழ்வார்கள் தம்மை	ஆழ்வார்களுடைய
ஆர்வத்தளவுதா	ப்ரீதியினளவன்றிக்கே
பொங்கும்	வ்ருத்தி(ஸ்ரீ)யடைந்திருக்கிற
பரிவாலே	ப்ரீதியாலே
வில்லிபுத்தூர்	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான
பட்டர்பிரான்	பட்டநாதரானவர்
பெரியாழ்வார் என்னும் பெயர்	பெரியாழ்வாரென்கிற திருநாமத்தை
பெற்றான்	லபி(ஷி)த்தார். (கஅ)

வ்யா;-பதினெட்டாம்பாட்டு. மங்களாஶாஸநத்தில்மற்றுண்டான ஆழ்வார்களுக்கும் இவர்க்கும் உண்டான வெவேசியாலே பெரியாழ்வாரென்னும் திருநாமம் இவர்கு உண்டாய்த்தென்று தந்முகேந வுண்டான வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார் (மங்களாசாசநத்தில்) என்று தொடங்கி அதாவது : மங்களாஶாஸநத்தில் வந்தால் இவரையொழிந்தமற்றையாழ்வார்கள்தங்கள் ப(ஷ)க்தியினளவன்றிக்கே ஸம்ருத்த(ஷ)மானபகவத்ஸ்நேஹத்தாலேஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைத் தமக்கு நிரூபகமாகவுடைய பட்டநாதரான இவர் பெரியாழ்வாரென்னும் திருநாமத்தை லபித்தாரென்கை. இப்படியிறே இவர் பேர்பெற்றது. மங்களாஶாஸநமாவது:—அத்தலையில் ஸௌகுமார்யமடியாகத் தன்னை அழியமாறியும்அங்குத்தைக்கு அதிஶயங்களை ஆஶாஸிக்கை. *பரமாதிஶயா யாயகஞ- பரகதாதிஶயா தாயகத்வமிறே ஸ்வரூபம்; "சேஷிக் கதிசயத்தை விளைக்கை சேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபலாபமும் ப்ராப்யமும்" என்றிறே அருளிச்செய்தது. *மயர்வற மதிநல மருளப்பெறுகை முதலான இவ்வாகாரங்கள் ஒத்திருந்தாலும் ஸ்வரூபாநுரூபமான

மங்களாஸாஸநம் பண்ணுகையில்வந்தால் இவர் அதிமாத்ரரோயி ருப்பது.

(ஆழ்வார்கள் தங்களார்வம்)(௧)"அதனிற்பெரிய என்னவா" என்று, தத்வத்ரயத்தையும் விளாக்கொலை கொள்ளும்படி ஆசை பெரிதாயிறே யிருப்பது. அந்த அவா அறும்படியான அநுபவத்தை யிறே அவர்கள் அபேக்ஷித்தது. "அபிநிவேசமபோவது அநுபவத்தாலே; ஸத்தா ஸம்ருத்திகள் தர்ஸநாநுபவகைங்கர்யங்களாலே" என்னும்படியிறே அவர்கள் தங்கள் ஆர்வமிருப்பது. ஆகையால் அவர்களுக்கு அது காதாசித்கமாயிறே இருப்பது. இப்படி ஸ்வஸம்ருத்தியை அபேக்ஷித்துப் போருகிறவர்கள பக்தியின் அளவன்றிகே இவையெல்லாம் இவர்க்கு மங்களாஸாஸநத்தாலே யென்னும்படி பரஸம்ருத்யைகபரமாயிறே இவருடைய பக்திப்ரகர்ஷமிருக்கும்படி.

(பொங்கும் பரிவாலே) மேன்மேலெனப்பெருகிவருகிற ஸ்நேஹத்தாலே, அதாவது : (உ) "அன்பே பெருகும்" என்றும், (௩) "என்றனளவன்றால் யானுடைய வன்பு" என்றும்,(௪) "ஸ்நேஹோ மே பரம:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆஸ்ரயத்தளவன்றிக்கேகரைபுரண்டாய்த்து இவருடையகாதல்தானிருக்கிறபடி. (௫) "சோராத காதல் பெருஞ்சுழிப்பால் தொல்லைமாலையென்றும் பாராதவனைப் பல்லாண்டென்று காப்பிடும் பான்மையன்றான்" என்னக்கடவதிறே. மாலுக்கு நேரான மாலிறே இவரது. ஸர்வாதிகனுக்குஸத்ருஸமான ப்ரேமாதிக்யமென்றபடி.இனி இப்ப்ரேமாதிக்யத்தாலே வந்தநாமாதிக்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

(வில்லிபுத்தூர் பட்டர்பிரான் பெற்றான் பெரியாழ்வா ரென்னும் பெயர்) இவர்க்கு இவ்வபி (ஷி) நிவேஸத்துக்கு எல்லாம் அடி இவ்வூரில் பிறப்பாய்த்து. (௬) "ஆராத காதல் குருகூர்ச்சடகோபன்" என்னுமாபோலே, (வில்லிபுத்தூர் பட்டர்பிரான்)இவருடைய க்ராம குலாதிகள் இருக்கிறபடி. (௭) "வில்லிபுத்தூருறைவான்" என்றிறே அவனுக்குநிரூபகம். "விஷ்ணுசித்தன்" என்றும்

(௧) தி-வாய்-௧0-௧0 ௧0 (உ) பெரி-திருவ-அ. (௩) உ-திருவ-
(௪) உத்தர.௧௧-௪0-௧௫. (௫) இரா-நு-௧௫, (௬) தி-வாய்-...
(௭) கா-தி-டு-டு,

மூ:—கோதிலவா மாழ்வார்கள் கூறு கலைக்கெல்லாம்
ஆதி திருப்பல்லாண் டானதுவும்—வேதத்துக்கு
ஓமென்னுமதுபோ லுள்ளதுக் கெல்லாஞ் சுருக்காய்த்
தான்மங்கல மாதலால். (கக)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (கக)

(க)"கோயிலில் வாழும் வயிட்டணவன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியானஇவர்க்கு (உ)"விஷ்ணுநாவ்யபதேஷ்டவ்ய:" என்கிறபடியே எல்லாம் அதுவேயாயிருக்கை. (பட்டர்பிரான் பெறருன் பெரியாழ்வா ரென்னும் பெயர்) ஸர்வேஶ்வரனுடையஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தைஸாதி(யி)த்து,பேர்பெற்றதற்குமேலே அவனுடைய ஸௌகுமார்யத்துக்குக்கலங்கி மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகையாலே பேர்பெற்றது இதுவாய்த்து. இவருக்கு மங்களாஶாஸநம் நித்யமாகையாலே நிலைநின்ற திருநாமம் இதுவேயாய்த்திறே (கஅ)

பதவுரை.

கோது இலவாம்	அஸாராம்ஶமேயில்லாமற்படி
ஆழ்வார்கள்	ஆழ்வார்களானவர்கள்
கூறு	அருளிச்செய்த
எல்லாம்	ஶாஸ்த்ர ரூபமான திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக் கெல்லாம்
திருபபலலாண்டு	திருப்பல்லாண்டென்கிற திவ்யப்ரபந்தமானது
ஆதியானதுவும்	முதலிலே அநுஸந்தேயமா யிருப்பதுவும்;
வேதத்துக்கு	வேதங்களுக்கு
ஓம் என்னுமது போல்	ப்ரணவம்போலே
உள்ளதுக்கெல்லாம்	உள்ள அர்த்தங்களுக்கெல்லாம்
சுருக்காய்	ஸங்க்ரஹமாய்க்கொண்டு
தான்மங்கலமாதலால்	தான்மங்களரூபமாயிருக்கையினாலாயிற்று. (கக)

(க) பெரி-தி-மொ-இ-க-க. (உ)

வ்யா:—பத்தொன்பதாம்பாட்டு. இனி இவருடைய திவ்ய ஸூக்தியான திருப்பல்லாண்டினுடைய ஸகல திவ்யப்ரபந்த ப்ராத(ம)ம்ய நிதாநகதந முகத்தாலே இதினுடைய வைபவத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (கோதிலவாம்) என்று தொடங்கி. கலைக்குக் கோதாவது: கதா(ர்த்தா)ந்தர ப்ரஸதாவம். அதில்லையாய்த்து, *தீதிலந்தாதி யான இவர்கள் திவ்யஸூக்திகளுக்கு. "ராமாயணம், நாராயணகதை" என்றுதொடங்கி அவற்றினுடைய தோஷஸாஹித்யமும் இவற்றினுடைய தோஷராஹித்யத்தையும் ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலே உபபாதித்தருளினாரிறே.

அன்றிக்கே, கோதில்லாமை ஆழ்வார்களுக்கு விசேஷணமானபோது, அவனுடைய க்ருபைக்குத் தண்ணீர்த் துரும்பான ஸ்வயத்ந ரூபாத்யுபாயாந்தரகந்த(மாஸ)மாதல், ப்ராப்யத்வரையில்கண்ணழிவாதல் இல்லாதவர்களென்றபடி. கண்ணழிவுண்டானால்காணமாட்டார்களிறே. கோதில்லாத காதலையுடையவர்களிறே இவர்கள்தாம். (ஆழ்வார்கள் கூறுகலைக்கெல்லாம்) இப்படி நிர்த்தோஷப்ரமாணமாய், *பேசிற்றே பேசும் ஏககண்டரான ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த (௧)"ஞானக்கலைகள்" என்றும், "அத்யாத்மவித்யை" என்றும், சொல்லும்படியான திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்கெல்லாம்.

(ஆதி திருப்பல்லாண்டானதுவும்) ப்ரதமப்ரபந்தம் திருப்பல்லாண்டானதுவும்; அல்லாத திவ்ய ப்ரபந்தங்களிற் காட்டில், இது ஆதியானதும் என்போலவென்னில், (வேதத்துக்கித்யாதி) (௨) "ப்ரணவாத்யாஸ்ததா வேதா:" (௩) "ஓங்காரப்ரபவா வேதா:" "வாங்மயம் ப்ரணவம் ஸர்வம்" "ப்ரணவாத்யா ஸ்ததாவேதா:" "ஓங்கார ப்ரபவா வேதா:" "வாங்மயம் ப்ரணவம்ஸர்வம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ரணவம்ஸர்வவேத ஸங்க்ரஹமாய் (௪) "ஓங்காரஸ்சாத ஶப்தஸ்ச - ஓங்காரஸ்சாத ஶப்தஸ்ச" என்று தொடங்கி, "தஸ்மாத்ஸர்வ ஸ்வாத்யாயா - தஸ்மாத்மாங்கலிகா

(௧) தி-வாய்-௩-௩-௮. (௨) லக்வத்ரிஸ்ம்ருதி-௧-௨௨. (௩) (௪)

[illegible]" என்றும், (க) "[illegible] அதிபகவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாந மகாரமபிதததாம் ஙிந்நாமமங்களம்க்ருதம்" என்றும் ஆதியிலே சொல்லப்படுகிற மங்களாசரணத்தையு முடைத்தாயிருக்கையாலும், (உ) "[illegible]-யத்வேதாதௌ ஸ்வர꞉ப்ரோக்த꞉" என்று வேதத்துக்கு ப்ரணவம் ஆதியாயிருக்குமாபோலே, இதுவும், (ங) "[illegible] - ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம்" இத்யாதியில் ப்ரதிபாதிக்கிற அகில ப்ரபந்ததாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகத்தை இப்ப்ரபந்தத்திலே அருளிச்செய்கையாலும் "பல்லாண்டு பல்லாண்டு" என்று தொடங்கி, "சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே" என்று எங்கும் மங்களமா யிருக்கையாலும் இப்படி ஸங்க்ரஹத்வ மங்களத்வங்களாலே இதுவும் அருளிச்செயல்களுக்கெல்லாம் ஆதியாயிருக்கக்குறையில்லை.

இன்னமும் ப்ரணவாதியான திருமந்த்ரம் ப்ராப்யப்ரதாநமாயிருக்குமாபோலே தத்விவரணமான இதுவும் ப்ராப்ய ப்ரதாநமாயிருக்கும். அவ்வளவுமன்றிக்கே, தத் வைபவ ப்ரதிபாதகமான அருளிச்செயல்களுக்கும் ஆத்யந்தாநுஸந்தாந க்ரமத்தாலே ரக்ஷகமுமா யிருக்கும். (ச) "[illegible] - ப்ரஹ்மண꞉ ப்ரணவம் குர்யாதாதாவந்தேச ஸர்வதா। ஸ்ரவத்யநோங்க்ருதம் பூர்வம் பரஸ்தாச்ச விஸீர்யதே" என்னுமாபோலே, இத்தால் இவர் ஆழ்வார்களில் ப்ரதாநராயிருக்குமாபோலே இவர் ப்ரபந்தமும் அருளிச்செயலில் ப்ரதாநமாயிருக்குமென்றதாய்த்து.

(க) மஹா-பாஷ்ய, (உ) தை நா, (ங) வ்ருத்தஹாரீத அ-அ. (ச)

மூ—

உண்டோ திருப்பல்லாண்டுக் கொப்பதோர் கலைதான்
உண்டோ பெரியாழ்வார்க் கொப்பொருவர்—தண்டமிழ்நூல்
செய்தருளு மாழ்வார்கள் தம்மிலவர் செய்கலையில்
பைதல்நெஞ்சே நீயுணர்ந்து பார். (௨௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௨௦)

பதவுரை.

தண்	அழகியதாய்
தமிழ்	த்ராவிட பாஷாரூபமாய்
நூல்	ஶாஸ்த்ரமாயிருக்கிற திவ்ய ப்ரபந்தங்களை
செய்தருளும்	அருளிச்செய்த
ஆழ்வார்கள் தம்மில்	ஆழ்வார்களுக்குள்ளே
பெரியாழ்வார்க்கு ஒப்பு	பெரியாழ்வாரோடு ஸமானமானவர்
ஒருவருண்டோ	ஒருவராகிலும் கிடைப்பரோ?
அவர்செய்	அவ்வாழ்வார்களருளிச்செய்த
கலையில்	திவ்யப்ரபந்தங்களுக்குள்ளே
திருப்பல்லாண்டுக்கு ஒப்பு	திருப்பல்லாண்டென்கிற திவ்யப்ரபந்தத்துக்கு ஸமானமான
ஓர் கலைதான்	ஒருதிவ்யப்ரபந்தந்தான்
உண்டோ	கிடைக்குமோ;
பைதல்நெஞ்சே	அறிவில்லாத ஓ மனஸ்ஸே
நீ	நீ
உணர்ந்து பார்	விசாரித்து அறியக்கடவாய். (௨௦)

இருபதாம்பாட்டு.—இன்னமும் இவருடைய ப்ரபந்தத்துக்கு இவர்க்கும் அப்ரதிமத்வத்தால் வந்த ஆதிக்யத்தை அருளிச்செய்கிறார். (உண்டோ திருப்பல்லாண்டுக்கு) என்று தொடங்கி. மங்களாஶாஸநைகபரமான திருப்பல்லாண்டுக்கு அநுபவைகபரதையாலே ஆழங்கால் படுத்துமவற்றை அல்லாத திவ்ய ப்ரபந்தம்

களிலுபமாநமாயிருப்பதொரு ப்ரபந்தமுண்டோ ? (௧) "பல்லாண்டும்பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்பல்லாண்டே" என்றும்(௨) "ஆயிரத்துளிவையுமோர் பத்தும் வல்லாருற்றின்கண் நுண்மணல்போ லுருகாநிற்பர் நீராயே" என்றும் (௩) "ஒன்பதோடொன்றுக்கும் மூவுலகு முருகுமே" என்றும் சொல்லுகிறபடியேயிறே இவற்றின் வாசியிருப்பது.

(உண்டோ பெரியாழ்வார்க் கொப்பொருவர்) பகவத் ஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணி, அத்தாலே தரித்திருக்கிற மஹத்தையுடையரான இவர்க்கு பகவத் ஸௌந்தர்யாதிகளிலே மக்நராயிருக்குமவர்களில் ஸத்ருஶராவார் ஒருவருண்டோ? "அடியோமோடும" என்று தொடங்கி "ஆப்பாஞ்சசந்நியமும் பல்லாண்டே" என்னுமவர்க்கு (௪) "அடியேனின்னுந்தளர்வேனோ" (௫) "சிந்தை கலங்கித் திருமாலென்றழைப்பன்" (௬) "சக்கரத்தண்ணலே யென்று தாழ்ந்துகண்ணீர் ததும்ப" என்றும் புக்கபுக்க துறைகளெல்லாவற்றிலும் அழுந்தும்படியான இவர்கள்ஒப்பாகமாட்டார்களிறே. இது மற்றையாழ்வார்களுக்கும் ஒக்கும்.

(தண்டமிழ்நூல் செய்தருளுமாழ்வார்கள் தம்மிலுமுண்டோ பெரியாழ்வார்க்கொப்பொருவர்) அழகிதான த்ராவிட ஶாஸ்த்ரரூப திவ்யப்ரபந்தத்தை ஸர்வேஶ்வரன் க்ருபையாலே செய்தார்களென்று, இவ்வாழ்வார்களில் மங்களாசாஸநம் பண்ணியல்லதறியாத தன்மையை யுடையராயிருக்கிற இவர்க்கு அவர்கள்ஸத்ருஶராக வல்லர்களோ? (அவர் செய்கலையில் திருபபல்லாண்டுக்கொப்பதோர் கலைதானுண்டோ) அத்தலையாலே ஸ்வஸத்தாஸம்ருத்திகளை அபேக்ஷித்தவர்கள்ப்ரபந்தங்களில் பரஸம்ருத்தியை ஆஶாஸிக்கும் திருப்பல்லாண்டுக்கு ஸத்ருஶமாயிருப்பதொரு ப்ரபந்த முண்டோ?; கலையாவது- வித்யை. இவர்கள் கலை-த்ராவிட ப்ரஹ்மவித்யையிறே.

இப்படியான அவற்றில் இதின் ஆதிக்யத்தை; (பைதல்நெஞ்சே நீயுணர்ந்துபார்) உன்மௌக்த்ய(மூ)த்தைவிட்டு விவேகபரிகரமானஉன்ஸ்வபாவத்தாலே இதின்வாசியைவிவேகித்துப்பார். அமைய

ல்-௧௨.   (௨) தி-வாய்-௯-௮-௧௧.   (௩) தி-வாய்-௧-௩-௧௧.
-௯-௩-௩.   (௫) தி-வாய்-௯-௮-௧௦.   (௬) தி-வாய்-௪-௯-௧௦.

மூ.—ஆழ்வார் திருமகளா ராண்டாள் மதுரகவி
யாழ்வார் எதிராச ராமிவர்கள்—வாழ்வாக
வந்துதித்த மாதங்கள் நாள்கள் தமின் வாசியையும்
இந்தவுலகோர்க் குரைப்போம் யாம். (உக)

ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்ததநயாஹிதஜந்மதாரம் ஜநந்யா:
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (உக)

வற மதிநல மருள ப்பெற்றமையும் அத்தாலே ப்ரபந்த நிர்மாணம் பண்ணி அருளினமையும் ஸர்வஸமமாகையால் அத்தைவிட்டு அவர்களோடும் அவர்கள் ப்ரபந்தங்களோடும் இதரவிலக்ஷணரான இவரையும் இவர் ப்ரபந்தத்தையும் ஸமாந புத்தி பண்ணியிருக்கிற அறிவிலியான நெஞ்சே ! இனியாகிலும் இவற்றின் நெடுவாசியை யறிகைக்குப் பரிகரமான நீ அப்படியே புத்திபண்ணி, விவேகித்துப்பார். அப்போதாயிற்று இவற்றின நெடுவாசி அறியலாவது. (உ௦)

பதவுரை.

ஆழ்வார் திருமகளார்	பெரியாழ்வாருடைய திருமகளாரான
ஆண்டாள்	ஆண்டாளென்ன,
மதுரகவியாழ்வார்	மதுரமான கவிகளை யருளிச்செய்த மதுரகவியாழ்வாரென்ன,
எதிராசர்	யதிகளுக்குத் தலைவரான எம்பெருமானாரென்ன,
ஆம் இவர்கள்	ஆகிய இவர்கள்
வாழ்வாக	லோகத்தாருடைய ஸம்பத்தாக
வந்து உதித்த	வந்தவதரித்த
மாதங்கள்	மாஸங்களினுடையவும்
நாள்கள் தமின்	திருநக்ஷத்ரங்களினுடையவும்
வாசியையும்	வைலக்ஷண்யத்தையும் [கு
இந்த உலகோர்க்கு	இந்த லோகத்திலுள்ளவர்களுக்
யாம்	நாம்
உரைப்போம்	அறிவிக்கக் கடவோம்,

வ்யா,—இருபத்தொன்றும்பாட்டு. ஆக, கீழ் அஞ்சுபாட்டிலும் இவர் திருநக்ஷத்ர வைபவ கதந முகத்தாலே இவர்வைபவங்களை யெல்லாவற்றையும் அருளிச்செய்தாராய் நின்றவர், இப்ப்ரபந்தாதியிலே "அந்தமிழால் நற்கலைகள் ஆய்ந்துரைத்த ஆழ்வார்கள்" என்று தொடங்கி, "வந்துதித்த மாதங்கள் நாள்கள் தம்மை மண்ணுலகோர் தாமறிய ஈதென்று சொல்லுவோம் யாம்" என்று உத்தேசித்த க்ரமத்தாலே ஆழ்வார்களுடைய அவதரண மாஸாதி க்ரமங்களை அதிஸ்புடமாக அருளிச்செய்து, அநந்தரம் ஆண்டாளுடையவும் * மதுரகவியாழ்வார் எதிராசராமிவர்களுடையவும் அவதரண மாஸாதி க்ரமங்களையும் இன்னதென்று சொல்லக்கடவோமென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணியருளுகிறார்.

(ஆழ்வார் திருமகளாரித்யாதி). இவர்கள் மூவரும் ஆசார்யா(஭ி)பிமாந நிஷ்டராகையாலும், பிராட்டி திருவடி திருவநந்தாழ்வானுடைய அவதாரமாகையாலும் வருவதொரு சேர்த்தியுமுண்டிறே. (க) 'விஷ்ணுசித்தர் தங்கள்தேவரை' என்றும் (உ) "தேவுமற்றறியேன்" என்றுமிறே *அடிபணிந்துய்ந்தது. (௩) "ஸுமநஸ: வ்யூஹஸம் நாஸ- அநந்த: ப்ரதமம்நாம" இத்யாதியாலும் (௪) "ஸ்வஸீநா ஸீஸ்வ ஸ்ரீரங்கநாதஸீந்நாத மேஜஸோந்நி:- அஹீநாமீஸ்வரஸ்ஸ்ரீமாநாஸீத் ராமானுஜோ முநி:" என்றும் இவர் வைபவஞ் சொல்லிற்றிறே. மற்றை இருவருடைய வைபவமும் குருபரம்பராப்ரபாவத்திலே ஸ்பஷ்டம். ஆகையால் இவர்கள் மூவருடைய அவதரணத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்.

(ஆழ்வார் திருமகளாராண்டாள்) ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியாரான ஆண்டாள் ஆழ்வார் திருமகளாராக அவதரித்தருளினபடி, பிராட்டி ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகளாராக அவதரித்தாற்போலே, இவர்கள்தான் வேந்தர் குலத்திலும் வேயர்குலத்திலும் அயோநிஜராயிறே அவதரித்துப் போந்தது. (மதுரகவியாழ்வார்) * "தென்குருகூர் நம்பிக்கன்பனாய மதுரகவி கள், * படைத்தான்கவி லயப்போலே வாய்வந்தபடி சொல்லுகையன்றிக்கே, * குருகூர்நம்பி

(க) நா-திசo-சo. (உ) கண்ணி-உ,

பாவின் இன்னிசை பாடித்திரிகிற வாங்மாதுர்ய முண்டிறே யிவர்க்கு. (க) "நம்பியென்றக்கால் அணணிக்கும் அமுதூறும் என் நாவுக்கே" என்னக்கடவதிறே. (எதிராசராமிவர்கள்) யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானார்.

இப்படி ஏற்றத்தை யுடையரான இவர்கள் மூவரும், (வாழ்வாக வந்துதித்த) ஜகத்துக்கெல்லாம ஸம்பத்தாகத் தோற்றின ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸம்பத்தாயிருப்பாரும், ஸாத்விகஜநஸம்பத்தாயிருப்பாருமாயிறே இவர்களிருப்பது. (உ) "வகுளாபரணார்ய ஸ்ரீ-வகுளாபரணாங்க்ரியுக்மம்' என்றும் (ங) "மேவினேனவன்பொன்னடி" என்றும் (ச) "மாறனடி பணிந்துய்ந்தவன்" என்றும் இவர்கள்தான் ஆழ்வார்க்குசச(வ)ரணபூதராயிருப்பார்களிறே. அவ்வளவுமன்றிக்கே, *பொன்னடியைமேவியேந்தினியபாதுக மாயிருக்கிற இவர்களைப பாதரேகாஸமராகவும் பாதரக்ஷா ஸமராகவுமிறே ‡பூரிவர் சொல்லிப்போருவது. ஆகையாலே (ரு) "பொன்னடியே நந்தமக்குப் பொன்" என்றருளிச்செய்தார். பொன்னடியாகவிறே வாழ்வுண்டாவது. இப்படி மூவரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பத்தாய் வைஷ்ணவ ஸ்ரீயை வர்த்தி (யி-) ப்பிக்கைக்காகவாய்த்து அவதரித்தது.

ஏவம்விதமான இவர்களுடைய, (மாதங்கள் நாள்கள் தம்மின் வாசியையும்) இப்படி ஜகத்துக்கெல்லாம் வாழ்வாகிறஸத்தையுண்டாம்படி அவதரித்த இவர்களுடைய மாஸங்களினுடையவும் நக்ஷத்ரங்களினுடையவும் வைலக்ஷண்யத்தை. (இந்த உலகோர்க்குரைப்போம்யாம்) இந்தஜகத்திலுண்டான மந்தமதிகளும்† (மதியாரும்) ஆண்டாள்தொடக்கமானார் அவதரித்தருளின இந்நாள்களின் ஏற்றத்தை அறியும்படி இதின் வாசியறிந்த நாம் அவர்கள் அபேக்ஷா நிரபேக்ஷமாகச் சொல்லக்கடவோம். சேதநருடைய அவிதேயதையைக்கண்டு விடாமல் அறியாதன அறிவிக்கை - ஆசார்ய க்ருத்யமிறே. (உக)

---

‡ பெரியவர் † குண்டலிதம் ஸ்வாசிர்கம்.

(க) கண்ணி-க. (உ) வை-ஸ்த உ. (ங) கண்ணி-உ.

(ச) ரா-நூ-க. (ரு) தி-வா-ருஎ. (சு)

மூ.—இன்றோ திருவாடிப்பூர மெமக்காக
அன்றோவிங் காண்டா ளவதரித்தாள்—குன்றாத
வாழ்வான வைகுந்த வான்போகந் தன்னையிகழ்ந்து
ஆழ்வார் திருமகளாராய். (உஉ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (உஉ)

திருவாடிப்பூரம்	ஸ்ரீமத்தான ஆடிமாஸத்திலுள்ள பூர நக்ஷத்ரமானது
இன்று	இன்றைய தினம்;
ஓ	ஆஶ்சர்யம்,
	(இந்த தினத்தில்)
ஆண்டாள்	ஆண்டாளானவள்
குன்றாத	க்ஷயிஷ்ணுவாகாத
வாழ்வான	வாழ்வையுடைய
வைகுந்தம்	ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலுள்ள
வான்	மஹத்தான
போகந்தன்னை	போகத்தை
இகழ்ந்து	இழந்துவிட்டு
இங்கு	இந்த லோகத்தில
ஆழ்வார் திருமகளாராய்	ஆழ்வார்களுடைய பெண்பிள்ளையாக
எமக்காகவன்றோ	நம்முடைய உஜ்ஜீவனார்த்தமன்றோ
அவதரித்தாள்	திருவவதாரம் பண்ணினாள். (உஉ)

வ்யா.—இருபத்திரண்டாம்பாட்டு. கீழ்ச்சொன்னமூவரிலும் வைத்துக்கொண்டு; அவர்களிலும் அதி(யி)கையான ஆண்டாளுடையவைபவத்தை மூன்றுபாட்டாலே அருளிச்செய்வாராக ஆரம்பித்து அதில் இப்பாட்டில் ஸ்வாநுபவத்தையும் நெகிழ்ந்து அஸ்மதுஜ்ஜீவனார்த்தமாக ஆண்டாள் அவதரித்தருளின திருவாடிப்பூரம் இன்றோவென்று † (அதிசயித்து) அதிலேஈடுபட்டருளுகிறார்.

---

† குண்டலிதமதிகம்.

(இன்றோ திருவாடிப்பூரம்) திருவாடிப்பூரமென்று ப்ரஸித்த மான திருநக்ஷத்ரமின்றோ? இப்படியிருப்பதொரு நாள் நமக்கு லப்யமாயிற்றது இன்றோ? அலப்யமானது லபித்தால் அதுதான் ஈடுபாட்டுக்கு ஹேதுவாயிறே யிருப்பது. இதுக்கு ஹேது இன்னதென்கிறதுமேல். (எமக்காகவன்றோ இங்காண்டாளவதரித் தாள்) ப்ரஜை கிணற்றிலே விழுந்தால் ஒக்கக் குதித்து எடுக்கும் தாயைப்போலே ஸம்ஸார யக்நரான நம்மை எடுக்கைக்காகவன் றோ? ஸர்வலோக ஜநநியானதான் இவ்விபூதியிலே வந்து அவதரித் தருளிற்று. (க) "கூபத்தில் வீழுங் குழவியுடன் குதித்தவ் வாபத் தை நீக்குமந்த அன்னையைப்போல்" என்றும், (உ) 'கூபொாஜ ஜ-ஷுவாஞ்ரூ வதிஜநவதநாதாவத - கூபாந்தர்முக்த புத்ரம் பிதமநுபதந் மாத்ருவத" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜநாநாதி (யி) கரான இவரும் இவ்வவதாரத்தை ஸ்வார்த்தமாக அநுஸந்தித்தருளுகிறார்.

இனி இப்படி அவதரிக்கையிலுண்டான அருமையைச் சொல் லுகிறது (குன்றாத) இத்யாதியால். அல்லாதாருடையவும் போக (மோக)ங்களைப்போலே க்ஷயிக்கை யன்றிக்கே அகுண்ட (ண்ட) வைப வத்தையுடைத்தான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நிரவதி(யி)க பகவதநுப வமாகிறமஹாபோக(மோம)த்தைஉபேக்ஷித்து,இங்கும்(க)"போ கத்தில்வழுவாதபுதுவையர்கோன் கோதை" என்னும்படிஆழ்வார் திருமகளாராய்த்து அவதரித்தது. ராஜமஹிஷியானவள்ராஜா வினுடையபூம்படுக்கையைக்காற்கடைகொண்டு ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலைக் கட்டிக்கொண்டு கிடந்து நோக்குமாபோலேயாய்த்து இவளும்நித்யவிபூதியில் நிரதிசயாநந்தத்தை நெகிழ்ந்து, இங்கே அவதரித்துப்போந்தது. இதிறே இவர் திருவுள்ளத்தை இப்படி வருத்தப்பண்ணுகிறது. உஉ)

(க) பெரி-தி-உ-உ-க.

மூ.—பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளையாய் ஆண்டாள் பிறந்த
திருவாடிப் பூரத்தின் சீர்மை—ஒருநாளைக்
குண்டோ மனமே யுணர்ந்துபார் ஆண்டாளுக்
குணடாகி லொப்பிதற்கு முண்டு. (உ௩)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (உ௩)

பதவுரை.

ஆண்டாள்	ஆண்டாளானவள்
பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளையாய்	பெரியாழ்வாருக்குத் திருமகளாக
பிறந்த	அவதரித்த
திருவாடிப்பூரத்தின்	திருவாடிப்பூரத்தினுடைய
சீர்மை	பெருமை
ஒருநாளைக்குஉண்டோ	மற்றொரு நாளைக்குக் கிடைக்குமோ
மனமே	
உணர்ந்துபார்	நீயே ஆராய்ந்து காண்;
ஆண்டாளுக்கு	ஆண்டாளோடு
ஒப்புஉணடாகில்	ஸமானரொருவரிருந்தால்
இதற்கும் ஒப்பு உண்டு	இந்தத் திருவாடிப்பூரத்தோடும் ஸமானமான நாளிருக்கும் (உ௩

வ்யா.—இருபத்துமூன்றும்பாட்டு. இனி இப்படி இவள் அவதரித்தருளின இந்தத் திருநக்ஷத்ரத்தினுடைய அஸத்ருஶத்வத்தால் வந்த வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார், (பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளையாய்) என்று. இவள் பிறக்கைக்கடியான அவருடைய பெருமையிருக்கிறபடி. திருமாலை கட்டுகையே தொழிலாக விருக்கிற இவர் திருத்துழாயடியிலே அவதரித்த இவளை யெடுத்துக்கொண்டு போய், தந்தேவிகள் கையிலே காட்டிக்கொடுக்க, வந்த்யையாகையாலே அவரும் அரும்பெறல்பெண்ணாயிருக்கிறஇப்பெண்பிள்ளையை அதிப்ரீதியுடனே எடுத்துக்கொள்ள, அப்போது (க) "வனமுலைக சோர்ந்து பாய" என்னும்படியிறே ஸ்தந்யம் ப்ரவஹித்தது. அன்,

(க)   (க) பெரி-தி-அ-௧௦,

மூ —அஞ்சு குடிக்கொரு சந்ததியாய் ஆழ்வார்கள்
தஞ்செயலை விஞ்சிநிற்குந் தன்மையளாய—பிஞ்சாய்ப்
பழுத்தாளை ஆண்டாளைப் பத்தியுடன் நாளும்
வழுத்தாய மனமே மகிழ்ந்து. (உ௪)

வம்ஶீயஸ்: ப்ராணயதே, ஸமஸ்தஜஸ்ய
ஸ்வானநஶ்ரேண ஸபாகஸம்வம்ஶஜாதாம் ।
ஸத்தாந்த்ரே நிஜமநோஜ்ஞதிவஸ்தாராம்
பாதேவ்யவிஷ்ணுவர்சிதம் ஸஜதீமதோஷாம் ॥ (உ௪)

தாய்மார்க்கிறே ஸ்வஸுதாதிகள ஸந்ததா(யா)நதத்தில்இரக்கம் பிறந்து இப்படியாவது. ஆகையால பெண்பிள்ளையாய் அவதரித்தமெய்ப்படிருக்கிறபடி.

(ஆண்டாள் பிறந்த) பிறந்தவளுடைய பெருமையிதுவாவதே. உலகுடைய நாய்சசியாரிறே உலகத்திலே வந்தவதரித்தது. (பிறந்த)(க) ''நாலும் பிறந்தமை பொய்யன்றே'' என்றிறே இவள் பேச்சிருப்பது. பெற்றவர்களும்பிறந்தவர்களும''தேவிதா, தேஸுதா-மேபிதா,மேஸுதா''என்னுமாபோலே, (உ)''ஒருமகள் தன்னையுடையேன்'' ''பட்டர்பிரான் கோதை'' என்றிறே இருவரும்பணிப்பது. (பிறந்த திருவாடிபபூரத்தின் சீர்மை) இவள் பிறக்கைக்குஅடியிறே சீர்மையுண்டாய்த்து இதுக்கு; இப்படியான இதின்சீர்மை கீழ்ச்சொன்னநாள்களில் ஒருநாளைக்குத் தானுண்டோ? எனிப்படியாவதென்?,இல்லையோவென்னில்(மனமேஉணர்ந்துபார்)இவற்றின்வாசியறிகைக்குப்பரிகரமானமனஸே!மேலெழவன்றிக்கேஉள்ளுறவோர்ந்துணர்ந்து பார்.

(ஆண்டாளுக்குண்டாகி லொப்பிதற்கு முண்டு) ஸர்வலோக நிர்வாஹிகையான ஆண்டாளுக்கு ஸாம்யமுண்டாகில், இதற்கும் ஸாம்யமுண்டென்கை. ''அவளிலுங் காட்டில விஞ்சினக்ஷமாதயாதி குணங்களையும் நாவால் தொகைக்கவொண்ணாத அழகையும் உடையளாய்'' என்றிறே அருளிச்செய்தது. ஆகையால் அவளுக்கு ஒப்பில்லாதாப்போலே இதற்குமொப்பில்லையென்று கருத்து.

(க) நா-தி-௧௦-௪. (உ) பெரி-௩-௪.

பதவுரை.

அஞ்சுகுடிக்கு	அஸ்தாநேபயஶங்கிகளான வேயர் குலத்தில்
ஒருசந்ததியாய்	அத்விதீயமான ஸந்தாநமாய
ஆழ்வார்கள் தம்செயலை	ஆழ்வார்களுடைய வ்யாபாரங்களை
விஞ்சிநிற்கும்	அதிக்ரமித்திருக்கிற
தன்மையளாய்	ஸ்வபாவத்தை யுடையளாய்
பிஞ்சாய்	சிறிய பருவத்திலேதானே
பழுத்தாளை	பரமபக்தியுக்தையான
ஆண்டாளை	ஆண்டாளை
பத்தியுடன்	பக்தியுடனே
நாளும்	தினந்தோறும்
மனமே	ஓ மநஸ்ஸே!
மகிழ்ந்து	களிப்புற்று
வழுத்தாய்	மங்களாசாஸநம் பண்ணக்கடவாய்.

இருபத்துநாலாம்பாட்டு;-ஆழ்வார்களைக்காட்டிலும் அதிஶயித வைபவத்தை யுடையளான ஆண்டாளை ஹர்ஷத்துடனே ஸ்துதி யென்று தம்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார், (அஞ்சுகுடிக்கொரு சந்ததியாய) என்று; அதாவது (க) "ஸஞ்ஜாத பீஜம் ... - ஸந்தாநபீஜம் குருபாண்டவாநாம்" என்று பாண்டவர்கள் ஐவர்க்கும் பரிக்ஷித்து ஒருவனும் ஸந்தாநபீஜமா னாற்போலே இவளும் ப்ரபந்நகுலமான ஆழ்வார்கள் பதின்மர்க்கும் திருமகளாம்படியான ஒருமகளாயிருக்கை. இவள்தான் ஜ்ஞாந ஸந் தாந ப்ரஸூதையாகையாலே "குலமகள் கோதை" என்றிறே கூறிவைத்தார்கள், அன்றிக்கே, அதீதகாலங்களில் அபதாநங்களு க்கு மங்களாஶாஸநம்பண்ணும்படி அஸ்தாநேபய(ஶ)ஶங்கிகளான பட்டநாத குலத்துக்கு அத்விதீயமான ஸந்ததியாயிருக்கை. (உ) "...ஜாதா - பக வத் யஜ்ஞஸ்ரமஸ்தாந ரக்ஷண பயாகுல வம்ஶஜாதா" என்றிறே ஆ சார்யஹ்ருதயத்தாருடைய திவ்ய ஸூக்தியும். இவளும்(௩) "அன்றிவ்

(க) (உ) (௩) திருப்பாவை-உச.

வுலாமளந்தா யடிபோற்றி" என்று தொடங்கி, அதீத காலங்க அப்தாநங்களுக்கு மங்களாஶாஸநம் பண்ணினளிறே. இவளுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைக்கடிகுடிப்பிறப்பிறே இக்குடிக்குஅஞ் சுகுடி யென்றுய்த்து நிரூபகம்.

(ஆழ்வார்கள் தஞ்செயலை விஞ்சிநிற்குந் தன்மையளாய்) அதாவது: மங்களாஶாஸநத்தில் வந்தால்தமப்பனாரோடொத்து, ஜ்ஞாந பக்த்யாதிகளில் வந்தால் ஆழ்வார்கள் பதின்மரிலும் விஞ்சியாய்த் திறே இவளிருப்பது. இவள் தனக்குபபதின்மருடையபக்தியும் ஸ்த் ரீதநமாய் வருகையாலும், இன்னமும் ஆழ்வார்களைப் போலே பக்த்யவஸ்தாகார்யமானஸ்த்ரீத்வத்தைபா(ஸ)விக்கவேண்டாதே தானான தன்மையையுடையளாகையாலும்அவர்களில்அதிஶயிதமான பக்த்யாதி ஸ்வபாவங்களை யுடையளாயாய்த்து இவளிருப்பது. அதாவது : ஆழ்வார்களைப்போலே ப்ராப்ய த்வராதிஶயத்தாலே நோன்புநோற்கை, மடலூருகை தொடக்கமான அநந்யோபா யத்வப(ஸ)ஞ்ஜகமானவ்யாபாராதிகளாலன்றிக்கே காமனைக்குறித் து (க) "பேசுவதொன்றுண்டிங் கெம்பெருமான்" என்றும், (௨) "உன்னையு மும்பியையுந் தொழுதேன்" என்றும் (௩) "தொழுது முப்போது முன்னடி வணங்கி" என்றும் அவனைப் பரதேவதை யாக எண்ணி, அவன் காலிலே விழுந்த இந்த அந்ய தைவத்வ ப(ஸ)ஞ்ஜகமான இவ்வதிப்ரவ்ருத்தி அவர்களிற் காட்டில் விஞ்சியி ருக்கிற நிலைநின்ற ஸ்வபாவமென்கை.

(பிஞ்சாய்ப் பழுத்தாளை) அதாவது: லோகத்தில் ஒன்று பலி க்கும்போது (௪) "ஃபலஸ்யகாரணம் புஷ்பம் - பலஸ்ய காரணம் புஷ்பம்" என்னும்படி பலகாரணமான புஷ்பமாய், பின்பு பிஞ்சா ய், அநந்தரம் காயாய், இப்படி சிலகாள்சென்றுலாய்த்துபக்வ(ஃ) பலமாவது. அங்ஙனன்றிக்கே அபக்வமான பிஞ்சு, தானே பக்வ பலமாமாபோலே யாய்த்து இவளுடைய பரிமாற்றமும். அதாவ து-பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளாய் க்ரமத்திலேபரிணதையா ம்படியான * "ஞாநங்கனிந்த நலமாணபரமபக்தியானது அறிவு

(க) நா-தி-௧-௭. (௨) நா-தி-௧-௧. (௩) நா-தி-

கடையாடாத பர்வத்திலேயாய்த்துஇவள்பரிபக்வையானது அதாவது: ஸஹஜபக்தியானது அப்போதாய்த்து ஸபுரித்ததென்கை அறிவுக்கு அடைவில்லாத அஞ்சு பிராயத்திலேயாய்த்து திருப்பவைஇவளுக்கு முகளுசெய்தது. அஞ்சு பிராயத்திலே பெண்பிள்ளைஜல்பித்ததுக்கொரு பொருளுண்டோவென்று அநந்தாழ்வார். (௧)"முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில" இத்யாதி.

அன்றிக்கே ஆழ்வார்களுக்குத் த(ஹீ)தீயவிஷயத்தி லுண்டான சரம ஜ்ஞாநம் இவளுக்கு ப்ரதமத்திலே யுண்டாகை. அதாவது: * நெடுமாற் கடிமை யிலே அவர்களுடைய போக்யதையை (௨) "கனிமாக் கலவி யின்பமே நாளும் வாய்க்கநங்கட்கே" என்றும், (௩) "தமர்கள் தமர்கள் தமர்களாம சதிரே வாய்க்க தமியேற்கே" என்றும் பாகவத ஸமாஜ தர்சநம் இனிதாம்படியையும், ஆழ்வாரும அப்படியே (௧) *கணசோர வெங்குருதி" யிலும் (௪) "தண்சேறை யெமபெருமானடியார் தம்மைக் கண்டேனுக்கிது காணீரென்னெஞ்சும் கண்ணிணையுங் களிக்குமாறே" என்றும் (௪) "தண்சேறை யெமபெருமான் தாளை நாளும் சிந்திப்பார்க் கென்னுளளந தேனூறி எப்பொழுதுந் தித்திக்குமே" என்றும் திருமங்கையாழ்வார் அருளிசசெய்தாரிறே. அத்தனை நெடுந்தூரம் போகாமல்(௫)"போதுவீர்போதுமினோ"என்றும்,(௬)"எல்லாரும்போந்தாரோ" என்றும்இது இவளுக்கு அடியிலேஉண்டாய்த்தென்கை. (ஆண்டாளை) இப்படி பரிபக்வ ஸ்வபாவையுமாய் கீழ் உகதகுணங்களெல்லாம் ஒக்கும்படியான ஏற்றத்தை யுடையவளை.

(பத்தியுடன் நாளும் வழுத்தாய் மனமே மகிழ்ந்து) அவள் பகவத் விஷயத்தில் கண்ணழிவறறப(ஹ)க்த்யாதிகளை யுடையளாயிருக்குமாபோலே தத் விஷயத்தில் நீயும் பக்தியுடனே "மொஷா தலெல்லு நூதாதீஷம் ஸ‑ுயணவாதுல‑ஹ‑யஃ - கோதாதஸமை நம இதமிதம பூயஏவாஸ்துபூயஃ" என்று நித்யமாக ஸ்துதிரூபமான மங்களாசாஸநத்தை(௭) "மங்கையும் பலலாணடு" என்று ப்ரீதியுடனே பண்ணப்போரு (௮) "உற்றேனுகந்து பணிசெய்து" என்னக்கடவதிறே. (உச)

(௧) திருவி ௬௦. (௨) தி வாய் ௮ ௧௦ எ. (௩) தி வாய் ௮ ௧௦ ௯.
(௪) தி மொ எ ௪. (௫) திருப்பாவை ௧. (௬) திருப்பாவை ௧௫.
(௭) திருப்பல்லா உ. (௮) தி வாய் ௧௦ ௮ ௧௦.

மூ—ஏரார் மதுரகவி இவ்வுலகில் வந்துதித்த
சீராரும் சித்திரையில் சித்திரைநாள்—பாருலகில்
மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள் வந்துதித்த நாள்களிலும்
உற்றதெமக்கென்றுநெஞ்சே யோர். (௨௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௨௬)

பதவுரை.

ஏர் ஆர்	அழகுநிறைந்த
மதுரகவி	மதுரகவிகள்
இவவுலகில்	இந்தலோகத்தில்
வந்து உதித்த	வந்தவதரித்த
சீர் ஆரும்	சிறப்பையுடைய
சித்திரையில்	சித்திரை மாஸத்திலுள்ள
சித்திரை நாள்	சித்திரை நக்ஷத்திரமானது,
பார் உலகில்	பூலோகத்தில்
மறறுள்ள ஆழ்வார்கள்	இன்னுமுள்ள ஆழவார்கள்
வந்துதித்த	வந்தவதரித்த
நாள்களிலும்	தினங்களைக்காட்டிலும்
எமக்கு	நமக்கு
உற்றது என்று	தகுதியானதென்று
நெஞ்சே	ஓ மநஸ்ஸே!
ஓர்	ஆராய்ந்துபார். (௨௬)

வ்யா.—இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு கீழ்ச்சொன்ன மூவரிலும் வைத்துக்கொண்டு, மத்யஸ்தரான மதுரகவியாழ்வார் அவதரித்த மது(மேஷ)மாஸத்தில் சித்ரா நக்ஷத்ரமானது அல்லாத திருநக்ஷத்ரங்களிற் காட்டில், ஸ்வரூப ப்ராப்தமாயிருக்குமென்று அத்தைத் தமக்குஆப்தமான திருவுள்ளத்தைக் குறித்து ஆராயும்படி யருளிச் செய்கிறார். (ஏரார் மதுரகவி) அவதரிக்கிறார், "அவர்களைச் சிரித்

திருப்பார் ஒருவருண்டு'' என்னும்படியான ஆசார்யாபி (ஷி) மாக நிஷ்டையுடையரா யிருக்குமவர்; அவருக்கு ஏர்மையாவது - (க) "ஆசார்யவான்" - ஆசார்யவாந்'' என்னும்படி ஜகத்துக்கெல்லா மாபரண ஸ்தாநீயராயிருக்கை. * "அன்பரடிக்கன்பரிறே. (உ) திலதமெனத்திரிவார்''இவர்தாம், ஜகதாபரணரான நம்பிக்குஅன்ப ரிறே. ஏரார்ந்திருக்கையாவது-எல்லாரும் தம்முடைய நிஷ்டை யையுடையராம்படி பண்ணவல்ல ஆசார்ய பாரதந்த்ர்ய பூர்த்தியை யுடையராயிருக்கை.

(இவ்வுலகில் வந்துதித்த) ஏவம்பூதரானவர் இந்த ஜகத்திலே ஆதித்யோதயத்துக்கு அருணோதயம்போலே வகுளபூஷண பாஸ் கரோதயத்துக்கு முன்னே வந்து அவதரித்த. (சீராரும் சித்திரை யில் சித்திரைநாள்) ஏரார்ந்திருக்குமவர் அவதரிக்கையாலே, இதுவும்சீரார்ந்தது. அவர்தாம் ஸ்ரீமான்களானஅதிகாரிகளாகையா லே(ஈ)"செளத்ரஸ்ரீ நபஸ்ரீ-சைத்ரஸ் ஸ்ரீமாநயம்மாஸ:'' என்று மாஸமும் நேர்பட்டது. "சீராரும்''என்கிறவிது சித்திரைக ளிரண்டுக்கும்விசேஷணமாகக்கொள்வது.(ச) 'சித்ரா நக்ஷத்ரம் பவதி - சித்ராநக்ஷத்ரம் பவதி'' என்று ஸ்ருதிப்ரஸித்தமான திவ ஸமிறே. இதுதான் திருவூறல் கொண்டருளும்படி பெரிய திருநா ளுமாயிருக்கும். இவர்தாம் (ஞ) "பெரியவர் சீலர'' என்னும்படி யான மஹாத்மாவிறே. இப்படி வைலக்ஷண்யத்தை யுடைத்தான இத்திருநக்ஷத்ரத்தை.

(பாருலகில் மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள் வந்துதித்த நாள்களி லும்) இந்த பூலோகத்திலே (சு) "உண்டபோதொரு வார்த்தையும், உண்ணாதபோதொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லுவார் பத்துப்பேர்'' என்னும்படியானஆழ்வார்கள் பதின்மரும்இத்தவுலகினிலிருள்நீங்க வந்துதித்த மாதங்கள் நாள்களான அந்தத் திருநக்ஷத்ரங்களிலும் (உற்றதெமக்கென்றுநெஞ்சே யோர்) "மதுரகவி நிலையே நிலையாகப் பெற்றோம்'' என்றிருக்கிற நம்ஸ்வரூபத்துக்குச் சேர்ந்ததென்று மநஸ்ஸே புத்திபண்ணு. (எ) "உற்றதுமுன்னடியார்க்கடிமை''என் னக்கடவதிறே. (உரு)

(க) (உ) (ஈ) நா பா.
(ச) அஸ்வமேதே. (ஞ) நா மு க அ. (சு) வசநபூ.
(எ) தி மொ அ சு ஈ.

மூ.—வாய்த்த திருமந்திரத்தின் மத்திமமாம் பதம்போல்
சீர்த்த மதுரகவி செய்கலையை-ஆர்த்தபுகழ்
ஆரியர்கள் தாங்கள் அருளிச்செயல் நடுவே
சேர்வித்தார் தாத்பரியந் தேர்ந்து. (உகூ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (உகூ)

பதவுரை.

வாய்த்த	ஸ்வரூபாநுரூபமான
திருமந்திர	திருவஷ்டாக்ஷரியினுடைய
மத்திமமாம்	மத்தியிலேயுள்ள
பதம்போல்	நமஃ பதம்போலே
சீர்த்த	சிறப்பையுடையதாய்
மதுரகவிசெய்	மதுரகவிகளினால் செய்யப்பட்டதாய்
	சாஸ்த்ரரூபமான கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பை
ஆர்த்தபுகழ்	ந்த கீர்த்தியையுடைய
ஆரியர்கள் தாங்கள்	யர்கள்
அருளிச்செயல் நடுவே	நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தங்களின் மத்தியில்
தாத்பரியம் தேர்ந்து	ன்) தாத்பர்யத்தை ஆராய்ந்து
சேர்வித்தார்	சேர்த்தார்கள். (உகூ)

வ்யா,-இருபத்தாறும்பாட்டு—இனி அருளிச்செயல்களுக்கு அர்த்தநிரூபணம் பண்ணும் ஆசார்யர்கள் இவருடைய திவ்யப்ரபந்தத்தின் அர்த்த கௌரவத்தை ஆராய்ந்து அருளிச்செயலினிடையிலே இத்தை ஸ்தாபித்தபடியை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார், (வாய்த்த திருமந்திரத்தின்மத்திமமாம் பதம்போல்) என்று. இது வாய்க்கையாவது: ஶப்த பூர்த்தியையும்அர்த்த பூர்த்தியையுமுடைத்தாகையாலே ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாயிருக்

கை. (க) "ஸர்வ மஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்" என்றிறே பெரியதிருமந்த்ரத்தின் பெருமை. (உ) "மந்தாரம் த்ராயத இதிமந்த்ர:" என்கிறபடியே தன்னை அநுஸந்திப்பாரை ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் உத்தரிப்பிக்குமதாயிருக்கை. "ஸம்ஸார நிவர்த்தகமான பெரிய திருமந்த்ரம்" என்றிறே அருளிச் செய்தருளிற்று. (ங) "ஸத்யஸ்ஸம்ஸாரநாசகம்" என்னக்கடவதிறே.

(மத்திமமாம் பதம்போல்) அதில் மத்யம பதமுண்டு நமஸ்ஸு, அந்தப்பதம்போலே.‡ அதுதான் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த‡ ப்ரதிபாத(‡)கமுமாய் (ச) "...ததீயசேஷத்வேஸர்வார்த்தாஸ்ஸம்பவந்திஹி" என்னும்படியான ததீ(ய) பாரதந்த்ர்யத்தையு முடைத்தாயிருக்கும். அந்தப்பதத்தில் அர்த்தமிறே ஸ்வரூபத்துக்கு மிகவும் அநுரூபமாயிருப்பது. அந்தப் பதம்போலேயாய்த்து இதுவும். அப்படியே இவர் தர்மும். (ரு) "ததீயாராதநோந்முகா: - ததீயாராதநத்தில் மக்ரகண்யரான" ஆழ்வாருடைய விஷயத்திலே சேஷித்வ சரண்யத்வ ப்ராப்யத்வாதிகளையிறே ஸ்வ ப்ரபந்தமான கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பிலே அருளிச்செய்தது.

(சீர்த்த மதுரகவி செய்கலையை) ச்லாக்யமாய் (சு) "மதுரகவி சொன்ன சொல்" என்னும்படி இவராலே சொல்லப்பட்டதான கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பாகிறப்ரபந்தத்தை, "சேர்வித்தார்" என்று மேலே க்ரியை. கலையைத் தண்டமிழ்நூலோடே சேர்வித்தார்கள். வண்டமிழ்நூலடியாக வுண்டான கலையிறே. "சீர்த்தமதுரகவி" என்று - தேவுமற்றறியாத கௌரவத்தை யுடையவரென்னவுமாம். (சீர்த்த செய்கலையை) ப்ரதம பர்வ விஷயமான ப்ரபந்தங்களைக் காட்டிலும், சரமபர்வ விஷயமான ப்ரபந்தம் அத்யந்தம் சீரியதாயிறே இருப்பது. *மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருளைப் பொதிந்துகொண்டிருக்கிற பெருமையுண்டே இதுக்கு. "அர் பாசுரங்கொண்டு இவ்வர்த்தம் அறுதியிடக்கடவோம்" என்

‡ விரோதி நிவர்த்தகமாய்

(க) (உ) (ங)

(ச) (ரு) (சு) கண்ணி கக.

அப்படியிறே, இதின் ஏற்றமிருப்பது. அன்றிக்கே, ஆழ்வார் திருவடிகளிலே பெரியமுதலியார் இத்தைப் பன்னீராயிரமுரு அநுஸந்திக்க, அதடியாக ஆழ்வார் திருவுள்ளம் ப்ரஸந்நமாய், அத்தாலே அருளிச்செயல்களெல்லாம் அப்போது ப்ரகாசமாய்த்திறே. அத்தைப்பற்றி வந்த கௌரவத்தையாகவுமாம். இப்படி ஸாரார்த்த ப்ரதிபாதகதயா வந்த கௌரவத்தை யுடைத்தாய், மதுரகவிகளாலே நிர்மிதமான கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பாகிற கலையை, அவர்கள்செய் கலையான அருளிச்செயலி னிடையிலேசேர்வித்தார்கள்.

(ஆர்த்த புகழாசியர்கள் தாங்கள்) மதுரகவிகளினுடையஅடிப்பாட்டிலே நடப்பாராய் அருளிச்செயல்களுக்கு அர்த்த நிரூபணம் பண்ணுகையால் வந்த ஸம்ருத்த(ஃ)மான யஶஸ்ஸை யுடையராய் அத்தாலே பெருமதிப்பராயிருக்கிற ஆசார்யர்கள் தாங்கள்"ஆர்த்த புகழ்" என்றது, ஆர்ந்தபுகழ்என்றபடி, (க) "ஆர்ந்தபுகழச்சுதனை" என்னுமாபோலே. இதுதான் * "பயிலுஞ் சுடரொளி" * நெடுமாற்கடிமை தொடக்கமான வற்றின் அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே இதின் அர்த்தகௌரவத்தை விசாரித்து, நன்றுயிருப்பதொரு ஹாரத்தைச் சமைத்து, அது ஒளிபெரும்படி ஶ்லாக்யமாயிருப்பதொரு நாயகக் கல்லை அதின் நடுவே பதித்தாற்போலே அருளிச் செயல்கள்தான் நிறம்பெறும்படி அவற்றின் நடுவே இத்தைச் சேர்த்தார்கள். சேர்த்த சேர்வையின் சாதுர்யத்தாலேயிறே முத்துமாலை தொடக்கமான ஆபரணங்கள் நிறம் பெறுவது. அது போலேயாய்த்து இது.

அருளிச்செயல்களுக்கு மதிசயத்தையுண்டாக்கும்படிஇதுதான் ஆந்தராளிக வைஷ்ணவ பதமான நமஸ்ஸோபாதி † நடுவில் நாயகமாய்எல்லாவற்றையும் ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டாய்த்திருப்பது, இவர் அவதரித்த சித்திரையில் சித்திரை யல்லாதமான நக்ஷத்ரங்களுக்கு மத்யேயாய் அல்லாதவற்றுக்கும் அதிஶயாவஹமாயிருக்குமாபோலே, இவர் ப்ரபந்தமும் அருளிச்செயல்க ளிடையிலேயாய்

(க) தி வாய் க. இ கக. † நடுவிலேத்திவசமாய்

மூ.—இன்றுலகீர் சித்திரையிலேய்ந்த திருவாதிரைநாள்
என்றையினு மின்றிதனுக் கேற்றமென்றான்—என்றவர்க்குச்
சாற்றுகின்றேன் கேண்மின் எதிராசர் தம்பிறப்பால்
நாற்றிசையுங் கொண்டாடு நாள். (உஎ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (உஎ)

அவற்றுக்கும அதிஶயத்தை ஆபாதி(தி)க்குமதாயிருக்கும். இத்தை மத்யம பதமாக யோஜிக்கும் க்ரமந்தான் இதனை யொழியக் கீழ் மேலுண்டான ப்ரபந்தங்கள் ப்ரணவத்தினுடையவும் நாராயண பதத்தினுடையவும் ஸ்தானேயும், இதுநமஸ்ஸினுடைய ஸ்தானேயும் யோஜிக்கவும் குறையில்லை

அது எங்ஙனேயென்னில், *வேதத்துக்கு ஓமென்னுமது போலே யான திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி கண்ணிநுண் சிறுத் தாம்பு அறுதியாக வுண்டான ப்ரபந்தங்கள் ப்ரணவார்த்தமாயும், கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு - நமஸ்ஸினுடைய அர்த்தமாயும், மேலே 'நாராயணாவென்னும்நாமம்'' என்று தொடங்கி,உபபாதிக்கிறதிரு. மொழி தொடங்கி, (க)''நாராயணா ஓ மணிவண்ணா நாகணையாய் வாராய் என் ஆரிடரை நீக்காய்'' என்கிற திருமடல்களிறுதியுண் டான ப்ரபந்தங்கள்நாராயண ஶப்தார்த்தமாயும் கைங்கர்யத்வராதி ஶயஸூசகமான சதுர்த்யர்த்தமாயும் அநுஸந்திக்கலாமாயிறே ஆசார்ய பாதந்த்ரரான அநந்தாழ்வானுக்கும் சித்திரையில் சித்தி ரையிறேதிருநக்ஷத்ரம்; ஆகையால்அவர்க்கு மதுரகவிதாஸரென்று தாஸ்யநாமமும். (உஅ)

பதவுரை.

உலகீர்	லோகத்திலுள்ள ஜநங்களே!
இன்று	இன்றையதினம்
சித்திரையில் ஏய்ந்த	சித்திரை மாஸத்தோடேகூடிய

திருவாதிரைநாள்	திருவாதிரை நக்ஷத்திரம் காண்மின்;
என்றையிலும்	'மற்ற எல்லா திநங்களைக்காட்டிலும்
இன்று இதனுக்கு	இன்றுள்ள திருவாதிரைக்கு
ஏற்றம் எனதான்	ஆதிக்யமென்ன''
எனறவர்க்கு	என்று கேட்டவர்களைக்குறித்து
சாற்றுகின்றேன்	இரைந்து சொல்லுகிறேன்;
கேண்மின்	கேளுங்கள்; (இந்தநாள்)
எதிராசர்தம்	யதிகளுக்குத் தலைவனை எம்பெருமானாருடைய
பிறப்பால்	அவதாரத்தினுல்
நாலதிசையும்	நாலு திக்குகளிலும்
கொண்டாடும் நாள்	கொண்டாடத்தக்கதிநமாயிருக்கும்.

வ்யா —இருபத்தேழாம்பாட்டு.—இனி ஆழ்வார்களோடுவிகல் பிக்கலாம்படியான அதிசயத்தை யுடையரான அவர்களுக்குச் சேஷபூதருமாய் மற்றுமுண்டான வர்களுக்கெல்லாம் நாதரான எம் பெருமானார் திருநக்ஷத்ர வைபவத்தை மூன்று பாட்டாலே அருளிச்செய்வாராக உபக்ரமித்து, அதில் இப்பாட்டில் அவர் அவதரித்தருளின சித்திரைமாஸத்தில் திருவாதிரையின் ஏற்றத்தை ஸர்வரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ப்ரஶ்நோத்தர ரூபேண ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார். (இன்றுலகீர் சித்திரையில் ஏய்ந்த திருவாதிரை நாள்) இவரும் எம்பெருமானாரைப்போலே இருந்ததே குடியாக எல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி இதின் ஏற்றத்தை 'இன்றுலகீர்' என்று ஸம்போதித்து அருளிச்செய்கிறார் (க) "தெவ்ருஷ்ட்ரா ஹ்யம் ஶ்ரவஸ-சைத்ரஸ்ஶ்ரீமாநயம்மாஸ:" என்னுமாபோலே. "இன்று" என்றுஇதின் ஏற்றம் தமக்கு ஆதரணீயமா யிருக்கிறபடி.

(சித்திரையிலேய்ந்த திருவாதிரைநாள்) சித்திரைமாஸத்தோடே கூடினதிருவாதிரை நக்ஷத்ரமானது எம்பெருமானார் அவதரித்தருளின அறைக்குப் புஷ்ப வ்ருஷ்டி செய்யவும் மேலவரக்கடவ பலத்தை ஸூசிப்பிக்கைக்கும் ப்ராப்தமான காலம். (ஏய்ந்த திரு

(க) பெரியதிருமடல் ௫o.

வாதிரை) நம் ஸ்வரூபத்துக்குச் சேர்ந்ததிருவாதிரை. இப்படியிரு ப்பதொரு மாஸமும் நக்ஷத்ரமும் நேர்படுவதே ஸ்ரீமானான பெருமாள் அவதரித்த ஸ்ரீமானான மாஸமும், அவர் அவதரித்த நக்ஷத்ரத்தோடு அடுத்த அணித்தான நக்ஷத்ரமுமாய்த்து. இவரும், "இளையாழ்வாரிறே ராமராமாநுஜர்களிருவர்க்கும் முன்னும் பின்னுமான திருவாதிரையும் புநர்பூசமுமாகப் பெற்றது.

இப்படி எல்லாத்திவஸத்திலும் இதுக்கு ஏற்றம் ஏதுதான் என்று ப்ரஶ்நம் பண்ணினவர்களுக்கு ப்ரதிவசநமாக வெளிகோராயிருந்துவைத்து இவ்வளவு ஆபிமுக்யமுண்டாவதே! என்று அதுவே ஹேதுவாக இதின் ஏற்றத்தை "சாற்றுகின்றேன்" என்கிறார். (சாற்றுகின்றேன்) நீங்கள் இத்தை ஆதரிப்பது, ஆதரியாதொழிவது; ஆயினும், நான் என்கார்யம்செய்து போராநிற்பன். ஸர்வேஶ்வரனுடையவிஜயத்துக்கு ஸ்ரீஜாம்பவான்மஹாராஜர்பறையறைந்து திரிந்தாற்போலே *வாமகன் சீலனான இவருடைய அவதாரநக்ஷத்ர வைபவத்தை ஸர்வலோக ப்ரஸித்தமாம்படி பறையறைந்து சாற்றுகின்றேன். (கேள்மின்) இந்தவிதா(ஈா)நத்தையும் தப்பாமல் கேளுங்கோள். உபஸத்திபண்ணி ஶிஷ்யர்களுமாயிருந்து ரஹஸ்யமாகக் கேட்கவேண்டா. இருந்த விடுர்தவிடங்களிலே செவிதாழ்க்க வேண்டுமித்தனை.

ஆகில் நீர் சொல்லுகிற ஜந்ம ரஹஸ்யத்தை வெளியிடலாகாதோதானென்ன, (எதிராசர் தம்பிறப்பால்) என்கிறார். யதிகளுக்குநாதரானஎம்பெருமானருடைய திருவவதாரத்தாலே சதுர்தி(௪-௫)க்குகளிலுண்டான ஸர்வசேதநராலும் கொண்டாடப்படும் திருநக்ஷத்ரமாயிருக்கும். இத்தைப்பொதுவிலே திருநக்ஷத்ரமென்றாய்த்து, பூர்வர்கள் அருளிச்செய்துபோருவது. (எதிராசர்தம்பிறப்பு) யது(௪-௬) குலநாதனுடைய அவதாரத்தைக்காட்டிலும் அதிஶயித்த வைபவத்தையுடைத்தாய்த்து யதிகுலதுர்யரான இவருடைய அவதாரமிருக்கும்படி. அவ்வவதாரத்துக்குப்ரயோஜநம்தேரிலேயிருந்துஒருவனுக்குத்தெளிவுபிறக்கும்படிஎல்லாம் எடுத்துரைக்கவேண்டிற்று. இவ்வவதாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம், பாரிலேயிருந்து எல்லாரையும்

மூ. — ஆழ்வார்கள் தாங்களவதரித்த நாளகளிலும்
வாழ்வான நாள்நமக்கு மண்ணுலகீர்—ஏழ்பாரும்
உய்ய எதிராசர் உதித்தருளும் சித்திரையில
செய்ய திருவாதிரை. (உஅ)

ஶ்ரேஷ்ட்யம் யக்ஷ்ய் நிவஹா ஸூரிஜந்மவாஸரம்
நக்ஷத்ரேப்யோ(அ)திகம் ஸர்வாவஹம் நஃ।
ஸூர்யோத ஸம்யோந விதித யதிராஜ ஜந்ம
யத்ராவிராவஹமவாப்ய ஸகலாவஹ்ஸரணை:॥ (உஅ)

பதஸ்தராய் உஜ்ஜீவிக்கும்படி முடிந்ததொரு வார்த்தையாய்த்து உபதேசித்தது. இனி இதின்ஏற்றம் அறிந்து பரிபாலிப்பார் இனார் என்னுமத்தை ஸர்வதிக்குக்களிலும் தர்சிப்பிக்கிறார். (நாற்றிசையுங் கொண்டாடுநாள்) என்று. இவர்தாம் (க) “திசையனைத்தும் ஏறுங்குணனை” என்றும், (உ) “திக்குற்றகீர்த்தி யிராமாநுசனை” என்றும் சொல்லும்படியான வைபவத்தை யுடையராகையாலே இவர் திருநக்ஷத்ரமும் ஸர்வதோதிக்கமாகப் பரிபாலிக்கப் படுமதான திருநாளாயிருக்கும். இவர் ஸம்பந்தமுடையாரிறே திக்குப்பட்டிருக்கிறவர்கள். ஆகையால் எம்பெருமானார் ஸம்பந்தமுடையார் இல்லாததொரு தேசமில்லையிறே. ஆகையால் இதுஸர்வோபலால்யமாயிருக்குமென்னுமத்தையறிந்து நீங்களும்இத்தைஆதரித்துப் போருங்கோளென்றுகருத்து. (உஎ)

பதவுரை.

மண் உலகீர்	பூலோகத்திலுள்ளவர்களே!
ஆழ்வார்கள் தாங்கள்	பகவத்குணத்தில் ஈடுபட்டு மக்நரான பொய்கையார் முதலான பதின்மர்
அவதரித்த	திருவவதாரம்செய்தருளின
நாள்களிலும்	திருநக்ஷத்திரங்களிற் காட்டிலும்
நமக்கு	ஐஶ்வர்யாதிகளை யுபேக்ஷித்து சரமோபாயமான ஆசார்யனேபரமப்ராப்யமென்றிருக்கிற நம்க்கு

(க) இரா-நூ-சக, (உ) இரா-நூ-உக.

வாழ்வானநாள்	ஸம்பத்ரூபமான தினமானது,
எழ்பாரும்	ஸப்தத்வீபங்களிலுள்ள ப்ராணிக ளெல்லாரும்
உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி
எதிராசர்	யதிகளுக்குத் தலைவரான எம்பெரு மானார்
உ	திருவவதரித்தருளின
சித்திரையில	சித்திரை மாஸத்திய
செய்ய	அழகியதான
திருவாதிரை	திருவாதிரையென்னும்திருநக்ஷத்ர மாயிருக்கும். (௨௮)

வ்யா. — இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. ஸகல ஜகதுஜ்ஜீவந ஹேதுவான எமபெருமானா அவதரித்தருளின திருநக்ஷத்ரமானது ஆழவார்கள அவதரிததருளின திருநக்ஷத்ரங்களிற்காட்டி லும் தமக்கு ஸம்பத்ரூபமாயிருக்கும்படியை ஸர்வஜநங்களும் அறியும்படி அருளிச்செய்கிறா. (ஆழ்வார்கள்தாங்கள் அவதரித்த நாள்களிலும்) அவர்கள்தான் ஸர்வேஶ்வரனாலே *மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற தரத்தை யுடையவர்களாய் அதடியாகவுண்டான தங்கள் திவ்ய ஸூக்திகளாலே ஊரும் நாடும் உலகமும் திருந் தும்படி பண்ணவல்லராய் அதஏவ ஜகதுபகாரகாராயாயத்து அவ ர்கள் அவதரித்தது. இப்படி அவதரித்த அவர்கள் திருநக்ஷத்ரங் களைக் காட்டிலும், (வாழவான நாள் நமக்கு மண்ணுலகீர்) அதா வது "மங்கையராளி பராங்குசர் முன்னவர் வாழ்வு முளைத்திடு நாள்" என்னும்படி பகவத்பாகவதஸம்ருத்திகளே பேறும்படியிரு க்கிறஅந்த ஆழ்வார்கள் வாழ்வுக்கும் அடியிருக்கையாலே அவற் றைக் காட்டிலும் நம்முடைய வாழ்வாகிற ஸ்வரூப ஸத்தாதிகளை யும் உண்டாக்குமதான நாளாயுமிருக்கும்.

அன்றிக்கே, (வாழ்வானநாள் நமக்கு மண்ணுலகீர்) உங்களைப் போலே ஐஶ்வர்யாதிகளைவிரும்பி, இதுக்குஅசலாய்ப்போருகை யன்றிக்கே அவற்றையெல்லாம் த்ருணீகரித்து ராமாநுஜ பதாம்

போஜ ஸமாஸ்ரயண ஶாலிகளாய் (க) "தந்தை நல்தாய் தாரம் தநயர் பெருஞ்செல்வம் என்றனக்கு நீயே எதிராசா" என்று அவரையே ஸர்வ ஸ்வபத்தாக எண்ணியிருக்கிற நமக்கு அவர் அவதரித்தருளின திருநக்ஷத்ரமும் அப்படியே ஸம்பத்தாரையாயிருக்கும். அதாவது - வாழ்வுக்கு அடியன்றிக்கே வாழ்வு தானாயிருக்குமென்றபடி.

(மண்ணுலகீர், (உ) "ஸூவிர ஸஹஸ்ரைஶ்சௌ-ஆவிரபூத்பூமௌ" என்றும் (ங) "மண்ணின் தலத்துதித்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவர் அவதரித்தருளின பூலோகத்திலே பிறந்து திரிகைக்கு அடியான பாக்யத்தை யுடையவர்களே! நீங்களும் அப்படியே இத்தை வாழ்வாக எண்ணியிருங்கோள். இனி இதுதான் ஏதென்ன அருளிச்செய்கிறார். (எழ்பாரு முய்ய எதிராசருதித்தருளும் சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரை) என்று; அதாவது (ச) "உண்மை நன் ஞான முரைத்த" என்னும்படி இவருடைய ஜ்ஞானோபதேசத்தாலே ஸத்தைபெற்று, ஸர்வலோகங்களிலும் உண்டானவர்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானார் அவதரித்தருளும்படியான சித்திரை மாஸத்தில் அழகிய திருவாதிரையென்கை. ...கையாலே வாழ்வான நாள் நமக்கு மண்ணுலகீர்: (எழ்பாரு முய்ய) பாரென்று-பூமியாய், எழ்பாரென்று ஸப்தத்வீபவதியான பூமியென்றபடி. இதனால் ஸர்வ லோகங்களையும் நினைக்கிறது. (ரு) "அனைத்துலகும் வாழப் பிறந்தவன்" என்னக்கடவதிறே.

ஸர்வலோகத்தில் உண்டானவர்களும் இவரவதாரத்தாலே உஜ்ஜீவிக்கையாவது; (சு) "ததுபர்யபி பாதராயணஸ்ஸம்பவாத்" என்று உபரிதநலோகங்களிலும் ப்ரஹ்மோபாஸந முண்டாகச் சொல்லுகையாலே அத்தை வி(ஷ)யீகரிக்கிற வேதாந்தஶாஸ்த்ரங்களில், ஸம்ஶயங்களெல்லாம் போம்படி ஸ்ரீபாஷ்யமுகேந (எ) "தத்துவநூல் கூழற்றது" என்னும்படி ஸகலார்த்தங்களையும் ஸம்ஶய விபர்யயமற ஸாதித்தருளுகையாலே

(க) [illegible]ஜூர்த்தி. (உ) ஆழ்வான் முக்தகம். (ங) இரா-நூ கஉ, (ச) இரா-நூ-
(ஞ) (சு) ப்ரஹ்மஸூ- (எ) இரா-நூ-சஙு,

தங்களுடைய ஸம்சயவிபர்யயங்களெல்லாந்தீர்ந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படியானார்கள். இதுதான் பௌ(ஸௌ)ரமாயுள்ளவர்கள் விஷயமாகவிருந்ததேயாகிலும் இவர்களுக்கும ஸஹகார ரூபத்தாலே உபகாரகமாயுமிருக்கும். இவர்தாம் ஸாரதாபீடத்துக்கு எழுந்தருளினபோது ஸரஸ்வதியானவள், தன்னுடைய ஸம்சயங்களெல்லாமிவரிடத்திலே கேட்டுக்கொண்டு, நிஸ்ஸம்சயையாய (௧) "சங்கைகெடுத்தாண்டதவராசா" என்னும்படி மிகவும் உபலாலித்து, தன்னிடத்திலுண்டான வ்ருத்தியையும் தர்சிப்பித்து, பின்பு போகவிட்டருளின ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ப்ரஸாவஹித்தும் செய்ததை எங்கும் ப்ர

தேவர்கட்கெல்லாம் பெருந்தலையாய், ஸத்யலோகவாஸியாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாவினுடைய மஹிஷியாய், ஸர்வவாணியாயிருக்கிற ஸரஸ்வதியானவள் இப்படி ஆதரித்துச் செய்தால் ஸர்வலோகத்திலுண்டானவர்களும் ஆதரித்துப் போருவர்களென்னுமது சொல்ல வேண்டாவிறே. அன்றிக்கே, (௨) "ஸப்ராதுஶ்சரணௌ காடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந:। ஸீதாமுவாசாதியஶா ராகவஞ்ச மஹாவ்ரதம் - ஸப்ராதுஸ் சரணௌ காடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந:| ஸீதா முவாசாதியஶா ராகவஞ்ச மஹாவ்ரதம்" என்று நித்ய ஸூரிகளில் தலைவரான இளையபெருமாளுடைய கைங்கர்யப்ரார்த்தனா ரூபமான ப்ரபத்த்யநுஷ்டானத்தை தத்தவதாரமான தாமும் அப்படியே (௩) "ஸ்ரீமந் நாராயண தவ சரணாரவிந்த யுகளம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே - ஸ்ரீமந் நாராயண தவ சரணாரவிந்த யுகளம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" என்று தததநுஷ்டானத்தை அநுஷ்டித்தும், அவ்வளவும் போதாமல, அவ்வநுஷ்டானத்தைப் பின்புள்ளாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸ்ரீகத்யத்ரயமாகிற ப்ரபந்தமுகேந ப்ரகாசிப்பித்தருளினதாகவுமாம். இதிறே ஸர்வலோகத்திலவர்களும் உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உசிதமான மார்க்கம்.

(எம்பாருமுய்ய எதிராசர் உதித்தருளும்) கேவலாதித்யனுடைய உதயத்தில் (௪) "கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம்வந்தணைந்தான் கனையிருளகன்றது" என்னும்படி இந்த லோகத்தில், ப்ராஹ்ம

---

(௧) திருமொழித்தனியன் (௨) ரா-அயோ ௩௧. (௩) கத்யத்ரயம்
(௪) திரு-பள்ளி-௧.

வாந்தகாரமாய்த் துப் போவது. ஜ்ஞாந ப்ரபையையுடைய ராமாநுஜ திவாகரரான இந்த ஆதித்யனுடைய உதயத்தில் (க) "உலகிருள் நீங்க" என்றும், (உ) "ஸமஸ்தலோகதமோ ஹந்தா - ஸர்வலோகதமோ ஹந்தா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வலோகத்திலுமுண்டான அஜ்ஞாநாந்தகாரம் போம்படியாயிருக்கும். (௩) "கலௌ கலுஷ ஜகஜ் ஜ்யா ஹந்த்ருவிஹிதே॥ ஸஞ்ஜதோஷ ஸந்நாமே வைஹிரஜ்ஜீவா நிஸ்டு-அர்க்கஸ்ஸ்வகரஸம்பாக்சாத் திவாஹந திபஹிஸ்தம:॥ ஸந்தஸ்து தர்ஸநாதேவ ஹிரந்தர்த்வாந்தம்" என்றும், (௪) "நிகில கஷ்கிரியா ப்ரவல்பீஸா மஸ்யபல: - நிகிலகுமதிமாயா ஸர்வரீ பாலஸூர்ய:" என்றும்சொல்லக்கடவதிறே (௫) "ஆனது செம்மை" என்று தொடங்கி, "இராமாநுசனித்தலத் துதித்தே" என்னுமளவாக இவருதயத்தில் உண்டான விசேஷங்களைக் காணலாயிருக்கும்.

(எதிராசர் உதித்தருளும் சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரை) ஆதித்யனானவன், ஆர்த்ராப்ரவேஸம் பண்ணினாற்போலேயாய்த்து இவரும் ஆர்த்ரையிலே உதித்தருளினபடி. அப்போதிறே ஸஸ்யங்களெல்லாம் பருவஞ்செய்வது. இங்கும் அப்படியாய்த்து ஆத்ம ஸஸ்யங்களும்; ‡ (ஜ்ஞாநப்ரகாசமசெய்ததும்) (௬) "ஆதித்யாஜ்ஜாயதே வ்ருஷ்டி: - ஆதித்யாஜ்ஜாயதே வ்ருஷ்டி:" என்னுமாபோலே இங்கும் க்ருபாவர்ஷமுண்டிறே. (சித்திரையில செய்ய திருவாதிரை) புஷ்ய ஸமயமான சித்திரை மாஸத்தில் அழகிய திருவாதிரையாய்த்து இவர் அவதரித்தருளிற்று. அதுக்கு அழகாவது:* அழகாருமெதிராசர் அவதரிக்கையால்வந்த அழகுண்டிறே. (செய்ய திருவாதிரை) திருவாதிரைதான் சிவந்திறேயிருப்பது. செய்ய அழகையுடைய ஸ்ரீமாந் அவதரிக்கையால் அதுவும் அப்படியேயாயிருக்கை. (எ) "ஸாஹம ஸ்ரீ ராமோ - ஸாபகஸ்ஸ்ரீமாந்" என்னுமாபோலே * செய்யதோர் ஞாயிற்றின்படியாய்த்து இவர்படியும். "சிவந்த வடிய கெடியராய்" என்றிறே நம்பியும் அருளிச்செய்தது. (உ௮)

---

‡ குண்டலிதமதிகம். (க) இரா-நூ- (உ) (௩) (௪) யதிராஜஸப்ததி
(௫) இரா-நூ-சக. (௬) (எ)

மூ.—எந்தை எதிராசர் இவ்வுலகில் எந்தமக்கா
வந்துதித்த நாளென்னும் வாசியினால்—இந்தத்
திருவாதிரை தன்னின் சீர்மைதனை நெஞ்சே
ஒருவாம லெப்பொழுதுமோர். (உகூ)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (உகூ)

பதவுரை.

எந்தை	எமக்குப்பிதாவாய்
எதிராசர்	யதிகளுக்குத்தலைவரான எம்பெருமானார்
இவ்வுலகில்	இந்த பூலோகத்தில
எந்தமக்கா	நம்மை உத்தரிக்கைக்காகவே,
வந்து உதித்த	வந்தவதரித்த
நாள் எனனும்	தினமென்கிற
வாசியினால்	விசேஷத்தினாலே
இந்தத்திருவாதிரை தன்னின்	இந்தத்திருவாதிரையென்னும் திருநக்ஷத்திரத்தினுடைய
சீர்மைதனை	பெருமையை
நெஞ்சே	ஓ! மனமே!
ஒருவாமல்	இடைவிடாமல்
எப்பொழுதும்	ஸர்வகாலத்திலும்
ஓர்	அநுஸந்திக்கக்கடவாய். (உகூ)

வ்யா.—இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. கீழ் இரண்டு பாட்டாலும் இதினுடைய வைபவத்தை ஸர்வசேதநரும் அறியும்படி உபதேசித்தருளினவர், இப்பாட்டில் அவர்களைக்காட்டிலும் தம் உபதேச க்ரமேணமாகவே, * முந்துற்றநெஞ்சாய்த் திருந்தியிருக்கிற தம் திருவுள்ளத்தைக்குறித்து, இதின் வைபவத்தை ஹ்ருதயமாக ஸதா அநுஸந்தாநம் பண்ணும்படி அருளிச்செய்கி

ரூர் (எந்தை யெதிராசர்) என்று தொடங்கி, நம்முடைய ஸத்தாதிகளுக்கெல்லாம் காரணமாய் யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானார். (இவ்வுலகில) ஸம்ஸாரிகளுங்கூட குத்ஸித்துக் கால்வாங்க வேண்டும்படியான ஸம்ஸாரத்திலே, (எந்தமக்கா வந்துதித்த) எந்தையான முறையாலே இவ்வுலகில் எந்தமக்காக வந்துதித்தது.

(எந்தமக்கா) இப்படி இந்தக் கொடுவுலகத்திலே அவதரிக்கைக்கு வேறொரு ஹேத்வந்தரமில்லை நம்மை ரக்ஷிக்கைக்காகவே; *மாயுமென்னுவியை வந்தெடுக்கைக்காகவாய்த்து, இப்படி (க)' இராமாநுச னிப்படியிற் பிறந்தது மற்றில்லை காரணம் பார்த்திடிலே'' என்கிறபடியே இவரிருக்கிறது. (உ) 'கூபத்தில் வீழுங்குழவியுடன்குதித்து'' என்றுதொடங்கி, ''யதிராசர் தாம்பிறக்கை யென்னையுய்ப்பதா'' என்றும்(ங)''எந்தை யெதிராசர் எம்மையெடுத் தளிக்கவந்த'' என்றுமிறே இவர்வாசிகமாக அருளிச்செய்தது.

(எந்தமக்கா வந்துதித்த நாளென்னும் வாசியினால்) நம்முடைய விடியா வெங்நரகான ஸம்ஸாரத்துக்கு ஒரு விடிவுபிறக்கும்படி * விண்ணின்றலைநின்றும் வீடளிப்பானுய் *மண்ணின் தலத்துதித்த நாளென்கிற விசேஷத்தாலே (இந்தத்திருவாதிரை தன்னின் சீர்மைதன்னை) அநந்தாவதாரத்துக்கும் அடியாய், (ச) ''சங்கர பாற்கரர்'' இத்யாதியாலும், 'இன்றோவெதிராசர்' இத்யாதியாலும் ஸ்தலாந்தரங்களிலும் பேசும்படியான பெருமையை;— கௌரவத்தை.

(நெஞ்சே ஒருவாமலெப்பொழுதுமோர்) இப்படி ஸ்வார்த்தமாக அநுஸந்திக்கும்படி அவதரித்தருளின இந்தத் திருவாதிரையினுடைய மஹத்தையை மநநம் பண்ணுகைக்குப் பரிகரமான மநஸ்ஸே! அப்படியே இத்தை விச்சேதியாமல் ஸர்வகாலத்திலும் அநுஸந்தித்துப்போரு. ''இந்தத்திருவாதிரை'' என்று இதில் தமக்குண்டான ஈடுபாடு இருக்கிறபடி. இத்தால் (ரு) ''ஆவாபலோவலவல்லு ரொஹுா-ஆசார்யம்ஸம் ஸ்மரேத்ஸதா'' என்னுமாபோலே அவர் அவதரித்த திருநக்ஷத்ர வைபவமும் இவர்க்கு அநுஸ்மரணத்துக்குடலாயிருக்கிறது; அதுக்கடி உபகாரஸ்ம்ருதியிறே. (உக)

(க) இரா-நூ-ருக. (உ) ஆர்த்தி (ங) ஆர்த்தி (ச) ஆர்த்தி (ரு)

மூ.—

எண்ணருஞ்சீர் பொய்கைமுன்னோர் இவ்வுலகில் தோன்றியவூர்
வண்மைமிகு கச்சிமல்லை மாமயிலை—மண்ணியில் நீர்
தேங்குங் குறையலூர் சீர்க்கலியன் றோன்றியவூர்
ஓங்கு முறையூர் பாணனூர். (௧௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧௦)

பதவுரை.

எண் அரும்	கணக்கிடுகைக்கு அரிதான
சீர்	கல்யாண குணங்களையுடைய,
பொய்கை முன்னோர்	பொய்கை யாழ்வார் முதலான முதலாழ்வார்கள் மூவரும்
இவ்வுலகில்	இந்த பூலோகத்தில்
தோன்றிய	திருவவதரித்த
ஊர்	திவ்யதேசமானது,
வண்மைமிகு	அழகு மிக்க
கச்சி	காஞ்சீ நகரமும்
மலலை	திருக்கடல் மல்லையும்
மாமயிலை	மஹத்தான மயிலாப்பூருமாம்;
மண்ணியில்	மண்ணியென்னும் நதியினுடைய
நீர்	ஜலம்
தேங்கும்	பரவி நிறைந்திருக்கிற
குறையலூர்	திருக்குறையலூர்
சீர்	கல்யாணகுணங்களினால் பூர்ணரான
கலியன்	திருமங்கையாழ்வார்
தோன்றிய	அவதரித்த
ஊர்	திவ்யதேசமாம்;
ஓங்கும்	ஆழ்வாருடைய திருவவதாரத்தால் வந்த உயர்த்தியையுடைய
உறையூர்	உறையூரானது
பாணன்	திருப்பாணாழ்வாரவதரித்த
ஊர்	திவ்யதேசமாம். (௧௦)

வ்யா;—முப்பதாம்பாட்டு. "கீழ் அந்தமிழால் நற்கலைகள் ஆய்ந்துரைத்த ஆழ்வார்கள்" என்றுதொடங்கி, இவ்வளவாக ஆழ்வார்கள் அவதரிநத நாள் ஊர் திங்களடைவு திருநாமங்களும் அவாகள் தாமசெயத "வாழ்வான திருமொழிகள்" என்கிறபடியே, ஆழ்வார்கள் தொடக்கமானூர் வைபவங்கள் எலலாவற்றையும் எல்லாரும் அறியும்படி அதிஸ்புடமாக அருளிச்செயதவா, அவ்வோபாதி அவர்கள் அவதரித்த தேசமும் (௧) * அயோத்யா மதுரா திகளோபாதி ஆதரணீயங்களாகையாலே அத்தையும் அருளிச்செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அவற்றையுமடைவே நாலுபாட்டாலே அருளிச்செய்வாராய், அதில் இப்பாட்டில் பொய்கையார் தொடங்கி அஞ்சுபேருடைய அவதரணஸ்தலங்களை அருளிச்செய்கிறூர், "எணணருஞ்சீர்" என்றுதொடங்கி.

அதாவது பரி(ம)கணித்து முடியாதபடியான கல்யாண குணங்களையுடையரான முதலாழ்வார்கள் மூவரும், * எண்ணில் தொல்புகழ் போலே பத்மபு(ஷ்) வோப்ய க(ம)ண்யங்களாயிறே இவர்கள் குணங்களிருப்பது. இப்படி அகணிதகுணக(ம)ண மஹா வைபவத்தையுடையரான இவாகள் இநத ஜகத்திலே வந்து அவதரித்தருளினவூர்கள் இன்னதென்கிறூர், (வண்மைமிகு கச்சி மல்லை மாமயிலை) என்று. அதாவது - மஹாநகரங்களான காஞ்ச்யாதி ந(ம)கரத்ரயமும் கீழ்உக்தரானமூவருடையவும் அவதரண ஸ்தலங்களென்கை. கசசிக்கு மிக்கவண்மையாவது (௨) "நிறைநதசீர் நீள் கச்சி" என்னும்படி திருப்பதிகளாலே நிறைந்த சீரையுடைத்தாய் (௩) "அழகாயகசசி" என்கிறபடியேநகராலங்காரங்களையும் உடைத்தாயிருக்கை. (௪) "நின்றூனிருந்தான் கிடந்தார்க்கியல்வன்றே, மன்றூர் பொழிற்கச்சிமாண்பு" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே.

அன்றிக்கே கச்சிவெஃகாவிலே கிடந்த ஸர்வேஸ்வரனையும் கச்சிநகர் வந்துதித்த ஆழ்வாரையும் ஸம்ஸாரிகளும் கண்டுவாழும்படி உபகரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஔதார்யமாகவுமாம். (மல்லை) (௧) "கச்சிக் கிடந்தவனூர்" என்ற அநந்தரத்திலே (௫) "கடல்மல்லைத் தலசயனம்" என்றூரிறே. தத்ஸமமான கடல்மல்லை. (௬) 'வங்கத்

---

(௧)   (௨) ௩-திருவ-௨௧.   (௩) தி-மொ-௨-௩-௧
(௪) முகதகம்   (௫) தி-மொ-௨-௩-௫   (௬) தி-நெ-௩

தால் மாமணிவந்துந்து முந்நீர் மல்லையாய்'' என்னக்கடவ விலையில்லாத ஜீவேஸ்வரங்களையிறே உந்திக்கொண்டிருக்கிறது. அதாவது. (௧) * சிதத்தார் முததுக்களசேருங்கடல்மலலைப் பூதத் தாரையும் * 'கடல்மல்லைத் தலசயனத்துறைவாரை யுமிறே தொண்டுகொழிக்கிறது. தாமும் 'மாமலை'' என்றாரிறே (மா மயிலை) (௨) "நீளோதம் வநதலைக்கும் மாமயிலை'' என்னும்படி மஹதாஹ்வயர் அவதரணத்துக்குத் தகுதியான மஹா நகரமான மயிலை; (௩) "வந்துதைத்த வெணடிரைகள்'' இத்யாதி; அதுவும் அப்படியேயாயிருக்கை.

(சீர்க்கலியன் றோன்றிய வூர் மண்ணியில் நீர்தேங்குங் குறை யலூர்) அதாவது (௪) "தொண்ட சீர்த்தொண்டன்கலியன்'' என்கிறபடியே ஜ்ஞாந பக்த்யாதி கல்யாண குணங்களையும், (௫) "அரும்பெறலன்பு புக்கிட்டடிமை பூண்டுய்ந்துபோனேன்'' என்னும்படி அததாலே உணடான வாசிககாயிக ரூபமான கைங்கர்ய ஸம்பத்தையும் உடையரான திருமங்கையாழ்வாரென்கை. அன்றிக்கே "சீர்க்கலியன்'' என்கிறதுக்கு கலியன் என்னும்படி அறுகாழி முதலான அங்குள்யாத்யாபரணங்களையும் அபஹரித்து, அநந்தரம் அவனுக்கு ஸர்வஸ்வம்மான பெரிய திருமந்தரத்தையும் பெற்றசிராகவுமாம். "அவனுக்குத் திருவடிகொடுத்த திருவாழி மோதிரத்தோபாதி இவனுக்கு ஆசார்யன் ப்ரஸாதித்த திருமந்த்ரமும்'' என்னக்கடவதிறே.

இப்படியான அத்ருஷ்ட ஸம்பத்தை யுடையரான, இவர் அவதரித்த ஊரானது * தேங்கும் பொருநற்றிருநகரி யைப்போலே "பொங்குபுனல் மண்ணி'' என்னும்படியான மண்ணியாற்றின் ஜல ஸம்ருத்தியையுடைத்தான திருக்குறையலூரென்கை. இந்த ஜல ஸம்ருத்தியாலேயிறே * கலிமிக்கசெந்நெற்கழனி'' யையு முடைத்தாயிருக்கிறது. இதுவும் * கலிவயல் தென்னன் குருகூரை ப்போலேயாய்த்து; அந்தத் திருக்குறையலூர்தான் திருவாலி திருநகரியோடே சேர்ந்து அதில் ஏகதேசமென்னலாம்படியாயிருக்கும். (குறையலூர் சீர்க்கலியன் தோன்றியவூர் ஓங்கு முறையூர் பாண

(௧) ௨-திருவ-தனியன். (௨) ௪-திருவ-௩௫ (௩) ௩-திருவ-௯
(௪) தி-மொ-அ-௧௦-௧௦ (௫) திருக்குரு-௫

மூ. — தொண்டரடிப் பொடியார் தோன்றியவூர் தொல்புகழ்சேர்
மண்டங் குடியென்பர் மண்ணுலகில்—எண்டிசையும்
ஏத்துங் குலசேகரனூ ரெனவுரைப்பர்
வாய்த்ததிரு வஞ்சிக்களம். (௩௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௧)

ஞார்) இவை யிரண்டுக்கும் மாஸசேர்த்தியும் நக்ஷத்ரசேர்த்தியு முண்டிறே.

(பாணனூர் ஒங்குமுறையூர்) இதுக்கு ஒக்கமாவது-ஶ்ரேஷ்டத்வத்துக்கு அநுகுணமான உயர்ந்த குலத்தையுடையவர் அவதரிக்கையால்வந்த உயர்த்தியென்கை. அன்றிகே, (க) "சோழியுங் கூடலுங்கோயிலகொண்ட கோவலர்" எனனும்படி ஸர்வேஶ்வரன் உகந்து வர்த்திக்கும் திருப்பதியுமாய், "திருவாழூறந்தை" என்றும் "உறையூர்வல்லியார்" என்றும் நிரூபகமாம்படி பிராட்டிக்கு உத்பத்தி ஸ்தாநமானதாலும் உண்டானஉச்ச்ராயகமாகவுமாம். இப்படி அதிசயத்தை யுடைத்தான ஊராய்த்து இவருடைய அவதரண ஸ்தலமென்கை. இதுதான் திருமுகத்துறைக்கு எதிர்த்துறையாயிறே யிருப்பது, எதிர்விழி கொடுக்கைக்குப் பாங்கான தேசமாய்த்து.

பதவுரை.

தொண்டரடிப்பொடியார்	தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்
தோன்றிய	திருவவதரித்த
ஊர்	திவ்யதேசமானது
மண்ணுலகில்	பூலோகத்தில்
தொல்	அநாதியாய் ஸ்வாபாவிகமான
புகழ்	கீர்த்தியை
சேர்	அடைந்த

(க) தி-மொ-க-உ-ரு

மண்டங்குடியென்பர்	திருமண்டங்குடியென்று சொல்லுவர்கள்:
எண்டிசையும்	எட்டுதிக்கிலும்
ஏத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணப்படுகிற
குலசேகரன்	குலசேகராழ்வாருடைய
ஊர	திருவவதாரஸ்தலம்
வாய்த்த	புகழ்பொருந்திய
திருவஞ்சிக்களம் என உரைப்பர்	திருவஞ்சிக்களமென்று சொல்லுவர்கள். (௩௧)

வ்யா.—முப்பத்தோராம்பாட்டு. இதில் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாருடையவும் குலசேகரப் பெருமாளுடையவும் அவதாரஸ்தலங்களை இன்னதென்று அருளிச்செய்கிறார். (தொண்டரடிப் பொடியார் தோன்றியவூர் தொலபுகழ்சேர் மண்டங்குடி யென்பர் மண்ணுலகில்) இந்த பூமியிலே தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அவதரித்த ஊரானது, (தொலபுகழ்சேர் மண்டங்குடியென்பர்) துன்னுபுகழ் மாமறையோரான இவர் அவதரிக்கைக்கு அநுகுணமாம்படி ஸ்வாபாவிகமான புகழையுடைத்தான திருமண்டங்குடியென்பர்கள். அந்த அவதாரவைபவத்தை யறிந்து போரும் பரமவைதிகரானவர்கள் "மண்டங்குடியென்பர் மாமறையோர் மன்னிய சீர் தொண்டரடிப்பொடி தொன்னகரம்" எனக்கடவதிறே. தொன்னகரமாகையாலே தொல்புகழை யுடைத்தாய்த்து. அது தான் திருப்புள்ளம் பூதங்குடிக்கு அத்யாஸந்நமாயிறே யிருப்பது.

(எண்டிசையு மேத்துங் குலசேகரனூரென வுரைப்பர் வாய்த்த திருவஞ்சிக்களம்) இவருடைய பகவத் பாகவத ப்ராவண்யாதிகளை ஸர்வதோதிக்கமாக ஸ்துதிக்கும்படியா யிருக்கிற * முடிவேந்தர் சிகாமணி யான குலசேகரப் பெருமாளுடைய அவதார ஸ்தலமாகச் சொல்லுவர்கள், அதுக்கு அநுரூபமான திருவஞ்சிக்களம். வாய்க்கை - சேருகை. அதுதான் கேரளதேசத்திலே சூர்ணிகையென்று பெயரையுடைத்தான மஹா நகரமாயிருக்கும். இதுதான் திருவித்துவக்கோட்டுக்கு ஆஸந்நமாயிருக்கும். (௩௧)

மூ,—மன்னு திருமழிசை மாடத் திருக்குருகூர்
மின்னுபுகழ் வில்லிபுத்தூர் மேதினியில்—நன்னெறியோர்
ஏய்ந்த பத்திசாரர் எழில் மாறன் பட்டர்பிரான்
வாய்ந்துதித்த வூர்கள் வகை. (௩௨)

ஶ்ரீமத்பக்திஸாரஶடாரிவிஷ்ணுசித்தா-
நாம் ஜந்மபூமிஷு மஹீஸாரநகரீம்
ஶ்ரீமத்குருகாபுரீம் ஶ்ரீவில்லிபுத்தூர்
ஜநந்யஸேந மந்யந்தே விபஶ்சிதஃ ॥ (௩௨)

பதவுரை.

மேதினியில	பூலோகத்தில்
மன்னு	பகவத ஸமடந்தமும் பாகவத ஸம்பந்தமும பொருந்தி யிருக்கிற
திருமழிசை	திருமழிசை யென்னும திவ்யதேசமும்
மாடம	மாடங்களோடுகூடி அலங்கருதமான
திருக்குருகூர்	திருக்குருகூரென்னும திவ்யதேசமும்
மின்னு	விளங்கா நின்றுள்ள
புகழ்	கீர்த்தியையுடைய
வில்லிபுத்தூர்	ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரென்னும் திவ்யதேசமும,
நல்நெறியோர்	ஆசார்யாபிமானமாகிற விலக்ஷண மார்க்கத்திலே நிஷ்டரான கணிகண்ணன் முதலானோர்
ஏய்ந்த	பொருந்திஸேவித்துக் கொண்டிருக்கிற
பத்திசார்	பக்திஸாரரென்னும் திருமழிசையாழ்வாரும்
எழில்	அழகு பொருந்திய
மாறன்	நம்மாழ்வாரும்
பட்டர்பிரான்	பெரியாழ்வாருமாகிய இவர்கள

வாய்ந்து	ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு அநுரூபமாக
உதித்த	அவதரித்த
ஊர்கள்	திவ்யதேசங்களுடைய
வகை	ப்ரகாரமாம். (௩௨)

• வ்யா—முப்பத்திரண்டாம்பாட்டு. (மன்னு திருமழிசை இத்யாதி) இதில் திருமழிசைப்பிரானுடையவும் திருக்குருகூர்க்கரிமாறனான நம்மாழ்வாருடையவும் வில்லிபுத்தூர் பட்டர்பிரானான பெரியாழ்வாருடையவும் திருவவதார ஸ்தலங்களை இன்னதென்றருளிச் செய்கிறார். (மன்னு திருமழிசை) இவர்கள் அவதரித்த மாஸங்களின் அடைவே ஊர்களையும் அருளிச்செய்கிற இவர், திருமண்டங்குடிக்கு அநந்தரம் திருமழிசையை அருளிச்செய்திலரேயாகிலும் அந்த வடைவிலேயாகவேணுமென்று கண்டுகொள்வது. அன்றிக்கே, கிடந்ததுக்கு அநுகுணமாக "புகழ்மழிசையையனருள்மாறன்" என்கிற சேர்த்திக்காகவுமாம்.

• (மன்னு திருமழிசை) இதுதான் ஸ்ரீஜகந்நாதருடையவும் ஆழ்வாருடையவும் ஸம்பந்தம் மாறாதே நித்யமாய்ச் செல்லுகையாலே மஹீஸார க்ஷேத்ரமென்னும்படி பூமியை நொய்தாகப் பண்ணும்படியிருப்பதான திருமழிசை. அதுதான திருநின்றவூருக்குத் தெற்காய அதுக்கு அத்யாஸந்நமாயிருக்கும். (மாடத்திருக்குருகூர்)(க)"மாடமாளிகை சூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூர்" என்னும்படி நகராலங்காரங்களையுடைத்தான திருநகரி. (மின்னுபுகழ் வில்லிபுத்தூர்) அதாவது: *பாரார் தொல்புகழான் பட்டர்பிரான் வந்து அவதரித்தருளுகையாலே திக்குக்களிலே ப்ரகாசமானயசஸ்ஸை யுடைத்தாயிறே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் இருப்பது.

(மேதினியில்) பூமியிலே. இந்த பூமியிலுண்டான ஸ்ரீநகர்யாதி ஸ்தலங்களிலே வாய்த்து ஸ்ரீயாங்களான இவர்கள் அவதரித்தது. அவர்கள் ஆர் என்னில (நன்னெறியோர் ஏய்ந்த பத்திசாரன்) நன்னெறியுண்டு - ஆசார்யாபிமாநம். அந்த மார்க்கத்திலே நிஷ்டராய், பழுதாகாத வழியையறிந்து * வேறுகவேத்தியிருக்கு மவர்களைப்பற்றி யிருக்குமவர்கள். கணிகண்ணர் - பெரும்புலியூரடிகள் போல்வார். இப்படி அநந்யப்ரயோஜநரான

மூ—சீராரும் வில்லிபுத்தூர் செல்வத் திருக்கோளூர்
ஏரார் பெரும்பூதூ ரென்னுமிவை—பாரில
மதியாரு மாண்டாள் மதுரகவியாழ்வார்
எதிராசர் தோன்றியவூ ரிங்கு. (௨௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௨௨)

வாகளாலே பொருந்தி நின்று, ஸேவிக்கப்படுகிற ஸ்ரீ பக்திஸார ராகிற திருமழிசைப்பிரான்.

அன்றிக்கே (நன்னெறியோர்) என்கிறத்தை மற்றையாழ்வார்களோடும்கூட்டி அநுஸந்திக்கவுமாம். அப்போது ஆண்டாள் மதுரகவியாழ்வார் போல்வாராகிறது. அவர்களிறே அங்குத்தைக்கு அநுரூபமாக அநதேவாஸிகளாய் நின்று ஸேவித்துப் போந்தவர்கள். (எழில்மாறன்) ஜகதாபரணரான வகுளாபரணர். எழில்-அழகு. (பட்டர்பிரான்) ஸ்ரீ பட்டநாதரான பெரியாழ்வார். இவர்கள் மூவரும் பூமியிலே பெறுதற் கரிதெனனலாம்படி சேதநருடைய ரக்ஷணத்துக்கு அநுகுணமாக அவதரித்த ஊர்களினுடைய வகை இவையாய்த்து. இவைதான் பூர்வபஸ்சிமோத்தர தக்ஷிண தேஸ ஸ்தலஙகளாயிறே யிருப்பது.

பதவுரை.

பாரில்	பூலோகத்தில்
சீர் ஆரும்	ஸம்பத்து நிறைந்திருக்கிற
வில்லிபுத்தூர்	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரும்
செல்வம்	வைத்த மாநிதியென்னுமெம்பெருமானாகிற ஸம்பத்து பொருந்தியிருக்கிற
திருக்கோளூர்	திருக்கோளூரென்னும் திவ்ய தேசம்
ஏர் ஆர்	அழகு மிக்க
பெரும்பூதூர்	ஸ்ரீபெரும் பூதூரென்னும திவ்ய தேசமும்

என்னும் இவை	என்று சொல்லப்படுகிற இவை
மதி ஆரும்	ஜ்ஞாநபூர்ணையான
ஆண்டாள்	ஆண்டாளும்
மதுரகவியாழ்வார்	மதுரகவியாழ்வாரும்
எதிராசர்	எம்பெருமானாரும்
இங்கு	இந்த லோகத்தில் வந்து
தோன்றிய	அவதரித்த
ஊர்	திவ்யதேசங்களாம். (௩௩)

வ்யா.—முப்பத்துமூன்றாம்பாட்டு. இனி "ஆழ்வார் திருமகளார் ஆண்டாள்" என்று தொடங்கி, கீழே அருளிச்செய்யப்பட்டவர்களுடைய அவதரண ஸ்தலங்களையும் அடைவே இப்பாட்டிலே அருளிச்செய்கிறார் (சீராரும் வில்லிபுத்தூர்) என்று. இவர்கள்தான் * வாழ்வாக வந்துதித்தவர்களாகையாலே ஊர்களும் சீரும் செல்வமும் எங்கும் தழைத்திருக்கும்படி. (சீராரும் வில்லிபுத்தூர்) ஸம்பத் ஸம்ருத்தி(ஸி)யையுடைய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். அதாவது பொன்னும் மணியும் முத்தும் சேர்ந்தாற்போலே பொன்னடியையுடைய வில்லிபுத்தூருறைவானையும், மணிவல்லி என்னும்படி ஸ்த்ரீரத்நமான நாச்சியாரையும்; முக்தாகாரமான சோதியிலே அவதரித்து,(௧)"இக்கரையேறியிளைத்திருந்தேன்"என்னும்படி ஒரு கரை சேர்ந்திருக்கிற முக்தப்ராயரான ஆழ்வாரையும் உடைத்தாயிருக்கையாலே நிரவதிக நித்ய ஸ்ரீயையுடைத்தாயிருக்கை. அன்றிக்கே * கோவலர் தம் பொற்கொடியான நாய்ச்சியாரையும் (௨) † மணியை வானவர்க்கண்ணனை" என்னும்படியான ஸர்வேஶ்வரனையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே, * சீர்மல்கு மாய்ப்பாடிச்செல்வத்திற்போலே ஆழ்வாரும் திருமகளாரும் கோ(ஶ்ர)பஜந்மத்தை ஆஸ்தாநம்பண்ணிகுறைநறபவைக யாத்திரையாய்ப்போருகையாலே(௩)"மலிபுகழ்வண்குருகூர்"என்கிறபடியே க்ருஷ்ணகுணங்களாலே பூர்ணமாயிருக்கையைப் பற்றச் சொல்லவுமாம்.

(௧) பெரி-தி-ரு-௩-௭, (௨) தி வாய்-௧-௧௦-௧௧. (௩) தி-வாய்-௪-௨-௧௧.
† "மணியே மணிமாணிக்கமே".

மூ:— ஆழ்வார்க ளேற்ற மருளிச் செயலேற்றம்
தாழ்வாது மின்றியவை தாம்வளர்த்தோர்—ஏழ்பாரு
முய்ய வவர்கள் செய்த வியாக்கியைக ளுள்ளதெல்லாம்
வையமறியப் பகர்வோம் வாய்ந்து. (௩௪)

ஸகாந்ஸர்வாந் ஆழ்வார்ஸம்ஸ்ருதி ...
... ஸுவ்யக்தம் ... ||
உஜ்ஜீவநாய ஜகதாம் ...
... வ்யாக்யாஸ்விஷயாஃ கத்யாமிஹீகாஃ || (௩௪)

(செலவத்திருக்கோளூர்)(க)''செல்வம் மலகியவனகிடந்த திருக்கோளூர்''என்கையாலே வைத்தமாநிதியையு முடைத்தாயிருக்கை. (எரார் பெரும்பூதூர்) அதாவது: * எராரெதிராச ரவதரிக்கையாலே அழகு மிக்கிருநதுள்ள பெரும்பூதூரென்கை. அன்றிக்கே ''செங்கயல் வாவிகள் சூழ்வயல் நாளும் செறிநத பெரும்பூதூர்'' என்கிறபடியே ஊர் வளப்பத்தைச் சொல்லவுமாம். ''என்னுமிவை'' என்று ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்படுகிற இந்த ஸதலங்கள். (பாரில் மதியாரு மாண்டாள் மதுரகவியாழ்வார் எதிராசர் தோன்றியவூரிங்கு) அதாவது பகவத்ஜ்ஞாந பரிபூர்ணையாய், அதுதான் ததீய பர்யந்தமா யிருக்கும்படியான தாத்தையுடைய ஆண்டாள் பூமியிலே அவதரித்தது,(சீராரும் வில்லிபுத்தூா) * ஆயர் குலத்தினில் தோன்றுமமணிவிளக்கு ப்போலே யாய்த்து, * வேயர் பயந்த விளக்கும் இங்குத்தோன்றிற்று.

தத் துல்ய ஜ்ஞாநராய் தேவுமற்றறியாத மதுரகவிகள், யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானார் இவர்கள் ஆவிர்ப்பவித்த ஸ்தலங்கள், (செல்வத்திருக்கோளூா எரார் பெரும்பூதூர்) என்னுமிவை யாய்த்து. ''இங்கு'' என்கையாலே அங்குள்ளார்கள் இங்கே வந்து ஆவிர்ப்பவித்தார்க ளென்னுமது தோற்றுகிறது. (உ)''யதா வதாரா ... ||
தயாயதீந்த்ர ...
வ ... - யதாவதாராந் மதுராமுராமே ராமஸ்ய ஸாகேதபுரீ சயத்வத்| ததாயதீந்த்ரஸ்ய ஸதாமுபாஸ்யா புண்யா மஹாபூத புரீபபூவ'' என்னக்கடவ!

(க) திருவாய்-௯-எ-௪. (உ)

பதவுரை.

ஆழ்வார்கள் ஏற்றம்	ஆழ்வார்களுடைய மஹிமையும்
அருளிசெயல ஏற்றம்	அவர்கள் க்ருபைபண்ணித் திருவாய்மலர்ந்தருளின திவ்யப்ரபந்தங்களின் மஹிமையும்
தாழ்வு ஆது மின்றி	ஒரு குறைவு மில்லாதபடி
அவை தான்	அந்த திவ்யப்ரபந்தங்களையே
வளர்த்தோர்	வ்ருத்தி(ஸி)பண்ணிக் கொண்டு போந்த
அவர்கள்	அந்த ஆசார்யர்கள்
எம்பாரும்	ஸப்த த்வீபங்களிலுள்ள ஜநங்களும்
உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி
செய்த	அருளிச்செய்த
வியாக்கியைகள்	வ்யாக்யானங்கள்
உள்ளது எல்லாம்	உள்ளவற்றை யெல்லாம்
வையம்	பூலோகத்திலுள்ளார்
அறிய	அறியும்படி
வாய்ந்து	பொருத்தமுடையராய்க்கொண்டு
பகர்வோம்	சொல்லுவோம். (௩௪)

முப்பத்துநாலாம்பாட்டு.—அடியிலே "ஆழ்வார்கள்வாழி யருளிச்செயல் வாழி'' என்றும், "அந்தமிழால் நற்கலைகள் ஆய்ந்துரைத்த வாழ்வார்கள்'' என்றும் இத்யாதிகளிலே உபக்ரமித்தருளினபடியே உத்தரோத்தரம் அவர்களுடைய அவதரணக்ரமாதிகளைப்பரக்க வருளிச்செய்தாராய் நின்றார்கீழ். இனி "தாழவாது மில்குரவர்தாம் வாழி, எம்பாருய்ய அவர்கள் உரைத்தவைகள்தான்வாழி'' என்றும் அருளிச்செய்த அம்ஸத்தையும் விஸ்தரேண ப்ரதிபாதித்தருளுகிறார் மேலெல்லாம். இதில் ஸகல ஜகதுஜ்ஜீவனார்த்தமாக அருளிச்செயல்களுக்கு ஆசார்யர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்ட வ்யாக்யாந விசேஷங்களையெல்லாம் தர்ஸிப்பித்தருளுகிறாரென்

கிறார். (ஆழ்வார்களேற்றமென்று) தொடங்கி. ஆழ்வார்களுக்கு ஏற்றமாவது - ஸ்வயத்ந ஸாத்யஜ்ஞாநரான ருஷ்யாதிகளைப் போலன்றிக்கே அவனுடைய ஆகஸ்மிக க்ருபையாலே * மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற மாஹாத்ம்யத்தை யுடையவர்களாய் அதாலே ப்ராப்ய ஸித்தியைப் பெற்றபோது பெறுகிறோமென்றாறியிருந்து லோக யாத்ரையிலும் கண் வைத்திருக்கை யன்றிக்கே (க)"எல்லாம் கண்ணன்"(உ) "யாவையும் திருமாலதிருநாமங்களே கூவியெழும்" என்றும் (௩) "உண்டறியாள் உறக்கம்பேணாள் (௪)"பந்தோடுகழல்மருவாள" என்றும் இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே த(ரு)தேக தா(யா)ரகாதிகளையுடையராய், அவனைவிஸ்லேஷிக்கில் அரைக்ஷணமும் தரியாததன்மையையுடையராய்,(௫) "மாகவைகுந்தங்காணபதற் கென்மனம் ஏகமெண்ணும்" (௬) "வானுலகம் தெளிந்தேயென்றெய்துவன்" என்றும் பேசும்படியானமநோரதத்தை யுடையராய், அத்தைப்பெறுகைக்குத்தடுத்தும் வளைத்தும் பெற வேண்டும்படியான பரமபக்தியை யுடையராயிருக்கை. இதிறே அல்லாதாரிற்காட்டில் இவர்களுக்கு ஏற்றம்.

அருளிச்செயலேற்ற மாவது;— (௬) "அருள் கொண்டாயிர மிடிஞன்" என்னும்படி அந்த பகவத்ப்ரஸாதமடியாக உண்டான திவ்ய சக்ஷுர் மூலமாக (௭) "அவாவிலந்தாதி" என்னும்படி பக்தி பலாத்காரத்தாலே அவதரித்ததாய் அது தான் பகவதேக பரமாய், விலக்ஷணமாய், போக்யமுமாய், ஸுலபகமுமாய், ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகமுமாய், ஈஸ்வரப்ரீதி ஹேதுவுமாய், ஸம்ஸார விச்சேதகமுமாய், ஶீக்ர பலப்ரதமுமாயிருக்கை. இதிறே அல்லாதவற்றிற்காட்டில் இதுக்குண்டானஏற்றம்.

இனி, தாழ்வாது மின்றியவை தாம் வளர்க்கை யாவது இப்படி. விலக்ஷணரான ஆழ்வார்களுடையவும் விலக்ஷண ப்ரமாணங்களான அருளிச்செயல்களினுடையவும் வைபவத்தை அவத்ய லேசமுமின்றிக்கே யிருப்பதொருபடித்தானஅத்தைவூர்த்தி(யி)ப்பித்துக்கொண்டு போருகை. அதாவது: வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தி

(௧) தி-வாய்-௬-௭-௧. (உ) தி-வாய்-௬-௭-௩. (௩) தி-நெ-௧
(௪) தி-மொ-௫-௫-௧. (௫) தி-மொ-௬-௩-அ. (௬) கண்ணி
(௭) தி-வாய்-௧0-௧0-௧௧,

லே யாதல் ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்திலே யாதல் ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யத்திலே யாதல் உள்ளதொன்றையும் ஸங்கோசியாமல் ஒன்றுபத்தாக்கி வர்த்திப்பித்துக் கொண்டு ததே(௪)கபரராய்ப்போருகையாய்த்து. அவர்கள் தான் தாழ்வாது மில்குரவராகையாலே யாய்த்து இவற்றையும் தாழ்வாது மினறிக்கேவளர்த்தார்கள். "வளர்த்தோர்" என்று ஏதத்வர்த்த(ய-ர்)கரானவாகளுடையபாஹுள்யமிருக்கும்படி. இனி அவை வளர்த்தோராயிருக்கிறவர்கள்தான் ஸவஸ்வ வ்யாக்யாநமுகேந வாய்த்து இவற்றை வர்த்திப்பித்துக் கொண்டு போந்தது.

...கயாலே "ஏழ்பாருமுய்ய அவர்கள் செய் வியாக்யைக ளுள்ளதெல்லாம் வையமறியப் பகர்வோம் வாய்ந்து" என்று அத்தை அருளிச்செய்கிறார். இவற்றாலே ஏழ்பாருமுய்கையாவது - இவற்றால் உய்யலாமென்றும், "உலகுய்ய வும்பர்களுங் கேட்டுய்ய" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வலோகத்திலுள்ளவர்களும் * செவிக்கினிய செஞ்சொல்லைக் கேட்டு உஜ்ஜீவிக்கும்படியிறே இவற்றுக்கு மூலப்ரமாணங்களான அருளிச்செயல்தானிருப்பது.

அப்படியே அத்தை அடியொத்தி க்யாதி லாபாதி நிரபேக்ஷத்வாத யாகாரயுக்தரா யிருக்கிற இவர்களும் அதின் சீரியவர்த்தங்களை எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி பர ப்ரயோஜனைக பரதையாலே "ஏழ்பாரு முய்ய அவர்கள் உரைத்தவைகள் தாம் வாழி, செய்ய மறை தன்னுடனே சேர்ந்து" என்று அடியிலே அருளிச்செய்தபடியே ஆப்திக்குடலாக வேத தாத்பர்யங்களையும் அநுவிதா(யா)நம் ‡ (பண்ணிக்கொண்டு அர்த்த ப்ரதிபாதநம்) பண்ணுகையாலே முக்யதமமான ப்ரமாணமுமாய் அத்தாலே ஸர்வலோகபரிக்ரஹத்தையு முடைத்தாய ஸர்வர்க்கும் உஜ்ஜீவந ஹேதுவுமாயிருக்கும். (அவர்கள் செய்தவியாக்யைக ளுள்ளதெல்லாம்) என்று அவர்கள்தான் அநேகரா யிருக்கையாலே வியாக்யைகளென்று அதுவும் அப்படியேயா யிருக்கிறது. அதெல்லாம் மந்தமதிகளுக்கு விஸ்வாஸ ஹேதுவாயிறே யிருப்பது. அவர்க

‡ குண்டலிதமதிகம்.

மூ.—ஆழ்வார்களையும் அருளிச்செயல்களையும்
தாழ்வாக நினைப்பவர்கள் தாம்நரகில்—வீழ்வார்கள்
என்று நினைத்து நெஞ்சே எப்பொழுதும் நீயவர்பால்
சென்றணுகக் கூசித்திரி (ருடு)

ஸச்சிஷ்ய-ஸச்சிஷ்ய-வக்ஷ-ஸாஸ்த்ர ஸாரார்த்தஸேஷ-
தத்த்ரயம் நிவேஸதத்ஸத்ஸ்ரோத்ரஸ்யாத் |
வைஷ்ணவதத்த்ரதேத்தவைஷ்ணவ ஸம்ஸ்ம
வேதார்த்தஸீஸிநக்ஷாணவ ஸம்ஸ்ஷவீயா:॥ (ருடு)

செய்த வியாக்யைகள் இன்னவைகளெனகிறத்தை இவர் தாமே "பிள்ளான்" என்று தொடங்கி, மேலே பரக்க அருளிச்செய்கிறார்.

(உள்ளதெல்லாம் வையமறியப்பகர்வோம் வாய்ந்து) அதாவது:(க)"அகல்ஞாலத்தவரறிய நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த" என்னுமாபோலே இவர்கள் துர்க்கதி கண்டு, ஒன்றல்லா வொன்றிலேயாகிலும் ருசிவிஸ்வாஸங்கள் பிறக்கக்கூடுமென்று அகிலார்த்தங்களையும் அகில சேதநருமறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி சொல்லக்கடவோமென்று ஸங்கல்பித்தருளுகிறார். இவருடைய அமோக ஸங்கல்பமிருக்கும்படி இதுவாய்த்து. அன்றிக்கே, இன்னாரின்னபடி இன்ன ப்ரபந்தத்துக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளினாரென்கிற ஸம்ப்ரதாயங்கள் தான் ஸங்குசிதமாகாமல் அவற்றையெல்லாம் அறிந்து அவர்களை ஆதரித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி அருளிச்செய்கிறாராகவுமாம். (பகர்வோம் வாய்ந்து) என்று அவர்கள் அருளிச்செய்த வ்யாக்யாந விசேஷங்களை ஆபாத ப்ரதீதியாகவன்றிக்கே அதில் அர்த்ததில் பா(ஸா)வபந்தமடியான பொருந்த முடையராய்த்து இவர் செய்தருளுவது. "பண்டுபலவாரியரும்" என்று தொடங்கி, "பிறர்க்குக் காதலுடன் கற்பித்து" என்றிறே இவற்றில் இவர்க்குண்டான ஆதராதிசயமிருப்பது. (ருச)

பதவுரை.

ஆழ்வார்களையும்	பொய்கையார் முதலான பதின்மராழ்வார்களையும்
அருளிச்செயல்களையும்	அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திவ்யப்ரபந்தங்களையும்

(க) தி-வாய்-ச.அ-க.

தாழ்வாக	குறைவாக
நினைப்பவர்கள்தாம்	எண்ணுகிறவர்கள்
நரகில்	நரகத்தில்
வீழ்வார்களென்று	விழுவார்களென்று
நினைத்து	எண்ணி
நெஞ்சே	ஓ மநஸே!
நீ	பகவத் பாகவதாபசாராதகளாக கொண்டு உஜ்ஜீவிக்கப்பார்க்கிற நீ
அவர்பால்	அவர்கள் விஷயத்தில்
சென்று அணுக	சென்று கிட்ட
எப்பொழுதும்	ஸர்வகாலமும்
கூசி	பயந்து
திரி	ஸஞ்சரி. (௩௫)

வ்யா.—முப்பத்தஞ்சாம்பாட்டு. கீழ் "ஆழ்வார்களேற்றம், அருளிச்செயலேற்றம், தாழ்வாது மின்றியவை தாம்வளர்த்தோர்" என்று அருளிச்செய்து, அவர்களுக்கும் அவர்கள் திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் அதிசயாவஹராக வேண்டியிருக்க, அத்தைச் செய்யாதே தங்கள் அல்பபுத்தியாலே அவமதி பண்ணுமவர்கள் அத:பதிப்பர்களாகையால் அவர்கள் பரித்யாஜ்ய ரென்னுமத்தைத் தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார்.

(ஆழ்வார்களையும் அருளிச்செயல்களையும்)என்று தொடங்கி. ஆழ்வார்களாகிறார், நிமக்நரை உயர்த்தத் தாழ விழிந்து, (௧) "உயிரளிப்பான் எந்நின்றயோனியுமாய்ப் பிறந்தாய்" என்கிறபடியே, ஸர்வ யோநிகளிலும் அவதரித்தவர்கள். (௨) "யோநிந்ஸுவஸ்யோநிஷு - யோகிநஸ்ஸர்வயோநிஷு" என்னக்கடவதிறே. இங்கு யோநியென்று ப்ராஹ்மணாதி ஜாதிகள் எல்லாவற்றையும் நினைக்கிறது. (௩) "குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலும்" என்றிறே அருளிச்செய்தது. அருளிச்செயல்களாவன - ஸர்வேஶ்வரனுடைய திவ்ய ஸங்கல்பத்தாலே சாய்காகமபோலே ஸர்வோபஜீவயமாம்படி,

(௧) திருவி-௧. (௨) (௩) தி-வாய்-௩-௭-௧.

ஸுலபமான த்ராவிட பாஷையாலே (௧) "பண்ணிய தமிழ்மாலை" என்னும்படி ஆழ்வார்கள் முகேந அவதரித்ததாய், ஸர்வஸுலபனாய் அர்ச்சாரூபத்தோடே அகிலதிவ்யதேசங்களிலும், அநவதிகாதிஶய அஸங்க்யேய கல்யாண குணங்களோடே அகிலசேதநர்க்கும் ஆஶ்ரயணீயனாய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிபாதிக்கக் கடவதாய், (௨) "செந்தமிழ்வேதம" என்னலாம்படியான த்ராவிட வேத ததங்கோபாங்கங்களான திவ்ய ப்ரபந்தங்களெனகை.

இவற்றைத்தாழ்வாக நினைக்கை யாவது- ஏவம்வித மாஹாத்ம்யாநபிஜ்ஞராய், ஜந்ம மாத்ரத்தையும், பாஷா மாத்ரத்தையும் விசாரித்து நிகாஷபுத்யாவெண்ணுகின்ற நீசரென்னும்படி * ஸஷூஹுணாஶ - ஸத்யஸ்சண்டாலரான தாங்கள், (௩) "ஶூநமேவாஶு ஜாதிஶூமாநஸை ரந்தயஜாதிதாம்" என்னக்கடவதிறே. (௧) "த்ரவ்ய பாஷா நிரூபணஸமம் இன்பமாரியி லாராய்ச்சியும்" என்றிறே துல்யதோஷமாக அருளிச்செய்தது. [நண்ணுகின்ற] பிறரறிய வாய்விட்டுச் சொல்லுகையன்றிக்கே ஸ்வகதமாக மநஸ்ஸாலே சிந்தித்தார்களாகில், (௪) "உன்னைச் சிந்தையினாலிகழ்ந்த" என்கிறபடியே அதுதான் மஹாநர்த்தமாய்ப் பர்யவஸிக்கும்படியாயிறே யிருப்பது. (நினைப்பவர்கள்தாம்) அநுதாபஹேதுவான மநஸ்ஸாலே அநுதாபஶூந்யமான அபராதத்தை ஆர்ஜித்துக்கொள்ளாநிற்கும் ஸாஹஸிகராயிருக்கிற தாங்கள் (நரகில் வீழ்வார்களென்று) அவர்கள் * நக்ஷமாமி - நக்ஷமாமிக்கு லக்ஷ்யமாகையாலே * க்ஷிபாமி-க்ஷிபாமிக்கு விஷயமாய், ரௌரவாதி கோரநரகங்களிலே பதிப்பவர்களென்று புத்திபண்ணி, (நெஞ்சே எப்பொழுதும்) ஆழ்வார்களிடங்களிலும் அவர்கள் திவ்ய ஸூக்திகளிடங்களிலும், அவஶமாக ப்ராவண்யத்தை யுடைய மநஸ்ஸே! ஸர்வகாலத்திலும் "நீ அவர்பால் சென்றணுகக் கூசித்திரி" நமக்கு ஶேஷிகளானவர்களேற்றமறிந்து உகந்திருக்கிற நீ உஜ்ஜீவநத்துக்கு வழிபார்க்கிறவர்கள் விஷயத்தில் அபசாரத்தாலே தங்களுக்கு அநர்த்தத்தை ஆர்ஜித்துக் கொள்ளுமவர்களிடங்களிலே சென்று கிட்ட பயத்தோடே வர்த்தி.

(௧) தி-வாய்-௨-௭-௧௧. (௨) தி-வாய்-தனியன். (௩) மநுஸ்ம்ருதி.
(௪) தி-வாய்-௨-௩-௩.

மூ.—தெருளுற்ற ஆழ்வார்கள் சீர்மை யறிவாராா்
அருளிச்செயலை யறிவாரார்—அருள்பெற்ற
நாதமுனி முதலான நந்தேசிகரை யல்லால்
பேதைமனமே யுண்டோ பேசு. (௩௬)

ப்ரஜ்ஞாவத்ப்ரஸாதே ஸாக்ஷணாத்
ஸத்ப்ரஸாதவிஷ்வக்ஸேநாத் ।
நாதாத்யாசார்யவர்யாந் ஸ்வயமநுஸரதா
தேவா விஷ்ணுஸ்ய தத்ப்ரஸீதா: ॥ (௩௬)

ஸ்வரூபநாசகரோடு ஸஹவாஸம் பண்ணுகை அநர்த்தமாகை யாலே அவர்களை ஆஸத்தியணைக் கூசித்திரி, ஸ்வரூபவர்த்த(ய-சி) கரோடு சேர்ந்து போந்த நீ இவர்களபடியை அறிந்து, தத்ஸஹ வாஸம துஸ்ஸஹமென்று தூரே வர்த்தித்துப்போரு; அவர்களை யறியும்படி எங்ஙனே யென்னில், (க) "யதாஹி விபரீதாசேத் ஸ்த்ரீ வாஸவர்ஜிதா — ததாஹி விபரீதாதே புத்திராசார வர்ஜிதா" என்கிறபடியே அவர்கள் அநநுஷ்டாநத்தாலே அவர்கள் துர்ப்புத்தியை அநுமித்து அவர்களைக் கண்டால் ஸர்ப்பாக்நிகளைக் கண்டாற்போலே வெருவி வர்த்தித்துப்போரு அவைகள் தேஹநாசகங்கள், இவர்கள் ஸ்வரூப நாசகரிறே. இத்தால் * ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: - ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்பத் தோபர்த்தி* ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம்-ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநமும் வேணுமென்றதாய்த்து. "வியாக்கியைகளுள்ளதெல்லாம்வைய மறியப் பகர்வோம்" என்றிறே அருளிசசெய்தது. (௩௫)

பதவுரை.

பேதை	அறிவில்லாத
மனமே	மநஸே!
தெருள் உற்ற	(ஸர்வ விஷயகமான) அறிவைப் பெற்ற
ஆழ்வார்கள்	ஆழ்வார்களுடைய
சீர்மை	பெருமையை
அறிவார் ஆர்	அறியத்தக்கவர்களார்;

அருளிச்செயல் சீர்மையை	அவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திவ்ய ப்ரபந்தங்களின் பெருமையை
அறிவார் ஆர்	அறியத்தக்கவர்களார்;
அருள் பெற்ற	(ஆழ்வார்களுடைய) அருளைப்பெற்ற
நாதமுனி முதலான	நாதமுனிகள் முதலாக வுள்ள
நம் தேசிகரையலலால்	நம் ஆசார்யர்களை யொழிய
உண்டோ	ஆராகிலுமுண்டோ;
பேசு	உண்டாகில்சொல்லிக்காண் (௩௯).

முப்பத்தாறும்பாட்டு.—கீழ்ப்பாட்டில் விலக்ஷண ப்ரமாணப்ரமாத்ருப்ரமேய வைபவாநபிஜ்ஞர், பரித்யாஜ்யரென்று அருளிச்செய்த வித்தாலே தத் வைபவாபிஜ்ஞரே ஆதரணீயரென்றதாய், அப்படி ஆதரணீயராயிருக்குமவர்கள் தான் ஆரென்னவேயுண்டோ, ஸ்ரீமந்நாதாதிகளான நம ஆசார்யர்களை யொழியவென்கிறார். கீழ்பபாட்டிலவர்களும் இப்பாட்டிலவர்களும் நிந்திப்பாரையும் வந்திப்பாரையும போலவார். (தெருளுற்றவாழ்வார்கள் சீர்மையறிவாரார்) *மயர்வற மதிநலமருள ப்பெற்றவை எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்கையாலே "தெருளுற்ற ஆழ்வார்கள்" என்றதுவே நிரூபகமாக விருக்கிறபடி. (௧) ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந: - ஜ்ஞாநாநந்த மயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந:" என்னுமாபோலே, அவன் ப்ரஸாதத்தாலே*உணர்வு முழிருமுடப்பும் மற்றுலப்பிலலனவும் பழுதேயாமுணர்வைப் பெற்று(௧) உணாவெனும் பெரும்பதநெரிந்து" எனறும்,(௨)"மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து" என்றும், (௩)"தாமரையாள்கேள்வ னொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்றும (௪)"உணர்த மெய்ஞானியர்" என்றும் (௫) 'ஜ்ஞாநிநஸ்தத்த்வதர்ஶிந: - ஜ்ஞாநிநஸ்தத்வ தர்ஶிந:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தத்வ யாதாத்மய தர்ஶிகளாய, அத்தால (௬) "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம் - ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்" எனறும் (௭) "அறிவாருயிரானாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஈஶ்வரனுக்கு தா(யா)ரகராய் ஜ்ஞாநிநாம் அக்ரே

(௧) (௨) திருமாலை ௩௮. (௩) ௧ திருவ ௬௭.
(௪) ரா நு ௬. (௫) கீ (௬) கீ
(௭) திவாய் ௫ அ ௬.

ஸாரா யிருக்குமவர்கள். அல்லாதாரடைய அர்த்தகாமசபிழு (ஸிஷு) தராய் உன்மத்தரைப்போலே * இருள் தருமா ஞாலத்திலே மருள்கொண்டாடித் திரியாநிற்கிறவர்கள். (க) "வண் குருகூர்வண்சடகோபன்" என்னும்படி அஜ்ஞாந கந்த(மௌ) ரூஹிதராய் அந்த ஜ்ஞாநபலமாக ஒளிக்கொண்ட மோக்ஷம் தேடி வீடு பெற்றவர்களா யிருப்பர்களாய்த்து ஜ்ஞாதவ்ய பஞ்சக ஜ்ஞாநம் விஞ்சியிறே இவர்கள் விஷயத்திலிருப்பது தெருளுற்றிருக்கையாவது - அத்திலே ஊன்றியிருக்கை யென்றபடி.

இப்படி * "நாட்டாரோ டியல்வொழிந்து நாரணனை நண்ணி யிருக்குமிவர்கள் சீர்மை யாவது: - ஆத்மஜ்ஞாநம் கைவந்திருக்குமவர்களிற் காட்டில் * பர்வத பரமாணுவோட்டை வாசியை யுடையருமாய் விலக்ஷணமான ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களை யுடையராயிருக்கிற வைபவமாய்த்து. அதாவது - "ஆழ்வார்களேற்றம்" என்கிறவிடத்தில் சொன்ன ப்ரபாவம். சீர்மை - பெருமை. (உ) "திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மைக்குப் போரும்படி" என்கிற இடத்துக்கு - கௌரவ மென்றிறே அருளிசெய்தது.

"இதுக்கு மூலமென்று அடங்கி, பட்டபோது எழுபோது அறியாதிருந்த ப்ரபாவம் என்றிறே நாயனாரும் அருளிச்செய்தார் (௩) "விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியர்" என்றும் (௪) "பேராளன் பேரோதும் பெரியோர்" என்றும் (௫) "மிக்கசீர்த்தொண்டர்" என்றும் சொல்லும்படியிறே இவர்கள் சீர்மையிருப்பது அன்றிக்கே "தெருளுற்றவாழ்வார்கள் சீர்மை" என்று தெருளுற்றிருக்கைதானே இவர்களுக்குச்சீர்மையாகவுமாம். இப்படியான இவர்கள் ப்ரபாவத்தைத்தாம் அருளிச்செய்யப் புகுகிறவாகளை யொழிய அறிவார் ஆர் என்கிறார்.

"ஆழ்வார்கள் சீர்மை அறிவார் ஆர்" என்று முதலடியிலே ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் பண்ணமாட்டாதவர்களோ அவர்கள் ஜ்ஞாந வைபவத்தை யறிந்தவர்களளவுஞ் சென்று அவர்கள் சீர்மையை அறியப்புகுகிறார்கள். (அறிவாரார்) தேஹாத்மாபி(ஹி)மாநிகள் தொடக்கமான ப்ரதிகூலராஞரோ அநுகூலராயிருக்கிற ஆழ்வார்கள் வைபவத்தை அறிந்துபோருவர். ஆகையாலே

(க) திவாய் ௪ ௩ ௧௧. (உ) மூமுக்ஷுப்படி ௪.(௩) திருவி ௭௧.
(௪) தி மொ ௭ ௪ ௪. (௫) தி மொ ௧௧ ௧ ௩.

"அறிவாரார்" என்று அருமை தோற்ற அருளிச்செய்கிறார். அதுக்கு மேலே அவர்களாலே ப்ரணீதங்களாய் ப்ரபத்த்யர்த்த ப்ரதிபாதகங்களான அருளிச்செயலை யறிவாரார்;-அவர்கள் திவ்யஸூக்திகளான திவ்யப்ரபந்தங்களை ப்ரதிபாத்யார்த்த கௌரவத்தை யறிந்து ப்ரதிபத்தி பண்ணி அப்யஸிப்பாரார்?; இவ்விடத்திலும "அருளிச்செயலின் சீர்மையை அறிவாரார்" என்று கூட்டி நிர்வ்ஹிப்பது.

மேலும், "ஆழ்வார்களேற்ற மருளிச்செய லேற்றம்" என்றன்றோ அருளிச்செய்தது. *"தெருள் கொள்ளச்சொன்ன ஓராயிரம்" தொடக்கமானவற்றின் வாசியறிந்து ஆதரிக்கும்போது, ஆழ்வார்கள்தாங்கள் அருள்பெற்றவர்களாக வேண்டாவோ? தங்கள் ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளுக்கு அநுகுணமான ஆர்ஷவசநாதிகளை ஆதரித்துப்போருவர்கள்; (௧) "பாலோடமுதென்ற வாயிரம்" என்றும், (௨) "தொண்டர்க்கமுது" என்றும (௩) "செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வநன்மாலை" என்றும், சொல்லும்படி நிரதிசய போக்யமான திவ்ய ப்ரபந்தங்களை (௪) "பத்தராகக்கூடும் பயிலுமின்" (௫) "உரியதொண்டராக்கும்" என்று இத்தை ஸ்வரூபலாபத்துக்குறுப்பாக அறிந்து ஆதரித்துப் போருவர்களோ? ஆனத்தாழ்வார்கலைப்பொருளையும் அறிந்து உரைக்குமவராய்த்தது இவர்தான்.

இனி அவ்வைபவாபி(ஸி)ஜ்ஞர்தான் ஆரெனகிறார். (அருள் பெற்ற நாதமுனி முதலானநம்தேசிகரை யல்லால)அவர்களாகிறார் "அருள்மாறனருளைப்பெற்ற ஸ்ரீமந்நாதமுனி தொடக்கமாக நடந்து செல்லுகிற ஆசார்யபதஸ்தராய், அருளிசசெயலை யாதரித்து ப்ரவர்த்திப்பித்துக்கொண்டு போருமவர்கள்தான். (௬) "நாயம் வேஜ்ஜந்த்ர-நாதம் பங்கஜநேத்ர" என்று தொடங்கி, "தேவாயி டீ - தேவாதிபாந்" என்றுதேவாதிபராளவும் தர்ஸிப்பிக்கப்பட்ட தேசிகாகள். * தேவப்பெருமாள் கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வாரிறே தம்முடையதேசிகர்; இவர்களை "நந்தேசிகர்" என்கிறது-இவர்களே நாதரென்றிருக்கும் தம்முடைய ப்ரதிபத்தி விசேஷத்தாலே.

---

(௧) திவாய் அ ௬ ௧௧. (௨) திவாய் ௯ ௪ ௧. (௩) திமொ ௧ ௧ ௧௦.
(௪) திவாய் ௩ ௬ ௧௧ ௫. (௫) திவாய் ௯ ௧ ௧௧. (௬) தனியன்.

மூ.—ஓராண்வழியா யுபதேசித்தார் முன்னோர்
ஏராரெதிராச ரின்னருளால் — பாருலகில்
ஆசையுடையோர்க் கெல்லா மாரியர்காள் கூறுமென்று
பேசிவரம்பறுத்தார் பின். (௧௭)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (௧௭)

(அருள்பெற்ற நாதமுனி) ஆழ்வாரருளையாதல், அதுக்கடியான மன்னனுருடைய அருளையாதல் பெற்றவரென்னவுமாம். இப்படி பகவத பாகவதர்களுடைய க்ருபைக்கு இலக்கானவவர்களிறே ஆழ்வார்கள் சீர்மையையும் அருளிச்செயலின் சீர்மையையும், அறிந்துபோருவார். அல்லாதவர்களுக்கு இத்தை அறியத்தரமோ? (பேதை மனமேயுண்டோ பேசு) மூக்த(ஃ)மான மநஸ்ஸே இப்படி விதக்த(ஃ)ரான இவர்களை யொழியவுண்டோ? சொல்லிக்காண. இவ்வர்த்தம் இல்லை யென்றபடி. ஆகையால் திருவுள்ளமறிய ஒருவருமில்லை யென்கிறார். இத்தால் ஸ்வயத்நத்தாலே அறியவொண்ணாதது அயத்நத்தாலே அறியலாயிருக்கும், அருள்பெற்றவர்களுக் கென்றதாய்த்து. (௧௬)

பதவுரை.

ஓர் ஆண் வழியாய்	ஓரொரு மஹா புருஷர்கள் வழியாக
முன்னோர்	முன்புள்ள ஆசார்யர்கள்
உபதேசித்தார்	உபதேசம்பண்ணிப்போந்தார்கள்;
பின் .	அநந்தரம்
ஏர் ஆர்	அழகு மிக்க
எதிராசர்	யதிகளுக்குத் தலைவரான எம்பெருமானார்
இன் அருளால்	(தம்முடைய) இனிமையான (நிர்ஹேதுகமான) க்ருபையினால்

ஆரியர்காள்	"ஓ ஆசார்யர்களே!
பாருலகில	பூலோகத்தில்
ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம்	(இவ்வர்தத்தில்) ஆசையுடையவர்களெல்லாரும்
கூறும்.	சொல்லுங்கோள்"
என்று பேசி	என்று நியமித்து
வரம்பு அறுத்தார்	கட்டறுத்துவிட்டார். (௩௭)

வ்யா.-முப்பத்தேழாம்பாட்டு. இனி ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் தொடக்கமானாராலே அறிந்து ஆதரிக்கப்படுமதான அருளிச்செயலில் தாத்பர்யமான ப்ரபத்யர்த்தமானது, ஓராண்வழியாய் நடந்து செல்ல, அத்தை எம்பெருமானார் தம்முடைய நிரவதிக க்ருபையாலே பேசி வரம்பறுத்து, பெருவழியாக்கி நடத்தியருளின படியை அருளிச்செய்கிறார்.

(ஓராண்வழியா யுபதேசித்தார் முன்னோர்) என்று தொடங்கி, ப்ரபத்யார்த்தமென்ன, திருவாய்மொழியினுடைய அர்த்தமென்ன, பேத(லேச)மில்லாமையாலே திருவாய்மொழியை ப்ரவர்த்திப்பிப்பாராக ப்ரபத்யர்த்தத்தை முந்துற அருளிச்செய்தபடி சொல்லுகிறது. "த்வயார்த்தம் தீர்க்கசரணாகதி யென்றது ஸாரஸங்க்ரஹத்திலே" என்றிறே அருளிச்செய்தது. "த்வயத்தையும் திருவாய்மொழியையும் யாவனொருவன் உபதேசிக்கிறான், அவனுக்கிறே ஆசார்யத்வ பூர்த்தியுள்ளது" என்று அருளிச்செய்வர். பெரிய முதலியார்க்கு (க) "ஸஹஸ்ராஸாகோபநிஷத் - ஸமாகமநமஸ்ய த்வயமாஹுஸ்ய" என்று த்வயபூர்வகமாயிறே ஆழ்வார் திருவாய்மொழி முதலான ப்ரபந்தங்களை ப்ரஸாதித்தருளினதும். அப்படியே உபயத்தையும் வர்த்திப்பித்தருளுமவரிறே எம்பெருமானார். ஆகையால் இத்தைமுந்துற ப்ரவர்த்தி(ப்பி)ப்பித்தருளினார். த்வயாதிகாரி ஆகைகளான பின்பிறே திருவாய்மொழியை அதிகரித்துப் போருவது.

(ஓராண்வழியாய்) ஒரோரு மஹாபுருஷர்களைக் குறித்து உபதேசித்திறே முன்புள்ளார் இந்த மார்க்கத்தை நடத்திப்போந்தது

(முன்னோர்) அவர்கள்தான் எம்பெருமானார்க்கு அவ்வருளுண்டாவதற்கு அருள்பெற்ற நாதமுனிகள் தொடக்கமான ஆசார்யர்கள். அவர்கள் தாம் அர்த்த கௌரவத்தைப் பார்த்திறே மறைத்து உபதேசித்து ரக்ஷித்துப்போந்தது. நம்பிதாமும் சூழரவுகொண்டிறே இவர்க்கு இவ்வர்த்தத்தை உபதேசித்தருளினார். (ஏராரெதிராச ரின்னருளால்) அப்படியன்றிக்கே யதிகளுக்கு நாதராயிருக்கிற எம்பெருமானார், அர்த்தத்தின் சீர்மையைப் பாராதே இவர்கள் அநர்த்தத்தையே பார்த்து, அநுக்ரஹைக ஶீலமான அருளாலேயாய்த்து இப்படி வெளியிட்டது.

(ஏராரெதிராசர்) அதாவது (௧) "ஸ்ருவமேவாமெஹ்யக்ரஹிஶாநம் வ்யாசஷ்டே - ரூபமேவாஸ்யைதந்மஹிமாநம் வ்யாசஷ்டே" என்றும் "ஏராரும் செய்யவடிவு" என்றும் சொல்லும்படியான தம்முடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தில் ப்ரகாஶிக்கிற ஸௌந்தர்ய பூர்த்தியாலே ஸர்வரையும் வஶீகரிக்கும்படியான வெம்பெருமானார் ஸம்ஸாரிகள் துர்க்கதிகண்டு பொறுக்கமாட்டாதே தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலேயாய்த்து இப்படி உபதேசித்தருளிற்று. இவர் தாம் ரூபகுணத்தாலும் ஆத்மகுணத்தாலுமாய்த்து ஜகத்தைத் திருத்தி ரக்ஷித்துப் போந்தது. இதுதான் ஆர் அதிகாரிகளாகவென்னில், (பாருலகிலாசையுடையோர்க்கெல்லாம்) இந்த பூமியிலே இருந்ததே குடியாக ஆஶாலேஶமுடையவர்களுக்கெல்லாம் (ஆசையுடையோர்) "விதியுடையோர்" என்னுமாபோலே: "பத்துடையடியவர்க்கு" என்னக்கடவதிறே. பாருலகிலாசையுடையோர் தான் அரிதாயிறே யிருப்பது ஆகையால் அவர்களுடைய ஜந்ம வ்ருத்த ஜ்ஞாநங்களாலுண்டான உத்கர்ஷாபகர்ஷங்கள் பாராதே ஆஶி(ஷி) மூக்யஸூசகமான ருசியையே பார்த்து, நான் உங்களுக்குச் சொன்ன பரமார்த்தத்தை நீங்கள் அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கோள்; (௨) "மறவன்றிலே சுருங்கச்சொன்னேன் மாநிலத் தெவ்வுயிர்க்கும்" என்னுமவருடைய அடிபணிந்த ஆகாரத்தாலே "பாருலகிலாசையுடையோர்க்கெல்லாம்" என்றருளிச்செய்கிறது.

---

(௧) அஶ்வமேத ௧. (௨) திருவாய் ௧௧௨.

(ஆரியர்காள்) (க) "காய-ஜ்ஞா-ணகாயெணா-காா்யங்கணரு மார்யோண" என்கிறபடியே நீங்களும் கேவல க்ருபையாலே உப தேசித்துப் போருங்கோள். தாம் இன்னருளாலேயிறே பேசிவரம் பறுக்கிறது. அப்படியே அவர்களையும் உபதேசிக்கும்படி அருளிச் செய்கிறார். (ஆரியர்காள்) ஆரியர்காளென்று அப்போது தம்மு டைய ஸந்நிதியிலே தெக்காழ்வார் திருமுன்பே தம் உபதேசம் பெற்றிருக்குமவர்களெல்லாரையும் பார்த்து "நம்மைப்போலே நீங் களும் ஆசாலேஶமாத்ரத்தையேபற்றாசாகக்கொண்டு, ஸர்வர்க்கும் உபதேசியுங்கோள்" என்று, தடைவிடுகிறார். அன்றிக்கே, "ஆரியர் காள்" என்று ஆசார்ய பதஸ்தராகத்தாம் அபிமாநித்தருளின ஆழ் வான் ஆண்டான் முதலான எழுபத்துநாலு முதலிகளையாகவுமாம். இத்தால் ஒருபெருமதிப்பனை ஆசார்யனுடனே கேட்டாரடைய உபதேஷ்டாக்களாகவும்ஶ்ரத்தையுடையவர்கள்உபதேஶ்யராகவும் கடவர்களென்னுமர்த்தஞ்சொல்லிற்று.

(ஆரியர்காள் கூறுமென்றுபேசி வரம்பறுத்தார் பின்) முன் புள்ளார் இத்தை (உ) "ஐஃoதெநாஅவஷாய - இதநதே நாதபஸ் காய" இத்யாதிப்படியே ஒருவர்க்கும்உபதேசியாதே உங்களளவு களிலே அநுஸந்தித்துப் போருங்கோளென்று, மறைத்துப் போந் தார்கள். பின்பு இவர் பரஸம்ருத்யைக ப்ரதையாலே இத்தை ப்ர ஸித்தமாம்படி சொல்லுங்கோளென்று முக்தகண்ட(ண)மாக அரு ளிச்செய்கிறார்.

(முன்னோர் வரம்பறுதத்தார் பின்) முன்பு முதலிகளாலே கட்டின வரம்பைப்பெருமாள் அடைத்துத் துடைத்தாற்போலே இவரும் அவர்களாலே கட்டினமர்யாதையையும் அமர்யாதமாகப் பண்ணியருளினார். மர்யாதாஸ்தாபகரிறே இப்படி செய்தது. (க) "ராஜோ-ஜவஷகா-ணா வாணாவயவ. ராமாநுஜஸ்ய கருணா வாஞலயஸ்ய" என்னும்படியானக்ருபைக்கடல் கரையழியப் பெ ருகினபடி. அதாவது ஓரடிப்பாடாயிருக்கிற வழிகளைப் பெருவழி யாக்கி நடத்தும் ராஜாக்களைப்போலே, (ஓராணவழியாய் நடந்த வழிப்பாட்டை யதிராஜராணஇவரும்தம்முடைய இன்னருளாலே ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் கூறுமென்று பெருவழியாக்கித்

(க) ராயு (உ) கீ (கூ)

மூ.—எம்பெருமானார் தரிசனமென்றேயிதுக்கு
நம்பெருமாள் பேரிட்டு நாட்டிவைத்தார்—அம்புவியோர்
இந்தத் தரிசனத்தை எம்பெருமானார் வளர்த்த
அந்தச்செயலறிகைக்கா. (௩௮)

ஸர்வஸ்யாபி ததா ஸ வைதிகஸம்ப்ரதாயஸ்ய
ராமாநுஜாய ருஷிவேஷாவக்ருதிங்க்ருதஜ்ஞ: ।
ரங்கேஶ்வர: ப்ரதயிதும் ஸமயாஞ்சகார
ராமாநுஜஸ்யேதி ஶ்ருதியாநதஸ்ய ॥ (௩௮)

தடையறும்படி, நடத்தியருளினார் "ஸ்ரீரங்கராஜவயஸம்வஸார்த்த யயா ராமாநுஜாயமுநயே- ஸ்ரீமாந்ராஜபதஞ்ச காரதயயா ராமாநுஜார்யோமுநி:" என்னக்கடவதிறே. தாம் "ராமாநுஜப் பெருவழிவெட்டி" என்னும்படி நடத்தினாற்போலேயாய்த்து இதுவும்; இவர் தாம் (க)* ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகமணிமண்டபமார்கதாயீ-ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமணடபமார்க்கதாயியிறே". (௩௭)

பதவுரை.

இந்தத்தரிசனத்தை	இந்த ஸித்தாந்தத்தை
எம்பெருமானார் வளர்த்த	எம்பெருமானார் வ்ருத்தி (ஸீ) பண்ணிக்கொண்டுபோந்த
அந்தச்செயலை	அந்த க்ருத்யத்தை
அம்	(எம்பெருமானாருடைய க்ருபைக்கு விஷயமாய்) அழகாயிருக்கிற
புவியோர்	பூமியிலுள்ளவர்கள்
அறிகைக்கா	தெரிந்து கொள்ளுகைக்காக
நம்பெருமாள்	ஸ்ரீரங்கநாதன்,
இதுக்கு	இந்த ஸித்தாந்தத்துக்கு
எம்பெருமானார் தரிசனமென்றே	எம்பெருமானார் ஸித்தாந்தமென்றே
பேரிட்டு	திருநாமம் சாத்தி
நாட்டிவைத்தார்	ஸ்தாபித்தருளினார். (௩௮)

(க) தாடீபஞ்சகம்.

வ்யா.—முப்பத்தெட்டாம்பாட்டு. ப்ரபத்தி மார்க்கத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்தருளியும, தத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளைப் பண்ணியருளியும், அத்தாலே ஸிரபாயமான இததர்ஸநத்தை எம்பெருமானா வர்த்தி (யி-ல்) ப்பித்ததைஸர்வரும் அறியும்படி நம்பெருமாளஅவருடையதர்ஸநமென்று அபிதா(ஹியா)நமாக்கிஸ்தாபித்தபடியைஅருளிச்செய்கிறார். (எம்பெருமானா தரிசனம்)என்று தொடங்கி. நாதயாமுநர்களும் தர்ஸந ப்ரவர்த்தகராயிக்க, இவருடைய பரஸம்ருத்யைக ப்ரயோஜநதையைப் பார்த்து, "எமபெருமானார்தரிசனம்" என்றுய்த்து நம்பெருமாள் நாமநிர்த்தேஸம்பண்ணி ஸ்தாபித்தருளினபடி. (க)"ஜயஸ்தாநஞ்ச லோகஸ்யகர்த்தா காரயிதாவஸ: - மர்யாதாநாஞ்ச லோகஸ்ய கர்த்தா காரயிதாச ஸ:" என்னக்கடவதிறே.

அதாவது-திருக்கோட்டியூர்நம்பிபாடே பலகால் நடந்து பெற்ற பரமார்த்தத்தைத் தம்மையழிபமாறி, தூளிதாநம் பண்ணி மீண்டெழுந்தருளினவநந்தரம், "நமக்காவாரைநாமே தேடிக்கொள்ளுவோம்" என்று அதுக்கு விஷயமான இவரை நம்பெருமாள், மிகவும் விசேஷாபிமாநம் பண்ணியருளி, இன்று தொடங்கி, "எம்பெருமானார் தர்ஸநமென்னுங்கோள்" என்றுஜகத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளினரென்கை. அன்றிக்கே"நாட்டுவிசுதார்" என்று பாடமானபோது,இவர் ஆஜ்ஞாதிலங்கநம்பண்ணி, அமர்யாதமாகப்ரபுத்திப்ரதாநம் பண்ணின ப்ரபாவத்தைக்கண்டு, திருக்கோட்டியூர் நம்பியும் அப்படியே "எம்பெருமானார்" என்று திருநாமம் சாத்தி "இன்றுமுதல்எம்பெருமானார்தர்ஸநமென்னுங்கோள்" என்று அருளிச்செய்து, ஆதரித்துப்போருகையாலே, அந்தநம்பியுடனேஇத்தைவெளியிடும்படி அருளிச்செய்த நம்பெருமாள் தாமே தத்வாரா இத்தை ஸ்தாபித்தருளினாரென்னவுமாம்.

இவர்தாம்(உ) "ஆளுமாளார்" என்கிறவனுடையதனிமையைத் தீர்க்கைக்கும் ஸம்ஸாரிகள் தனிமையைத் தீர்க்கைக்குமிறே இப்படி உபதேசித்துப் போந்தது. இப்படி நம்பெருமாள் தர்ஸநஸ்தாபநம் பண்ணுகைக்கு அடியென்னென்னில், அம்புவியோர்இக்

(க) ரா-ஸு-௬௫-௧௧

(உ) தி-வாய்-அ-௩-௩,

மூ—பிள்ளான் நஞ்சியர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை
தெள்ளார் வடக்குத் திருவீதிப்—பிள்ளை
மணவாளயோகி திருவாய்மொழியைக் காத்த
குணவாளரென்று நெஞ்சே கூறு. (௫௯)

வடீந்த்ராயதீந்த்ரஜமயை: கூரநாதாயிவாயகை:
ஸ்ரீஸாயவொரஜநிரநஸாவலி க்ருஷ்ணஸூரி ।
யோதீந்த்ரஸநந்தவொரஷி ஸஹஸஹ்ரமாயா
வ்யாவ்யாம்வ்யயஸஞ்சய! தா-நநிராம்ஸஜயோ: ॥ (௫௯)

தத் தரிசனத்தை எம்பெருமானார்வளர்த்த அந்தச்செயலறிகைக்காகவென்கிறார். எம்பெருமானார்அபிமாந விசேஷத்தாலே அழகியதாயிருக்கிற பூமியிலுண்டானவர்களெல்லாம் பரமவைதிகருமாய், அதவைவ நிரவத்யமுமான இந்தத்தர்ஶநத்தை. (எம்பெருமானூர் வளர்த்த)தம்உபதேஶமுகத்தாலேவர்த்தி(யி-கு)ப்பித்துக்கொண்டுபோந்த. (அந்தச்செயலறிகைக்கா), அநதவரியசெயலை அம்புவியோர் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கைக்காக, அதாவது, அவர்ஜகதுபகாரமாகச் செய்த அந்த க்ருத்யத்தை ஜகத்திலுண்டானவர்களெல்லாரும்அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி, நம்பெருமாள் பேரிட்டுநாட்டிவைத்தாரென்கை. இத்தால் இவருடைய தர்ஶந ப்ரவர்த்தகத்வம் ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரமூகேநவென்னுமது ப்ரஸித்தமாகஸ்தாபிக்கப்பட்டதாய்த்து. (௫௮)

பதவுரை.

பிள்ளான்	திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான்,
நஞ்சியர்	நஞ்சீயர்,
பெரியவாச்சான்பிள்ளை	அபயப்ரதராஜர்,
தெள் ஆர்	ஜ்ஞாநாதிகரான
வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை	ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதர்,
மணவ்ாளயோகி	அழகியமணவாளச்சீயர் (ஆகியஇவர்கள்)

திருவாய்மொழியை	திருவாய்மொழியென்னும் திவ்ய ப்ரபந்தத்தை
காத்த	வ்யாக்யாநம் செய்தருளி ரக்ஷித்த
குணவாளரென்று	குணவான்களென்று
நெஞ்சே	ஓ மநஸ்ஸே!
கூறு	சொல்லு. (௩௯)

வ்யா,—முப்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. இனி த்வயார்த்தமான திருவாய்மொழியை(க)"ஈன்ற முதற்றாய் சடகோபன்,மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத்தாயிராமாநுசன்" என்னும்படி இத்தை வர்த்தி(யி-க்) ப்பித்துக்கொண்டுபோந்தவராகையாலே தத்ப்ரஸாதமடியாகத் ததபி(ச-ஹி)ப்ராயமான அர்த்தங்களாலே அருளிச்செயலில் ஸாரமான திருவாய்மொழியை வ்யாக்யாந நிர்மாண முகேந ரக்ஷித்துப் போந்தவர்கள் பிள்ளான் முதலானவாசார்யர்களென்கிறார்.

(பிள்ளானென்று தொடங்கி) பிள்ளானென்கிறார், திருக்கோட்டியூர் நம்பிசெய்தருளின மஹோபகாரத்தை அநுஸந்தித்து அதில் க்ருதஜ்ஞராயிருக்கும் எம்பெருமானாராலே புத்ரத்வாபிமாநம்பண்ணப்பட்டு, "திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான்"என்று திருநாமஞ்சாத்த, இப்படி நம்பிதன்நாமமான ஏற்றத்தையுடையராய், அத்தாலே அல்லாதார்க்கு அவரோபாதி உத்தேஶ்யராய் அவரிடத்திலே அகில † வேதாந்த தாத்பர்யங்களையும் அதிகரித்து ஸகல ஶாஸ்த்ர வித்தமராய் ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிட ரூபமான உபயவேதாந்தத்துக்கும் ப்ரவர்த்தகரா யிருப்பாரொருவர்.

(நஞ்சியர்) அவராகிறார், ஸர்வஜ்ஞரான ‡ கூரத்தாழ்வான் திருக்குமாரராய் ஸகல ஶாஸ்த்ர வித்தமரான பட்டராலே "நம்முடைய ஜீயர்" என்று அபி(ஹி)மாநிக்கப்பட்டு, அவர் ஸந்நிதியிலே ஸகலார்த்தங்களையும் ஸம்ஶய விபர்யயமறக்கேட்டு, பின்பு நூறுரு திருவாய்மொழி நிர்வஹித்து, அத்தாலே ஶதாபிஷேகம் பண்ணப் பெற்றவராய்த்து.

---

† வேத. ‡ நம்பெருமாள்.

(க) தி-வாய்-தனியன்.

(பெரியவாச்சான் பிள்ளை) அவராகிறார், ஆழ்வாருடைய திருவவதாரத்தோபாதியான நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து, தத்ஸேவைக்கு விருத்த(ஸ)ங்களான தத(தி)தர புருஷார்த்தங்களையெல்லாம் ஸவாஸநமாகப் பரித்யஜித்து, ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் அவர் ஸந்நிதியிலே நன்றாகக் கற்றுக்கேட்டு அவர்க்கு அத்யந்தம் அபிமதராயிருக்குமவர்.

(தெள்ளார் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை) திருவாய்மொழியில் அர்த்தங்களெல்லாம் ப்ரகாஶிக்கும்படியான மிக்க தெளிவையுடையராய், அத்தாலே (க) "லோகஜ்ஞேஷு ஐயஸ - ஸக்ருஷ்ணத்வயஸ" என்னும்படி, பெரியவாச்சான்பிள்ளையோடு ஒரு கோவையாய் நம்பிள்ளை திருவடிகளுக்கு அத்யந்தம் அந்தரங்கராய், அதிக்ருதபரமார்த்தராய் அபி(ஸி)மாந நிஷ்டாக்ரகண்யராயிருக்குமவர்.

(மணவாளயோகி) அவராகிறார், அப(ஸ)ய ப்ரதராஜ புத்ரரென்னும்படி பெரியவாச்சான் பிள்ளைக்குக் குமாரரான நாயனாராச்சான பிள்ளை திருவடிகளை, (உ) "ஸஶ்ரபெளபெளஸ்வரூபாத் - ஸதாஸேவைஶ்வர்யாத்" என்னும்படி பழுக்க ஸேவித்து, தர்ஶந ரஹஸ்ய தாத்பர்யார்த்தங்களையும் திவ்ய ப்ரபந்த தாத்பர்யார்த்தங்களையும் அவருபதேஶமுகத்தாலே லபித்து, மற்றும் ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களையும் அவர் ஸந்நிதியிலே ஸாங்கமாக அதி(தி)கரித்து இதர தர்ஶநநிரஸநத்துக் குறிப்பாக, "வாதிகேஸரி" என்னும்படி வாக்வைக(வெ)ரியையுடையரா யிருக்குமவர்.

ஏவம்விதரான இவர்கள் (திருவாய்மொழியைக் காத்த) அதாவது; ப்ரமாண ஶ்ரேஷ்டமான திருவாய்மொழியை அல்பமதிகளால் அவிசால்யமாம்படி ஸ்வஸ்வ வ்யாக்யானங்களாலே ஸுரக்ஷிதமாக ரக்ஷித்த மஹாகுணத்தையுடையவர்களென்றபடி. அவர்கள்தான் ஆறாயிரப்படி தொடங்கி, பன்னீராயிரப்படி அறுதியாக வ்யாக்யானம் பண்ணியருளினபடியை மேலே இவர்தாமே வ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறார். (காத்தகுணவாளரென்று நெஞ்சே கூறு) இப்படி வ்யாக்யான விஶேஷங்களாலே ரக்ஷித்துப்போந்த குணத்

(க) பகவத்விஷய தனியன். (உ.)

மூ.—முந்துறவே பிள்ளான் முதலானோர் செய்தருளும்
அந்த வியாக்கியைக ளன்றாகில்-அந்தோ
திருவாய்மொழிப்பொருளைத் தேர்ந்துரைக்க வல்ல
குருவாரிக் காலம்நெஞ்சே கூறு, (௪௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (௪௦)

த யுடையவர்களென்று அக்குணங்களிலே வணங்கியிருக்கிற நெஞ்சே!, அக்குணங்களடியாக வுண்டான அவர்கள் வைபவத்தை உன் ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவீடாக (க) "[illegible]" என்னும்படி சொல்லு. மநஸ்ஸுக்கு த்வாரமாயிறே மற்றைக் கரணங்கள் தானிருப்பது. அந்த வுண்மையையைப்பற்ற "கூறு" என்கிறார் "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

பதவுரை.

நெஞ்சே	ஓ மநஸ்ஸே!
முந்துறவே	முன்னமே
பிள்ளான் முதலானோர்	திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலான ஐந்தாசார்யர்கள்
செய்தருளும்	அருளிச்செய்த
அந்த வியாக்கியைகள்	அந்த வ்யாக்யாநங்கள்
அன்றாகில்	இல்லையாகில்,
இக்காலம்	இந்தக்காலத்தில்
திருவாய்மொழிப்பொருளை	திருவாய் மொழியினர்த்தத்தை
தேர்ந்து	ஆராய்ந்து
உரைக்கவல்ல	சொல்லத்தக்க
குருஆர்	ஆசார்யர் ஆருளர்;
கூறு	சொல்லு;
அந்தோ	ஐயோ! (௪௦)

(க) ஆரணம்-௧-ப்ர.

வ்யா;-நாற்பதாம்பாட்டு. முற்காலத்திலே அவர்கள்செய்த வ்யாக்யாநங்களின் அருமையை வ்யதிரேக முகத்தாலே தமதிருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார். (மூன்றுறவே பிள்ளான் முதலானோர் செய்தருளும்) என்று;-அதாவது (௧) "ஜ்ஞாநாநுஷ்டா-ஜ்ஞாநாங்யபி பவிஷ்யந்தி" என்று ஸம்ப்ரதாயங்கள ஸங்குசிதமாவதற்குமுன்னே, ஏறகவே முற்கோலிப் பிள்ளான் முதலாக, ஜீயரளவாக வுண்டான ஐந்தாசார்யர்களும் செய்தருளும்

(அந்த வியாக்கியைகள்) அந்த விலக்ஷணமான வ்யாக்யாநங்களானவைகள். (அன்றாகில்) அன்றப்படி அவர்களாலே செய்யப் பெறாவிடில; அனறெனறது - அல்லவென்றபடி, (அந்தோ) அக்காலத்திலே தீக்ஷ தாமஸிகளான அவர்களாலே அப்படி வ்யாக்யாநம் பண்ணொழியில, இன்று நாமிருந்து எனபடக்கடவோமென்று விஷண்ணராகிறார். (௨) "நமேவஷ்ரா ஜோநாஜெஹே ஷ்ஷா வஆத்ஷா வஆத்ஷாக்ஷரீ । கா3வஹாரம் வரவேஷ்ஹெ ஜஹஹோ ஹஹ3ோஷ்ரஃ- நசேத் ராமாநுஜேத்யேஷா சதுரா சதுரக்ஷரீ। காமவஸ்தாம ப்ரபத்யந்தே ஜந்தவோ ஹந்தமாத்ருஸ:" என்னுமாபோலே.

(திருவாய் மொழிப்பொருளைத் தேர்ந்துரைக்க வல்ல குருவாரிக்காலம் நெஞ்சே கூறு) திருவாய்மொழிப் பொருளைத் தேர்ந்துரைக்கும்போது, தெள்ளார்ஞானமுடையராக வேண்டாவோ? இத்தை இப்போது நிரூபித்துச் சொல்லவல்ல வெளிச்செறிப்பை யுடையாரார்? அவர்களை எங்கே காண்பது? எதத் காலத்திலவர்களுடைய ஜ்ஞாநமாந்த்யத்தையும் "த்ராவிடவேதஸாகரம் - த்ராவிட வேதஸாகரம்" என்னும்படி, * அளவியன்ற வந்தாதியான இதினுடைய அர்த்த காம்பீர்யத்தையும் கண்டு, இத்தையறிந்து இதுக்கு அநுகுணமாக வ்யாக்யாநம் பண்ணவல்ல ஶக்தியை யுடையார் ஆர் என்கிறார். (தேர்ந்துரைக்க வல்ல குருவார்) அவர்கள்செய்தவ்யாக்யாநங்களின் சீர்மையறிந்து, (௩) "அறியக்கற்று வல்லார்" என்னுமாபோலே அத்தைப்ரவர்த்திப்பித்துப் போருவார்தாம் ஓரொருத்தரென்னும்படி அபூர்வராயிருக்கையாலே ஆழ்வார்திருவுள்ளத்தை அடியொற்றி, அதுக்கு அநுகுணமாக

(௧) வி-பு- (௨) முக்தகம்- (௩) தி-வாய்-௫-௫-௧௧

மூ.—தெள்ளாரும் ஞானத் திருக்குருகைப் பிரான்
பிள்ளான் எதிராசர் பேரருளால்—உள்ளாரும்
அன்புடனே மாறன் மறைப்பொருளை யன்றுரைத்தது
இன்பமிகு ஆறாயிரம். (௪௧)

நிஸ்ஸீம நிர்மல யதீந்த்ர க்ருபா பலேந
ஜ்ஞாநாதிகஸ்ஸ குருகேச ஸுதஸ் ஸமர்த: |
ஷாயா ஸஹஸ்ரவிஷயா விஹிதா ஹி டீகா
ஸம்ப்ரஜ்ஞ ஸீலகமலாத்ம நிஷ்ட ஸாஹஸ்ரீ || (௪௧)

வ்யாக்யானம் பண்ணுவார் அரிதாயிறே யிருப்பது உரைக்கவல்லவென்கையாலே, ஸப்தார்த்தஸங்கர்ப்பகரணத்தில அருமையிருக்கிறபடி.

(உரைக்கவல்ல குருவாரிக்காலம்) அர்த்தாபஹாரம் பண்ணுகிற காலத்திலே அர்த்தப்ரகாஶகரைக் கிட்டுமோ?; உண்டாகிலும் தன கைப்பொருள்கொண்டு தப்பியோடுங் காலமிறே *பிறர்நன் பொருளையிறே அபஹரித்துப்போருகிறது. (க)'கடலளவாயதிசை யெட்டினுள்ளுமகலியிருளமிடைதருகாலத்து" என்னும்படி, க்ரூரமான காலத்திலே கூரியமெய்ஞ்ஞானத்தாலே திருவாய்மொழிப் பொருளை ஓர்ந்து உணர்ந்து உரைப்பார் ஒருவரைக் கிட்டுமோ? (நெஞ்சேகூறு) பாஷ்யகாரர் காலந்தொடங்கி உண்டானதிருவாய்மொழி யாசார்யர்களிடங்களிலே ப(ஸ)வ்யமாய்ப்போருகிற நெஞ்சே! இவர்களைப்போலே யதார்த்ததர்ஸிகளாய்ப் போருமவர்களை இக்காலத்திலே இன்றொன்று ஒருவரையாகிலும்சொல்லிக்காண்; ஆகையால் அவர்கள் அலப்(ஸ்)யராயிறே யிருப்பது. (௪௦)

பதவுரை.

தெள் ஆரும்	விவேக பூர்ணமான
ஞானம்	ஜ்ஞாநத்தையுடைய
திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான்	திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானவர்
எதிராசர்	எம்பெருமானாருடைய
பேர் அருளால்	பெரிய க்ருபையினால்

---

* (க) இரா·நூ·ருக-

உள் ஆரும்	உள்ளாள்உரவு (அசங்யப்ரயோ ஜநமாய்நிரவதிகமான)
அன்புடனே	ப்ரீதியோடே
மாறன்	ஆழ்வாருடைய
•மறை	வேத ரூபமான திருவாய்மொழி யுடைய
பொருளை	அர்த்தத்தை
அன்று	உடையவர் காலத்தில்
உரைத்தது	அருளிச்செய்தது
இன்பம் மிகும்	ரஸக(வ)நமான
ஆறுயிரம்	ஆறுயிரம் க்ரந்தமாயிருக்கும்.

வ்யா.—நாற்பத்தொன்றாம்பாட்டு. கீழே "பிள்ளான்நஞ்சீயர்" என்று தொடங்கி, "திருவாய்மொழியைக் காத்த குணவாளர்" என்று அவர்கள் அருளிசசெய்த வ்யாக்யாந பஞ்சக ஸங்க்யையும் தனித்தனியே அருளிச்செய்வாராய், அதில் இப்பாட்டில், "குருகைப்பிரான் கன்பா மெதிராசர்" என்னும்படி ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தரான எம்பெருமானாருடைய நிரவதிகக்ருபையாலே திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவாய்மொழிக்குப் பண்ணியருளின வ்யாக்யாந ஸங்க்யை ஷட்ஸஹஸ்ரமென்கிறார். (தெள்ளாரும் ஞானத் திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான்) திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதம வ்யாக்யாநம் பண்ணுகைக்கு அநுகுணமாக விவேகபரிபூர்ணமான வெளிச்செறிப்பை யுடையரான திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான். அன்றிக்கே, தெளிவு மிக்கிருக்குள்ளஜ்ஞாநத்தையுடையவரென்னவுமாம். (எதிராசர் பேரருளால்) "உன் பெருங்கருணை தன்னை" என்னும்படியானஎம்பெருமானாருடைய நிரவதி(யி)கக்ருபையாலே இதுவாய்த்து இவர் வ்யாக்யானம் பண்ணுகைக்கடி.

(உள்ளாருமன்புடனே) க்யா(வ்)ா)திலாபாதிகளாலன்றிக்கே திருவாய்மொழி விஷயமாக வுண்டானநிரவதிகப்ரேமத்தாலே யென்னுதல். சேதநர் பக்கல்நிரவதிக ஸ்நேஹத்தாலே யென்னுதல்,

மூ.—தஞ்சீரை ஞானியர்கள் தாம்புகழும் வேதாந்தி
நஞ்சீயர் தாம்பட்டர் நல்லருளால—லெஞ்சாத
ஆர்வமுடன் மாறன் மறைப்பொருளை யாய்ந்துரைத்தது
ஏரொன்பதினாயிரம். (௪௨)

ஶ்ரீஜ்ஞாநவத்ஃ௦ நிரவயிவு௱யிதாஙஊ-ஒஊ
ஊட்டாரகவூ்யயாநிமஊஙயொமீ ।
யாஊதகாநஶஂஜீந்மஊவூ்யீகா௦
ஊாமு௦யகாநவஊஊவூ்ஜீகாஊஊெ ॥ (௪௨)

(மாறன்மறைப்பொருளை)(௧)'அருமறைவருமறையின்பொருள்' என்கிறபடியே ஆழ்வாருடையதான வேதரூபமாய், ஸ்வார்த்தநிர்ணயத்தில, அல்லாதார்க்கு அருமைதட்டி யிருப்பதான திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை அருளிச்செய்தது ஆறாயிரமாய்த்து. * அவாவிலந்தாதிக்கு அநுகுணமான அன்புடனே யாய்த்து உரைத்தது. (அன்றுரைத்தது) அதாவது, பாஷ்யகாரர் ஸந்நிதியிலே கேட்டு மநநம் பண்ணி, அர்த்தவைஶத்யம் பிறந்திருக்கிற அக்காலத்திலே யாய்த்து இவர் வ்யாக்யாநம் பண்ணிற்றென்கை.

அதின் ஸங்க்யை எவ்வளவென்னில், (இன்பமிகுமாறாயிரம்) (௨)"அமர்சுவை யாயிரம்" என்னும்படி ரஸக(வ)நமாயிருப்பதாய் *அடியார்க்கு இன்பமாரியாயிருக்கிற இதுக்கு இன்பமிகுமாறாயிரமாய்த்து இவர் அருளிச்செய்தது. இதுவும் அப்படியேயாயிருக்கை; மூலத்தைப்பற்றி வருகிற ரஸமிறே. அன்புடனே பண்ணுகையாலே இதுவும் இன்பம் மிகுந்திறே யிருப்பது. இவர்தாம் பௌராணிகபுத்ரராகையாலே யாய்த்து, புராணரத்ந ஸங்க்யையிலே யருளிச்செய்தது. (௪௧)

பதவுரை.

தம் சீரை	தம்முடைய குணங்களை
ஞானியர்கள் தாம்	ஜ்ஞாநவான்கள்
புகழும்	கொண்டாடும்படியான
வேதாந்தி	வேதாந்தி யென்று ப்ரஸித்தரான
நஞ்சீயர் தாம்	நஞ்சீயரானவர்

(௧) கண்ணி-அ- (௨) தி-வாய் ௧-௩-௧௧

பட்டர்	பெரிய பட்டருடைய
நல் அருளால்	விலக்ஷணமான க்ருபையினால்
எஞ்சாத	குறையாத
ஆர்வமுடன்	ப்ரீதியுடன்
மாறன் மறைப்பொருளை	நம்மாழ்வாரருளிச் செய்த திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை
ஆய்ந்து	பரிசீலித்து
உரைத்தது	அருளிச்செய்தது,
ஏர்	அழகிய ஸப்தார்த்த ஸந்தர்ப்பங்களையுடைய
ஒன்பதினாயிரம்	ஒன்பதினாயிரம் க்ரந்தமாயிருக்கும். (௪௨)

வ்யா,—நாற்பத்திரண்டாம்பாட்டு. அதின்பின்பு பெரிய பட்டருடைய க்ருபையாலே விசேஷித்து, நஞ்சீயர், ஆறாயிரத்திற்காட்டிலும் அரைவாசி தடித்திருக்கும்படி திருவாய்மொழிக்கு ஒன்பதினாயிரமாக ஒரு வ்யாக்யாநம் செய்தருளினபடியை அருளிச்செய்கிறார். (தஞ்சீரை) இத்யாதியால. அதாவது—திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநம் பண்ணுகைக்கீடான தம்முடைய ஜ்ஞாநாதி குணங்களை ஜ்ஞாதாக்களெல்லாரும் ஸ்துதிக்கும்படியாயிருக்குமவ ரென்னுதல். அன்றிக்கே, தம்முடைய ஜகங்மங்களோறது வாயிருக்கிற ஆசார்யாநுவர்த்தநாதிகளாகிற ஆத்மகுணங்களை. 'குணாய-ஸ்வாநீ-ஆசார்யவாந்' என்னும்படி ஆசார்யபரதந்த்ராராயிருக்கிறவிசேஷத்தாலே ஜ்ஞாதாக்களெல்லோருங் கொண்டாடும்படியானவைபவத்தை யுடையராய், வேதாந்திகளென்று நிரூபகமாயிருக்கிற நஞ்சீயரென்னுதலாகவுமாம். இப்போது "வேதாந்தி" "நஞ்சீயர்" என்கிற விசேஷணத்தாலே, பட்டர், நெடுந்தூரமெழுந்தருளித் திருத்துகைக்குப் போரும் பெருமையுடையவரென்று தோற்றுகிறது. (நஞ்சீயர்தாம்) வேதாந்திநஞ்சீயர்தாம்; இப்படிபெருமதிப்பிரானநஞ்சீயர்தாம்.

மூ,—நம்பிள்ளை தம்முடைய நல்லருளா லேவியிட
பின்பெரிய வாச்சான் பிள்ளை யதனால்—இன்பா
வருபத்திமாறன் மறைப்பொருளைச் சொன்னது
இருப்பத்து நாலாயிரம். (சரு)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (சரு)

(பட்டர் நலலருளால்) பட்டருடைய நிர்ஹேதுக க்ருபை யாலே. இவர்க்குபட்டருடைய க்ருபை த்ருஷ்டமாகப்பலித்தது; திருவாய் மொழிக்கு வ்யாக்யாநம்பண்ணும்படியாகப் பலித்ததிறே. (பட்டர்நல்லருளால்) (க)"நல்லருள்நம்பெருமான்" என்னுமாபோலே. அங்குத திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யனுடைய க்ருபை. இங்கு ப்ரதிபாதி(கி)ப்பாருடைய க்ருபை, அவனுடைய க்ருபையைக்காட்டிலும்விஞ்சியிறே இவருடையக்ருபையிருப்பது. அதுஆயிரத்துக்கு அடியாயிருக்கும். இது ஒன்பதினாயிரத்துக்கு அடியாயிருக்கும். இதுதான் ஒன்றுக்கு ஒன்பதாயிருக்கிறபடி. (அருளால் எஞ்சாத ஆர்வமுடன்) இவர்நல்ல வருளாலே இவர்க்கு நலம் உண்டாய்த்து. (உ)"நலமருளினன்" என்னுமாபோலே. இப்படியான அருளாலே யாய்த்து, இவர்க்கு அஸங்குசிதமானஅபி(பி)நிவேஸமுண்டாய்த்து. எஞ்சல் - சுருங்குதல்.

(ஆர்வமுடன் மாறன் மறைப் பொருளையாய்ந் துரைத்தது) *ஆராதகாதலை யுடையவருடைய ப்ரபந்தத்துக்குத் தகுதியாக, (ங)"ஆர்வம்பெருக" என்னும்படியான அபி(பி)நிவேசத்தாலே (க) "மாறன் பணித்ததமிழ்மறை" என்னும்படி ஆழ்வாருடையதாய்த்ராவிடவேதரூபமான திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை நிரூபித்து, தததுகுணமாக வ்யாக்யாநஞ்செய்து எவ்வளவென்னில்; "ஈரொன் பதினாயிரம்" என்கிறார். ஈரார்ந்த தமிழ்மறைக்குத் தகுதியாயிருக்கை. இதுஈரார்ந் திருக்கையாவது; ஸப்த ஸந்தர்ப்பத்தினுடைய சாதுர்யத்தாலும் அர்த்த கௌரவத்தாலுமுண்டான அழகின் மிகுதியை யுடைத்தாகை. இவர்தாம்வேதாந்தி கஞ்சியராகையாலே வேதாந்த ஸாஸ்த்ரமானஸ்ரீபாஷ்ய ஸங்க்யையாலே யாய்த்து இத்தை இப்படி அருளிச்செய்து இவர்ஸேகரித்தது. (சஉ)

(க) தி-வாய்-இ-க-கம. (உ) தி-வாய்-க-க-க- (ங) தி-வாய்-ங-

பதவுரை.

நம்பிள்ளை	நம்பிள்ளையானவர்
தம்முடைய நல் அருளால்	தம்முடைய விலக்ஷணமான க்ருபையினாலே
ஏவிவிட	நியமித்தருள;
பின்	அந்த நியமநாநந்தரம்
பெரியவாச்சான்பிள்ளை	*அபயப்ரதராஜரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை
அதனால்	அந்த நியமனத்தினால்
அன்பாய்	ஸாநுராகமாய்
வரு	மேன்மேலும் வருகிற
ப	பக்தியையுடைய
மாறன்	ஆழ்வாருடைய
மறைப்பொருளை	திருவாய்மொழியி னர்த்தத்தை
சொன்னது	அருளிச்செய்தது
இருபத்து நாலாயிரம்	இருபத்து நாலாயிரப்படியாம்.

வ்யா,—நாற்பத்துமூன்றும்பாட்டு. அநந்தரம் நம்பிள்ளையுடைய நியோகத்தாலே பெரிய வாச்சான்பிள்ளை, கீழ் அருளிச்செய்ததில் மும்மடங்கென்னும்படி இருபத்துநாலாயிரமாக ஒரு வ்யாக்யாநம் செய்தருளினபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

(நம்பிள்ளை தம்முடையநல்லருளாலேவியிட) ஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகராய், “காருண்யபூர்ணம் கலிவைரிதாஸம்- காருண்ய பூர்ணம் கலிவைரி தாஸம்’’ என்னும்படி, கேவல க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யராயிருக்கிற நம்பிள்ளை, தம்முடைய பரப்ரயோஜநைக பரதையான *கொள்வதிலையாகிய குளிர்ந்தவருளாலே திருவாய்மொழிக்கு ஒருவ்யாக்யாநம்பண்ணுமென்று நியமித்தருள, அப்படியே அந்த அநுக்ரஹைகஶீலமான அவருடைய நியோகத்தை, (க)*க்ரியதாமிதி- க்ரியதாமிதிபோலவும், (உ)*கடிப்பணிகொள்ளாய்’’ என்னுமது போலவுமெண்ணி, (பின்பெரியவாச்சான்பிள்ளை) இப்படி ஆஜ்ஞாபித்தருளினவநந்தரம், (க)*வ்யாவா

(க) ரா-அ-சுஙி-எ. (உ) தி-வாய்-ரு-ஒ-க,

லி-பரவாநஸ்மி' என்னும்படி அங்குத்தைக்கு அத்யந்த ப்ரதந்த்ரரான ஆச்சான் பிள்ளை.

(அதனால்) அந்த ஆசார்ய நியமநத்தைப்பற்ற, இந்நால் ஸ்வயத்நத்தாலே செய்த நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளை பட்டரையும் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை பட்டரையும், வ்யாவர்த்திக்கிறது. (அதனால் இன்பாவருபத்திமாறன் மறைப்பொருளை) ராக(ம) ப்ராப்தமாயிருக்கு மதுக்குவிதியுமுண்டானால் கடுகப்பரிக்ரஹிக்கைக்கு உடலாயிருக்கையாலே * பாலோடமுதென்னவாயிரமான இதுக்கும் அப்படியே ஆசார்யநியமநம் உண்டாகப்பெற்றது. அதினாலேயாய்த்து (இன்பாவருபத்தி மாறன் மறைப்பொருளைச் சொன்னது) (இன்பாவருபத்தி) ஸமர்த்தவ்யவிஷயஸ்வாரஸ்யத்தாலே, (௧) "ஸா—ஸவிழ - ஸா—ஸாகம்'' என்னும்படி நிரதிஶய ஸாகரூபமாயிருக்கிற பக்தியை, ப்ராப்தருமாய் ஆப்தருமாயிருக்கிற ஆழ்வார், மேன்மேலெனப்பெருக்காறுபோலே பெருகிவாராநிற்கிற அந்தப(ம)க்திபலாத்காரத்தாலே அருளிச்செய்த த்ராவிடவேதமான திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை இவர் வ்யாக்யாநமாக அருளிச்செய்தது.

(இருபத்துநாலாயிரம்) (பத்திமாறன்) (௨) "காதல் குருகூர்ச் சடகோபன்'' என்னுமாபோலே இதுதான் இன்பாவருபத்தியடியாக வந்ததாகையாலே, * ஸக்ராந்த-புக்தாம்ருதமாய் அவதரித்ததிறே. இப்படி நிரதிஶயபோக்யமான (மாறன் மறைப்பொருளைச்சொன்ன திருபத்துநாலாயிரம்) (௩) "சது-விம்ஶஸஹஸ்ராணி ஶ்லோகாநாமுக்தவாந்ருஷி: - சதுர் விம்ஶத் ஸஹஸ்ராணி ஶ்லோகாநாமுக்தவாந்ருஷி:'' என்னுமாபோலே இதிஹாஸஶ்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயண ஸங்க்யையாய்த்து இவர் இப்படி அருளிச்செய்தது. (இன்பாவருபத்திமாறன்மறைப்பொருளை) * இராமாயணமென்னும் பத்திவெள்ளத்தின் படியாயிறே இருப்பது. ஆகையாலே வ்யாக்யாநமும் தத்துல்யமாயிருக்கை. "ஸ்ரீராமாயணமென்றும் திருவாய்மொழியென்றும் இரண்டு மஹா ப்ரபந்தங்கள் உண்டு'' என்றிறே இவற்றினுடைய ஸாம்யமிருப்பது. (௪௩)

---

(௧) கீ-௧-௨- (௨) தி-வாய்-௨-௧-௧௧, (௩) ரா-பா-௪-௨-

தெள்ளியதா நம்பிள்ளை செப்புநெறி தன்னை
வள்ளல்வடக்குத் திருவீதிப—பிள்ளையிந்த
நாடறிய மாறன மறைப்பொருளை நன்குரைத்தது
ஈடுமுப்பத் தாறுபிரம். (சச)

வஸ்த்ராந்தநாநவிஜநாநந்ருணாந்தாயா
ஸத்ஸம்ப்ரதாயந்ருக்ஷோ நிநாஸ்ருஷ்டமேவமேவந |
வ்ருத்தீவத்யாயிஸம்ஜிந்நிஷ்ஷேஸ்யவேயம்
மரமேந்த்ருஷிக்ஷூபஸஸமேதக்ஷோக்ஷக்ஷோதமேதாதி ‖ (சச)

பதவுரை.

நம்பிள்ளை	நம்பிள்ளையினுடைய
தெள்ளியதாம்	தெளிந்தும் ஸாராஸார விவேகஜ்ஞ கமுமாயிருக்கிற
செப்புநெறிதன்னை	ஸ்ரீ ஸூக்திக்ரமத்தை
வள்ளல்	உதாரரான
வடக்கு	வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை யென்பவர்
இந்தநாடு	இந்தவுலக
அறிய	தெரிந்து கொள்ளும்படி
மாறன் மறைப்பொருளை	நம்மாழ்வாருடைய வேதரூபமான திருவாய்மொழியினுடைய அர்த்தத்தை
நன்கு	வ்யக்தமாகத் தெரியும்படி
உரைத்தது	அருளிச்செய்தது
ஈடு	வ்யங்க்யார்த்தப்ரதாநமான
முப்பத்தாறுயிரம்	முப்பத்தாறுயிரப்படியா யிருக்கும்.

அவ;-நாற்பத்து நாலாம்பாட்டு. அநந்தரம் நம்பிள்ளையுடைய திவ்யஸூக்திக்ரமத்தை வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை ஜகத்ப்ரஸித்தமாம்படி திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநமாக அருளிச்செய்தது, ஈடு முப்பத்தாறுயிரமென்கிறார்.

(தெள்ளியதா நம்பிள்ளை (செப்புநெறிதன்னை) ப்ரஸந்நகம் பீரமாய்ஸாராஸாரவிவேக சதுரமாயிருந்துள்ள நம்பிள்ளையுடைய

திவ்யஸூக்தி க்ரமத்தை 'செப்புநெறி தன்னை'' என்கையாலே அவர் அருளிச்செய்த மார்க்கமொழியத் தமக்கொரு மார்க்காந்தரமில்லை யென்று தோற்றுகிறது. (க) "ஸாஹஸ்ராணீக்ருதவித்வத்வத்ய:- க்ருதப்ராமாணீக்ருதசித்தவ்ருத்தய:'' என்னும்படியிறே இவர் ஆசார்யரை அடியொற்றி நடக்கும் க்ரமம்.

(வள்ளல் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை) ஸம காலத்திலவர்களையொழிய, பின்புள்ளாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி க்ரந்தரூபமாக எழுதி உபகரித்த ஔதார்யத்தையுடைய வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை. (இந்நாடறிய)(உ)"நாடுநகரமுநன்கறிய'' என்னுமாபோலே விசேஷஜ்ஞரோடு அவிசேஷஜ்ஞரோடுவாசியற ஒரு நாடாக அறிந்து ஈடுபடும்படி, (மாறன் மறைப்பொருளை) ஆழ்வாருடையதாய் வேதரூபமானதிருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை (௩) 'மாறனைசெந்தமிழ்வேதத்தின்செழும்பொருளை'' என்னக்கடவதிறே

(நாடறிய நன்குரைத்தது) அவர் * ஊருநாடுமுலகமுந்தமமைப்போலேயிருக்கும்படி திருவாய்மொழி பாடினாற்போலே இவரும்நாடறியவாய்த்து, ஈடுநன்குரைத்தது அதாவது ஆனைக்கோலம்செய்தாப்போலே ஸர்வ்வ்யக்தமாம்படி அருளிச்செய்தது, (ஈடுமுப்பத்தாறாயிரம) பெரியவாச்சான் பிள்ளை வ்யாக்யாநத்தைக்காட்டிலும் பன்னீராயிரம் அதிகமாம்படியிறே இவர் அருளிச்செய்தது. (ஈடு) என்பது-பொருள். மாறன் மறைப்பொருளைஈடுபடும்படியிறே அருளிச்செய்தது. "இதுதான்ஸ்ருதப்ரகாசிகையில் கட்டளையிறே'' என்றிறேஅந்திமோபாய நிஷ்டையிலே அருளிச்செய்தருளினர். அந்தக் கட்டளையிலேயாய்த்து அருளிச்செய்தது (௪)"மாநவைஸ்ராயஸ்ஸூத்ரஸ்ய ஸம்ஸ்த்ருத்ய ஸஹ்ய ஸ்யாஸ்ய யோஜித:-குருப்யோர்த்தஸ்ஸ்ருதஸ்ஸப்தை ஸ்தப்ரயுக்தைஸ்ச யோஜித:'' என்றபடியேஇக்கும்ஸ்ருதமான அர்த்தத்தையிறே ப்ரகாசிப்பித்தது. நம்பிள்ளை செப்புநெறிதன்னை யிறே இவர் எழுதியருளினர். "எழுது எரார் தமிழ்வேதத் தீடுதன்னை'' என்று இவர்மேலே அருளிச்செய்கையாலே இவர்க்குலேககர்த்ருத்வமாத்ரமே யுள்ளது; இது தான் ஸ்ருதப்ரகாசிகைக்கு முன்னே அவதரித்ததாலும் பின்புள்ளார் இதின்படியை த்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்யக் குறையில்லை. (௪௪)

(க) (உ) தி-பலை-௪, (௩) (௪)

அன்போ டழகிய மணவாளச் சீயர்
பின்போருங் கற்றறிந்து பேசுகைக்காத்—தம்பெரிய
போதமுடன் மாறன் மறையின் பொருளுரைத்தது
ஏதமில பன்னீரா யிரம் (௪௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪௫)

பதவுரை.

அன்போடு	(ஜங்கமிடத்தில) ப்ரீதியுடன்
அழகியமணவாளச்சீயர்	வாதிகேஸரி யென்பவரா
பின்போரும்	பிற்காலத்தி லுள்ளவர்களும்
	அப்யஸித்து
அறிந்து	தெரிந்துகொண்டு
பேசுகைக்கா	பிறருக்குபதேசிப்பதற்காக
தம்	தம்முடைய
பெரிய போதமுடன்	மஹத்தான ஜ்ஞாநத்தினால்
மாறன் மறையின் பொருள்	நம்மாழ்வா ரருளிச்செய்த திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை
உரைத்தது	உரை ரூபமாக அருளிச்செய்தது
ஏதம இல	தோஷமில்லாத
பன்னீராயிரம்	பன்னீராயிரப்படியாம். (௪௫)

வ்யா,—நாற்பத்தஞ்சாம்பாட்டு. இனி வாதிகேஸரி அழகிய மணவாள ஜீயர் தம்முடைய அதிசயிதமான ஜ்ஞாநத்தாலே திருவாய்மொழியின அர்த்தத்தையுரைத்தது பன்னீராயிரம் என்கிறார்; (அன்போடழகிய மணவாளச்சீயர்) திருவாய்மொழியில் தமக்குண்டான ப்ரேமம் பெருக்கவாய்த்து அருளிச்செய்தது, "[illegible]" என்னுமாபோலே. அன்றிக்கே "அன்போடழகிய மணவாளச்சீயர்" என்றுசேதநர் பக்கல்

மூ:—பெரியவாச்சான்பிள்ளை பின்புள்ளவைக்கும்
தெரிய வியாக்கியைகள் செய்வால்—அரிய
அருளிச்செயல்பொருளை ஆரியர்கட்கிப்போ
தருளிச்செயலாய்த்தறிந்து

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (சக)

வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே அருளிச்செய்தாரெனவுமாம், (க) "நெறியுள்ளியுரைத்த கணக்கறு நலத்தனன்" என்னுமாபோலே

(பின்போருங் கற்றறிந்து பேசுகைக்கா) பின்புள்ளாரும் இத்தைக்கொண்டே ஸாதிக்கவேண்டியிருக்குமிறே. அதுக்கு அநுகுணமாகப் பின்புள்ளாரும் இத்தை அப்யஸித்து அதில் தாத்பர்யங்களை நன்றாக அறிந்து ப்ரதிபாதநம் பண்ணவல்லராம்படியாக. இத்தையொழிய நாலுவ்யாக்யாநமுண்டானாலும் ஶப்தார்த்த நிர்ணயத்துக்கு இத்தைக்கொண்டே ஸாதிக்கவேண்டுமிறே (தம்பெரிய போதமுடன்) திருவாய்மொழியைத் தேர்ந்துரைக்கவல்ல தம்முடைய மஹத்தான புத்தியாலே.

(மாறன் மறையின் பொருளுரைத்தது) ஆழ்வாருடைய திருப்பவளத்திலே அவதரிக்கையாலுண்டான அதிஶயத்தை யுடைத்தாய், த்ராவிடவேதமான திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை (உரைத்தது) உரையாக;- ப்ரதிபத வ்யாக்யாநமாக அருளிச்செய்தது. (ஏதமில் பன்னீராயிரம்) * ஏதமிலாயிரமான இதுக்கு ஏதமில் பன்னீராயிர மாய்த்து. ஏதமில்லாமை-குற்றமற்றிருக்கை. அதாவது ஆழ்வார் திருவுள்ளக் கருத்தைப் பின்செல்லுகை. இதுதான் பிள்ளானுடையவ்யாக்யாநத்தில்த்விகுணமாய், ஆச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யாநத்தில் அர்த்த(பாதி)மாய் இப்படி ஏற்றிஇறக்கமிறே அருளிச்செய்தது. ஆகையால் அதிஸங்க்ஷேபமும் அதி விஸ்தரமுமில்லையென்றபடி. ஏதத் ஸங்க்யைக்கு அநுகுணமாக கிலக்ரந்தப்ரமாணமுண்டாகில், தத்ஸங்க்யையாக அருளிச்செய்தாரென்று நிர்வஹிக்கக்கடவது. (சக)

(க) திருவாய்-க-ரு-ரு.

பதவுரை.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை	அபயப்ரதராஜர்
பின்புஉள்ளவைக்கும்	திருவாய்மொழிதவிர மற்றுமுள்ள திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்கும்
தெரிய	விசதமாக
வியாக்கியைகள்	வ்யாக்யானங்களை
செய்வால்	செய்ததினுல்
அரிய	தாமே ஆராய்ந்தறிகைக்கு அஸாத்ய மான
அருளிச்செயல்பொருளை	ஆழ்வார்கள் க்ருபையுடன்திருவாய் மலர்ந்தருளிய திவ்ய ப்ரபந்தங்க ளின் அர்த்தங்களை
இப்போது	இக்காலத்திலுள்ள
ஆரியர்கட்கு	ஆசாரியர்களுக்கு
அறிந்து	தெரிந்துகொண்டு
அருளிச்செயலாய்த்து	பரோபதேசம் பண்ணும்படி யாயிற்று (சுகூ)

வ்யா னாற்பத்தாறும்பாட்டு பிள்ளான் நஞ்சீயரென்று தொடங்கி, த்தேசித்தவடைவே த்ராவிட வேதமான திருவாய்மொழிக்கு வ்யா க்யானம் பண்ணினவர்களையும் தத்க்ரந்த ஸங்க்யைகளையும் இவ் ளவாக தர்ஸிப்பித்தருளி, இனி ததங்கோபாங்கங்களான மற்றை ருளிச்செயல்களுக்கும் வ்யாக்யானம் பண்ணினர் இன்னாரென்னு த்தையும் அருளிச்செய்வாராய் அப்படியே அவை எல்லாவற்றுக் நம் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம் செய்தருளின படியை ம் அருளிச்செய்கிறார் இதில்.

(பெரியவாச்சான்பிள்ளை) அவர் குமாரரான நாயனாராச்சான் ிள்ளையும் நாலூராச்சான் பிள்ளையும் உண்டாகையாலே "பெரிய ாச்சான்பிள்ளை" என்று இவரை விசேஷிக்கிறது. (பின்புள்ள வைக்கும் தெரிய) ஶடகோப வாங்மயமான திருவாய்மொழியை யாழிந்த திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி, திருமடல்களீறாக வுள் ள திவ்ய ப்ரபந்தங்கள் இருபத்து மூன்றுக்கும் (தெரிய வியா

மூ.—நஞ்சீயர்செய்த வியாக்கியைகள் நாலிரண்டுக்கு
எஞ்சாமை யாவைக்கு மில்லையே—தஞ்சீரால்
வையகுருவின் றம்பி மன்னு மணவாளமுனி
செய்யுமவை தாமுஞ் சில. (சஎ)

ஸேஷோ வ்யாஸ்யநுஜோ வரவரமுநிஸ் ஸந்ததோ
வேதாந்தீ ஸூரிஸூக்தீஸ் ஸவிவ்ருணுதே ஸோஷ்டா
ஸ்ருஜந்தான் ஸ்தோத்ராஸ்தஜபூஜாநாஞ்ச
ஸஞ்சரிப்யோபஹ்ருதிமஹாபதிஷ்டா க்ருதஜ்ஞதா. (சஎ)

க்கியைகள் செய்வாரல) தமமுடைய பரமகருணையாக பரயோஜ நதையாலே ஸம்ஸ்லிஷ்டமாம்படி வ்யாக்யாநம்செய்தருளுகை யால். (அரிய அருளிச்செயல் பொருளை) (க) "அரியவினனிசை" என்றும் (உ) "அறிவிதற்கு ரிதேமுணர்வினை" என்றும் சொல்லுமபடியாயிறே அருளிச்செயல்களினுடைய ஸப்தார்த்தங்களின் அருமை யிருக்கும்படி. (௩) "செஞ்சொல்கவி" என்றும், (௪) "செவிக் கினியசெஞ்சொல்" என்றும் (ரு) "செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வ நன்மாலை" என்றும் (௬) "செந்தமிழ்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸ்ரவண ஸமயத்திலே பிடித்து, நிரதிஸய போக்யமாய், த்ராவிட பாஷையென்னுமத்தால் அதி ம்ருதுக்களாய அதனவ அதிஸுலப மாயிருந்ததேயாகிலும், தாத்பர்ய நிர்ணயத்திலவந்தால் அத்யந்த துர்க்ரஹமாயிறே யிருப்பது.

இப்படி அருமை பெருமைகளை யுடைத்தான அருளிச் செயல்களின் அர்த்தமானது, (ஆரியர்கட்கிப்போது) ஆச்சான் பிள்ளைக்கு இவ்வருகிலுண்டான ஆசார்யர்கள் எல்லார்க்கும் (இப் போது) இவர் வ்யாக்யாநம் செய்தருளின பின்பென்னுதல், அன றிக்கே, தமக்கு ஸமகாலத்திலவர்களாயுள்ளவர்களுக் கென்னு தல், அப்போது அவர் அப்படி செய்தருளுகையாலேயாய்த்து இப் போது இப்படி அருளிச்செயயலாய்த்து. (எ) "அரியது எளிதாகும்" என்னுமபடி அவர் ப்ரஸாதத்தாலே (அருளிச்செயலாய்த்தறிந்து) அதாவது அதி துர்க்ரஹமான அர்த்தங்களை இவர் வ்யாக்யாந விசேஷங்களாலே நன்றாக அறிந்து, அத்தை ஸ்வாநுபவரூபமாக வும் பரோபதேசரூபமாகவும் அருளிச்செய்யும்படியாய்த்து. அல் லாத ஆசார்யர்களிற் காட்டில் இதிறே இவர்க்கு வைபவம். (சஎ)

(க) திருமொ-௪-உ-௧௦, (உ) ௬-திருவ-௪, (௩) திருவாய்-௧௦-எ-௧,
(௪) திருவாய்-௧௦-௬-௧௧, (ரு) திருமொ-௪-௪-௧௦, (௬) திருமொ-௨-௮-௨,
(எ) உ-திருவ-௨௨,

யதவுரை.

நாலிரண்டுக்கு	சில திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்கு
நஞ்சீயர்செய்த வியாக்கியைகள்	நஞ்சீயர் செய்தருளின வ்யாக்யானங்களுண்டு
	ஸங்கோசமற
எஞ்சாமை	ஸகல திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்கும்
யாவைக்கும்	இடையாது
இல்லை	
வையகுருவின் தம்பி	பிள்ளைலோகாசார்யருடைய திருத்தம்பியாரும்
மன்னு	திவ்ய ப்ரபந்தத்தில் பொருந்துமுடைய
மணவாளமுனி	அழகிய மணவாளச்சீயரும்
தம்பிரால	தம்முடைய ஜ்ஞாநாதி குணங்களாலே
செய்யும்	செய்தருளின
அவைதானும்	அந்த திவ்ய ப்ரபந்த வ்யாக்யானங்கள் தானும்
சில	சிலவற்றுக்கே யுள்ளது. (௪௭)

வ்யா.—நாற்பத்தேழாம்பாட்டு. இதிலே நஞ்சீயர் தொடக்கமான வாசார்யர்களும் சிறிது ப்ரபந்தத்துக்கு வ்யாக்யானம் செய்தருளினபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

(நஞ்சீயர் செய்த வியாக்கியைகள் நாலிரண்டுக்கு) என்று அதாவது-பெரியவாச்சான்பிள்ளையைப்போலே அசேஷ திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்கும் வ்யாக்யானம் பண்ணுகையன்றிக்கே, அவற்றிலே நாலிரண்டு ப்ரபந்தங்களுக்காய்த்து அவர்முன்னே வ்யாக்யானம் செய்தருளினதென்கை. (நாலிரண்டுக்கு) என்று-ஸங்க்யா நிர்த்தே(ஒ-ஃ)ஸமன்று. ஒரு மூழ்ச்சொல்லிருக்கிறபடி. அதாவது அல்பத்திலே தாத்பர்யம். மேலும்சிலவென்றிறே யருளிச்செய்தது இவர் தாம் செய்தருளினதாய்க்கண்டது இருப்பாவைக்கும் கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்புக்குமிறே யுள்ளது. பின்னையுமுண்டாகில் கண்டு கொள்வது.

(எஞ்சாமையாவைக்கு மில்லையே) அதாவது - ஸங்கோசமற ஸகல திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்கும் வயாக்யாநம் செய்தருளவில்லையென்றபடி. இல்லையே என்று தேற்ற மிருக்கிறபடி. எஞ்சுதல் - ஒழிதலும் சுருங்குதலும். (க) 'எஞ்சாமைவயிறறடக்கி' என்னக்கடவதிறே (தஞ்சீரால் வையகுருவின்றமபி) அருளிச்செயலிலே வந்தால் அல்லாத வாசார்யர்கள் எல்லாரையுங் காட்டிலும் அத்யந்தாவகாஹநத்தையுடையராம்படியான தமமுடைய ஜ்ஞாநாதி கல்யாண குணங்களாலே "காத்தகுணவாளா" என்னுமாபோலே தஞ்சீராலேயாய்த்து இவரும் சிலவற்றுக்குச செயதருளினது. "மன்னுபதின்மர் மறைப்பொருளும மாறனசீா, துன்னு மதுரகவி சொற்பொருளும், "அன்னடைத, திங்கணமுகவலவியுரை செம பொருளுந் தென்மூடும்பை, எங்கணயணவாளாக்கிறை" என்னும் படியிறே இவற்றில் இவருடைய அவகாஹந மிருப்பது.

(வையகுருவின்றம்பி) இதுக்கெல்லாமடி, அவர் பின் பிறப்பாய்த்து. அதாவது பிள்ளைலோகாசார்யரென்று ப்ரஸித்தியையுடையாரானவருடைய திருத்தம்பியாரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனாரென்கை. இவர்க்கு அதிஶயாவஹமான ஸம்பந்தமிருக்கிறபடி. * ராமாநுஜனென்னுமாபோலே, இவர்கும் ஜகத்குருவராநுஜரென்றிறே நிரூபகம். "தம்பியுடன் றுசரதியானுமும்" இத்யாதி. (மன்னுமணவாளமுனி) இவ்வர்த்தத்தில் பெருத்தமுடையவராய், வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச் சீயரென்று நின்ற நிரூபகத்தை யுடையரானவர், இப்படி திருநாமத்தை யுடையரான இவர்கள் இருவரும்.

(செய்யுமவைதாமுஞ்சில) இவர்களாலே செய்யப்படும் வ்யாக்யாநங்கள் தாமும் சிறிது ப்ரபந்தங்களுக்கென்றபடி. (அவை தாமும்) என்று ஸிலவற்றோடே ஸமுச்சயிக்கிறது. திருப்பாவைக்கும் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புக்கும் நாயனார் செய்தருளினதாயும் திருவிருத்தத்துக்கு ஸ்வாபதேஶவ்யாக்யாநம் ஜீயர் செய்தருளினதாகவுங் கண்டது. இன்னமும் இவற்றையொழிய உண்டாகில் வங் கண்டுகொள்வது.

(க) தி-மொ-உ-௬௦-௧.

மூ.—சீரார் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையெழு
தேரார் தமிழ் வேதத் தீடுதன்னைத்—தாருமென
வாங்கி முன் நம்பிள்ளை ஈயுண்ணிமாதவர்க்குத்
தாங் கொடுத்தார் பின்னதனைத் தான். (சஅ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (சஅ)

சீர் ஆர்	ஜ்ஞாநாதிகுண பூர்ணரான
வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை	நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளை யெழுந்தருளியிருக்கிற திருவீதிக்கு வடக்குத் திருவீதியிலெழுந்தருளி யிருக்கையால வந்த திருநாமத்தையுடைய வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை
எழுது	எழுதின
ஏரார் தமிழ்வேதத்து ஈடுதனை	திருவாய்மொழியின் சிறந்தவ்யாக்யாநமான முப்பத்தாறாயிரப்படியென்னும் ஈட்டை,
முன்	முற்காலத்தில்
நம்பிள்ளை	நம்பிள்ளைகள்
தாருமென	கொடுமென்று
வாங்கி	அவர்கையில் நின்றும் வாங்கி,
தாம்	அந்த நம்பிள்ளை தாம்
பின்	பிற்பாடு
அதனைத்தான்	அந்த ஈட்டையே
ஈயுண்ணிமாதவர்க்கு	ஈயுண்ணியெனனும் திருவம்ஸத்திலவதரித்த மாதவப் பெருமாளுக்கு
கொடுத்தார்	கொடுத்தனர்,

வ்யா—நாற்பத்தெட்டாம்பாட்டு, ஆகக் கீழ் தாம் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞாநுரூபமாக வியாக்கியைகள் உள்ளதெல்லாமென்றதை உபபாதித்தருளினவர், "நம்பிள்ளைசெப்புநெறி" என்று ப்ரஸ்துதமாய் ஸகலதிவ்ய ப்ரபந்த வ்யாக்யாநங்களையும் தனக்குள்ளே உடைத்தாம்படியிருப்பதாய், ஏதத் ச்ரவணத்தாலே எல்லாம் ச்ரவித்ததாம்படியான ச்ரைஷ்ட்யத்தையுமுடைத்தான ஈட்டினுடைய வரவாற்றையும் அருளிச்செய்ய வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அத்தையும் இரண்டு பாட்டாலே எல்லாரும் அறியும்படி "இவ்வீடளித்த கற்கைய் நம்பி தவர்" என்று சொல்லுகிறவனைவே அருளிச்செய்கிறார்.

(சீரார்வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை) இவர்க்குச் சீரார்ந்திருக்கையாவது-ஆசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே அவர் அருளிச்செய்த அர்த்தவிசேஷங்களையெல்லாம் தெரிந்தெழுதி எல்லார்க்கும் உபகரிக்கும்படியான ஜ்ஞாநாதிகுணபூர்த்தியை யுடையராயிருக்கை. அன்றிக்கே, திருவீதிக்கு விசேஷணமானபோது (க) "சீரார்நெடுமறுகு" என்னும்போலே இவர் தொடக்கமான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயால் பூர்ணமாயிருக்குமதென்றுமாம். (வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை) நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளையுமுண்டாகையாலே அவரில் வ்யாவ்ருத்தி; அவர் எழுந்தருளியிருக்கிறதுக்கு வடக்குத் திருவீதியிலேயாய்த்து இவர் எழுந்தருளியிருக்கிறது. அதுதான் தவராசன் துறைக்கு அருகான ஆதிகேசவப்பெருமாள் கோயிலுக்கு அடுத்து அணித்தாயிருக்கும். இப்படி வ்யாவ்ருத்தமான ஸ்தலத்திலேயாய்த்து இவர் வ்யாக்யாநம் செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருப்பது. ஆகையால் அதுவே நிரூபகமாய்த்து இவர்க்கும், இவர் ஆசார்யரான நம்பிள்ளைக்கும் மாடத்திருவீதிப்பிள்ளையென்றே நிரூபகம். (உ) "கோயிலில் வாழும் வைட்டணவன்" என்னுமாபோலே. இப்படி ஜ்ஞாநவர்த்த(ய-ல்)கமான தேசத்தை யிட்டு நிரூபிக்கும்படியாகவிருக்கிறவிவர் (எழுது ஏரார் தமிழ் வேதத்தீடுதன்னைத் தாருமெனவாங்கி) அதாவது நம்பிள்ளைசெப்புநெறிதன்னையே இவரெழுதியது. ஆகையாலே எழுதினவர்வய மாத்ரத்தைக்கொண்டு பின்

(க) தி-மொ-எ-க ௬௦. (உ) பெரியாழ்-தி-இ-௪-௩.

ளான் முதலானோரோடே ஸஹபடிதராய்த்து. இத்தால் முழுதும் நம்பிள்ளையுடைய [illegible]யிறே.

(ஏரார் தமிழ்வேதத்தீடுதனை) "ஏரார்ந்த தமிழ்மறை" என்கிறபடியே விலக்ஷணமான ஶப்தார்த்த ஸந்தர்ப்பங்களால் வந்த அழகின் மிகுதியையுடைத்தாய் த்ராவிடரூபமான வேதத்தினுடைய வ்யாக்யானத்தை. திருவாய்மொழி ஈடுதான் ஆனைகோலம் செய்தாற்போலே அத்யாகர்ஷகமாயிறே யிருப்பது. அத்தைப்பற்ற ஏரார்ந்திருக்கை ஈட்டுக்கு விசேஷணமாகவுமாம்.

(ஈடுதனைத் தாருமெனவாங்கி) இப்படி அதிமநோஹரமாம்படியான ஈடு முப்பத்தாறாயிரத்தையும் எழுதி, நம்பிள்ளை ஸந்நிதியிலே வைக்க, அப்போது அத்தை அவிழ்த்துத் திருக்கண் சாத்தி, போரவும் உகந்து, ஆனாலும் நம்முடைய காலத்திலே நம்முடைய அநுமதியுமின்றிக்கே எழுதினீர், இப்படி எழுதின நம்முடைய க்ரந்தத்தைத் தாருமென்று அவர் திருக்கையில் நின்றும் வாங்கி, (முன் நம்பிள்ளை) முற்காலத்திலே நம்பிள்ளை. அதாவது ஶிஷ்யாசார்ய ஸம்வ்யவஹார க்ரமம் நன்றாக நடந்து போருகிற பூர்வகாலத்திலே அந்தக்ரமத்தை நன்றாக நடத்திப் போருகிற நம்பிள்ளை, (ஈயுண்ணிமாதவர்க்குத் தாம் கொடுத்தார் பின்) தம்முடைய ஸந்நிதியிலே வைத்தபின்பு. ஈயுண்ணிமாதவர்க்குத் தாம் கொடுத்தார்.

அதாவது ஈயுண்ணியென்கிற குடியிலே அவதரித்தவராய், தம்முடைய திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த வநந்தரம், மாதவப்பெருமாளென்று தமக்கு ஆசார்யரான நஞ்ஜீயருடைய திருநாமத்தைச் சாத்தப்பெற்றவராய், தமக்கு அத்யந்த அபிமத விஷயமாயிருக்கிறவர்க்கு. (தாம் கொடுத்தார் பின்) "மாதவஶிஷ்யர்" என்றும் "ஸ்ரீமாதவனடிக்கன்புசெய்யும்" என்றும் அத்தையே நிரூபகமாக வுடையராய் திருவாய்மொழிக்கு முப்பத்தாறாயிரம் க்ரந்தமாம்படி உபந்யஸித்தருளின தாம், இவர் இப்பேறுபெறும்படி கொடுத்தார். தமதாம் ஸ்வத்தைத் தம் தாம் வேண்டினவர்களுக்கு விநியோகிக்குமாபோலே "இத்தை ஒருவர்க்கும் ப்ரகாஶிப்பியாதே அநுஸந்தித்துக்கொண்டுபோரும்" என்று அவர் கையிலே காட்

மூ—ஆங்கவர்பால்பெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை
தாஙகொடுத்தார் தம்மகனார் தங்கையில்—பாங்குடனே
நாலூர்பிள்ளைக்கவர்தாம் நல்லமகனார்க்கவர்தாம்
மேலோர்க்கீந்தா ரவரே மிக்கு (௪௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪௯)

டிக்கொடுத்தார் மாதவப்பெருமாளுக்கு இந்த மஹைச்வர்யத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தார். (பின்) அவர் திருமுன்பே வைத்த அநந்தரத்திலே (அதனைத்தான்) அப்படி அநுமதியின்றிக்கே எழுதின க்ரந்தத்தைத்தான், முழுச்சொல் இருக்கிறபடி. ஆகையால் இப்படி சீரியதான அர்த்தத்தை ஸ்ரீமாதவரிடத்திலே மேலெல்லார்க்கும் உதவும்படி சேமித்து வைத்தருளினாராய்த்து. (௪௮)

பதவுரை.

ஆங்கு	அந்தக்கோஷ்டியிலே
அவர்பால்	அந்த நம்பிள்ளையிடத்தில் நின்றும்
பெற்ற	(ஈட்டை) லபித்த
சிறியாழ்வானப்பிள்ளை	ஈயுண்ணி மாதவப்பெருமாள்
தாம்	தாம்
தம்மகனார் தம்	தம்முடைய திருக்குமாரரான பத்மநாபப்பெருமாளுடைய
கையில்	திருக்கையில்
கொடுத்தார்	(அந்த ஈட்டை) ப்ரஸாதித்தருளினார்;
அவர் தாம்	அந்த பத்மநாபப் பெருமாள்தாம்
பாங்குடனே	ஆநுகூல்யத்துடனே

நாலூர்பிள்ளைக்கு	நாலூர் பிள்ளைக்கு (ப்ரஸாதித்தருளினார்)
அவர்தாம்	அந்த நாலூர் பிள்ளைதாம்
நல்லமகனார்க்கு	ஜ்ஞாநாதிகளினால் விலக்ஷணராய் தம்முடைய திருக்குமாரரான நாலூராச்சான் பிள்ளைக்கு (ப்ரஸாதித்தருளினார்)
அவரே	அந்த நாலூராசசான் பிள்ளையே
மிக்கு	அதிஶயித்து
மேலோர்க்கு	மேலுள்ளவர்களுக்கு
ஈந்தார்	கொடுத்தருளினார். (சகூ)

வ்யா.—நாற்பத்தொன்பதாம்பாட்டு இப்படி நம்பிள்ளையுடைய ப்ரஸாதத்தாலே சிறியாழ்வானபபிள்ளையென்று திருநாமத்தையுடையரான ஈயுண்ணிமாதவப் பெருமாளுக்கு ப்ராப்தமான ஈடானது, தம்முடைய ஆசார்யரான திருவாய்மொழிப்பிள்ளையளவும் ஸம்ப்ரதாயமாக நடந்துவந்தபடியை அருளிச்செய்கிறார். (ஆங்கவர்பால் பெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை) என்று. (ஆங்கு) திவ்ய கோஷ்டியா யிருக்கிற அவர் திருமுன்பே, அன்றிக்கே, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருக்கையில நின்றும் வாங்கின அத்தலையிலேயெனனவுமாம்.

(அவர்பால் பெற்ற) அந்த கோஷ்டிக்கு நாயகமாய் அந்த ஈட்டுக்கு ப்ரதாந வக்தாவான அந்த நம்பிள்ளையிடத்திலே நிதிபெற்றாற்போலே * உறுபெருஞ்செல்வ மடியாக வந்த அர்த்தத்தைப் பெற்றவராய்த்து இவர்தாம். ஒரு தேசமும் தேஶிகரும் கோஶமுமிருந்தபடி. (சிறியாழ்வானப்பிள்ளைதாம்) இவருடைய சிறுபேர் இருக்கிறபடி. இப்படியான இந்த நிதியைப்பெற்றுடைய தாம்கொடுத்தார் தம்மகனார் தங்கையில்;- ஸஞ்சிதங்காட்டுவாரைப்போலே மாதவப் பெருமாளான தாம், பத்மநாபப் பெருமாளென்று நிரூபகமாயிருக்கிற தம்முடைய குமாரர் கையிலே காட்டிக்கொடுத்தார்.

அதாவது அவர்க்கு ௩௬ முப்பத்தாறாயிரத்தையும் ப்ரஸாதித்தப்பின்பு அவர் திருக்கையிலே திருவாராதநமாயிருந்த ஸ்ரீகோஸத்தையுங் காட்டிக்கொடுத்தா ரென்கை. ஆகையிறே "மாதவ பத்பநாப" என்றது. இப்படி இவர்கள் இரண்டுபேர்களுடைய காலத்திலும் ஓராண்வழியாய் உபதேசித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீகோஸத்தையும ப்ரகாசிப்பியாமல கோயிலாழ்வாரிலே திருவாராத மாய்ப் பேணிக்கொண்டு பிள்ளையுடைய நியமநத்தின்படியே நடந்துபோநததாய்த்து திருவாய்மொழியின் ஈடுதான்.

இப்படி நிதியை நோக்கிக்கொண்டு போருமாபோலே இத் நோக்கிக்கொண்டு போநததுதான் பெருமாள்கோயிலில் பட்டர் திருவீதியில திருமாளிகையிலே யாய்த்து. (பாங்குடே நாலூர் பிள்ளைக்கவர்தாம) அதாவது பத்மநாபப் பெருமாள் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து, அவரை ப்ரணிபாத நமஸ்கார ப்ரியவாக்குகளாலே *குருக்களுக்கநுகூலராய், அவரை மிகவும உகக்பண்ணி, இப்படி பல ஸாதந ஸம்ருத்தியை யுடையரா யிருக்கி நாலூர் பிள்ளைக்கு ப்ரணிபாத ப்ரஸந்நராயிருக்கிற பத்மநாபப்பெருமாள, ஈட்டை இவர் ஒருவர்க்குமே ஓராண்வழியாக முறைப்ப நது போந்தபடியே ப்ரஸாதிப்பதாக இவரைப பேரருளாளப்பெருமாள் திருமுனபே கொண்டுபுக்கு, ப்ரமாண புரஸ்ஸரமா சூழறவுகொண்டு சொல்லவேணுமென்று ஸ்ரீ சடகோபனை அர்ச்ச முகேந இவர் திருமுடியிலே ஊனறவைக்க, அவர் அதனை ஒருர்க்கும வெளியிடாமைக்கு ஊன்றவைக்கிற ஆகாரத்தைப ஸர்வஜ்ஞரான இவர் அறிந்து, பெருமாள் திருமுகமண்டலத்தைப் பத்து தம்திருமுடியிலேவைத்த அந்தச்சடகோபனை(க) "அருளாந திருவடி யூன்றினவர்" எனனும்படி தாம் திருக்கையாலே ஊன் ஸம்ஜ்ஞைபண்ண, அது, ஸர்வஜ்ஞரான ,பெருமாள்திருவுள்

(க) [illegible]

ருo.---நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை
என்பரவரவர்த மேற்றத்தால்---அன்புடையோர்
சாற்று திருநாமங்கள் தானென்று நன்னெஞ்சே
ஏத்ததனைச்சொல்லி நீ யின்று. (ருo)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (ருo)

ருஞுப திருமலையாழ்வாராலே (க) "திருமலையாழ்வார் தீவினையோர் தமமைக் குருவாகி வந்துய்யக்கொண்டு" என்னும்படி அங்கீக்ருதராய் பரும (உ) "[illegible]" என்றும (ங) "[illegible] அசேஷ நமஸ்த்ருதிவ்யார்ப்ரபந்தார்த்த பந்தகச்சித:" என்னும்படி திருவாய்மொழி முதலான அசேஷ திவ்ய ப்ரபந்த வ்யாக்யானங்களையும அவருபதேசமுகத்தாலே லபித்தருளி, அநந்தரம் அவற்றை ஸர்வலோகப்ரசாரமுண்டாம்படி நடத்தியருளினாரிறே. (ச) "[illegible] ஸௌம்யவரயோகி வராச்சடாரி ஸ்ரீஸூக்திபாஷ்ய மதத்ப்ரதிதம் விதேநு: [illegible] முநிவரமஹர்த்ரியோகி [illegible] வரதார்ய முகாம்பஜாம:" என்னக்கடவதிறே. (சக)

பதவுரை.

நல்நெஞ்சே	அநுகூலமானமனஸ்ஸே!
அவரவர்தம்	அவரவர்களுடைய
ஏற்றத்தால்	மஹிமையினால்

(க) ஆர்த்தி. (உ) (ங) (ச)

நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார்நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை என்பர்	தம்முடைய ப்ரீத்யதிசயம் தோற்ற "நம்" என்றபதத்தைச்சேர்த்து நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார் நஞ்சீயர்நம்பிள்ளை என்றருளிச் செய்வர்கள்
	இப்படி யருளிசசெய்த
அன்புடையோர்	ஸ்நேஹமுடையவர்கள்
சாற்று	இட்ட
திருநாமங்கள் தான் என்று	திருநாமங்கள் என்ன அழகாயிருக்கிறதோ! என்றுநினைத்து
நீ	அவாகளிடத்தில் ப்ராவண்யமுடைய நீ
இன்று	இப்பொழுது
அதனைச்சொல்லி	அத்திருநாமங்களைச் சொல்லி
ஏத்து	ஸதோதரம் பண்ணு. (ருo)

வ்யா.-ஐம்பதாம்பாட்டு;-இனி வகுளபூஷணதி திவ்ய ப்ரபந்த வ்யாக்யாநாநந்தரம் அதில தாத்பாயமான ஸ்ரீவசநபூஷணார்த்த நிஷ்டாக்ரமங்களையும் அருளிச்செயய வேணுமென்று அதுககுஅடி கோலுகிறார். அது எங்ஙனே யென்னில, கீழ் ப்ரஸ்துதமான நம்பெருமாள் தொடக்கமான வர்களுக்கு அதிசயிதமான திருநாமங்கள் வருகைக்கு ஹேதுவையும் அந்த ப்ரஸங்கத்திலே நமபிள்ளை யென்று ப்ரஸ்துதரானவர்க்கு லோகாசார்யரென்று திருநாமம வருகைக்கு ஹேதுவையும் அநதத திருநாமமானது பிள்ளைலோகாசார்யருக்கு ப்ராப்தமாய்அவரடியாகஙகும் வநது ப்ரந்தபடியையும் ஓரொரு பாட்டாக மூன்று பாட்டிலே அருளிச்செய்கிறார். அதில் இப்பாட்டில் முன்புசொன்ன நமபெருமாள் தொடக்கமானருக்கு அதிசயமான திருநாமங்கள் வருகைக்கு அடி இன்னதென்கிறார்(நம்பெருமாள்)என்றுதொடங்கி. அதாவது;-(க)"இவையெல்லாம் நமக்கு நம்பெருமாள்பக்கலிலே காணலாம்" என்னும்படி ஆசார்யர்களுக்கு அநபாவ்யரான நம்பெருமாள்.

(நம்மாழ்வார்)* முகில்வண்ண னடியினையை யடைந்தருள்சூடியுய்ந்த நம்மாழ்வார். (நஞ்சீயர்) நம்பெருமான் குமாரரான பட்டராலே விஷயீக்ருதரான நஞ்சியா. (நம்பிள்ளை) நஞ்சீயராலே விசேஷாபி(ஷி)மாநம் பண்ணப்பட்டவராய்."நம்பிள்ளை கோஷ்டியோ? நம்பெருமாள் கோஷ்டியோ?" என்று விகல்பிக்கலாம்படி அத்தலைக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைக்கு ஆள்தேடுகையால்வந்த மஹாஸம்ருத்தியையுடைய நம்பிள்ளை.

(க) முமுக்ஷுப்படி-க.

(என்பர்) என்று சொல்லுவர்கள். (என்பரன்புடையோர்) இரண்டிடத்திலும் அன்புடையோரென்று கூட்டக்கடவது. (அவரவர்தம் ஏற்றத்தால் அன்புடையோர் சாற்றுதிருநாமங்கள் தானென்று) அவரவர்களுடைய ஆதிக்யத்தாலே அவர்களிடத்திலே அதிஸ்நேஹத்தை யுடையவர்கள், அவர்கள் ஏற்றமறிந்து உகந்து சாத்தின திருநாமங்கள் தானென்று;- இவையும் சில அதிசயமான திருநாமங்கள் இருந்தபடி என்தானென்று, "இன்றதனைச் சொல்லி நீ ஏதது" என்று மேலேயந்வயம்.

அன்புடையோர் சாற்றுகையாவது (க) "இவையெல்லாம் நமக்கு நம்பெருமாள் பக்கலிலே காணலாம்" என்றும் அருளிச்செய்தாரிறே. முன்பொருகாலத்திலே ஒரு கலகையிலே க்ரூரராயிருப்பார்சிலர் பெருமாளையும் அந்தேசத்திலுண்டானவெம்பெருமான்களையும் கொண்டுபோந்து, "கெட்டான்" என்னும்படி வாரிவடக்கே கொண்டுபோக, அப்போது, பெருமாள் திருவடிகளுக்குப் போர நல்லராயிருக்கிற ராஜகண்ட கோபாலரென்கிற வின்னணப் பஞ்செய்வார், (உ) "எங்ஙனே தரிக்கேனுன்னைவிட்டு" என்கிறபடியே பெருமாளைப்பிரிய க்ஷமரன்றிக்கே *இருநிலங்கைதுழாவிக்கொண்டு போய், அங்கேசென்று, அவனைக்கண்டு தம்முடைய (ங) "நுடங்குகேள்வியிசை" என்னலாம்படியான பண்களாலே அவனைப் பண்படுத்த, அவனும் அதிப்ரீதனாய் "உமக்கு வேண்டுவது" என்னென்ன, "நம்முடைய பெருமாள் இங்கேவந்தார் அவரைத் தரவேணும்" என்ன, ஆகில் "கொண்டுபோம்" என்று பல விக்ரஹங்களையுங் கொண்டுவந்து காட்ட, அப்போது அவர்கள் நடுவே தேடிக்காணாமல், (ச) "சிந்திக்குந் திசைக்கும்" இத்யாதியிற்படியே க்லேசித்திருக்க அப்போது அவனுடையபெண்பிள்ளை அழகியமணவாளப் பெருமாளான இவரைத்தன் அந்தஃபுரத்திலே ஆதரித்துக்கொண்டு போராநிற்க, அச்சேதியறிந்து அவன் அவளையறியாமல் கொண்டுவந்து, "இவரோ உம்முடைய பெருமாள்" என்று காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு (ரு) "ஸ்ரீராஜநாயசோராய - ஸ்ரீரங்கநாதமமநாத" என்றும், (சு) "அரங்கமாளியென்னாளி" என்றும், (எ) "என்னரங்கத்தின்னமுதர், குழலழகர் வாயழகர் கண்ணழகர்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அழகியமணவாளப் பெருமாளை அதிப்ரீதியுடை

(க) முமுக்ஷுப்படி-க. (உ) தி-வாய்-எ உ-க. (ங) தி-வாய்-ங-ச-ங.
(ச) தி-வாய்-ங-ச-ங. (ரு) ஸ்ரீரங்க கத்யம்.
(சு) தி-மொ-எ-ங-ச. (எ) நாய்ச்சி-தி-கக-உ.

னே "இவர் தாம் நம்பெருமாள்" என்றனைக்கெடுத்துக்கொண்டு, அதித்வரையுடனே கோயிலேற எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வந்தாரென்று ப்ரஸித்தமிறே. அப்போது சிலர், இவர் நம்பெருமாள் தன்றென்று ஸங்கித்ததுக்கு ஆயி ஆழ்வார் பிள்ளையும் "இவர் நம்முடைய பெருமாளாம்" என்று நிஸ்சயித்து மேலெழுத்திட்டருளினாராம். அன்று தொடங்கி, அவர்க்கு அதுவே நிரூபகமாய்த்தென்றும் அருளிச்செயவர்கள்.

இனி, நம்மாழ்வாரென்று திருநாமமானதுக்கு அடி, முற்காலத்திலே பெருமாள் அல்லாத ஆழ்வார்களிற் காட்டிலும் ஆழ்வாரை "நம்மாழ்வார்" என்று அபிமானித்தருளி, பெரிய திருவத்யயனத்துக்கும் அப்படியே திருமுகம் எழுதி நகரிக்குப் போகவிட்டருளுவரென்றும் உண்டிறே. அதுவுமன்றிக்கே, ஒருகால மேலநாட்டிலே பெருமாள் வலசையாக எழுந்தருளின போது, மற்றும் உண்டான திருப்பதியில் எம்பெருமான்களும் ஆழ்வாரும் அங்கேயாத்ருச்சிகஸங்கதராக, அப்போது, பெருமாள், ஆழ்வாரை,(க) "பலரடியார் முன்பருளிய" என்கிறபடியே மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளி, "நம்முடையாழ்வார் நமமருகேவாரும்" என்று தம்முடைய திவ்ய ஸிம்ஹாஸநத்திலே வைத்துக்கொண்டு, முத்தின சட்டை, வட்டமணி முதலானவரிசைகளையும ப்ரஸாதித்து, தம்மையே யொக்க வருள்செய்தார்" என்றும அருளிச்செய்து போருவர்கள்.

(உ)அத்தைப்பற்ற "நஞ்சடகோபனைப்பாடினையோவென்று நம்பெருமாள் விஞ்சியவாதரத்தாற்கேட்ப" என்றுய்த்து அவனும் சொன்னது. அதுவுமன்றிக்கே, பெரிய முதலியார், மற்றை ஆழ்வார்களிற் காட்டில் அங்கே விசேஷ ப்ரதிபத்திபண்ணி த்வயபுரஸ்ஸரமாகத் திருவாய்மொழி முதலான ப்ரபந்தங்களையெல்லாம் அவர் ப்ரஸாதத்தாலே பெற்று அந்தவ்யாவ்ருத்திதோன்ற நம்முடைய ஆசார்யரென்னுமோபாதி "நம்முடைய ஆழ்வார்" என்றுய்த்து அபிமானித்துக்கொண்டு போருவது. அத்தைப்பற்றவிறே (ஈ) "ஶ்ரீ[illegible] - நத்குலபதேர்வகுளாபிராமம்" என்று அருளிச்செய்தது.

(க) (உ) சடகோபரந்தாதி தனியன். [illegible]

இனி நம்மாழ்வாருடைய திருவாய்மொழியில் அநவரதபரிஶீலநத்தாலே அபிஷிக்தரான நஞ்சீயருக்கு இந்நாமமானதுக்கு அடி, இவர் பட்டர் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்த வநந்தரம், மேல்நாட்டிலே ஸந்யஸித்து, அறுகுண்டான ப்ரிக்ரஹங்களையுடைய ஸ்வாஸமாகப் பரித்யஜித்து, கோயிலேறவந்து, பட்டர் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்கக்கண்டு, பாரவுமுகந்து "நம்முடைய ஜீயர்வந்தார்" என்று கட்டி எடுத்துக்கொண்டு உபலாலித்தவன்று தொடங்கி வேதாந்திகளுக்கு "நஞ்சீயர்" என்று திருநாமமாய்த்தென்கை.

இனி இவர்க்கு அத்யந்தா(ஸ்)பிமதராய், நம்மாழ்வாருடைய அவதாரமென்னலாம்படியான நம்பிள்ளைக்கு இத்திருநாமம் வந்தபடி - நஞ்சீயர் திருவாய்மொழிக்கு ஒன்பதினாயிர க்ரந்த ஸங்க்யையாக ஒரு வ்யாக்யாநம் செய்தருளி, அந்தப் படடோலையை நன்றாக எழுதிக்கொண்டு வரும்படிக்குத் தம்திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்த வரதராஜரான இவர் திருக்கையிலே கொடுத்தருள, இவர் ஊரேறப்போகிறபோது ஆற்றிலே ஒழுகிப்போக, பின்பு ஓர் ஓலைகத்திலே அதின்படி ஒன்றும் தப்பாதபடி எழுதிக்கொண்டுவந்து, நஞ்சீயர் ஸந்நிதியிலே வைக்க, அத்தை அவிழ்த்துத் திருக்கண்சாத்தியருளி, அது மிகவும நன்றாயிருக்கையாலே, "இதுஏது" என்று கேட்டருள, இவரும் தத்வ்ருத்தங்களையெல்லாம் விண்ணப்பம் செய்யக்கேட்டு, "இது ஒரு புத்தி விசேஷம் இருந்தபடி என்" என்று மிகவும் உகந்தருளி, "நம்முடைய பிள்ளை - திருக்கலிகன்றிதாஸர்" என்று அருளிச்செய்ய, அன்றுதொடங்கி, "நம்பிள்ளை" என்று திருநாமமான இது லோகப்ரஸித்தமிறே.

அவரவர் தமேற்றத்தால் அன்புடையோர் சாற்று திருநாமங்கள் - இதுவாய்த்து. (நன்னெஞ்சே) இந்தத் திருநாமங்களின் வாசியறிந்து, உகந்திருக்கிற நெஞ்சே! (ஏத்ததனைச்சொல்லிநீ யின்று) இந்தத் திருநாமங்களை அநுஸந்திக்கைக்கு ப்ராப்த காலமான இன்று, இதின் சுவடு அறிந்த நீ "இவையும் சில திருநாமங்கள் இருந்தபடியே" என்று வாயாரச்சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண்ணு. அநுதி

ரூ — துன்னுபுகழ்க் கந்தாடைத் தோழப்பர் தம்முகப்பால்
என்ன வுலகாரியனோவென் றுரைக்க — பின்னை
உலகாரியனென்னும்பேர் நம்பிள்ளைக்கோங்கி
விலகாமல் நின்றதென்றும் மேல (ருக)

வாயுஜவம்ஶதிலகோ ஜாவிதவாரணாய:
வீரந்த்ரஸ்ய விகஸீ ஸூநுர் ஸமஸூரே:
ஸூவ்யோம ஜநோத்ஸவரீதிஸ்ஸ்யபிதாம காக்ஷீத்
ஸாக்ஷாத் வ்ருஷாத்ரிஸாநியகா வகஸூரிந்.

காலம் இதனை அநுஸந்தியாத இழவு தீர ருசிபிறந்தவின்று (க) "வ்ருத்திக்ஷமாஸ்வஸ்த்ருதஸ்ய: - ப்ரதயக்ஷகுருவஸ்ஸதுத்யா:" என்றும் (க) "மமைவ ...ஜபேத் -குரோர்நாமஸதாஜபேத்" என்றும் (க) "சொல்லுவோமவன் நாமங்களே" என்றும் (க) "என் மனம் ஏத்தியன்றி ஆறாகில்லாது" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்துதிரூபமான அநுகூலவ்ருத்தியைப் பண்ணிஸ்வரூபம் பெறுப்பார். (ருo)

பதவுரை

துன்னு	ஸம்ருத்தமான
புகழ்	யஶஸ்ஸையுடைய
கந்தாடை	கந்தாடையெனனும் திருவம்சத்தி லவதரித்த
தோழப்பர்	தோழப்பரென்பவர்,
தம் உகப்பால்	தம்முடைய ப்ரீதியினாலே
என்ன உலகாரியனோ	என்ன லோகாசார்யரோ!
என்று உரைக்க	என்றருளிச்செய்ய,
பின்னை	அதன்பின்
உலகாரியன் என்னும்பேர்	லோகாசார்யனென்னும் திருநாமம்,
நம்பிள்ளைக்கு	நம்பிள்ளைகளுக்கு
மேல்என்றும்	மேலுள்ள காலமெல்லாம்
ஓங்கி	உயர்ந்து
விலகாமல்நின்றது	போகாமல் நிலைநின்றது. (ருக)

வ்யா—ஐம்பத்தொன்றாம் பாட்டு இனி இவர்களில் தூர்யரான நம்பிள்ளைக்கு அதிலும் அத்யந்த விலக்ஷணமான லோகாசார்யரென்று திருநாமம் வருகைக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (துன்னுபுகழ் இத்யாதியால்). அதாவது, அபி(ஸி)ஜநவித்யா வருத்தர்களாலுண்டான யஶஸ் ஸம்ருத்தியை யுடையராய், பசைவாரணப்பெருமாளென்னும் திருநாமத்தை யுடையராய, முதலியாண்டானுடைய திருப்பேரனாராய், கந்தாடை யாண்டானுடைய குமாரராய் இருப்பார் ஒருவரிறே. எவம்பூதரானவர், செய்தபடி சொல்லுகிறது.

(தம்முகப்பால்) என்று; அதாவது, நம்பிள்ளையுடைய ஜ்ஞாந ஸம்ருத்தியையும், ஶிஷ்ய ஸம்பததையும்கண்டு, அஸஹிஷ்ணுவாய் அஸூயை கொண்டாடி அவரைப் பெருமாள் திருவோலக்கத்திலே பரிப(ஸ)வித்து, பின்பு, திருமாளிகையிலே எழுந்தருள, அநுகூலையாயிருக்கிற இவர் தேவியார், இதைக்கேட்டு, அநுதாபஹேதுவாசக சிலவார்த்தை சொல்ல, அப்படி சொன்ன அவளுடைய வார்த்தையைகேட்டு (க) "வைராக்யேண பலேநாபி யதாமதிக்ருபமேவ தாஹித்வா ஸமுத்ருத்தா, நிவர்த்தா, நிபுணோ ஸம்ஸ்ஸாஹஸ:- ப்ரமாதாத் புத்திபூர்வாபி யதாகஃ க்ரியதே ஸதாம அநுதப்தஸ்து தாநேவ க்ஷாமயேதநந்ய தாஶம:" என்கிறபடியே அஸூயையால் வந்த கல்க்கம தெளிந்து, அதயந்தம் அநுதாபத்துடனே கெடுத்த விடத்திலே கேட்டபடி அவரை க்ஷாமணம் பண்ணுவதாக ஸஹகாரிகளுடனே புறப்பட்டுவர, அவ்வளவிலே (உ) "ஸ்வேஹதோர வில்லெகராயவர்ணமி வ்ருசவிரயயுவுவொயவிவியய- ஜெதேவராஜெனவீத: வரவஸ்ய - ஆஹேதோரபிஸங்ரோத யர்ச்சயந்சயுக ப்ரியம் । பரபோத்யவிவிதைர்யத்நைஃப்ரஜ்ஞோபிதஃ ப்ரஸாதயேத்" என்கிறபடியே தம்மை உகப்பிப்பதாகத் தமதிருமாளிகை வாசலிலே வந்து, கைப்புடையிலே கிடக்கிற நம்பிள்ளையுடைய அத்யந்த நைசயமான உக்திவருத்திகளைக்கண்டு கேட்டு மிகவும் ப்ரீதராய் "இது ஒரு பரிமாற்றம் இருந்தபடி என்?" என்று தமமுடைய ஆதராதிஶயததாலே இவரைப்பார்த்து, "தேவ

மூ:—பின்னை வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை யன்பால்
அன்ன திருநாமத்தை யாதரித்து—மன்னுபுகழ்
மைந்தர்க்குச் சாற்றுகையால் வந்து பரந்ததெங்கும்
இந்தத் திருநாம மிங்கு (ரூஉ)

தாம்க்ருஷ்ணபாத உபவாராபதிஷ்ட ஸம்ஜ்ஞாம்
ஸ்ருத்வா ஹம்வரிதஸ்ய த்விஜஸ்ய ஸம்ப்ரதா:
தேவேசவசஸா ஜகத்ஸித்தாய ஸம்விஸ்ருத்தா
ஸம்ஜ்ஞா ஜகத்குருரிதி ப்ரதிதாஸ்வசாதக. (ரூ௨)

நீர் இத்தனை நாளும் சிறியோர்க்கு ஆசார்யராயிருந்தீர்: இப்போது லோகத்துக்கெல்லாம ஆசார்யராக ப்ராப்தராகாநின்றீர்" என்று.

(என்ன உலகாரியரோ வென்றுரைக்க) "என்ன லோகாசார்ய வென்று அருளிச்செய்ய, (க) "லோகாசார்யஸ்யாம்சாத்ஸ்த்ர ஸம்ஜ்ஞாஸம்ஸ்ரய | ஸ்ரீமத்வேதவ்யாஸமாணவகஸூரயோ ஸ்ரீராமாநுஜாயார்யபாவனா ஜஸ்ய சாஸ்த்ரார்த்தஸ்வஸம்ஜ்ஞாதா: | ஸுவ்யக்தீகர்த்துமஹோதி விசேஷிதஸ்ய லோகாசார்யாபிதாம் ஜாத: கலிஜித்தர்ஸஸம்ஸ்ரய | ஸ்யாமேவேஸ்வயசரணௌகமனே ஸ்த்ரிப்ராஸ்ரயேதயாம் தேவராஜஸ்ய தாசரத்யார்ய ஸந்ததே:| அபிவ்ருத்தி காம்வந்தே ஹரிதத்விப தேசிகம்" எனக்கடவதிறே.

(பின்னை யுலகாரிய னென்னும் பேரித்யாதி) அப்படி அவராலே பெற்றபின்பு லோகாசார்யரென்னுமத்திருநாமமானது உச்ச்ராயத்தை யுடைத்தாய், †ஸர்வலோகத்திலும் நம்பிள்ளைக்குப் பேராமல் மேலாய்கின்றது. ஆஸ்ரயம் போந்திருக்கையாலே †பேரானது பேராமலிருக்கிறபடி இத்தால் இவர் லோகாசார்யத்வம் கூரகுலத்திலவர்களும் வாதூல வம்ஸ்யரும் அநுவர்த்தித்து ஆஸ்ரயித்த போதே ஸர்வலோக ஸம்ப்ரதிபந்நமென்றதாய்த்து. இப்பாட்டில் சொல்லுகிற அர்த்தமும் இதின் மேல் சொல்லுகிற வர்த்தங்களுமெல்லாம் அந்திமோபாய நிஷ்டையிலே அஸ்மத் பரமாசார்யரான பெரிய பட்டர்பிரான ஜீயர் ஸுஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்தருளினார், அதிலே கண்டுகொள்வது. (ரூக)

பதவுரை

	அந்தரம்
வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளை	வடக்கு திருவீதிப் பிள்ளை யென்பவர்
அன்பால்	தம்மாசார்யரான நம்பிள்ளையிடத்தில் ப்ரீதியினால்
அன்ன திருநாமத்தை	அந்தப்படி நிரதிஶய வைபவத்தையுடையலோகாசார்ய ரென்னும் திருநாமத்தை
ஆதரித்து	ப்ரீதிபண்ணி
மன்னு	பொருந்தியிருக்கிற
புகழ்	கீர்த்தியையுடைய
மைந்தற்கு	தன் குமாரரான பிள்ளைக்கு
சாற்றுகையால்	இடுகையால
இங்கு எங்கும்	இவ்வுலகமெல்லாம்
இந்தத் திருநாமம்	இந்த லோகாசார்ய ரென்கிற திருநாமமானது
வந்து பரந்தது	வந்து வ்யாபித்தது. (௫௨)

வ்யா:—ஐம்ப ... ாம்பாட்டு. இனி இந்த லோகாசார்யரென்னும் திருநாமமானது லோகமெங்கும் வந்து பரந்தது இன்னத்தாலே யென்று தத்ஹேதுவை தர்சிப்பித்தருளுகிறார் (பின்னை) என்று தொடங்கி, அதாவது: நம்பிள்ளைக்கு லோகாசார்யரென்னும் திருநாமம் நன்றாக நடந்து செல்லுகிற வக்காலத்திலே அதிவிரக்தராய் ஆசார்ய கைங்கர்யமே அநவரதம் செய்துகொண்டு போருகிற வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளைக்குத் தந்நியோகமடியாக, தத்ஸம்வத்ஸரத்திலே ஒரு குமாரர் திருவவதரிக்க, அநந்தரம் ஆசார்யாபிமாந*நிஷ்டரான அவர்.

(அன்பால் அன்ன திருநாமத்தை ஆதரித்து) அன்புடையோர் சாத்தப்பட்டதாகையாலே தாமும் அப்படியே அன்பாலே - அவர் திருவடிகளில் ஸ்நேஹத்தாலே அவாங்மநஸ வைபவமான அந்தத்

மூ;—அன்னபுகழ் முடும்பை யண்ண லுலகாசிரியன்
இன்னருளா லசெய்தகலை யாவையிலும்—உன்னில்
திகழ் வசநபூடணத்தின் சீர்மை யொன்றுக்கில்லை
புகழல்லவில் வார்த்தை மெய்யிப்போது. (ருரு)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (ருரு)

திருநாமத்தை ஆதரித்து, (மன்னுபுகழ் மைந்தர்க்குச் சாத்துகை யால) திருநாமம சாத்துகைக்குப் போரும்படியான பொருந்தின புகழையுடைய தம் குமாரருக்கு. அதாவது நமபூரு வரதருடை யவும் திருவத்தியூர் வரதருடையவும் திருவவதார மாகையாலே * ஏற்கும் பெருமபுகழுடைய தம் குமாரருக்கு. இப்படி மன் னுபெரும்புகழை யுடைய மஹாத்மாவான மைந்தர்க்கு அநுரூப மாகச் சாத்துகையாலே. இப்படி க்ருஷ்ணபாதராலேகிரத்திகசுப்ப டுகையால தத்ஸத்ருவானவிவருடைய இந்தத் திருநாமமானது இங்கு எங்கும் வந்து பரந்தது.

ஒருபேர் வெள்ளமிட்டபடி, இவருடைய இந்தப்பிள்ளைலோ காசார்யரென்னும் திருநாமமானது இந்த லோகமடையஏறிப்பா ய்ந்துபலித்தது பரந்தது-பலித்தது. கிண்ணகம் உடைகுலைப்பட்ட டுகளெங்கும் வெள்ளம் பாய்ந்து பரக்குமாபோலே, இப்பேர் வெள் வாறேகாடுமேளமானது, ஆஜாஜுவிஹாற - ஜ்ஞாஜ்ஞவிபாகமற எல் லாரும் அறிந்து அநுஸந்தித்து, உஜ்ஜீவிக்கும்படி எங்கும் விஸ்த்ரு தமாயத்து. ஜீயர்தாமும் (க)"வாழியுலகாசிரியன்" என்கிற திரு நாமத்தைத் தாமும்பலகாலும் அநுஸந்தித்தருளி, தமக்கு அந்தரங் கரானவர்களுக்கும் உஜ்ஜீவநத்துக் குடலாக உபதேசித்தருளியும் இதில் விமுகரா யிருப்பாரையு முட்பட 'இப்படி எளிதாய் இனிதா மான திருநாமமிருக்க இத்தை அநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவியாமல் அநர் த்தப்பட்டுப்போவதே" என்று வெறுத்தருளுவராம். (ருஉ)

பதவுரை.

அன்ன	அப்படி நிரவதிகமான
புகழ்	கீர்த்தியையுடைய
முடும்பை	முடும்பை யென்னும் திருவம்ஸத்தி லவதரித்த ஸ்வாமியான
உலகாசிரியன்	பிள்ளைலோகாசார்யர்
	இனிய (க்ராஹ்யதமமான)
அருளால	க்ருபையினாலே
செய்த	செய்தருளின
கலை யாவையிலும்	ஶாஸ்த்ர ரூபங்களான ரஹஸ்யங்க ளெல்லாவற்றிலும்
உன	ஆராய்ந்து பார்க்கில்
திகழ	விளங்காநின்றுள்ள
வசநபூஷண்	ஸ்ரீவசநபூஷணத்தினுடைய
சீர்மை	ஶ்லாக்யதை
ஒன்றுக்கு	மற்றொரு ப்ரபந்தத்துக்கு கிடையாது;
இப்போது	இப்பொழுது சொல்லுகிற இந்த சொல்லானது
புகழ் அல்ல	அர்த்தவாத(ம்)மன்று;
மெய்	யதார்த்தமாம். (ருங)

வ்யா;—ஐம்பத்துமூன்றும்பாட்டு. இப்ப்ரபந்தாரம்பத்திலே "தாழ்வாது மில்குரவர்" என்றும் "அவர்கள் உரைத்தவைகள்" என்றும் ஏதத் விவரணமான "ஆழ்வார்களேற்றம்" என்கிற பாட்டிலே "அவர்கள்செய்த வியாக்கியைகளுள்ள தெல்லாம்" என்றும் அருளிச்செய்தவற்றில், ஶேஷமானதான பிள்ளைலோகாசார்யருடைய வைபவத்தையும் அவராலே அருளிச்செய்யப்பட்டதாய் "வசநபூஷண ஶாஸ்த்ரஸாரம்" என்றும் (க) "ஸா०மாவிஶேஷவிஷ [illegible] ஸாங்காகில த்ராவிட ஸம்ஸ்க்ருதரூபவேதஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹம்" என்றும் சொல்லு

றபடியே திருவாய்மொழியினுடையவும் மற்றை அருளிச்செயல்களினுடையவும் அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்குமதாய பூர்வோக்தமான அருளிச்செயல்களின் வ்யாக்யானார்த்தங்களையும் பொதிந்துகொண்டிருப்பதாய் அதுதான் பகவதபிப்ராயம் என்னுமது தோற்ற பகவதவதார விசேஷமான அவராலே அருளிச்செய்யப்பட்டதுமாய் ஸக்ரமமாக த்வயார்த்த ப்ரதிபாதகமுமாய் சரமபர்வநிஷ்டையை முடிவாம்படி அத்தை முடிவிலேயுடையதுமாய், அத்தாலே அஸத்ருஶமாயிருப்பதான ஸ்ரீவசநபூஷணத்தினுடைய வைபவத்தையும் பஹுமுகமாக அருளிச்செய்பவரான இவர், இப்பாட்டில் இப்படி லோகாசார்யரென்று லோகப்ரஸித்தரான இவர் லோகோஜ்ஜீவனார்த்தமாகத் தம்முடைய க்ருபையாலே செய்தருளின ரஹஸ்யப்ரபந்தங்களிற் காட்டில், ஸ்ரீவசநபூஷணத்துக்குண்டான சீர்மையை அருளிச்செய்கிறார் (அன்னபுகழ் முடும்பையண்ணலுலகாசிரியன்) என்று.

(க) “ஸவ்ருநாஶேஷஸ்ப்ருஶ: - தஸ்யநாமமஹத்யஶ:” என்கிறபடியே திருநாமமடியாக வந்ததாயிருப்பதான எண்ணிறந்த யஶஸ்ஸையுடையவராய், “முடும்பையிறைவன்” என்னும்படி முடும்பையென்னும் மாநகரத்துக்கு நிர்வாஹகரான லோகாசார்யர். அன்றிக்கே முடும்பையுலகாசிரியனான அண்ணலென்னுதல். முடும்பை-குடிப்பேர். கீழே “ஈயுண்ணிமாதவர்” என்றாற்போலே இவரையும் “முடும்பையுலகாசிரியன்” என்கிறது. ஜ்ஞாநிகளுடைய ஸம்பந்தமுள்ளடங்கலும் அடிக்கழஞ்சு பெற்றிருக்குமிறே.

(உலகாசிரியனின்னருளால் செய்தகலையாவையிலும்) இவர் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகத் தம்முடைய அஹேதுகமான க்ருபையாலேயாய்த்து அசேஷ திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்தது. அன்னலான முறையாலேயிறே இவற்றை இன்னருளாலே செய்து போந்தது. அவைதான் அநேகங்களாகையாலே “யாவை” என்னுமித்தனை. (யாவையிலுமொன்றுக்கு இப்படி அருளிச்செய்த அசேஷ ரஹஸ்யங்களிலும் வைத்துக்கொண்டு, ஒரு ரஹ

உபதேசரத்தினமாலை, ௫௩-பா, அன்னபுகழ் வ்யாக்யானம். கருங-

ஸ்யத்துக்கும். (உன்னில்) நன்றாக ஆராய்ந்து நிரூபிக்கில். (திகழ் வசநபூடணத்தின் சீர்மை யொன்றுக்கில்லை) அதயுஜ்வலமான ஸ்ரீ வசநபூஷணத்தினுடைய கௌரவம் ஒன்றுக்கில்லை.

அவை பல என்னுங்காட்டில, அவற்றில ஒன்றுதான் அர்த்த பூர்த்தியையுடைத்தான இதினுடைய பெருமைக்கு ஒப்பாகவல்லதோ? அதாவது: ஆர்ஷவசநங்களான அக்பா(யு)ர)தமஸாஸ்த்ரங்களிற்காட்டிலும், மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழவார்கள் அருளிச்செயல்கள் மேலாய், அத்தைக்காட்டிலும் ஆழவார்களருள் பெற்று அவர்கள் அருளிச்செயலில தாத்பர்யங்களை வெளியிடுகிற ஆசார்யர்கள் திவ்ய ஸூக்திகள் மேலாய், அவற்றிற்காட்டிலும், ஆசார்யர்களில இவருடைய மந்த்ராக்ர்யமான திவ்ய ஸூக்திகளாயுள்ள அஷ்டாதஶரஹஸ்யங்களும மேலாய், அவற்றிற் காட்டிலும அதிஶயிதமாத்த வைபவத்தை யுடைத்தாய, "யதீஹாஸ்தி-யதிஹாஸ்தி" இத்யாதியிறபடியே கீழ் உக்தமான அர்த்தங்களையும, அநுக்தமான அர்த்தங்களையும் ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டிருக்கையால், வந்த பெருமையை யுடைத்தாகையாலே ஸ்ரீ வசநபூஷணம் ஸ்வபர ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றிலும் அதிஶயிதமாயிருக்கத் தட்டில்லை. ஆகையாலேயிறே இவர் இப்படி அஸத்ருஶமாக அருளிச்செய்தது. ஆசார்யர்கள் திவ்யஸூக்திகளிலும இவர் திவ்ய ப்ரபந்தங்கள் அதிஶயிதமாகிறது-இவற்றைக்கொண்டே அவற்றின் தாத்பர்யம் அறியவேண்டுகையாலே.

(புகழல்லவிவ்வார்த்தை) (௧)"புகழ்வில்லை" என்னுமாபோலே இப்ப்ரபந்தத்தை தவிசேஷமாகச் சொல்லுகிற இவ்வார்த்தைகேவலம் அர்த்தவாத(௪) ஸ்தோத்ரபரமாயிருப்ப தொன்றன்று. (மெய்யிப்போது) இப்போது இதின் வைலக்ஷண்யத்தை நிரூபித்துச சொல்லுகிற இப்ப்ரபந்த விஷயமாகச்சொல்லுகிறவார்த்தை ஸத்யமே. இவர் தாம்பொய்யிலாதவராகையாலே "மெய்யிப்போது" என்று இவ்வர்த்தத்தினுடைய ஆப்திக்குடலாகஸத்யம்பண்ணி ஸாதி(யி)த்தருளுகிறார். (வசநபூடணத்தின்.சீர்மையொன்றுக்கில்லை.) என்கிற இவ்வார்த்தை(மெய்)"ஸத்யம்ஸத்யம" என்னுமாபோலே. இத்தால்

மூ.-முன்னங்குரவோர் மொழிந்த வசனங்கள்   [யாச்
    தன்னைமிகக் கொண்டுகற்றோர்கள தம்முயிர்க்கு—மின்னணி
    சேரச்சமைத்தவரே சீர்வசனபூடணமென்னும்
    பேரிக்கலைக்கிட்டார் பின்.   (௫௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]   (௫௪)

இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள் பலவென்னுமதுவும் அவற்றி னும் ஸ்ரீவசனபூஷணம் அலௌகிகமான வைபவத்தையுடைய தென் னுமதுவும் தயோதிப்பிக்கப்பட்டது.   (௫௫)

பதவுரை.

முன்னம்	முற்காலத்தில்
குரவோர்	ஆசார்யர்கள்
மொழிந்த	ப்ரஸாதித்த
வசனங்கள் தன்னை	ஸ்ரீ ஸூக்திகளை
மிக	பகுவாக
சேரக்கொண்டு	சேர்ந்து
கற்றோர்கள தம்	ரஹஸ்யார்த்தங்களை அப்யஸித்தவர்களுடைய
உயிர்க்கும்	ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கும்
இன்	அழகிய
அணியாய்	அலங்காரமாக
சமைத்தவரே	இந்த ப்ரந்தத்தைப்பண்ணின பிள்ளை லோகாசார்யரே
பின்	செய்தபின்பு
இக்கலைக்கு	இந்த ஶாஸ்த்திரத்துக்கு
சீர் வசனபூடணமென்னும் பேர்	ஸ்ரீ வசனபூஷணமென்கிற திருநாமத்தை
இட்டார்	சாத்தினர்.

வ்யா.—ஐம்பத்துநாலாம்பாட்டு. ஏவம்வித வைலக்ஷண்யத்தையுடைய இப்ப்ரபந்தத்துக்கு வக்தாவானவர் தாமே, தத்குணமாகத் திருநாமம் சாத்தினபடியை அருளிச்செய்கிறார், (முன்னங்குரவோர்) என்று தொடங்கி. அதாவது: பூர்வகாலத்திலே பிள்ளை லோகாசார்யருக்கு அவ்வருகுண்டானவர்களாய், நமக்கு நாதரான பூர்வாசார்யர்கள், ஸர்வாத்மாக்களுடையவும், ஹிதத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்த திவ்யஸூக்திகள் தன்னை மிகவும் தத்ப்ரசுரமாம்படி இதுக்கு ஆப்தப்ரமாணமாக அங்கீகரித்ததாய்த்து இவர் இத்தை ப்ரபந்தீகரித்த தென்கை.

(மொழிந்தவசநங்கள்) ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ப்ரகாசகமாக அருளிச்செய்த திவ்ய வசநங்களை. அவர்கள் தாம் பலராகையாலே ஆப்திக்குடலான அவர்கள் வசநங்களும் பலவாயிருக்கிறபடி. (வசநங்கள் தன்னைமிகக் கொண்டு) (க) "யுக்ஜஜ்ஞஸம்யக்ஞானம் வேதஜ்ஞ - தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேதாஶ்ச" என்கிறபடியே அல்லாத ப்ரமாணங்கள் அநேகங்கள் உண்டாயிருக்கவும் அதில் அநுஷ்டாதாக்களான ஶிஷ்டர்களுடைய மநஸ்ஸாக்ஷிமான வதில் ஸூக்திகளாகையால் அத்தை இதுக்கு முக்யப்ரமாணமாக அங்கீகரித்து, அந்த வசநப்ரசுரமாயிறே இத்தை அருளிச்செய்தருளிறது. ரத்நபூஷணம் சமைப்பார், பல ரத்நங்களை முந்துறச் சோதித்துக்கொண்டு சமைக்குமாபோலே இவரும வசனபூஷணம் சமைக்கிறவராகையாலே அர்த்தவத்தான வசநங்களை மிகவுங்கொண்டு கூட்டினபடி. (உ) "ஸம்ப்ராப்தாநி ஹஸாம ஸங்க்ருஹ்ய, நிர்தத்வத: | ஸஞ்சிந்தீர ஆஸீத ஸிஷஹாரி விஷ்ணுயஶா - ஸம்பாஹ்ருதாநிமஹதாம் ஸக்ருதாநிதஸ்தத: | ஸஞ்சிந்வந்தீர ஆஸீத விஸமஹாரி விலம்பதா" என்னக்கடவதிறே.

இப்படி இவற்றைக்கொண்டு செய்கிறது ஆர்க்கு என்னில், (கற்றோர்கள் தம் முயிர்க்கு) கற்றோர்க்கு வரிசைகொடுக்கைக்காக. அதாவது: தங்களுக்கு ஹிதைஷிகளாயிருக்கிற ஆசார்யர்களுடைய ஸந்நிதியிலே ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்தங்களையும், நன்றாகக் கற்றுக்கேட்டிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்வரூபத்துக்கு (௩) "நின்றிருந்து வட்டெழுத்துக்கற்று" (௪) "அறியக்கற்று வல்லார்" என்னக்கட

ஷுக்கு உபதேசார்த்தமாலே, ருச-பா, முன்னம் வ்யாக்யாநம்.

வதிறே. (மின்னணியா) ஏவம் விதரான அதிகாரிகளுடைய ஸ்வரூபௌஜ்ஜ்வல்யத்தை யுண்டாக்கும்படியான ஒளியையுடைய பூஷணமாக.

(உயிர்க்கு மின்னணியா) அநித்யமான உடலுக்கு பூஷணம், சமைப்பார் நடுவே இவர் நித்யமான உயிருக்கு பூஷணம் சமைத்தாரிறே. (உயிர்க்கு மின்னணியா) கௌஸ்துபத்துக்கும் கௌஸ்துபமென்னலாம்படி யிருக்கை. வைகுண்ட ப்ரியகண்ட பூஷணமாயிறே இருப்பது. (மின்னணியாச் சேரச்சமைத்தவரே) ஔஜ்ஜ்வல்யரூபமான ஆபரணமாய்ச் சேரும்படியென்னுதல் ஸ்வரூபத்துக்குச் சேரும்படியென்னுதல். கீழ்ச்சொன்ன வசநங்களெல்லாம் அந்யோந்யம் ஸந்தர்ப்பமாம்படி சமைத்தவரே, பேரிட்டார். "சமைக்க" என்கிறது-பண்ணவென்றபடி. "ஆரஞ்சமைக்க" என்றிறே இவர்கள் ஜாதிப்பேச்சிருப்பது. (சமைத்தவரே ஸ்ரீவசநபூடணமென்னும் பேரிக்கலைக்கிட்டார்பின்) அதாவது: ஆபரண நிர்மாணகர்த்தாமே அந்த ஆபரணத்துக்கு அநுகுணமானதோர் அபிதா (ஹிய) நத்தைக் கற்பிக்குமாபோலே வசநஸந்தர்ப்பரூபமான வசநபூஷணத்தை நிர்மித்த அந்தப்பிள்ளை லோகாசார்யர்தாமே ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற இந்த அபிமதமான திருநாமத்தை இந்த ப்ரபந்தத்துக்குச் சாத்தியருளினாரென்கை.

(பின்) சேரச்சமைத்தபின் என்னுதல். அந்த ரஹஸ்யங்களை அருளிச்செய்தபின்பென்னுதல் (அவரே பேரிட்டார் (க) "விதா வாத்ருஹ்யநாகேசாயலேபாலி-பிதாபுத்ரஸ்யநாமகுர்யாத்" என்கிறபடியே தமக்கு அதிசயமான திருநாமத்தைத் தமப்பனார் ஆதரித்துச் சாத்தினாற்போலே இத்தை ஈன்ற தாயான தாமும் அப்படியே இதுக்கு அதிசயமான திருநாமத்தைச் சாத்தியருளினாராயத்து. இப்ப்ரபந்த மூலமாகவிறே இவருடைய ஜ்ஞாந ஸந்தாநம் அவிச்சிந்நமாய் நடந்து செல்லுகிறது. (வசநபூடணமென்னும் பேர்) ரத்நப்ரசுரமான பூஷணத்துக்கு ரத்நபூஷணமென்னுமாபோலே ஆசார்யவசந ப்ரசுரமாய் அநுஸந்தாதாக்களுக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யகரமாயிருக்கையாலே இதுக்கு வசநபூஷணமென்று திருநாமமாய்

மூ.—ஆர்வசந பூடணத்தி னாழ்பொரு ளெல்லாமறிவார்
ஆரதுசொன்னேரி லநுட்டிப்பார்—ஓரொருவ
ருண்டாகி லத்தனைகா ணுள்ளமே யெல்லார்க்கும்
அண்டாத தன்றோ வது. (ருரு)

ஜாநந்தி கேவ வசநபூஷண வாக்யஸாரம்
யாயஸம் ஸ்திர ஹ்ருதிஸந்த்ரஸ்யயாந்தி ।
கேசித்து ஸம்பிந்தயேந வ ஸஜ்ஜாந்தி
யஃகோவிஸ்லீவகிவ ஸிரஸோஷதிசஜ்ஞ:. (ருரு)

த்து" என்று ஜீயர் தாமே இதின வ்யாக்யாந ப்ரவேசத்திலே அருளிச்செய்தருளினாரிறே.

(வசநபூடணமெனனும் பேரிக்கலைக்கிட்டார்) இந்த *வசநபூஷண திவ்ய ஶாஸ்த்ரத்துக்கு இப்படி திவ்யமாயிருப்பதொரு நாமத்தை நிர்தேசித்தருளினார். முகமறிந்தவன் மோதத முதலவட்டத்தை "இதொருசோலை இருந்தபடி என்" என்று அதின் வாசியறிந்தவர்கள் கொண்டாடுமாபோலே இதுவும் (க) "வசநீயவசநேஷு ஸம்ஶோத்யைகூஷ-வாங்மணிஸாக்ஷரவேய பூஷாத்மகம்" என்னும்படி வசநஸந்தாப்பத்தை யுடைத்தாகையாலே "இக்கலை" என்று இவர்க்கு ஈடுபாடாயிருக்கிறது (ருச)

பதவுரை.

வசனபூடணத்தின்	ஸ்ரீ வசநபூஷணத்தினுடைய
ஆழ்பொருளெல்லாம்	அநாதமான அர்த்தத்தை யெல்லாம
அறிவார் ஆர்	அறியத்தக்கவர்கள் எவர்?
அது சொல்	அதில் ப்ரபத்திக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை
நேரில்	செவ்வையாக
அநுட்டிப்பார் ஆர்	அநுஷ்டிக்கத்தக்கவர்கள் எவர்?
உள்ளமே	மநஸே!

ஒருவர்	ஒவ்வொருவர்
உண்டாகில்	இருந்தார்களாகில்
அத்தனைகாண்	அவ்வளவேயென்றறி
இது	இந்த ஸ்ரீவசநபூஷணத்தினர்த்தமானது
எல்லார்க்கும்	ஸகலஜநங்களுக்கும்
அண்டாததன்றோ	அடங்காததன்றோ? (கைபுகுராததன்றோ). (௫௫)

வ்யா. — ஐம்பத்தஞ்சாம்பாட்டு. கீழ் வசநபூஷணமென்று திருநாமம் சாத்தும்படியான இதின் பெருமையை அருளிச்செய்தார். இதில் ஏதத்(உ)ர்த்த தாமிகளுடையவும் ஏதத் பரதம்ய அநுஷ்டாதாக்களுடையவும் அருமையைத்தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஆர்வசநபூடணத்தி னாழ்பொருளெல்லா மறிவார்) ஸ்ரீவசநபூஷணத்தினுடைய அகாத(மாய)மான அர்த்தத்தை அதிலே அவகாஹித்து உள்புகுந்து உள்ளதெல்லாம் அறிவாரார்? எத்தனை அதிசயித ஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கும் இத்தை ஸ்வயத்நத்தாலே அறியவென்றால் தாவகாஹமுமாய அஸுதாமுமாயிறே யிருப்பது. முதலடியிலே அல்லாதவற்றில் இதுக்குண்டானவாசியறிந்து, இத்தைப்பாடம் பண்ணுவார் அரிதாயிருக்கும். அதொருபடி செய்தார்களாகில், அர்த்தமறிகை அரிதாயிருக்கும். அதுவும் பெருவருத்தத்தாலேகூட மேலெழ ஒருபடி சிறிது அறிந்தார்களாகிலும் ஆழ்பொருளெல்லா மறிவார் மிகவும் தேட்டமாயிறே யிருப்பது.

(ஆழ்பொருள்) ரத்நாகரமானது, (க) "மலைகளும் மாமணியும் மலர்மேல் மங்கையும் சங்கமும் தங்குகின்ற அலைகடல்" என்னும்படி ஆழ்கடலான தனக்குள்ளே மணிமுக்தாதிகளான சிறியபதார்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கும்; அதுக்குதேசிகரான முழுக்குவரிறே முழுகியெடுப்பார். மற்றையார்க்குக் கரையருகும் செல்லவொண்ணாதாயிருக்கும். அப்படியே "வசநபூஷணவாரிராசி" யான இது

(க) தி மொழி ...

திலே உற்று, இத்தை நீர் எல்லார்க்கும் ப்ரகாசிப்பியுமென்று அர்ச்சக முகேந திவ்யாஜ்ஞையிட்டருள, அத்தைக் கேட்ட பத்மநாபரும் எண்ணினவாறு ஆகாமையாலே "திருவுள்ளமானபடி" என்று பின்பு உகப்புடனே, ப்ரஸாதித்தருளினரென்கை.

இவர் இத்தை எல்லார்க்கும் வெளியிடவேணுமென்கிற தம்முடைய பரஸம்ருத்த்யைக ப்ரயோஜநதாரூபமான திருவுள்ளக்கருத்தாலே பேரருளாளப்பெருமாளைக் குறித்து, ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காராதிகளைப்பண்ணியும் அநதிக்ரமணீய ஹேதுவான சரணக்ரஹணம் பண்ணியுமாய்த்து இவர் இப்படி அர்த்தித்தது. அவரும்* அர்த்திதார்த்தபரிதாந தீக்ஷிதராகையாலே இப்படி செய்தருளினார். ஆகையிறே "ஸந்த:கோஸௌ தேவாயிவாந் ஸமாந:காலேஷு தேவாதிபாந" என்று அருளிச்செய்தது. அப்படியே ஜீயரையும் அரங்கர் தம் தாளிணை பணிவித்திறே திருவாய்மொழியின் ஈட்டைப் ப்ரவர்த்திப்பித்தது. "வாரணாத்ரீஶ ஸதநேநாத் ஶ்ரீவத்ஸாங்கஸுதாத் ஹநாயநாநு ஶ்ரீஶேஷாவநிஷ்ஹூராந் — சரணாப்ஜ ஸமர்ப்பணாத் தர்ஶயந் துர்க்ரஹாநர்த்தாந த்ரமிடோபநிஷத்கிராம" என்னக் கடவதிறே.

(நல்லமகனார்க்கவர்தாம்) அந்த நாலூர் பிள்ளையும் தம்முடைய திருவுள்ளக் கருத்தின்படியே பெருமாள் தலைக்கட்டியருளுகையாலே பெற்றுப் பேரிடும்படியான அந்த உபகாரத்துக்குத் தமக்குக் குமாரர் அவதரித்த உடனே "தேவப்பெருமாள்" என்று திருநாமம் சாத்த, இப்படிப்பேர்பெற்று ஸகல கலாபூர்ணராய், வளர்ந்து போருகிற நல்லமகனான நாலூராச்சான் பிள்ளைக்கு இத்தை வர்த்தி(யி)ப்பித்துக்கொண்டுபோருமென்று ஈட்டைப்ரஸாதித் தருளினார். அவர் ஸௌமநஸ்யம் போலேயாய்த்து இவர் குணஶாலியானதும்

அன்றிக்கே, "இவரருளாளர் திருவடியூன்றினவர்" என்கிறதுக்கு "இவர்" என்று பத்மநாபரைச்சொல்லி, அவருடைய அருளையுடையவரென்று நாலூர் பிள்ளையைச் சொல்லி, திருவடியூன்றினவரென்று ஈட்டை ப்ரஸாதிக்கும்படி பேரருளாளப் பெருமாளாலே திருவடியூன்றப்பட்ட நாலூ

வப்பெருமானை கைக்கொண்டருளுந் திருமலையாழ்வார்” என்று திருவாய்மொழிப்பிள்ளையைச் சொல்லுகிறதென்றும் அருளிச்செய்தருளுவர்கள். இந்த யோஜனை, “மேலோர்க்கீந்தாரவரே மிக்கு” என்கிறதுக்கு மிகவும் சேர்த்தியாயிருக்கும்

இனி இது பிறந்தபடி சொல்லுகிறது “மேலோர்க்கீந்தாரவரே மிக்கு” என்று அதாவது, கீழவர்களைப்போலே ஞானவழியாய் நடத்திப்போருகையன்றிக்கே, தம்முடைய ஔதார்யத்தினாலே கோலவராஹப் பெருமாளாலே கொடுக்கப்பட்ட தேவப்பெருமாளான தாம, திருமலையாழ்வானைக் கைக்கொண்டருளி அவர் தொடக்கமாகத் திருநாராயண புரத்தில ஆய், பிள்ளை இவர்களுக்கும் ப்ரஸாதித்தருளினார். ஆகையிறே “மேலோர” என்று பஹுவசநப்ரயோகம்பண்ணிய ருளிற்று (க) “................ .... புவிய:ப்ரதபாயசகார” என்றும் (உ) “ஸ்ரீ .... ஸ்ரீசைல நாத குருமாத்ரு குருத்தமாப்யாம் ஸ்ரீஸூக்தி தேசிகவரோணயஸ்த்ரிதைவம்” என்றும சொல்லக்கடவதிறே

“அவரேமிக்கு” என்கையாலே இவர்களுடைய ஆசத்திதவமும் மிகையென்னலாம்படி தமமுடைய ஔதார்யத்தினாலே தாமே கைக்கொண்டருளி, அருளிச்செய்தாரென்னுமது தோனறுகிறது; அவ்வளவுமன்றிக்கே, அருளிச்செயலைத் தாக்கும் திருவாய்மொழிப்பிளளைக்கு நாலூராச்சான்பிள்ளை ப்ரஸாதித்தருளினதுக்குத்யோதகமாக (க) “மாற்றுத்தாய்” என்கிற பாட்டின வ்யாக்யானத்திலே ஜீயர்தாமே ஸூசிப்பித்தருளினார் பிள்ளை யருளிச்செய்தருளின பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யானம் பலவிடங்களிலும் “நாலூர்பிளளை பரஸாதித்ததாக ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்வர்” என்றிறே அருளிச்செய்தருளுவது. பிதாபுத்ரர்களுக்குத் திருவாய்மொழிமுகேன வுண்டான ஸிஷ்யாசார்ய ஸம்பந்தம் கூரேஸபட்டார்யர்களிடங்களிலும் அபயப்ரதராஜ தத் புத்ரர்களிடங்களிலும் க்ருஷ்ணபாத லோகாசார்யர்களிடங்களிலும், மாதவ பத்மநாபர் களிடங்களிலும் கோலேஸ தேவாதிபர் களிடங்களிலும் தர்ஸிக்கலாயிருக்கும். தேவப்பெருமாள கைக்கொண்ட

(க) (உ) (க) பெரி-தி-க-அ-ச.

வும் *மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொரு ளான "ஆசார்யாபிமாநமே உத்தாரகம்" என்கிற அகாத(மாய) அர்த்தத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். இதுவும (க) "அறிவித்தே னாழ்பொருளை" என்னும்படி, தேசிகர் அறிவித்தாலாய்த்து அறியலாவது; "வாக்யலாம திஶித்ராதிஶ்ருதம் விநாஉஹதாஶேஷ்ப்ரஸக்தாநி - வாக்யஸங்கதி ரீத்யாதி ஸ்ருதம்விநா மஹதாமப்யஸக்யாநி" என்றிறே அறிகையிலுள்ள அருமையிருப்பது. அங்கும் (க) *செழுங்கடலமுதினிற் பிறந்தவவள் ப்ரயோஜநமாயிருக்கும். இங்கும் *புருஷகாரவைபவம் தொடங்கி, *ஆசார்யாபிமாநமீறாக ஆறு ப்ரகரணத்தாலும சொல்லுகிற பதார்த்தங்களெல்லாம் ஆழ்பொருள்களாய இருந்ததேயாகிலும் சரம ப்ரகரணத்தில், சரமோபாயத்துக்குச் சேஷமாயிறே யிருப்பது.

ஆகையிறே, (க) "திருமாமகள் தன் சீரருளேற்றமும்" என்று தொடங்கி, "மன்னியவின்பமுமாகதியுங் குருவென்னு நிலைபெறு மின்பொருடன்னையும்" என்றிறே பொருள முடிவாக அருளிச்செய்தது. பெருவிலையனான ஆபரணத்துக்கு நாயகக்கல்போலே யாய்த்து, வசநபூஷணத்துக்கு இப்ப்ரதேஶம் நாயகரத்நமாயிருக்கும்படி. "இத்தனையும் அருளிச்செய்கையைப்பூற அதிஷ்டிகையிட்டுக் கொண்டுவந்தது கீழ் அடங்கலும்; மேல் அடங்கலும் இதின் நிஷ்டையை ஸ்தாபிக்கிறது" என்றிறே "ஆசார்யாபிமாநமே உத்தாரகம்" என்கிற இடத்துக்கு ஜீயர் வ்யாக்யாநம் செய்தருளிற்று; ஆகையால் இதுவே ஆழ்பொருளாகக்கடவது.

"வேதமொருநான்கினுட் பொருள்தந்த மெய்ப்பொருள்" என்று தொடங்கி, "தீதில்சரணாகதிதந்த தன்னிறைவன் றாளேயரணாகுமென்னுமது" என்றிறே அருளிச்செய்தார். அன்றிக்கே, "பேறுதருவிக்குமவள் தன்பெருமை" என்றுதொடங்கி, "நல்குருவின் வண்மையோடெல்லாம் வசநபூடணமதில் தேறிடநமக்கருளென்கையாலே, ஆறு ப்ரகரணத்தில் உத்தமான அபேக்ஷிதார்த்தங்களும் ஒரு சேதநனுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்கு ஒரோன்றே ஜ்ஞாதவ்யமாக வேண்டுகையாலே, எல்லாம் ஆராய்ந்தறியவேணுமென்று "ஆழ்பொருள்" என்கிறாராகவுமாம். முந்தின யோஜநையில், "ஆழ்

பொருளெல்லாம்" என்கிறதுக்குச் சேர, மற்றை அர்த்தங்களெல்லாம் ஆச்ரயணவிதி சேஷங்களாய் அறியப்படுமதாயிருக்கும். தன்னை அறியும்போது, உக்தலக்ஷணயுக்தனான தான் என்றறிய வேணும். ஆசார்யனை அறியும்போது ஆறு ப்ரகரணத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஷட்பதநிஷ்டனாக அறியவேணும். ஆகையால், ஆழ்பொருளெல்லாம் அறியவேணும், இதில் அர்த்தங்கள்தான் ஸாப்தமாக மேலெழத் தோன்றியிருந்ததே யாகிலும் இதுக்கெல்லாம்' [illegible] ஸர்வார்த்தாந் விபரீதாம்ஸ்ச' என்னும்படி விபரீதார்த்தத்தைக் கற்பித்து, அநர்த்தத்தைச் சூழ்த்துக்கொள்வார் ஒழிந்து, இதில் யதார்த்த ஜ்ஞாநத்தையுடையராய, இத்தை விஸ்வஸித்து, உஜ்ஜீவிப்பார் அரிதாயிறே யிருப்பது. (க)"ஆமறிவுடையராவதரிதன்றே" என்னக்கடவதிறே, ஆகையாலே, "அறிவாரார்" என்கிறார்.

இனிமேல இதின் அநுஷ்டாதாக்களின் அருமையை அறிவிக்கிறது (ஆரது சொன்னேரிலநுட்டிப்பார்) என்று அறிவாரைக்கிடைக்க அரிதாயிருக்க, அநுஷ்டிப்பாரைக் கிடைக்கை அரிதென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ ? அநுஷ்டாநமாவது : அதற்காமநிலையிலே நிற்கை, அதாவது :(க)"மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்" என்கிற ஆசார்யாபிமாந நிஷ்டையையுடையராயிருக்கை யென்கை. அதில் ஸர்வார்த்தமும் ஸங்க்ரஹீதமாயிறே யிருப்பது. (அது சொன்னேரிலநுட்டிப்பாரார்) தத்விபரீதங்களை அநுஷ்டித்துப் போருமதொழிந்து ததுக்தார்த்தத்தின்படி நேரே நெறியே ஆசரித்துப் போருவாரார்? வசநபூஷண வழியிலே வழிபடுவார் †உண்டாவது அரிதாயிறே யிருப்பது. அல்லாத ஸாஸ்த்ரங்களை அறிந்து அநுஷ்டிப்பார் உண்டாகிலும், இந்த திவ்ய சாஸ்த்திரார்த்தத்தின்படி அநுஷ்டிப்பார் அரிதிறே. ஆகையாலே அருளிச்செய்தவர்தாமே, அதின்படியை "ஊனமற ஆசரித்திருக்கும் நாளெனை நினைந்து" என்று அந்தப் பரமரஹஸ்ய ப்ரதிபாதகமான அர்த்தத்தின்படி அஸங்குசிதமாக அநுஷ்டிக்கும்படியையும் தத்பலமாக ஆசார்யாநுஸ்மரணத்தையும் அருளிச்செய்தாரிறே.

இதின் ஆழ்பொருளை யறிந்தும் அது சொன்னேரி லநுஷ்டித்தும் போருவார், உலகாரியனருள் தப்பாமலேய்திய தாத்தையுடைய ஜீயர் தாம் ஒருவருமிறே யுள்ளது இனி இந்த மஹாப்ருதிவியிலே எல்லாம் ஸம்பாவிதங்களா யிருக்கத் தாத்ருஶரான இவர்களைக் கிட்டாதோமென்று தம் திருவுள்ளத்துக்குக் கருத்தாக,, (ஓரொருவருண்டாகி லத்தனைகாணுள்ளமே) என்கிறார். இத்தை அறியவும் அநுஷ்டிக்கவும் அருமருந்துபோல ஓரொரு மஹாத்மாக்கள் உண்டாகில், உண்டாமத்தனைகாண. (ஓரொருவர்)†ப்ரதிவாதிபயங்கரமண்ணனும் அவர்க்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளாய் செந்தமிழ்சேர் பட்டர்பிரான் ஜீயரன்றித் தேவுமற்றறியாத அழகியமணவாள ஜீயரும, தத் பாதந்த்ரரிறே ''அண்ணனை யெண்ணில் மற்றொருவரை யெண்ணுதென்னணிவிரலே'' என்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாஸரான அண்ணுமதிக்கும்படியான மதுரகவிதாஸர், அண்ணன்போல்வார் ஒருவர் உண்டாகில் உண்டாமத்தனை.

(க)''வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லப:'' என்றும்(உ)''ஸர்வே ஸாமவதா ஹி லோகே ஸுதுர்லபா பாகவதா ஹி லோகே' என்றும்,(உ)'தத்ராவிஷ்டம் ஸம்ஜீவநீ வைகுண்ட ப்ரியதர்ஸநம் - தத்ராபி துர்லபம் மந்யே வைகுண்ட ப்ரியதர்ஸநம்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே பகவத பரராயிருப்பார்கள் தான் தேட்டமாயிறேயிருப்பது. இனி அநுகூலரான ஆசார்யபாரதந்த்ரர் அத்யந்த அபூர்வராயிறேயிருபபது. பகவத் பாரதந்த்ர்யத்துக்கு(க)''ராமோ ராமோ ராம இதி-ராமோ ராமோ ராம இதி'' என்று ஒரு நாடாக உண்டாய்த்து. ஆசார்ய பாரதந்த்ர்யத்துக்கு பரதாநுஜரான ஸ்ரீ ஶத்ருக்நாழ்வான் ஒருவரிறேயுள்ளது. ''உண்டபோதொரு வார்த்தையும், உண்ணுதபோதொரு வார்த்தையும் சொல்லுவார் பத்துப்பேருண்டிறே, அவர்களைச் சிரித்திருப்பார் ஒருவருண்டிறே. வடுகநம்பி, ''ஆழ்வானையும் ஆண்டானையும் இருகரையரென்பர்.'' என்றிப்படி குருபக்தராகையாலே உத்தமோத்தமராய் ஸ்ரீஶடகோபனான அதிகாரிகள் ஓரொருவரையிறே அருளிச்செய்தது.

(க) ரா-ஆ

மூ.—உய்ய நினைவுடையீ ருங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன்
வையகுரு முன்னம்வாய்மொழிந்த—செய்யகலை
யாம்வசந பூடணத்தி னாழ்பொருளைக் கற்றதனுக்
காம்நிலையில நில்லுமறிந்து (ருசு)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (ருசு)

(உண்டாகில) என்கிற யதி (ஸ்ரீ) ஶப்தத்தாலே ஒரொருத்தர்தானும் துர்லபமென்று தோற்றுகிறது. இப்படி அலப்யலாபமானது கிட்டிற்றாகில் அவ்வளவுகாண். (உள்ளமே) வசநபூஷண பூஷிதமான மநஸ்ஸே! அதில் அகாத (மாய) மான அர்த்தத்தை அறிந்து, ததுக்தமான அநுஷ்டாநத்தையும் ஆசரித்துக்கொண்டு போருமவர்களை ஆதரித்துக்கொண்டுபோருவாய் நீயேயன்றோ? என்? ஒரொருத்தர்க்கொழிய எல்லோர்க்கும் இது உண்டாகாதோவென்ன, (எல்லார்க்கு மண்டாததன்றோவது) தாங்களும் தங்களிலே வைஷ்ணவர்களென்றிருக்கிற, எல்லார்க்கும் அதில் கம்பீரமான அர்த்தத்தை ஸ்வயத்நரூப ஜ்ஞாநத்தாலே அறியவும், ஏதத் ப்ரதிபாத்யமான விலக்ஷணாநுஷ்டாநத்தை ஸ்வயத்நரூபமான ஶக்தியாலே அநுஷ்டிக்கவும் அஶக்யமாயிருப்ப தொன்றன்றோ? (அண்டாதது) அடங்காதது. அததானும் அஶக்யமானதென்றபடி. "ஆர்க்கும் அந்நேர் நிற்கை அரிதாம்" என்றிறே யிருப்பது.

"அது" என்று அர்த்தத்தில் துரவகாஹத்வமும் அநுஷ்டாநத்தில் அஶக்யத்வமுமதோற்றியிருக்கிறது. (க) "லோகாசார்ய க்ருதே லோகஹிதே வசநபூஷணே | தத்வார்த்த தர்சிநோ லோகே தந்நிஷ்டாஸ்ச ஸுதுர்லபா: - ஜகதாசார்ய ரசிதே ஸ்ரீமத்வசநபூஷணே | தத்வஜ்ஞாநஞ்ச தந்நிஷ்டாம் தேஹி நாத யதீந்த்ர மே. லோகாசார்யக்ருதே லோகஹிதேவசந பூஷணே தத்வார்த்த தர்சிநோலோகே தந்நிஷ்டாஸ்ச ஸுதுர்லபா:| ஜகதாசார்யரசிதே ஸ்ரீமத்வசநபூஷணே| தத்வஜ்ஞாநஞ்ச தந்நிஷ்டாம் தேஹிநாத யதீந்த்ரமே" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே.

பதவுரை.

உய்ய	
நினைவுடையீர்	அபிப்ராயமுள்ளவர்களே !
உங்களுக்கு	இவ்வபிப்ராயமுடைய உங்களுக்கு
சொல்லுகின்றேன்	போதிக்கிறேன்
வையகுரு	பிள்ளை லோகாசார்யர்
முன்னம்	பூர்வம்
வாய்மொழிந்த	திருவாய் மலர்ந்தருளிய
செய்ய	சுத்தமான
கலையாம்	சாஸ்த்ரரூபமான
வசன	ஸ்ரீ வசநபூஷணத்தினுடைய
ஆழ்	ஆழத்திலேயுள்ள (தாத்பர்ய பூதமான)
பொருள்	அர்த்தத்தை
கற்று	அப்யஸித்து
அதனுக்கு ஆம்	அந்த அர்த்தத்துக்கு அநுகுணமான
நிலையில்	நிஷ்டையில்
அறிந்து	அதின் கௌரவத்தை யறிந்து
நில்லும்	ஸ்திரப்பட்டிருங்கோள். (ருசு)

ஐம்பத்தாறும்பாட்டு.—கீழ் "ஒரொருவருண்டாகிலத்தனை காணுள்ளமே" என்னும்படி அதிகாரிகள் ஸங்குசிதராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு, ஸர்வரும் வசநபூஷணாதிகாரிகளாம்படி திருத்துவோமென்று, திருவுள்ளம்பற்றி அபி(ஸீ)முகராயிருக்கிறவவர்கள் ஆபிமுக்யமே பற்றாசாக இதில் அர்த்தநிஷ்டை யுடையராம்படி அவர்களைக் குறித்துப் பரோபதேசம் பண்ணியருளுகிறார். (உய்ய நினைவுடையீர்) உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்கிற மநஸ்ஸையுடையவர்களே, (க)"மனமுடையீர்" என்கிறபடியே மநஸ்ஸஹகாரமாகிற ஸம்பத்தையுடையநீங்கள் இந்த ஸம்பத்தின்மேலேஎந்தஅதிகாரத்தைஆர்ஜித்துக் கொள்ளப் போகிறீர்கோள். ஈஶ்வரன் படியைப் பார்த்தாலும் ஆபி(ஸி)முக்யத்தக்கு அவ்வருகே (க) "ஸுக்ருதஸ்மெவலுதி-அங்யந்ஸேச்சதி" என்னும்படியிறே இருப்பது.

திருமந்த்ரத்தினுடைய தாத்பர்யமான இப்ப்ரபந்த(ஸ்ரீ)ப்யா ஸ அநுஷ்டானங்களுக்கும் ஸாரத்தையே பேறவேணுவது ஆகையால் இவ்வளவு ஆநுகூல்யமுடைய உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன்;— உங்கள் உஜ்ஜீவநத்திலே ஊன்றியிருக்கிற நான் உங்கள் கார்யம் பலிக்குந்தனையும இந்தப் பரமார்த்தத்தைச் சொல்லாநிற்கிறேன். சொல்ல உபக்ரமித்தல் சொல்லிமுடித்தல் செய்யவில்லை. நீங்கள் அதிலே நிலைநிற்குந்தனையும் நான் சொல்லுகை தவிரேன். ஆகில் நீர் சொல்லப்புகுகிற அந்த ரஹஸ்யந்தான் ஏது என்னில், (வைய குரு முன்னம் வாய்மொழிந்த) பூர்வாசார்யர்களைப்போலே அர்த்தத்தின் சீர்மையைப் பார்த்து, ரஹஸ்யமாக உபதேசித்துக்கொண்டு போருகையன்றிக்கே, பிள்ளை லோகாசார்யர் தம்முடைய கரைபுரண்ட க்ருபையாலே பின்புள்ளாரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி முற்காலத்திலே (உ) "மொழிபட்டோடும்" என்னும்படி தம்முடைய அநுபவத்துக்குப் போக்குவீடாக அருளிச்செய்தருளின.

(செய்யகலையாம் வசநபூடணத்தினாழ்பொருளை) அநுகூலர்க்கு, ஸ்வார்த்தப்ரகாஶத்தைப்பண்ணிக் கொண்டிருப்பதான ஆர்ஜவத்தையுடைத்தாய், ஶாஸ்த்ரரூபமாயிருப்பதான ஸ்ரீவசநபூஷணத்தினுடைய கம்பீரமான அர்த்தத்தை, (கற்று) ஸத்ஸம்ப்ரதாய நிஷ்டரான ஸதாசார்யர்கள் ஸந்நிதியிலே அவர்கள் அப்யஸிப்பிக்க அப்யஸித்து, தத் பலமாக (அதனுக்காம் நிலையில் நில்லுமறிந்து) அந்த அப்(ஸ்ரீ)யஸ்தமான அர்த்தத்துக்கு அநுகுணமான நிஷ்டையிலே அதினுடைய கௌரவத்தையறிந்து நில்லுங்கோள். உங்களுக்கு உஜ்ஜீவநம் ஸித்திக்கும். ஆழ்பொருளைக் கற்றதனுக்காம் நிலையில் நிற்கை-யாவது "ஆசார்யாபிமாநமே உத்தாரகம்" என்கிற அகாத(ய)அர்த்தத்தை ஸ்வாசார்யர்கள் ஸந்நிதியிலே ஶ்ரவித்த(யி)நிகரித்து இதின் கௌரவத்தையறிந்து அதுக்கு அநுகுணமான நிஷ்டையிலே நிஷ்டராயிருக்கை யென்றபடி. (க) "கேட்டிருக்கையாயிருக்கும்" என்றும் "கேட்டிருப்பார்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே- இத்தால் ஸ்ரீவசநபூஷணார்த்தநிஷ்டையே உஜ்ஜீவநமென்றதாய்த்து. (௫௬)

மூ:—தேசிகர்பால கேட்ட செழும் பொருளைச் சிந்தைதன்னில்
மாசறவே யூன்றிமனனஞ்செய்—தாசரிக்க
வல்லார்கள் தாமவசன பூடணத்தின் வான்பொருளைக்
கல்லாத தென்னோ கவர்ந்து. (௫எ)

யதேஶிகாச்ரயிமதார்த்தாலயேஶ வர்த்தா
ஆசார்ய ஜ்ஞேயதஸிதயா வரிதாம்வஸக்ஷ:
தேயத்ததோ வவநஸ்ஸ்ரூஷணஸஞ்ஜ்ஞம்
தேநவா வாரூர் வரிஸ்ஸ்ரேத்ததோநவிஹ:.

பதவுரை.

தேசிகர் பால	ஆசார்யர்களிடத்தில்
கேட்ட	ஶ்ரவணம்பண்ணின
செழும்	ஶ்லாக்யமான
பொருளை	அர்த்தங்களை
சிந்தை தன்னில	நெஞ்சில
மாசு அற	ஸம்சய விபர்யயரூபமான அழுக்கற்றுப்போம்படியும்
ஊன்ற	நெஞ்சில பொருந்தும்படியும்
மனனம் செய்து	அடிக்கடி ஆவ்ருத்திபண்ணி
ஆசரிக்க வல்லார்கள் தாம்	அநுஷ்டிக்கத்தக்க சக்தியுடையவர்கள்
வசநபூடணத்தின்	ஸ்ரீ வசநபூஷணத்தினுடைய
வான்	மஹத்தான
பொருளை	அர்த்தத்தை
கவர்ந்து	அபிநிவேசித்து
கல்லாதது	அப்யஸியாமலொழிகிறது
என்னோ	எதுக்காகவோ. (௫எ)

வ்யா:—ஐம்பத்தேழாம்பாட்டு. "கற்றதனுக்காம்நிலையில்நில்லு மறிந்து" என்று அந்வயத்தாலே இதில் அர்த்தத்தை ஸ்தாபித்தவர், "கல்லாததென்னோகவர்ந்து" என்றுவ்யதிரேகத்தாலும் இதில் அர்த்தத்தை ஸ்தாபித்தருளுவாராய், அபி(ஹி)முகராய், செய்கி

றேமென்று ஆறியிருந்த கீழிலவர்களைக் குறித்து, இவர்கள் ஞா அபி(ஹி)நிவேசத்துடன் அதிகரியாமைக்கு அடியொன்றும் காண்கிறிலோமென்று, ஸ்வவிசாரமாகப் பேசியருளுகிறார். (தேசிகர்பால கேட்ட செழும்பொருளை) ஸ்வபரஹிதபரராயிருக்கிற தேசிகர்கள் ஸந்நிதியிலே ப்ரஸ்நகால ப்ரதீக்ஷராய, ஸ்ரவித்த ஸ்லாக்யமான அர்த்தத்தை. (சிந்தைதன்னிலமாசறவே) ஸம்ஸயவிபர்யயரூபமான மநோமாலிந்யாதிகள் ஸவாஸநமாகப் போம்படி.

(ஊன்றிமனஞ்செய்து) (க)"ஸாங்கஸ்வாத்யாயஸ்வாத்யாயக்திதோர்த்தாவிஜ்ஞாநம்? ந நம் - ஸ்ருதஸ்யார்த்தஸ்ய யுக்திதோநு சிந்தநம்மநநம்" என்கிறபடியே அநதஸ்ருதமான அர்த்தத்தை ஹ்ருத்க(ஹ)தமாக(க)"மாசற்றார் மனம" என்னும்படி மநநம்பண்ணி (ஆசரிக்கவல்லார்கள் தாம்) உத்தமான அநுஷ்டாநத்தில, ஒன்றும நழுவாமல, ஆசரிக்கவல்ல ஸக்தியையுடைய தாங்கள். (வசநபூடணத்தின் வான்பொருளை) தங்கள் அநுஷ்டாநத்துக்கு அநுகாமணிபோலே யிருக்கிற ஸ்ரீ வசநபூஷணத்திநுடைய சீரியதான அர்த்தத்தை, கனத்த பொருளை.

(கல்லாத தென்றோ கவர்ந்து) குருவான அர்த்தத்தை குருக்கள் ஸந்நிதியிலே அபிநிவேசத்துடன் இவர்கள் அதிகரியாமைக்கு ஹேதுவென்றோ? "மாநிதியாம் வசநபூடண முண்டே," அதின்படியை பூர்ணமறவாசரித்து" என்னும்படி மஹாநிதிபோலே யிருக்கிற இத்தைப்பெற்றுவைத்து, அந்த(ஸ)ந்நிதிகண்டாற்போலே அபேக்ஷையோடே அதிகரிக்கவேண்டியிருக்க அத்தை உபேக்ஷித்து, "வரில்பொகடேன், கெடில்தேடேன்" என்றிருக்கிறதுஏதோ? இவர்கள் தங்களுக்கு ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளுண்டாயிருக்க இதுக்கு அர்த்தபூர்த்தியும் உண்டாயிருக்க, இத்தை மேல்விழுந்து மண்டி அதிகரியாமைக்கு அடியறிய அரிதாயிருக்கிறது.

அறிகைக்கும் அநுஷ்டிக்கைக்கும்ஈடான ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகள் தங்களுக்கு இல்லையென்னவொண்ணாது. அநுஷ்டேயார்த்தப்ரகாசகமான இதுக்கு அர்த்த பூர்த்தி யில்லையென்ன வொண்ணாது. ஆயிருக்க, இப்படி யிருக்கிறது அபி(நி)நிவேசமாந்த்யமிறேயென்று அத்

மூ:—சச்சம்பிரதாயந் தாமுடையோர் கேட்டக்கால
மெச்சும் வியாக்கியைதா னுண்டாகில—நச்சி
அதிகரியு நீர் வசந பூடணதநுக் கற்ற
மதியுடையீர் மத்தியத்தராய. (ருஅ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (ருஅ)

தைத்தாம நிரூபிக்கிற முகத்தாலே அது உண்டாமபடி திருத்தியரு ளுகிறார். (க) '[illegible] காத்தாஶாஸத்ரார்த்த வத்வாத'' என்னும்படி ஶாஸ்த்ரா நுஷ்டாந யோக்யமாயிறே மநுஷ்ய ஜந்மந்தானிருப்பது. இத்தால இவ்வாத்தம பெற்றபோது பெறுகிறோமென்று ஆறியிராமல் ஸத்வரராய் ஸமக்ரமான இச்சையாலே ஶாதித்தறிய வேணுமென்று கருதது. (ருஎ)

பதவுரை.

சச்சமபிரதாய முடையோர்	ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்திலே அந்வயமுடையவாகள
தாம்	ஸதஸமப்ரதாயங்களை யறிந்த தங்கள
கேட்டக்கால்	கேட்டவளவிலே
மெச்சும்	கொண்டாடத்தகும்
வியாக்யைகள்	வ்யாக்யாநங்கள்
உண்டாகில்	இருந்ததாகில
வசநபூடணத்துக்கு அற்ற	ஸ்ரீவசநபூஷண விஷயத்திலே நிலைநின்ற
மதியுடையீர்	புத்தியையுடையவர்களே
நீர்	உஜ்ஜீவநேச்சையையுடைய நீங்கள்
மத்யஸ்த்தராய்	மத்யஸ்த்தராய்க் கொண்டு
நச்சி	விருமபி
அதிகரியும்	அத்யயநம் பண்ணுங்கோள். (ருஅ)

(க) ப்ரஹ்மஸூ-

வ்யா.-ஐம்பத்தெட்டாம்பாட்டு. "உய்யநினைவுடையீர்" என்று கீழே இவராலே உபதேசிக்கப்பட்டவர்கள் இந்த உபதேசம், பலித்தவாறே, "வசநபூடணத்தி னுழ்பொருளைக்கற்று" என்றும் "வசநபூடணத்தின் வான்பொருளை கல்லாததென்னோ" என்றும் இப்படி அதின் அர்த்தத்தை நாங்களும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி அந்வய வ்யதிரேகங்களாலே பலகாலும் அருளிச்செய்யாநின்றீர், நாங்கள் இதின் அர்த்தக்ரஹணம் பண்ணும் உபாயம் என்னென்ன, ஆகில், ஸத்ஸம்ப்ரதாய நிஷ்டராலே ஸ்லாக(வ)நீயமான வ்யாக்யாநம் உண்டாகில் அத்தை அதி(யி)கரித்து அமமுகத்தாலே அறியுங்கோள் என்கிறார். அன்றிக்கே, அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமான ஏதத(ச)ர்த்தவிஷயமாக வ்யாக்யாநமுண்டாகில் அத்தையும் நிருபணமுகேந அறிந்து ஆதரியுங்கோளென்கிறாராகவுமாம்.

(சச்சம்பிரதாயந் தாமுடையோர் கேட்டக்கால்) அதாவது- (க)"ஓதி ஓதுவிந்த ஆதியாய்வரும்" என்கிறபடியே விச்சேதியாத ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்திலே ஸம்பந்தத்தை யுடையராய், தமமைப்போலே (க) "வாக்யாஜ்ஞாதி வாக்யாநி வ்யாவ்யாதாரஃ - வாக்யாலங்க்ருதி வாக்யாநி வ்யாக்யாதாரம" என்றும் (உ) 'வாக்யலஜ்ஞாதிவா [illegible] ஸங்கதி வாக்யார்த்த தாத்பர்யாணி யதாஸ்ருதம் | வ்யாகுர்வந்நேவ பூர்வேஷாம்வர்த்தமாநஃபதே பதேஸ்வமநீஷிகயாநைவ கல்பயந்கிஞ்சிதப்யயம் | குப்தாந் ஸர்வாங்குருத்வேவகூடாநர்த்தாநதீத்ருஸத்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வசநபூஷண வ்யாக்யாநவிச(வ)க்ஷணராய் ஆசார்யஸந்நிதியிலே அநவரதஸ்ரவணத்தை யுடையராயிருக்குமவர்கள் ப்ரவித்தக்காலென்கை,

ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களெல்லாம் விஸதமாகக் கைவந்திருக்கும்படியான மதிப்பையுடையராயிருக்கும் தாங்கள் கேட்டக்கால், (மெச்சும் வியாக்கியை தானுண்டாகில்) அதாவது: ஸீதாசரிதமான ஸ்ரீராமாயணத்தைக் கேட்ட விஸேஷஜ்ஞரெல்லாம் (ங) "அஹோ கீதஸ்ய மாஹாத்ம்யம் - அஹோகீதஸ்யமாஹாத்

(க) சக்காவியை. (உ) (ங) சைபிசமாஹாத்ம்யே,

ம்யம்" என்று ஆதரித்தாற்போலேயும் * "செவிக்கினிய செஞ்சொல்லான திருவாய்மொழியை (க) "கேட்டாரார்வானவர்கள்" என்னுமாபோலேயும் ஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகரானவர்கள் இத்தைக்கேட்டு "இதுவும் ஒரு வ்யாக்யாநவிசேஷமிருந்தபடியே" என்று ஈடுபட்டுக்கேட்குமதான வ்யாக்யாநங்களுண்டாகில். அன்றிக்கே, "மெச்சும் வியாக்கியைதான்" என்று மதிப்பரானவர்கள் மதிக்கும்படியான வியாக்கியைதானென்னவுமாம்.

(வசநபூடணத்துக்கற்ற மதியுடையீர்) என்று-வசநபூஷணத்தாலே அறுத்தீர்ந்த மதியுடையீரென்னவுமாம். (உ) "வசோபூஷா வ்யாக்யா ஹ்ருதிரஸவதாம் ஸந்தோஷஸ்வாந்தவ வாசாமிதி வஹந்தோ ஸந்தி பஹவ: | மஹீயாம் வாக்யார்த்தம் உத்க்ருஷ்டதமமேதம் ப்ரஸந்நம் ஸுஸ்பஷ்டம் ததுபவ்யாக்யா - வசோபூஷா வ்யாக்யாருசிர வரயோகீந்த்ரரசிதா வசோபி: பூர்வேஷாம் வரிகமலாரைஸ் ஸம்பஹ்ருதா | க்ருதா வாக்யார்த்தைரபி பலிதகத்தக்திகணை: ப்ரஸந்நாமேஸ்வார்த்தம் ப்ரகடயது தஸ்யைவ க்ருபயா" என்னக்கடவதிறே.

"ஆகில்" என்கிற யதி(தி) சப்தத்தாலே அதினுடைய தௌர்லப்யம் தோற்றுகிறது. இப்படி அலப்யமானது லபித்ததாகில், (நச்சியதிகரியும்நீர்) வசநபூஷணாதிகாரிகளாயுஜ்ஜீவிக்க வேணுமென்கிற இச்சையையுடைய நீங்கள் இத்தை விருப்பத்துடனே அதிகரியுங்கோள். "கல்லாததென்னோவர்ந்து" என்னவேண்டாதபடியாய்த்து இப்போது இவர்க்கு. (வசநபூடணத்துக்கற்ற) வசநபூஷணத்துக்கு மெச்சும்வியாக்கியையாய் இருக்குமதானவற்றை (மதியுடையீர் மத்தியத்தராய்) நச்சி அதிகரிக்குமிடத்து, விவேக பரிகரமான மநஸ்ஸையுடைய நீங்கள் மத்யஸ்தபாவனையாலே அர்த்தத்தின் சீர்மையை ஆராய்ந்துபார்த்து, உங்கள் அதிகாரபூர்த்திக்கு உடலாக அதிகரியுங்கோள். இத்தால் ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸம்யுக்தரான ஆசார்யர்களாலே ஆதரணீயமான வ்யாக்யாநமே ஸத்பரிக்ராஹ்யமென்றதாய்த்து. "சச்சம்பிரதாயந்தாமுடையோர் கேட்டக்கால் மெச்சும் வியாக்கியைதான்" என்றதுகொ ஜீயாச்சான் பிள்ளை ஸந்நிதியிலே திருவாய்மொழி ஈடு தொடங்கி அதின் தாத்

(க) தி-வாய்-௧0-௯-௧௧

மூ.—ஸ்ரீவசநபூடணத்தின் செம்பொருளைச் சிந்தைதன்னால்
தேறிலுமாம் வாய்கொண்டு செப்பிலுமாம்-ஆரியர்காள்
என்றனக்கு நாளு மினிதாக நின்றதையோ
உந்தமக்கெவ்வின்ப முளதாம். (௫௯)

ஸாயம் ஸூராதிபதிவாஞ்ச ஸம்பூஷணீயா
வாமே ஸதாமிபதிவா ஈயதாதராவி।
ஆத்யம் த்வயம் நிஸவதாம் உநலிவ்யயோக்த
ஸந்த்ருப்ரியோ ஹி விஷயாதிசயாவஹா ஹா:. (௫௯)

பர்யமான ஸ்ரீவசநபூஷணார்த்தத்தையும் திருநாராயண புரத்தில் ஆய், திருவாய்மொழியாசார்யர், ஆய் சிஷ்யரான நல்லப்பநாயன் இவர்களை தர்ஸிப்பிக்கிறது "மாறில முடும்பையுலகாரியன் வசனக்கலனும், மாறன்கருத்தின் மணவாளன் வார்த்தையும் வலவிருளைச், சீறும்படி திருத்தாழ்வரைத்தாதன் றெரிநதெனக்கு தேறும் படியுரைத்தான் றிருநாராயணனென்னியதே" என்றும், "ஆசார்யஹ்ருதயம் ...ஸகவ்யாக்யாகாவீத் - ஆசார்ய ஹ்ருதயஸ்ய ப்ரதம வ்யாக்யாமகார்ஷீத்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. ஸ்ரீவசநபூஷண ஆசார்ய ஹ்ருதயங்களாகிற திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்கு ப்ரதம வ்யாக்யாநம் செய்தவர் திருநாராயண புரத்தில் ஆயியிறே

அவரை அடியொத்தியிறே மற்றை வ்யாக்யாநங்கள் உண்டானது. அவர்களோபாதி நாலூராச்சான் பிள்ளை ஸந்நிதியிலே திருவாய்மொழி ஈடு தொடக்கமான ஸகல ப்ரபந்தங்களுக்கும் ஸ்ரீவசந பூஷணாதி திவ்ய ரஹஸ்யங்களுக்கும் அர்த்தம் கேட்டார் என்று ப்ரஸித்தமிறே. அவரும் ஒரு வ்யாக்யாநம் ஸ்ரீவசநபூஷணத்துக்குப் பண்ணினாரென்னுமதுவும் ப்ரஸித்தமிறே. "ஆயிஷி தவ ...ஸ்ரீ ஸாவாயஸ்ரீ ஜெல ஸஜெகஸ்ரீ விரா:। ஸஹாஸெஸ்ரீ ரூஹிரெஸெயந ஸஜெவஸ்ரீ வாவிநாமஜா: - அதிஷ்டித சதுர்க்ராமாசார்யாத் தேவபதேர்குரோ: । ஸஹார்த்தைர்லேபிரேயேந ஸர்வேசத்ராவிடாகமா:" என்னக்கடவதிறே. (௫௮)

பதவுரை.

தத்வார்த்த ப்ரதிபாதகமாகிற ஸ்ரீ
வைபவயுடைய

வசன பூடணத்தின்	ஸ்ரீவசநபூஷணத்தினுடைய
செம	அழகிய தான
பொருளை	அர்த்தங்களை
சிந்தை தன்னால்	மநஸ்ஸினாலே
தேறிலுமாம்	நிருபித்தாலும்
வாய்கொண்டு	வாயாலே
செப்பிலுமாம	சொன்னாலும்
ஆரியர்காள்	ஓ பூஜ்யர்களே !
என்றனுக்கு	அல்பஜ்ஞனான எனக்கு
நாளும்	தினந்தோறும
இனிதாக	போக்யமாக
நின்றது	இருக்கது:
ஐயோ	ஆச்சர்யம்
உந்தமக்கு	ஜ்ஞாநாதிகரான உங்களுக்கு
எவ்விடபம்	எவ்விதமானஸுகம்
உளதாம்	உண்டாகலாம். (ருக)

வ்யா:—ஐம்பத்தொன்பதாம்பாட்டு, "ஸ்ரீவசநபூஷணமாம்தெய் வக்குளிகை பெறறோம் பாருலகைப் பொன்னுலகாப் பார்க்கவல் லோம்" என்கிறபடியே தம்முடைய பரம க்ருபையாலே பரோப தேசம் பண்ணி ஸதகார ஸஹவாஸ யோக்யராநாரையும் திருத்தி, இனி தம் உபதேச நிரபேக்ஷமாகவேதிருந்தின ஸதாநுபவ யோக் யரான ஆசார்யர்களைப் பார்த்து இதின் ரஸயதையை அவர்களு டனே பேசி அநுபவிக்கிறார். அன்றிக்கே தம் உபதேசம் கேட் டுத் திருந்தினவர்களை "ஆரியர்காள்!" என்றுகௌரவ்யதை தோற்ற அருளிச்செய்கிறாராகவுமாம் (க) "ஒதுவல்லபிராக்கள் நம்மை யாளு டையார்கள் பண்டே" என்றும் "ஆரியர்காள் கூறும்" என்றும் அருளிசசெய்தாற்போலே இவர்தாம் தம்முடைய சிஷ்ய ப்ரசிஷ்யர் களை *"மத்குரும்" என்றும் "நம் இறைவர்" என்றுமிறே அருளிச் செய்து போருவது.

(ஸ்ரீவசந பூடணத்தின் செம்பொருளை) அந்யர்க்கு ஆழ்பொரு ளாய், அரிதாயிருக்குமது தமக்குச் "செம்பொருள்" என்று செவ்

(க) தி-வாய்-க-க-கக.

விதாயிருக்கிறபடி. (செம்பொருளைச் சிந்தைதன்னால் தேறினு மாம் வாய்கொண்டு செப்பினுமாம்) நெஞ்சாலே நிரூபிக்கினுமாம்; வாக்காலே அநுஸந்திக்கினுமாம். இதில் ஒரு நிர்ப்பந்தமில்லை. ஏதேனும் ஒரு காரணத்தாலே அநுஸந்திக்கப் பெறிலும் நித்யா பூர்வமான போக்ய(மொழி)மாயிருக்கும். *ஸாரஸங்க்ரஹ ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸதாநுஸந்தாநம் பண்ணுகிற மநஸ்ஸுக்கு இனிதாயிருக்கும். * உஹாரஸவாக்யஜாதி - மஹாரஸ வாக்யஜாதமாகையாலே வாக்குக்கு இனிதாயிருக்கும். இவர், மனத்தாலும் வாயாலும் கவர்ந்து அநுபவிக்கிறார். சிலவர்களை யிறே "கல்லுங்கோள்! சொல்லுங்கோள்!" என்று விதிக்கவேண்டு வது, தமக்கு அங்ஙனன்றிக்கே, இது பள்ளமடையாயிருக்கிறபடி; "கற்றதனுக்காம் நிலையில நில்லும்," "சிந்தை தன்னால் நல்லாத தென்னை கவர்ந்து" என்னக்கடவதிறே.

(ஆரியர்காள் என்றனக்கு நாளும் இனிதாகா நின்றதையோ) (க)"செஞ்சொற்கவிகாள்" என்னுமாபோலே இதில் அநுபவத்துக்கு தேசிகராயிருக்குமவர்களே! என்கிறார். (என்றனக்கு நாளும் இனிதாகாநின்றது) உங்களைப்போலே பேறுடையனன்றிக்கே, (உ)"அடியேன் சிறியஞானத்தன்" என்கிறபடியே, அத்யல்பஜ்ஞானத் தை யுடையனாயிருக்கிறவெனக்கு, (ங)"அப்பொழுதைக் கப்பொழு தென்னாராவமுதமே" என்கிறபடியே * தொண்டர்க்கமுதான வகுளபூஷண வாகம்ருதத்தினுடைய ஸாரமானவசநபூஷணமானது நித்யாபூர்வமுமாய் நிரதிசய போக்யமுமாயிராநின்றது. (ஐயோ) (௪) "விதிவாய்க்கின்று காப்பாராரையோ" என்னுமாபோலே ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலுண்டாமதொரு பாசுரம். (ஆரியர்காள் தமக்கெவ்வின்பமுளதாம்) ஆர்யபோக்யமாயிருக்கிற இதடியாகத் ததேகபோக(ஸாம)நிரதிசயராயிருக்கிற உங்களுக்கு எவ்வளவு ஆநந்தம் உண்டாம். அங்கே உண்டான ஆநந்தம் இவர்க்கு இதடி யாக இங்கே உண்டாகிறபடி. அதுதான் * இன்பமிகு விண்ணை டிறே.

(க) திருவாய் ௧0-எ-க. (உ) திருவாய்-க-ஒ-எ. (ங) திருவாய்-உ-ஒ-௪. (௪) திருவாய்-ஒ-க-க.

சுரு.—தன்குருவின் றாளிணைகள் தன்னிலன்பொன் றில்லாதார்
அன்புதன்பால செய்தாலு மம்புயைகோன்-இன்பமிகு
விண்ணாடுதானளிக்க வேண்டியிரா னாதலால்
நண்ணாரவர்கள் திருநாடு. (சுசு)

ஸத்வம் விஹாய பவதோ நிஜதேசிகஸ்ய
ஸத்புத்ர
தேஹோ ராஜஸஹவாஸ: பரம்பதம்
ந தந்ந (சு௦)

(உந்தமக்கெவ்வின்ப முளதாம்) எனக்கு என்னளவிலே யாயிருக்குமாபோலே உங்களுக்கும் உங்கள் அளவுகளிலே யாயிராதோ? (க) "ஸ்வேஷ்டம் ஸ்வயம் க்ருதம் ஸ்வயாஸஹ ஸை தேஹி ரமஸே சச்சிச்சிக்ரகூடே மயாஸஹ" என்னுமாபோலே சிஷ்யனைக்கண்டால் அபிமத விஷயத்தைக் கண்டாற்போலே கண்டு அவர்களோடே அதில் அநுபவரஸ்யதையை அநுபாவித்தருளுகிறாராகவுமாம். இதுதான் * எங்ஙனே சொல்லிலுமின்பம் பயக்கும் திருவாய்மொழியின் படியாய்த்து இத்தால் இதினுடைய நிரதிசய போக்யதாதிசயத்தாலுண்டான வைபவஞ்சொல். (ருக)

பதவுரை.

தன்குருவின்	தன்னுடைய ஆசார்யர்களுடைய
தாளிணைகள் தன்னில்	ஸ்ரீ பாதத்வந்த்வத்தில்
அன்பு ஒன்று இல்லாதா	சிறிதுப்ரீதியு மில்லாதவர்கள்
தன்பால்	தன்விஷயத்தில்
அன்புசெய்தாலும்	ப்ரீதிபண்ணினாலும்
அம்புயைக்கோன்	ஸ்ரீயப்பதியான ஸர்வேஸ்வரன்
இன்பம்மிகு	ஆநந்தமதிசயித்திருக்கிற
விண்ணாடு	பரமாகாசத்திலுள்ள பரமபதத்தை
தான்	பாகவத நிஷ்டர்க்கே பரமபதம் கொடுத்தருளும் தான்

ஒளிக்க	கொடுக்கைக்கு
வேண்டியிரான்	விரும்பமாட்டான்
ஆதலால்	ஆகையால்
அவர்கள்	ஆசார்யபக்தியில்லாதவர்கள்
திருநாடு	பரமபதத்தை
கண்ணார்	கிட்டார்கள். (௬௦)

வ்யா,—அநுபதாம்பாட்டு. ஆகக் கீழ் பிள்ளைலோகாசார்ய ராலே நிர்மிதமான ரஹஸ்யங்களில், ஸ்ரீவசநபூஷணத்துக் குண்டான அப்ரதிம வைபவத்தையும் அதுக்கு ஸ்ரீவசநபூஷணமென்னு திருநாமமாகைக்கு அடியையும் ஏதத்(ஜ்)ஞாதாக்களும் அநுஷ்டாதாக்களும் ஏகைகபுருஷரென்னுமதையும் ஏதத்(ஜ்)ர்த்தக்ரஹணவிஷயமாகப் பரோபதேசம் பண்ணியருளியும், இதின அர்த்தத்தை அபிநிவேசத்துடன் அதிகரியாமைக்கு ஹேது சிந்தையையும் ஏதத் விஷயமாக விலக்ஷண பரிக்ரஹ வ்யாக்யானமுண்டாகில் அது அங்கீகார்யமென்னுமத்தையும், இதுதான் ஸ்வபர விபாக (ஸாம)மற நிரதிசயபோக்யமாயிருக்குமென்னுமதையும் தாமிப் பித்தாராயினர்.

இனி வசநபூஷணமாகிற இத்திவ்ய ப்ரபந்தத்திலே "வேதார்த்தம் அறுதியிடுவது" என்று தொடங்கி, "அத்தாலே அது முற்பட்டது" என்னுமளவாக, ப்ரதிபாத்யார்த்தங்களுக்கெல்லாம் ப்ரமாணங்களை ஒருங்கவிட்டு, "இதிஹாஸ ஸ்ரேஷ்டம்" என்று தொடங்கி, "ஸ்வதந்த்ரனை உபாயமாகத் தான் பற்றினபோதிறே இப்ப்ரஸங்கந்தானுள்ளது" என்று உக்தார்த்தத்தை இதுக்குக் கீழ் நிக(ம)மித்து, "அவர்களைச்சிரித்திருப்பாரொருவருண்டிறே அவர் பாசுரங்கொண்டு இவ்வர்த்தம் அறுதியிடக்கடவோம்" என்று சரம ப்ரமேயத்துக்குச் சரம ப்ரமாணத்தை ஒருங்கவிட்டாற்போலே இவரும் அருளிச்செயல்களினுடையவும் ஏதத் வ்யாக்யானங்களினுடையவும், தாத்பர்ய ரூபமாய் சரம ப்ரகரணபர்யந்தமான அந்த வசநபூஷணத்தைக் கீழ் அடங்கலும் அருளிச்செய்த வர்த்தங்களுக்கும் மேல் அருளிச்செய்யப் புகுகிற சரமபர்வ நிஷ்டாக்ரமங்களுக்கும் ஆப்ததமமான ப்ரமாணமாக அங்கீகரித்தபடியே அதில் தாத்பர்யமான சரமபர்வ நிஷ்டாக்ரமங்களைச் சரமத்திலே

இப்பாட்டுத்தொடங்கி, மேலெல்லாம் தர்ஸிப்பித்தருளுகிறார். இதில் முதல் பாட்டில தங்களுக்கு அஸாதாரண ஶேஷியான ஆசார்யன் விஷயத்தில அல்பமும் பக்தியின்றிக்கே யிருக்குமவர்கள ஸாதாரண ஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரன விஷயத்திலே பக்தியைப்பண்ணி லும் பக்தி கரித்துணவவன்றன அவர்களுக்கு ப்ராப்ய லாபத்தைப்பண்ண இச்சிததிரான், ஆகையாலே அவர்கள் ப்ராப்யத்தை பராபியார்களென்கிறார்.

(தன் குருவின் றாளிணைகள் தன்னில) (௧) *மருளாமிருளோட மததகததுத தன்று ளருளாலே வைத்தவராய், தனக்கு வகுத்தவிஷயமான ஆசார்யனுடைய அங்க்ரியுகளங்தன்னிலே யாய்த்து பரபக்திபண்ண ப்ராப்தம் "அவனாறுளிணையே யுன்னுவதே சாலவுறும்" என்றிறே இருப்பது ஆகையால "தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந குருபக்தாஸ் ததா பரம் - தஸ்மாதபக்திர்க்குரௌகார்யா" என்கிறபடியே, அவன் விஷயத்திலே அதி ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணவேண்டியிருக்க, அத்தை செய்யாதே, (அன்பொன்றிலலாதார்) ப(ஸ)க்தியைகதேஸமுமில்லாதார். (௨) "அந்தாமத்தன்புசெயது" என்று ஸர்வேஶ்வரனுங்கூட அதிஸ்நேஹம பண்ணும விஷயத்திலே யாய்த்து இவர்களு அபிநிவேஶலேஸமும் இன்றிக்கே யொழிகிறது.

அது இன்றிக்கே யொழிந்தால் ஆவதென் ? பகவத்பக்தியுண்டாலென்ன. (அன்புதன்பால் செய்தாலும்) ஸ்வவிஷயத்திலே பக்தியுடையவனிடத்திலன்றிக்கே, அன்பனை தன் விஷயத்திலே அன்பைச்செய்தாலும், (௩) "பெறக்கரிய நின்னபாதபத்தி" என்றும் (௪) "அரும்பெறலன்பு" என்றும சொல்லும்படியான துஷ்ப்ராபமான பக்தியை, சரம பர்வவிஷயத்திலன்றிக்கே, ப்ரதம பர்வமான ஸ்வவிஷயத்திலே பரிபூர்ணமாகப் பண்ணினாலும், அப்படிப்பட்டவர்கள், தன் ப்ரஸாதத்துக்குப் பாத்ரமன்றிக்கே யொழிகையால் (அம்புயைகோன் இன்பமிகு விண்ணுடுதானளிக்க வேண்டிரான்) ஆசார்ய விஷயீகாரமடியாக உண்டான பிராட்டி புருஷகாரபலத்தாலே (௫) "ஞானங்கனிந்த நலங்கொண்டு நாடொறும் நைபவர்க்கு, வானங்கொடுக்குமவனைமாதவன்" ஆசார்ய விஷயத்

(*) (௧) தி-வாய்-௨-((௩) (௪) (௫) இரா-நூ-௬௬.

மூ.—ஞான மனுட்டான மிவை நன்றாகவேயுடைய
னான குருவை யடைந்தக்கால்—மாநிலத்தீர்
தேனார்கமலத் திருமாமகள் கொழுநன்
றானே வைகுந்தந் தரும். (௬௧)

ஜ்ஞாநம் ஸம்யக் ததநுஷ்டாநம் ச யஸ்ய
தஸ்மிந் ப்ராப்தே ஸத்குரௌ ஹே ஜநாய।
[illegible]
[illegible]॥ (௬௧)

தில் ஆதரம் மட்டமாயிருக்குமவர்களுக்கு ப்ராப்ய ப்ரதாநத்தில, பரீதியின்றியே யொழியும.

(ஆதலால் நண்ணாரவர்கள் திருநாடு) இப்படி கொடுக்குமவன் கொடாதொழிந்தால்,*தெளிவிசும்பு திருநாடானப்ராப்யதேசத்தை ப்ராபியார்கள. "ப்ராப்யலாபம் ப்ராபகத்தாலே" என்னக்கடவதிறே. (இன்பமிகு விண்ணாடு) (க)"அந்தமிலபேரின்பம்" என்றும் (உ)"நலமந்தமில்லதோர் நாடு"என்றும் சொலலுகிறபடியேநிரதிசயாநந்த மயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஸ்வவிஷயத்தில ஆபிமுக்யலேசமேபார்த்து, மோக்ஷ ப்ரதாநத்திலே தீக்ஷித்திருக்குமவன்றான அவர்கள விஷயததில் ஔதார்யத்தைப்பண்ண இச்சியான்.

(விண்ணாடு தானளிக்க வேண்டியிரான்) தான்விண்ணாட்டில் சாலவிரும்பும் விஷயத்தில் விருப்பமின்றிக்கே யொழிகையால், பரமவ்யோமஸப்தாபிதேயமான பரமபதத்தை அநுக்ரஹிக்க இச்சியான். ஆகையால்(௩)"உலகிடந்த ஊழியான் பாதம்மருவாதார்க்குண்டாமோவான்" என்கிறபடியே அவர்களுக்குத்திருநாடு ஸித்திக்கை அரிதாயிருக்கும். (௪)"வானவர் நாட்டை நீ கண்டுகொள்" என்று கொடுக்கும்உதாரனானவவன் தான்கொடுக்க இச்சியாதொழிந்தால் இவர்களுக்கு ப்ராப்யத்தைப்ராபிக்க விரகென்? 'இழந்தே போமித்தனையென்று † மனத்துயிக்கும்" இத்யாதி. இத்தால "ஆசார்ய ஸம்பந்தம் குலையாதே கிடந்தால்" என்றுதொடங்கி "இத்தை யொழியவும்பகவத் ஸம்பந்தம் துர்லபம்" என்னுமளவும் அருளிச்செய்த வர்த்தம் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது. (௪௦)

---

† மனத்துயிருக்கும் (க) தி-வாய்-௧௦-௯-௧௧. (உ) தி-வாய்-௨-௮-௪.
(௩) க-திருவ-௧௧. (௪) தி-வாய்-௩-௧-௧.

பதவுரை.

ஞானம்	உபாயோபேய விஷயகமான ஜ்ஞாநமும்
அநுட்டானம்	அறிந்த அர்த்தங்களினுடைய அநுஷ்டானமும்
நன்றாகவே	பரிபூர்ணமாகவே
உடையனான	உடைத்தான
குருவை	
அடைந்தக்கால்	ஆஸ்ரயித்தால்,
மா	விசாலமான
[illegible]ர	பூமியில பிறந்தவர்களே!
[illegible]ர்	தேன் மிகக
கமலம்	தாமரைப்பூவிலவதரித்த
திருமாமகள்	பெரிய பிராட்டியாருக்கு
கொழுநன்	வல்லபனான ஸர்வேஸ்வரன்
தானே	தன்னிடத்தில் பக்தியையுமபேக்ஷியாததானே
வைகுந்தம் தரும்	மோக்ஷத்தை யளிக்கும். (சுக)

அநுபத்தொன்றாம்பாட்டு. இனி கேவல ஸதாசார்யஸம்பந்த மாத்ரத்தாலே ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேஸ்வரன்றானே ஸ்ரீவைகுண்டத்தைத் தந்தருளுமென்கிறார். (ஞானமநுட்டானம்) இத்யாதியால். ஞானமாவது -உபாயாத்யவஸாயரூபமாயும், உபேயத்வரா விஷயமாயும் உண்டான அறிவு; அநுட்டானமாவது ஏததநுகுணமாக(க) "அலர்மேல் மங்கையுறை மார்பா - உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்றும் (உ) "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டும" என்றும, (௩) "நாயேன் வந்தடைந்தேன் நல்கியாளென்னைக்கொண்டருளே" என்றும் சொல்லப்படுகிற உபாயோபேயாநுஷ்டாநமென்கை. இதிறே வாக்ய த்வயத்தில் ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஆகையால ஷட்பத நிஷ்டனான ஸதாசார்யனையிறே இங்கு ஸமாஸ்ரணீயனாக அரு

(க) தி-வாய்-சு-௰-௰. (உ) தி-வாய-௩-௩-க. (௩) தி-மொ-க-க-க.

ளிச்செய்கிறது. இவனுக்காகத் தான் உபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்கவல்ல மஹாபாகவதனாகவேணுமிறே.

அன்றிக்கே (இவை) (௧)"இவையன்றேநல்ல இவையன்றே தீய இவையென்றிவை யறிவனேலும" என்கிறபடியே ஸதஸத்விவேக பரிகரமானஜ்ஞாநமென்றத்தாலே விடுமவற்றை விட்டு, பற்றுமவற்றைப் பற்றியும்போருகிற த்யாஜ்யோபாதேய ரூபமாயிருக்கிற அநுஷ்டாநங்களென்கிற இவையாகவுமாம். "ஆசார்யனுக்கடையாளமறிவுமநுஷ்டாநமும்" என்றும் "விலக்ஷணருடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களில்வாஞ்சையும்" என்றிறே ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்தது; (௨) 'ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம் ப்ராப்யஜ்ஞாநம் முமுக்ஷுபி:। ஜ்ஞாநத்ரயமுபாதேயம் - ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம் ப்ராப்யஜ்ஞாநம் முமுக்ஷுபி:। ஜ்ஞாநத்ரயமுபாதேயம்" என்னும்படி ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாதேய விஷயஜ்ஞாநம். இப்படி தத்வார்த்த ப்ரதிபாதகமான ஸ்ரீவசநபூஷணத்தினுடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களை.

(நன்றாகவே யுடையனான குருவை) இவற்றால் பரிபூர்ணனாயிருப்பானொரு பரமஸத்வநிஷ்டனை ஆஸ்ரயித்தாலாய்த்து கார்யகரமாவது. இவற்றில் ஒன்று குறையிலும் ஆஸ்ரயிக்குமவனுக்கு அந்த ஆஸ்ரயணபலம் தலைக்கட்டாது. காட்டுத்தீ சூழ்ந்தவிடத்து அந்தனும் பங்குவும் கூடியிருந்தால் அப்ரயோஜகமாயிறே யிருப்பது. சக்ஷுஷ்மானுமாய், (ஐ) சரணவானுமாயிருப்பானொருவனாலேயிறே அத்தைத்தப்பிப் பிழைக்கலாவது. ஆகையால் அநுஷ்டாந ஹீநமான ஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞாநஹீநமான அநுஷ்டாநமும் அகிஞ்சித்கரமிறே. (௩) "ஜ்ஞாநஹீநம் குரும்ப்ராப்ய - ஜ்ஞாநஹீநம் குரும்ப்ராப்ய" என்று தொடங்கி, (௩) "யதாபாரம் நகச்சதி - யதாபாரம் நகச்சதி," என்னக்கடவதிறே. கண்ணும் காலுமுண்டானவனிறே ஒருவனைக்கரை யேற்றலாவது. (௪) "ஸமுத்ரநந்த்ர ஹணவஸஹ:- அந்தோநந்த க்ரஹணவசக:" இத்யாதி. 'தன்னை அக்கரையேற்றவல்லனாய் ஜ்ஞாநாதி பரிபூர்ணனாயிருப்பானொ

---

(௧) பெரியதிருவ-௬, (௨) (௩) (௪) ரஸ்த-

னவன்" என்றிறே ஆசார்யனை அருளிச்செய்ததும். ஆகையாலே அனுஷ்டித ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களை யுடையவர்களாயிருந்துள்ள ஆசார்யர்களாக ஆச்ரயிப்பது.

(குருவையடைந்தக்கால) அஜ்ஞாந நிவர்த்தகனும் ஆசார்யாவர்த்தகனுமிருக்கிற ஆசார்யனை (௨) "உபாயோபேயஸாவேந தஸ்மாத் வஸரணம் வ்ரஜேத் - உபாயோபேய பாவேந தமேவ சரணம் வ்ரஜேத்" என்கிறபடியே தனக்கு ப்ராப்யனாகவும் ப்ராபகனாகவும் அத்யவஸித்து ஆச்ரயித்தக்கால். (அடைந்தக்கால்) கெடுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாற்போலே * அஞ்சிறைப்புள்ளிடமான ஆசார்யாபிமாநத்தை அவன் ப்ரஸாதத்தாலே ப்ராபிக்கப்பெறில். தங்கள் அநுக்ரஹாகத்ரணாவரணம்பண்ணி ரக்ஷிக்குமவனைத் தங்கள் சரணமாக அடைந்தக்கால (குருவையடைந்தக்கால) (௨) "மஹா-பராவபாரம் ஸ்ருஹ - குருரேவ பரம்ப்ரஹ்மம்" என்றும், (௩) 'பிகைவாடைப்பிரான் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே குருதானான குருவை ஆச்ரயித்தக்கால் இப்படி அலப்யலாபமானது லபிக்கப்பெறில், அந்த ஆசாயணராஜகுல மாஹாத்ம்யத்தாலே ஸ்ரிய:பதியானவன், ஸ்வப்ராப்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கும்.

(அடைந்தக்காலமாநிலத்தீர்)(௪) "யே வைஷ்ணவஸம்ச்ரயா: - யேசவைஷ்ணவஸம்ச்ரயா:" என்கிறபடியே அவனுடைய அபிமாநத்திலே அந்தர்ப்பாவத்தை யுடையரானக்கால (மாநிலத்தீர்) மஹாப்ருதிவியிலுள்ளவர்களே (௫) "ஞாலத்தார் தமக்கும் வானத்தவர்க்கும் பெருமான்" என்கிறபடியே அவனோடுண்டான அவர்ஜநீய ஸம்பந்தம் உடையவர்களாகையாலே உங்களைவிடமாட்டுகிறிலன்; "ஞாலத்தார் மகத புத்தியும்" என்றிறே அருளிச்செய்தது. இப்படி ப்ரபத்தியிலும் அதிஸுலபமான உபாயத்தையிறே நாம் உங்களுக்கு

ஆனால் நீர் சொன்னபடி அடைந்தக்கால் ஆவது என்னென்னில், (தேனார் கமலத் திருமாமகள் கொழுநன்றானே வைகுந்தந்தரும்) *தேனார்கமலத்திருமாமகள்கொழுநன்றானே தருவானாகையாலே, தத்பாராயணத்துக்கு (௪) "தேநைவ தேவ்யா ஸஹித ஸ்ரீவிஷ்ணு:

(௧) பாஞ்ச· (௨) (௩) பெரி-தி-௫-உ-அ. (௪) (௫) தி-வாய்-௪-௫-அ.

வாஸவேஸ்ம - தேநைவதே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ

தம்'' என்கிறபடியே அந்தத் திருமாமகள் கொழுநன்றானே வைகுந்தந்தருமென்கிறார். (க) "திருமால வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்'' என்றும் (உ) "அரவிந்தப்பாவையுந் தானும் அகம்படிவந்து புகுந்து'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவளிட்டத்திலே (ங) "என்னுள்ளம்மாலுக்கிடம்'' என்னும்படி †விஸேஷாதிஷ்டானமாக எழுந்தருளியிருக்கையாலே அவன்றானேயென்று சொல்லலாமிறே, "ஆசார்யனைப்பற்றுகை காலைப்பிடித்துக் கார்யங்கொள்ளுமோபாதி'' என்றிறே அருளிச்செய்தது இப்படி அவிநாபா(ஸா)வமுமாய் அநதிக்ரமணீயமுமாயிருக்கிற இவ்வுபாயத்தாலே, (ச) "தேனார்மலர்மேல திருமங்கை'' என்னும்படியான பெரிய பிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன் அவள் சார்வான ஆசார்யாபிமானநிஷ்டர்க்கு பலம் கொடுப்பது அவளுக்கு உகப்பாகையாலே (ரு) "யஸ்யாவீக்ஷ்ய -வது-யஸ்யாவீக்ஷ்யமுகம்'' என்று அவள் முகமலர்த்திக்காகக் கேவலம் ஸம்பந்த மாத்ரமே பற்றாசாகக்கொண்டு, தானே மேல்விழுந்து ஸ்ரீவைகுண்டத்தைத் தந்தருளும். (சு) "ஸ்வபித்ருவாஸ்ய ஸ்வயம்பதிர்ஜாயவ: - ஸ்வயமேவ பரந்தாம ஸமயம நயதிமாதவ:'' என்னுமாபோலே.

(தேனார் கமலத்திருமாமகள் கொழுநன்) தன்னோட்டைச்சேர்த்தியாலே மதுஸம்ருத்தியை யுடைத்தான தாமரைப்பூவைத் தனக்கு வாஸஸ்தானமாக வுடையளாய ஸ்ரீ யென்று திருநாமத்தை யுடையளான பெரிய பிராட்டியார், தனக்கு வல்லபனானவனை வசீகரித்து, ஸ்வஸம்பந்தமடியாக வுண்டான கடாக்ஷத்தையுடைய ஆசார்யனை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கு பலஸித்தியைப் பண்ணுவிக்குமவளாகையாலே அவளுக்காகத்தானேறிட்டுக்கொண்டு உபாயநிரபேக்ஷனாய் (எ) "அஹம் மோக்ஷயிஷ்யாமி - அஹம் மோக்ஷயிஷ்யாமி'' என்கிறபடியே (திருமாமகள் கொழுநன்) (அ) "திருமால வைகுந்தம்'' என்று சொல்லப்படுகிற தன்னதான *வைகுந்தவான்போகத்தைத் தந்தருளும்.

---

† விஸிஷ்டாதிஷ்டான (க) தி-வாய்-க0-அ-க. (உ) பெரி-தி-ரு-உ-க0.
(ங) (ச) பெரி-தி-க-ங-அ- (ச) பெரி-தி-க-ங-அ-
ஸ்ரீஸ்த-க0. (சு) (எ) கீ-கஅ-சுசு- (அ) தி வாய்-க0-எ-அ.

ரு;—உய்யநினைவுண்டாகி லுங்குருக்கள் தம்பதத்தே
வையுமன்பு தன்னையிந்த மாநிலத்தீர்—மெய்யுரைக்கேன்
பையரவில் மாயன் பரமபத முங்களுக்காம்
கையிலங்கு நெல்லிக்கனி. (௬௨)

உஜ்ஜீவநாய யதி³ சேந்மநஸோऽஸ்தி காங்க்ஷா வோ
நிஷ்ட²ம் ஸ்வதாம் நிஜகு³ரோஸ்ஸ்மரணாரவிந்தே³ ।
ஸத்யம் ப்³ரவீமி மநுஜா: ப²ணிஸாயிநோ ந:
தி³வ்யம் பத³ம் கரதலாமலகம் ப⁴வேத்³வ: ॥ (௬௨).

(வைகுந்தந்தரும்) (௩) "வீடுமதரும்" என்கிறபடியே இருவருமான சேர்த்தியிலே நித்ய கைங்கர்ய நிரதராய் வாழும்படியான பேற்றைப் பண்ணிக்கொடுத்தருளும், இதில் ஸம்சயமில்லை. இப்பாட்டுத்தான் இப்ப்ரபந்தத்துக்கெல்லாம் உயிர்ப்பாட்டிறே. ஆக இத்தால் "ஆசார்யாபிமானமே உத்தாரகம்" என்னும் அர்த்தம் சொல்லிற்றாயிற்று. (௬௧).

பதவுரை.

இந்த மாநிலத்தீர்	இந்த விசாலமான பூமியில் பிறந்தவர்களே!
உய்ய நினைவு உண்டாகில்	உஜ்ஜீவிக்கவபிப்ராயமுண்டாகில்
அன்பு தன்னை	பக்தியை
உம் குருக்கள் தம்பதத்தே	உங்களாசார்யர்கள் திருவடிகளிலேயே
வையும்	இருத்துங்கோள்;
மெய் உரைக்கேன்	உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன்;
பை	(பரந்த) படங்களையுடைய
அரவில்	திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடைய
மாயன்	ஆச்சர்யபூதனான ஸர்வேச்வரனுடைய
பரமபதம்	பரமபதமானது

---

(௩) தி-வாய்-௬-௬,௬.

உங்களுக்கு	ஆசார்ய நிஷ்டரான உங்களுக்கு
ஊனமாக	உள்ளநாளையில் ஏனங்குகிற
தெவிக்கனி	தெவிக்கனிபோல்
ஆம்	ஸ்வாதுதமாயவிடும் (சுஉ)

வ்யா;—அறுபத்திரண்டாமபாட்டு ஆக்கீழ் இரண்டுபாட்டிலும் ஆசார்ய வைபவத்தாலும் அவைபவத்தாலும் பலிக்குமதான ஏபவங்களை தாமிப்பிச்சருளி, அர்த்த ஸத்தி இதுவான பின்பு. உங்களுக்கு உஜ்ஜீவந இச்சை உண்டாகில, †(கீழ்ச்சொன்னபடியே தவ்யநிஷ்டராய, வந்நந்தய ப்ரஜைக்கு வயாதி உண்டானால், அது தன் குறையாக நினைத்துத்தான் ஔஷதஸேவைபண்ணி, ப்ரஜையினுடைய நோயைப்போக்கும வத்ஸலையான தாயைப்போலே தன்னை அழியமாறி ரக்ஷிக்கும், ஸதாசாரய பாதந்த்ரான, தங்கள் ஆசார்யர்கள திருவடிகளிலே நிரதிசய ப்ரேமத்தைப் பண்ணுங்கோள, முகுந்த போகயனானவனுடைய தேசம் உங்களுக்கு அதிஸுலபமாகக் கிட்டுமெனகிறார்.

(உயயநினைவுண்டாகில)(க) "ஜீவாஜீவநெ நஹாயஜீவெத - ஸ்வோஜ்ஜீவநேச்சாயதிகே" என்கிறபடியே உஜ்ஜீவிக்க வேணுமென்கிற இச்சாமாத்ரம உண்டாகில மநஸஹகாரரூபமான ஸம்பத்து ஸம்பந்நமாய்த்தாகில்; இனி அவர்களுக்கும அருமை பெருமை என்கிற அத்ருஷ்டதாரித்ர்ய ப்ரஸங்கமில்லையிறே இவர்களைப்பார்த்தால இதுதான்பரமபக்தியோபாதி அரிதாயிறேஇருப்பது; இப்படிபெறுதற்கரித்தான இச்சையையுடையநாஙகள செய்யவேணடுவது என்னென்ன; (உங்குருக்கள தம்பதத்தேவையுமன்புதன்னை) உந்தம் ஆசார்யர் திருவடிகளிலே (உ) "உன தாளிணைக்கீழன்புதான்மிகவுங்கூர்ந்தது" என்கிறபடியே அதிஸ்நேஹத்தைப் பண்ணிவைக்கும்படி பாருங்கோள்.

(வையுமன்பு தன்னை) நிதியை அடியிலே இட்டுவைக்குமாபோலே அன்பையும் அடியிலே இட்டுவையுங்கோள். பாதமூலத்தைப் பற்றிருக்கையிறே ப்ராப்தம் (உங்குருக்கள்) நான் ஏதேனும் எங்குருக்கள்தம்பதத்தேயோ அன்பை வைக்கச்சொல்லுகிறது. உங்களுடையஅஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப்போக்கி, (ங) "ஜ்ஞாநதீப

(க) (உ) இராநூ சுக. (ங) † குண்டலிதம் க்வாசித்கம.

ஹ்ருதிஸ்தமோ-ஜ்ஞாநதீப ப்ரதேகுரௌ"என்னும்படி விஜ்ஞாந ப்ரதாநாதிகளைப்பண்ணிரக்ஷித்துக்கொண்டுபோரும் மஹோபகாரகரானவர்களுடைய விமலசரமவிக்ரஹைகதேசமாய், பாவநத்வ போக்யத்வங்களையுடைத்தான திருவடிகளிலே பரிவை யுடையராங்கோளென்றன்றோ சொல்லுகிறது.

(தம்பதத்தே அன்புதன்னைவையும்)(௧)"குருகூர் நம்பி, முயல்கின்றேனுன்றன்மொய்கழற்கன்பையே" என்றும்(௨) "அன்பரடிக்கன்பர்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அன்புக்கு அடியானதிலே அன்பைவையுங்கோள். (௩)"அன்பவர்கண்ணேவைத்து" என்கிற பகவத்பஜநம் உங்களுக்கு அரிதாயிறே இருப்பது ஆகையாலே ஸுலபமான விஷயத்தையே பற்றப்பாருங்கோள (இந்தமாநிலத்தீர்) ஆசார்யன் வந்து உங்களை ரக்ஷிக்கைக்கு எதிர்சூழல்புக்கு அவதரித்துத்திரிகிற இந்த மஹாப்ருதிவியிலே ஜநித்து, அதிலே வஸிக்கப்பெற்ற பாக்யத்தையுடையவர்களே! (௪)"இருந்தவூரிலிருக்கும் மானிடரெத்தவங்கள் செய்தார்கொலோ" என்றும், (௫)"கோவிந்தன் குணம்பாடுவாருள்ள நாடு" என்றும் (௬)"பாததூளிபடுதலா லிவ்வுலகம் பாக்கியஞ்செய்ததே" என்றும், சொல்லுகிறபடியே ஊரும் நாடுமுலகமுமதங்களைப்போலேயாக்கும் தன்மையையுடையராயிறே உங்குருக்களிருப்பது.

(இந்தமாநிலத்தீர் உங்குருக்கள் தம்பதத்தே வையுமன்புதன்னை) (௭)"மானிடர்க்காயிந்நிலத்தேதோற்றுதலால்யார்க்குமவர்ஞானியையே யுன்னுவதேசாலவுறும்" என்கிறபடியே உங்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவே அவன்இஜ்ஜகத்திலே அவதரித்துச் சாரூபியாய் (௮) "வசாரவஸாயாதமௌ சசாரவஸுதாதலே" என்னும்படி ஸஞ்சரித்துக்கொண்டுபோருகிறஜகத்திலே வர்த்திக்கிறநீங்கள இதுஎல்லாம்மதர்த்த(ஃய-ி)மாகவன்றோவென்றுவிசாரித்துஅசசரணயுகங்களிலேஸங்கத்தைப் பண்ணுங்கோள். (௯)"எங்குந்திரிந்தரங்கனெம்மானுக்கே காதல் செய்தொண்டர்" என்னும்படி ஸங்கத்தை உண்டாக்கும்படியாயிறே அவர்கள் இருப்பது.

---

(௧) கண்ணி-௧0. (௨) (௩) (௪) பெரி-தி-௪-௪-௭
(௫) பெரி-தி-௪-௪-௮. (௬) பெரி-தி-௪-௪-௬. (௭)
(௮) (௯) பெரு-தி-௫-௬-

அன்றிக்கே "மாநிலத்தீர்" என்று இருந்ததே குடியாக, எல்லார்க்கும் உபதேசிததால் (க) "யஸ்மிந்கஸ்மிந்... - யஸ்மிந்கஸ்மிந்குலே ஜாதஸ்ஸ்யாத்" என்றும் ஒரொருதர் தான உண்டாக, தோ வென்று ஸர்வாதிகாரமாக ஸம்போதித்தருளுகிறாராகவுமாம். நீர் இப்படி உபதேசியாநின்றீர்; எங்களுடைய அல்பமான ஆநுகூல்யத்துக்கு அதிகமானபலம்ஸித்திக்கப்புகுகிறதோ வென்ன, (மெய்யுரைக்கேன்) இவ்வர்த்தத்திலஸமஸயமில்லை யென்னுமிடத்துக்கு நான் ஸத்யபூர்வகமாகச் சொல்லுகிறேன். (உ) "ஸத்யம்... ஸத்யபூர்வமிதம்வச:" என்னுமாபோலே. இப்படி ஆப்தனான நான் சொல்லுகையாலே பலஸித்தியில் கண்ணழிவில்லை. *பொய்யிலாதமணவாளமாமுனியானவிவர், இப்படி "மெய்யுரைக்கேன்" என்கையாலே அமோக(வ)மாயிருக்கிற இவர் ப்ரத்யயமடியாக எல்லார்க்கும் பேறுதப்பாதென்று துணிந்திருக்கலாமிறே.

(மாநிலத்தீர் மெய்யுரைக்கேன்) (ங) "ராமோத்விர்நாபி... ராமேணுபிப்ரதிஜ்ஞாதம் ஹர்யருக்ஷகணஸந்நிதௌ" என்று அநதமஹாபரிஷத்திலே ஸத்யவாக்யரான பெருமாள், ஸபதம்கூறினாற்போலே யாய்த்து இவரும் இவர்கள் ருசிவேஸபதம் கூறினபடி. இனிஇவர்கள் பெறப்புகுகிற பலவேஷம் இருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார். அது தான் பலபர்யந்தமாயிறே இருப்பது. (பையரவில்மாயன்) இத்யாதி. (ச) "பைத்தபாம்பணையான திருவேங்கடம்" என்கிறபடியே அஸப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்த(மாய) ராணித்யஸூரிகளுக்கு அநுபாவ்யனுயிருக்கிறவனுடைய ஸ்ரீவைகுண்டம் நித்யஸம்ஸாரிகளாயிருக்கிற உங்களுக்கு அடியிலே அன்புண்டாகையாலே (ரு) "ஆகத்தணைப்பாரணையரேயாமிரவாய் நரகத்தணையா நகர்" என்றுமது அதிஸுலபமாய்அமோக(வ)மாக ஸித்திக்கும்.

(மாநிலத்தீர் பையரவில் மாயன் பரமபதமுங்களுக்காம்) (கூ) "அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம் புணர்வது" என்றும், (எ) "தயாஸஹாஸ்ரீ... - தயாஸஹாஸீநமநந்தபோகி" என்றும் (அ) "ஶேஷேமெஸ்ரீயாஸஹாஸீநம்... ஶேஷபோ

(க) (உ) (ங) ராமா (ச) தி வாய் கூ. கூ. ௪௦ (ரு) க திருவ கூஉ
(கூ) தி வாய் உ அ க(எ) ஸ்தோத்ரம் (அ) வைகுண்டகத்யம்

கேஶ்ரியாஸஹாஸீநம்'' என்றும்(க) ''அநந்தன் பணமணிகள்தன்னி லொளிமண்டலத்தினிடையில்,வடிவாரும் மாமலராள் வலவருகும் மறைநிலமகளு மாய்மகளு மிடவருகுமிருக்க, நடுவாக வீற்றிருக்கும் நாரணனை'' என்றும் சொல்லுகிறபடியேபத்நீபரிஜநாதி பரிவ்ருதனாயிருக்கிறவனுடைய நித்ய விபூதியானது, *இருள்தருமாஞாலத்திலே பக்தராயிருக்கிறஉங்களுக்கு(உ) ''ப்ரஹ்மணஸ்ஸாயுஜ்யம் ஸலோகதாமாப்நோதி - பரஹ்மணஸ்ஸாயுஜ்யம் ஸலோகதாமாப்நோதி'' என்கிறபடியேஸித்திக்கும். இதுதான(ங) ''ஸஏவம்வித்பாதேநாத்யாரோஹதி - ஏவம்விதபாதேநாத்யாரோஹதி'' என்கிறபடியே பாதபீடத்தில் அடியிட்டேறி, மடியிலே யிருக்கும்படியாகலபிக்கும்பரமபோகி(ஸ்வாமி)களோடே ஸமாந போகிகளாம்படியிறே யிருப்பது.

(பையரவில் மாயன் பரமபதமுங்களுக்காம்) ஸ்வஸம்ஸ்பர்ஶத்தாலே விகஸித பணத்தையுடையனாய், ஶைத்யமார்த்தவ ஸௌரப்யாதிகளை ப்ரக்ருதியாகவுடையனான திருவநந்தாழ்வானை திவ்ய ஸிம்ஹாஸநமாக வுடையனாய், திவ்யமஹிஷீபரிவ்ருதனாய், அபரிச்சிந்நஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளால் ஆச்சர்யபூதனானவனுடைய (ச) ''தன்னுடைச்சோதி'' என்னும்படியான பரந்தாமமானது, உஜ்ஜீவநாபேக்ஷையுடைய உங்களுக்கு அயத்நமாகக் கைகூடும், ஏவம்வித மஹாபலமானது லபிக்குமதுக்கொரு பலத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறதுமேல், (கையிலங்கு நெல்லிக்கனி) என்று. அதாவது (ரு) ''கையில்கனியென்ன கண்ணனைக் காட்டித்தரிலும்'',(சு) ''வைகுந்தமாநகர் மற்றதுகையதுவே'' என்கிறபடியே இவர்களுக்குக் கரதலாமலகம்போலே கைவசமாக ஸித்திக்குமென்கை. ''கையுறு நெல்லிக்கனியைக்காட்டி'' என்னக்கடவதிறே. (கையிலங்கு நெல்லிக்கனி) உள்ளங்கையிலே விளங்காநிற்கிற கருநெல்லிப்பழம் போலே கைவசமாய், அது கார்யஸித்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கும். இது ஸ்வரூபஸித்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கும். (பரமபதம்) (எ) ''தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம் ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:- தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்ஸதாபச்யந்தி ஸூரய:'' என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளாலே நித்யாநுபாவ்யமா யிருக்கும்படி உங்க

(க) [illegible] (உ) [illegible] (ங) கௌஷீதகி (ச) திருவாய் ங ௧0 ௪
(ரு) [illegible] (சு) திருவாய் ச ௧0 ௧௧ (எ) ஸாம உத்தர

னுக்கு ஸர்வகாலமும்கண்ணாரக்கண்டு அநுபவிக்கும்படியாயிருக்கும்படி. (௧)"கண்டறிதியே"என்னக்கடவதிறே. அதுதான் (௨)"நீலாஜீநாத்ரநிஷ - நீலாஞ்ஜநாத்ரிநிபம்" என்னும்படியானவைப் படிமேனியிறே.

(பையரவில் மாயன் பரமபதம்) தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களை அசேஷசேஷ வ்ருத்தியிலும் அந்விதராக்கி, அடிமை கொள்ளுமவனுடையதாய்,அவ்வடிமைக்குவர்த்த(ய-)சமாயிருப்பதான பரமபதமானது, (உங்களுக்காம்)உய்யநினைவுடைய உங்களுக்காம் நீங்கள இச்சிக்கவும் வேண்டா. அவன்றனே தரவும் வேண்டா. நீங்கள் உங்களுக்குவகுத்தபதத்திலேபற்றுண்டாயிருக்க(௩)"வானவர்நாட்டையும் நீ கண்டுகொள்" என்று அவர்களுக்குக் கையடைப்பாக்கிக் கொடுத்த அந்தப்பதம் கோல்விழுக்காட்டாலே உங்களதாயேயிருக்கும்.(௪)"ஸஜ்ஜதே மாநவிஷ தந்யவஸ்லவகஸ்ரஸ காஷீ - புங்க்தேபோகா நவிதிதந்ருபஸ் ஸேவகஸ்யார்ப்பகாதிஃ" என்றும்(௫) "நற்றாதைச்,சொம்,புதல்வர் தம்மதன்றோ தாயமுறைதான்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே.

(உங்களுக்காம்) ஏதேனும் ஜந்மவ்ருத்த ஜ்ஞாநத்தை யுடையராயிருந்திகேளேயாகிலும் உஜ்ஜீவநேச்சுக்களாய் ஆசார்யவிக்ரஹத்திலே விருப்பத்தையுடையராயிருக்கிற உங்களுக்கு உபாத்திலெயிருக்கிற மஹாபலமானது அடியிலேயிருக்க மடியிலே விழும்படி கைகண்ட பலமாயிருக்கும். (பரமபதமுங்களுக்காம்) அதில ஒரு ஸந்தேஹமில்லை.(௬)"ஸித்திர்பவதி - நிஸ்ஸம்ஸயஸ்தத்கு வரிவஸ்ராதாநாம் - ஸித்திர்பவதி·நிஸ்ஸம்சயஸ்து தத்பக்தபரிசர்யாரதாத்மநாம்" என்றும்(௭) "வேறாகவேத்தி யிருப்பாரை வெல்லுமேமற்றவரைச்சாத்தியிருப்பார்தவம்"என்றும்(௮)"மதுரகவி சொன்னசொல் நம்புவார்பதிவைகுந்தம்" என்றும் சொல்லக் கடவ

(௧) ௩ திருவ அ௫. (௨) ஸாந்த ஸ்த (௩) ௩ வாய் ௯ ௧௧
(௪) (௫) (௬) (௭) ௪ திருவ ௧௮ (௮) கண்ணி ௧௦

மூ;—ஆசாரியன்செய்த உபகாரமானவது
தூய்தாக நெஞ்சுதன்னில் தோன்றுமேல்—தேசாந்
தரத்திலிருக்கமனந் தான்பொருந்தமாட்டாது
இருத்தலினிமே தறியோம் யாம். (௬௩)

உஜ்ஜ்வலந்யாயவிஹிதாமந்தமன்யாவுகாரா
ஸ்ரீமத்குருத்ஸுவிஹிதாயசிஷ்யவேதநாந்த ।
செளராஜ்யமோ நிவஸநம் ந்யமேந்தவிஸ்த்ரேதோ
ஆவஸ்யம் ந்ருஸ்ஸிஷ்டி வமந்ததிஷ்:॥

ஆசாரியன் செய்த	ராயன் பண்ணின
அந்த உபகாரமானது	அப்படிப்பட்ட உபகாரமானது
தூய்தாக	நிர்மலமாக
நெஞ்சுதன்னில்	மநஸ்ஸில
தோன்றுமேல்	தோற்றிற்றாகில
தேசாந்தரத்தில் இருக்க	ஆசார்யகைங்கர்ய மில்லாதபதேசே
மனந்தான்	மநஸ்ஸுதான
பொருந்தமாட்டாது	ஊன்றியிராது;
	இப்படியான பின்பு
இருத்தல்	ஆசார்ய கைங்கர்யத்தைப் பிரிந்திருக்கைக்கு
ஏது	என்னகாரணமோ;
யாம்	நாம்
அறியோம்	அறியமாட்டோம். (௬௩).

அறுபத்துமூன்றும்பாட்டு. — கீழ் மூன்றுபாட்டாலும் ஆசார்யனுடைய உத்க்ருஷ்டத்வத்தை அருளிசெய்தார். இப்பாட்டில் அவன் பண்ணின உபகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார். (ஆசாரியன் செய்த உபகாரம்) என்று தொடங்கி. ஜ்ஞாநப்ரதாநாதி உபகாரங்களாலே ரக்ஷித்துப்போந்த அந்த ஆசார்யன்செய்தமஹோபகாரமானது, தந்தாம் மநஸ்ஸிலே விசதமாக ப்ரகாசித்ததாகில், இப்படிக்ருதஜ்ஞனான சிஷ்யனுடைய மநஸ்ஸுதான் அவன் ஸந்நிதிக்கு அசலான தேசாந்தரத்தில் ஸக்தமாய் வர்த்திக்க க்ஷமமா

(ஆசாரியன்செய்தவுபகாரமானவது) இவன் உஜ்ஜீவநத்துக்கு உடலாக ஸதாசார்யன் செய்த ஸக்ருத்ப்ரத்யுபகார ரஹிதமான அந்த மஹோபகாரமானது, அதுதான் வாசாமகோசரமாகையாலே (அது) என்னுமதனை. அப்படிப்பட்ட அதுதான் (தூய்தாக நெஞ்சுதன்னில் தோன்றுமேல்) ஜ்ஞாநப்ரதாநம் தொடங்கி, மோக்ஷலாபபர்யந்தம் நடத்திப்போரும உபகாரபரம்பரைகள்.

(உபகாரமானவது) (க) "ஸூக்ஷ்மோஹ்யதீந்த்ரியோயாமி யேப்யவாஹாதாஜ் - க்ஷேமயேவைகநாராஜோவாந்ஸ்ம்ஸ்ம ஸ்மோக்ஷா - ஆத்மநோஹ்யதிநீசஸ்ய யோகித்யேயபதார்ஹதாம க்ருபயைவோபகர்த்தார மாசார்யம் ஸம்ஸ்மரேத்ஸதா" என்றும் (உ) "அத்தாநீசெய்தனவடியேனறியேனே" என்றும் (௩) "என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்" "மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய் உனக்கென்செய்கேன்" என்றும் இப்படிசொல்லும்படி பெருநலவுதவியான அந்த மஹோபகாரமானது மநஸ்ஸிலே நிர்மலமாக ப்ரகாசித்ததாகில், ஸங்கோசமற விசாலமாக ப்ரகாசித்ததாகில், ஆகில் என்கிற இத்தாலே க்ருதஜ்ஞதையிலுண்டான அருமை தோற்றுகிறது. க்ருதக்நராயிருப்பார் ஒழிந்து, க்ருதஜ்ஞராயிருக்குமவர்கள் தேட்டமாயிறேஇருப்பது. இப்படியிருக்கிற இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே(௪) "ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம் ஸம்ஸாரஜ்ஞஸ்ய ஹேதவ: குர்வந்த ஸ்ஸர்வாத்மநா ஸ்ஸுக்ருதஜ்ஞஸ்ய மஹாத்மந:" என்கிறபடியே க்ருதஜ்ஞராயிருப்பார், இவரொருவருமிறேயுள்ளது. (௫) "தேசிகனார் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வாசமலர்த்தாளடைந்து வைத்து" என்றும், (௬) "திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தீவினையோந்தமைக்குருவாகிவந்துய்யக்கொண்டு" என்றும் "திருமலையாழ்வார் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளால், தருமதிகொண்டவர் தம்மையுத்தாரகராகவெண்ணுபிருமனமே" என்றும்(எ) "சீராருமாசாரியனாலேயன்றோ சேர்ந்தது" என்றும் (அ) "கூசாமலெப்பொழுதுங்கூறு" என்னும்இப்படிபரமக்ருதஜ்ஞராயிருக்கிற இவருடைய க்ருதஜ்ஞதையிருக்கிறபடி இதுவாய்த்து. இனி இப்படி தேசிகோகார தர்சியாயிருக்கிற இவர்களுடைய மநஸ்ஸுதான் வஸ்தவ்ய ஸ்தலத்தைவிட்டு

(க) (உ) தி வாய் ௨. ௩. ௨ (௩) தி வாய் ௨. ௭. ௮ (௪) (௫)
(௬) (எ) (அ)

தேசாந்தரத்தில் ஸங்கத்தை யுடையதாக மாட்டாதென்கிறார், (தேசாந்தரத்தி லிருக்கமனந்தான் பொருந்தமாட்டாது) என்று

அதாவது-ஆசார்யஸேவைக்கு அசலான தேசாந்தரத்தில் ஆர்த்தாதிகளில் அபேக்ஷையாலேயாதல் தேசவாஸாதிகளாலேயாதல் அங்கே வஸிக்க க்ருதஜ்ஞதாபல ப்ரத்யுபகார ஸாபேக்ஷமான மநஸ் ஸுதான் பொருத்தமுடையதாகமாட்டாது. இவர்கள் இருக்கஇச்சித்தாலும் இவர்களுடைய மநஸ்ஸானது, (௧) "மின்னிடைமடவார் லேனென்று நீங்கி" என்கிறபடியே இவர்களைவிட்டு (௩)*மாதுறற நெஞ்சாய், (௨) "போந்ததென்னெஞ்சு" என்னும்படி பொருந்தமுடையதாயிருக்கிற இது ஓரிடத்திலும் பொருத்தமுடையதாக மாட்டாது. ஆகையால் "உபகார ஸ்ம்ருதியாலே ஸஹவாஸம் ஸித்திக்கும்" என்கிறபடியே ஸஹவாஸிகளாய், அவன் கண்வட்டம் விடாதே வர்த்திக்கதுப்போருமவர்களுடைய நெஞ்சு விஸ்லேஷித் துத்தரித்திருக்கமாட்டாதிறே. அப்படிப்பட்ட திருவுள்ளக்கருத்தை யுடையவர்கள், தெய்வவாரியாண்டான், நஞ்சீயர்போல்வார்.

இனி விஸ்லேஷித்திருக்க மனந்தான் பொருந்தமாட்டாது என்பானென்? "விச்லேஷித்திருக்குமவர்கள் உண்டாயிருக்கிறதே" என்ன, (இருத்தலினியே தறியோம் யாம்) "ஆசார்யன் பண்ணின உபகாரத்தை அநுஸந்தித்திலனாகில், ஜ்ஞாநாம்சமடைய மறந்து அஜ்ஞாநாம்சமே மேலிடும்" என்கிறபடியே "நிஷ்க்ருதியில்லாத பாபம்" என்னும்படியான க்ருதக்நதையாலே அத்தை அறியமாட்டாமல் விஸ்லேஷித்து, * வீடாடிவீற்றிருக்கிற இதுக்கு ஹேது ஏதோ அறியோம். பிரிந்திருக்கிறவர்கள் மநஸ்ஸே அறியுமத்தனை.

(இனியேதறியோம்) அர்த்தஸ்திதி இதுவானபின்பு இதுக்குநிதானம் இன்னதென்று அறிந்துசொல்லுவாரார். பரதோஷங்களில் அஜ்ஞராயிருக்குமவராகையாலே இதுக்கு ஹேத்வந்தரங்களைத்தாம அருளிச்செய்யக்கூசி (இனியேதறியோம்) என்கிறார். (௩) "மாஸமாஸோபவாஸைஸ்ச நித்யம் குருமுபாஸீத" என்கிற ஶாஸ்த்ரவசநத்துக்கு அநுகுணமுமின்றிக்கே, "ஸதாசார்யன் கண்வட்டம் விட்டால், நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போமித்தனை" என்கிற ஆசார்யவசநத்துக்கு அநுகுணமுமன்றிக்கே யிருக்கிற இவர்கள் அநுஷ்டானம்

(௧) பெரியதிருமொழி ௧ (௨) இராமாநுச ககக (௩)

 மூ.—தன்னாரியனுக்குத் தானடிமை செய்வதவன்
இந்நாடுதன்னி லிருக்குநாள்—அந்நேர்
அறிந்து மதிலாசையின்றி யாசாரியனைப்
பிரிந்திருப்பாரார மனமே பேசு. (௬௪)

[illegible] (௬௪)

அறிவுடையாராகவும் அறியப்போகாதாயிறே இருப்பது. அன்றிக்கே (யாமேதறிவோம்) ஆசார்ய பதசசாயையிலேயிருந்து, பல்லவிதாதிகளாரம்படியான ஸ்வரூபவிகாஸத்தை யுடையனாய், தத்விபரீதாநுஷ்டாந யுக்தனுடைய ஸ்வருகயஸ்திதிக்கு ஹேது இன்னதென்றறிந்து, அத்தைச் சொல்லுவதொன்றும் தெரிகிறதில்லையென்றபடி. நாம் எத்தை அறிவோம் என்றபடி.

ஆகையால் இது ஸர்வஜ்ஞர்க்கும் துர்ஜ்ஞேயமாயிருக்கிறதாய்த்து. இவ்விடத்திலே நஞ்சீயர் திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்து, தேசாந்தரத்திலே அகன்றுபோக உத்யோகித்த வைஷ்ணவனைக்குறித்து, ஜ்ஞாநாதிகராயிருப்பார் ஒருவர், உமக்கு ஜீயர் திருவடிகளை அகன்றுபோக வேண்டிற்றே யென்றுவெறுக்க, எங்கே இருந்தாலும் ஜீயர் அபிமாநம் உண்டேயென்று தேறி வார்த்தைசொல்ல, இத்தை ஜீயர் திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கையாயிருப்பாள் ஒரு ஸாத்விகை அம்மையார்கேட்டு, ஆசார்ய விஸ்லேஷத்தில் †நெஞ்சு இளையாமல் போகிறவரைப்பார்த்து,என்சொன்னாய்பிள்ளாய்!(க)"ஏனத்துருவாயுலகிடந்தவூழியான் பாதம்நாளும்மருவாதார்க்குண்டாமோ வான்" என்கிறபாட்டின் வயாக்யாநத்திலே அருளிச்செய்த கதையை இவ்விடத்திலே அநுஸந்திப்பது"†(என்றார்"என்று அஸ்மதாசார்யர் அந்திமோபாய நிஷ்டையிலே அருளிச்செய்தாரிறே).

பதவுரை.

தான்	சிஷ்யனான தான்
தன் ஆரியனுக்கு	தன்னுடைய ஆசார்யனுக்கு

† (பா) நையாமல். † குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.
(க) க திருவ கக

அடிமை செய்வது	கைங்கர்யம் பண்ணுவது
அவன்	அவ்வாசார்யன்
இந்நாடு	இந்தலோகத்தில
இருக்கும்நாள்	வஸிக்கும் நாள்களிலேயாயிருக்கும்;
அந்நேர்அறிந்தும்	அந்த நேர்த்தியை யறிந்தும்
அதில் ஆசை இன்றி	அவ்வாசார்ய கைங்கர்யத்தில் விருப்பமில்லாமல்
ஆசார்யனைப்பிரிந்து	ஆசார்யனைவிட்டு விலகி
இருப்பார் ஆர்	இருக்கத்தக்கவர்கள் எவர்?;
மனமே	மநஸ்ஸே!
பேசு	உண்டாகில் சொல்லு. (௬௪)

வ்யா;- அறுபத்துநாலாம்பாட்டு கீழ், ஆசார்யன் பண்ணினவுபகாரத்தை அநுஸந்தித்தால அவனைப்பிரிய ப்ரஸங்கமில்லையென்றார். இதில் ப்ராப்யஞன அவன்விஷயத்தில் கைங்கர்யத்தை யுணர்ந்தாலும் பிரிய ப்ரஸங்கமில்லையென்கிறார். (தன்னுரியனுக்குத் தானடிமைசெய்வது) அதாவது; - தாய்க்குச்சோறு இடுமாபோலே தனக்கு அஸாதாரண சேஷியான ஆசார்யனுக்குத் ததே(சே?)க சேஷபூதனாய், தத்கைங்கர்யாதிகளே தனக்கு(யா)தாரகாதிகளாயிருக்கிற தன்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யங்களைச்செய்து, உஜ்ஜீவிப்பது.

(அவனிந்நாடு தன்னிலிருக்குநாள்) அவன் இந்த விபூதியிலே எடுத்த திருமேனியோடே ஈச்வரேச்சையாலே எழுந்தருளியிருக்கும் நாளாய்த்து இவன் அடிமைசெய்யலாவது; அந்நாட்டிலே போனால் எல்லாரும் *அயர்வறுமமரர்களதிபதி யானவவனுடைய அநுபவகைங்கர்யங்களிலே ஆழங்கால்பட்டு, குமிழ் நீருண்டு போமத்தனையிறே. ஆகையால் இவன்பதார்த்தங்களைக் கொண்டு உபஜீவிக்க விருக்கிற விந்நாட்டிலே எழுந்தருளியிருக்கும் போதாய்த்து; ப்ராக்ருத பதார்த்தங்களின் கிஞ்சித்கார முகத்தாலும் இவன் கரணங்களடியாகவுண்டான ஶுஶ்ரூஷாதிகளாலுமாய்த்து அவன் அடிமை கொண்டருளுவது. (க) "செய்யமரின்னடிசில் நிச்சல்பாலோடு மேவீரோ" என்றும் (உ) "குருக்களுக்கநுகூலராய்" என்றும்

(க) தி-வாய்-௯-அ-உ. (உ) பெரி-தி-௭-௪-டு.

சொல்லக்கடவதிறே. அவன் அந்நாட்டிலே எழுந்தருளினால் இவன் இந்நாட்டிலே யார்க்கு அடிமைசெய்யப்புகுகிறான். "நம்மைப் போலே வாய்புகும் சோறாகப் பறிகொடாதே" என்றாரிறே நஞ்ஜீயர்.

(அந்நேரறிந்தும் அதில் ஆசையின்றி) அந்த நேர்பாட்டை ஶாஸ்த்ர வசநங்களாலும் ஸதாசார்யோபதேஶங்களாலும் அறிந்துவைத்து இப்படி அடிமைசெய்கைக்குப் பாங்கான தேச காலங்களையும் தேசிகரையும் பெற்றிருக்கிற நேர்பாட்டை அறிந்துவைத்து, அதிலே நேர்படலாயிருக்க, (அதிலாசையின்றி) இப்படிவாய்த்திருக்கிற வகுத்த விஷயமான ஆசார்யகைங்கர்யத்தில் அபிநிவேஶமின்றிக்கே அதடியாக அவனைப்பிரிந்து பிழைத்திருப்பாரார்? ப்ராவண்யகார்யமான அநுபவமில்லாதபோது குலையும்படியான ஸத்தையையுடையராயிருக்கிற; ஆசார்யபரதந்த்ரரில் அவனை விஶ்லேஷித்து ஸத்தை பெற்றிருப்பாரார்? அந்நேர் அறியாமல் பிரிந்திருப்பாருண்டாகிலத்தனைபோக்கி அத்தையறிந்திருப்பார் பிரிந்திருப்பாரில்லையிறே ஈஶ்வரனைப் பிரிந்திருப்பாருண்டாகிலும் ஆசார்யனைப்பிரிந்திருப்பார் அரிதாயிறேயிருப்பது. அநாதி காலம் ஈஶ்வரனையும் ஈஶ்வரகைங்கர்யத்தையு மிழந்திருந்தவிவனைத் தத்ஸம்பத்தையும் தத்கைங்கர்ய ருசியையுமுண்டாக்கி எட்டவிருந்து எல்லாவடிமைகளும் கொண்டருளுமவனாயிருக்கிற விவனை விட்டு த(ய)ரித்திருப்பாரார். அவர்களை எங்கே தேடுவது. சைதந்யமுடையார் இப்படிப்படிவர்களில்லையிறே.

(மனமே பேசு) ஆசார்ய கைங்கர்யாதிகளாலல்லது தரியாத மநஸ்ஸே! உண்டாகில் இத்தை ஆராய்ந்து சொல்லிக்காண். (க) "எதிராசா வெந்நாளு முன்றனக்கே யாட்கொள்ளுகந்து" என்று ஆதரித்துப் போருமவருடைய திருவுள்ளமிறே. ஆகையாலே தம் திருவுள்ளமறிய வில்லையென்கிறார். இதுதான் "பாதரேகாஸமர்ப்பிரிகையாலே அவரிடத்தில் பிரிவாலே தம் திருவுள்ளத்தில் பிரிவுதோற்ற அருளிச்செய்தருளினது" என்று அருளிச்செய்வர். அந்த வநந்தரத்திலே "எந்தாய் யெதிராசா இந்தத்தனியிருப்பில் என்தாபந் தன்னையினி நீக்கக் - கந்தாடையண்ணனைப்போல் கண்கரிச்சலுண்

(க) ஆர்த்திப்ர ௧௧

ஆசாரியன் சிச்ச னாருயிரைப் பேணுமவன்
தேசாரும் சிச்சனவன் சீரவடிவை - ஆசையுடன்
நோக்குமவனென்னு நுண்ணறிவைக் கேட்டுவைத்தும்
ஆர்க்குமங்கே நிற்கையரிதாம். (௬௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௫)

டாகி, வந்தாரேனை நோக்குவார்'' என்றும் அருளிச்செய்தாராம். ஆக இத்தால் தத் பாதஸேவைக(ர்யா)தாரகராயிருக்கும் ஆசார்ய பாதந்த்ராரில் தங்களுக்கு எல்லாமாயிருக்கிற ஆசார்யனை விஶ்லேஷித் திருக்கமாட்டார்களென்று கருத்து. (௬௪)

பதவுரை.

ஆசாரியன்	ஆசார்யனானவன்
சிச்சன்	சிஷ்யனுடைய
ஆர உயிரை	ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை
பேணுமவன்	ரக்ஷிக்கிறவன்
தேசு ஆரும்	ஆத்மஜ்ஞாநமாகிற தேஜஸினால் பூர்ணனான
சிச்சன்	சிஷ்யனானவன்
அவன்	அவ்வாசார்யனுடைய
சீர்	ஸிலாக்யமான
வடிவை	திருமேனியை
ஆசையுடன்	ப்ரீதியோடே
நோக்குமவன்	ரக்ஷிக்குமவன்
என்னும்	என்கிற
நுண்	ஸூக்ஷ்மமான
அறிவை	ஜ்ஞாநத்தை
கேட்டுவைத்தும்	கேட்டிருக்கச் செய்தேயும்
ஆர்க்கும்	எவ்வளவு ஜ்ஞாநவான்களுக்கும்
அங்கே நிற்கை	அவ்வழியில் பொருந்துகை
அரிதாம்	துர்லபமாயிருக்கும். (௬௫)

அறுபத்தஞ்சாம்பாட்டு.—கீழ்இரண்டுபாட்டாலும் உபகாரஸ்மருத்யதிசயத்தாலும் கைங்கர்யாபி(ஸி)நிவேசத்தாலுமுண்டான ஶிஷ்யனுடைய விஶ்லேஷ ராஹித்யத்தை யருளிச்செய்து, அதடியாக வுண்டான ஸஹவாஸத்தை யுடையரான இருவரும் ஸ்வஸ்வ கர்த்தவ்யங்களான ஸ்வரூப தேஹரக்ஷணங்களைப் பண்ணிப் போரும்படியையும் இவ்வர்த்தம் ஶ்ருதமானாலும் அநுஷ்டானத்திலே அரிதாயிருக்கு மென்னுமத்தையும் அருளிச்செய்கிறார் இதில்.

(ஆசாரியன் சிச்சனுருயிரைப் பேணுமவன்) ஆசார்யனாகிறான், ஶிஷ்யனுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்குடலாக, ஜ்ஞாநப்ரதாநாதி முகத்தாலே நல்வழியே நடத்திப்போரு மவனாகையாலே ஸ்வஶாஸ்யனான சிஷ்யனுடைய ஸ்வரூபத்தை ஸ்வோபதேசாதிகளாலே ஸர்வகாலத்திலும் அவஹிதனாய்க்கொண்டு, நிரபாயமாக ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருமவனென்கை.

(தேசாரும் சிச்சனவன் சீர்வடிவை) ஶிஷ்யனாகிறான், அவனாலே ஸுரக்ஷிதமான ஸ்வரூபௌஜ்வல்ய பூர்த்தியையுடையனாய் *ஆசாரியனைக்கண்டால் பசியன் சோற்றைக் கண்டாற்போலேதனக்கு தா(யா)ரகாதிகளெல்லாமாய், சரம சரீரமாகையாலே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அத்யந்தாபிமதமாய் ஸர்வ மங்களாவஹமாயிருக்கிற ஆசார்யனுடைய திவ்ய விக்ரஹத்தைத் தது(உ)சித கைங்கர்யங்களாலே ஸர்வ(யா)தா ஸர்வகாலத்திலும் அவஹிதனாய் அபி(ஸி)நிவேசத்துடனே இப்படியே நோக்கிக்கொண்டு போருமவனென்கை.

"ஆசார்யன் சிஷ்யனுடைய உயிரை நோக்குமவன், ஶிஷ்யன் ஆசார்யனுடைய உடம்பை நோக்குமவன்" என்றும், "ஆசார்யன் ஶிஷ்யனுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பேணக்கடவன், ஶிஷ்யன் ஆசார்யனுடைய தேஹத்தைப் பேணக்கடவன், இரண்டும் இருவர்க்கும் ஸ்வரூபமுமாய் பகவத் கைங்கர்யமு மாயிருக்கும்" என்றும், "இப்படி இது இருவர்க்கும் வ்யவஸ்திதமாயிருக்கும்" என்றுமத்தைஆசார்யர்கள் இருவரும் அருளிச்செய்தார்கள். (ஆசையுடன் நோக்குகையாவது;-(க) "[illegible]

(க)

நுதோப்யர்ச்சயேத்குரும்" என்றும், (க) "கூவலீசவாரஜ, மேஷ்டூ-குர்வீதபாமாமபத்திம" என்றும், (உ) "ஸம்ஜ்ஞா நவ நிபூர்ஜஸ் வாஸ் - ஸாநதோநவநியஸ்ஸ்ரத்தாவாந்" என்றும், சொல்லு கிறபடியே ராகப்ரேரிதனாய் அவன் திருமேனியிலே பூர்ணமான ஸ்நே ஹத்துடனே தக்கத் காலோசித கைங்கர்யங்களாலே தந் விசார ஹத்தை ஸர்வகாலத்திலும் நோக்கிக்கொண்டு போருகையென்ற படி. அவனும் (ங) "ஹ்ருஷ்டோ ஹ்ருஷ்டவாஸ்லீ - ஸந்துஷ்டோ ஹ்ருஷ்டபரஸ் ஸதா" என்னும்படியிறே இவனிடத்திலிருப்பது.

"ஆருயிர்" என்கையாலே * ஜ்ஞாநாநந்தங்களை வடிவாக வுடைத்தாயிருக்கிற ஸ்வரூபமானது ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்ரீ கௌஸ்து பத்தோபாதி ஸ்ப்ருஹணீயமுமாய (ச) 'அங்கண்ணனுண்ட வென் னாருயிர்" என்னும்படி (ரு) *ஸஹ ஸஹ அஹமந்நமென்கையாலே நிரதிசய போக்யமுமாய் இப்படி ஊணும் பூணுமாயிருக்குமென்னு மது தோற்றுகிறது. "சீரவடிவு" என்கையாலே, (கூ) "நன்கெஞ் னுடலங்கைவிடான" என்றும், (எ) "க்ஷணவிச்லேஷ்யாம்யஹம் - க்ஷணேபிதேயத் விரஹோதி துஸ்ஸஹ:" என்றும் ஈச்வரனுக்கு க்ஷணகால விஶ்லேஷமும் அஸஹ்யமாம்படியான அபிமத விஷயத்திலுண்டான அத்யந்த வ்யாமோஹம் தோற்று கிறது. இப்படி ஈஸ்வர ப்ரீதி ஹேதுவான தேஹாத்ம ரக்ஷண தத்பரராய்ப்போருமவர்கள் ஸச்சிஷ்ய ஸதாசார்யர்களென்று சொல்லப்படுகிற விநத ஸூக்ஷ்ம ஜ்ஞாநத்தை ஶாஸ்த்ர முகத்தா லும் ஸதாசார்ய வசநத்தாலும் ஶ்ரவித்துவைத்தும்

(ஆர்க்குமங்நேர்நிற்கையரிதாம்) எத்தனை அதிஶயித ஜ்ஞாந ராயிருக்குமவர்களுக்கும் அந்த அரிதான அநுஷ்டாநத்திலே நிஷ் டையுடையராகை துர்லபமிறே. அதுசால அருமையுண்டென்றபடி. (கேட்டுவைத்து மார்க்குமங்நேர் நிற்கையரிதாம்) செவிக்கினிதாக அவற்றைக் கேட்கலாமத்தனைபோக்கி, நான் என்கிற ஜ்ஞாதாக்க ளுக்கும் அதின் உக்தக்ரமத்தின் அநுஷ்டாநத்தில நிஷ்டையை யுடையராகை துர்லபமிறே. ஆகையால ஆசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே அயத்நமாக லபிக்குமத்தை ஸ்வயத்நத்தாலே லபிக்கை அரிதாயி றேயிருப்பது.

(க) (உ) (ங) தை- (ச) தி-வாய்-க-க-க. (கு) தி வாய்-கo-எ-௯, (எ) ஸ்தோ-ர-

மூ—பின்பழகராம் பெருமாள் சீயர் பெருந்திவத்தி
லன்பதுவுமற்று மிக்கவாசையினால்—நம்பிள்ளைக்
கானவடிமைகள செய்யாநிலையை நன்னெஞ்சே
யூனமற வெப்பொழுதுமோர். (௬௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (௬௬)

பதவுரை.

பின்பழகராம் பெருமாள்சீயர்	பின்பழகாராம் பெருமாள் சீயரென்பவர்
பெரும் திவத்தில்	பெரிய ஸாகத்தையுடைய திருநாட்டில்
அன்பதுவுமற்று	சிறிதும் ப்ரீதியின்றிலே
ஆசையினால்	பரிவுடனே
நம்பிள்ளைக்கு	தமமாசார்யரான நம்பிள்ளைகளுக்கு
ஆன	அநுகூலமான
அடிமைகள்செட	கைங்கர்யங்களைச் செய்கிற
அந்நிலையை	அந்த நிஷ்டையை
நல்நெஞ்சே	ஆசார்ய நிஷ்ட்டையிலூற்ற முடைய மநஸ்ஸே]
ஊனமற	ஒன்றும் குறையாமல்
எப்பொழுதும்	ஸர்வகாலமும்
ஓர்	அநுஸந்திக்கக்கடவாய். (௬௬)

அறுபத்தாறும்பாட்டு.—“ஆர்க்குமங்நேர் நிற்கையரிதாம்” என்றீர். இதுக்கு ஒருத்தர்தானில்லையோ வென்று தம் திருவுள்ளத்துக்குக் கருத்தாக, ஆகில் இவ்வநுஷ்டாநத்துக்கு ஒருவர் உண்டென்று அவரைத் தர்ஶிபபித்தருளுகிற முகத்தால் அவ்வநுஷ்டாநத்தை நீ ஆதரித்துப்போரு வென்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார், (பின்பழகராம்பெருமாள்சீயர்) என்று தொடங்கி, கீழே ஸ்வரூப ரக்ஷணத்தையும் தேஹரக்ஷணத்தையும் ப்ரஸ்தாவித்து, அதில் ஆத்மரக்ஷணத்துக்கு உறுப்பான ஆசார்

மத்வத்தை இட்டுவைத்துத் தமக்கு ஆதரணீயமான தேஹாரக்ஷண
த்துக்கு உறுப்பான ஶிஷ்ய லக்ஷணத்தில் அருமையை அருளிச்
செய்கிறார். (பின்பழகராம பெருமாள் சீயர்) என்று, அவராகிறார்,
லோகாசார்யரான நம்பிள்ளைக்கு அசயந்தா பி(ஹி)மத விஷயமாய்
அவர் ஸந்நிதியிலே ஸகலார்த்தங்களையும் கேட்டு அந்த ஸ்ருத
மான அர்த்தத்தின்படியே "எல்லாம் வகுத்த விடமே" என்றும்
தத்தே(டு)க நிஷ்டராய், அவரை க்ஷணகாலமும் பிரியாதே, தத்
கைங்கர்ய நிரதராய்ப் போருகிற பின்பழகராம பெருமாள் சீயரெ
ன்கை. தாத்ருஶமான அதிகாரிபூர்த்தியை யுடையவர், (பெருந்தி
வத்திலன்பதுவமற்று) (௧) "பெரியவான்" என்றும், (௨) "எம்மா
வீடு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிரதிசய ஸ்வரூபமாயிருந்துள்ள
த்ரிபாத் விபூதியாகிற ப்ராப்ய தேசத்தை ப்ராபிக்கவேணுமென்
கிற ப்ராவண்யமு மற்று.

அதாவது: (௩) "மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கென் மனமேக
மெண்ணும்" என்றும (௪) "வானுலகந்தெளிந்தேயென்றெய்து
வது" என்றும் சொல்லுகிறபடியே எல்லாராலும் விரும்பப்படும
தான தேசத்திலும் விருப்பமற்று, "குறுமேவர் பரர்பின திருமுக
மண்டலத்தில் ஸேவையையும், † சுற்றிச்சுழற்றிப் பரிமாறுகிற கைங்
கர்யத்தையும் விட்டு அடியேனுக்குப் பரமபதத்துக்குப்போக இச்
சையாயிருந்த தில்லையிறே" என்றருளிச்செய்து போருவரென்கை.

இப்படி அதில் ஆதரமும் மட்டமாம்படி அதிலும் இஷ்டமா
யிருப்பதான விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது, "மிக்க வாசையினால்
நம்பிள்ளைக் கானவடிமைகள் செய்" என்று. அதாவது "தே
சாரும் சிச்சனவன் சீர்வடிவை ஆசையுடன் நோக்குமவன்" என்கி
றபடியே அந்ததேசவிசேஷத்திலுண்டான ஆதரத்தையெல்லாம் தம
க்கு தேசிகரான நம்பிள்ளை விஷயத்தில் கைங்கர்யத்திலேயாய்த்து,
இவர் ஒருமடைப்படுத்திக்கொண்டு போருவரென்கை. ஆகையால்
இவர்க்கொரு தேசவிசேஷமும் ருசியாதிறே, (நம்பிள்ளைக்கானவடி

(௧) தி-வாய்-௯-௧0-௧௧. (௨) தி வாய்-௨-௩-௧. (௩) தி-வாய்-௯-௩-௮,
(௪) தி-மொ-௯-௩-௭. †(பா) சுழிர்துப்,

மைகள் செய்யகில்லை) தம்முடைய ஆத்மரக்ஷணத்திலே அநவரதம் அவஹிதராய, பரமபதம் தம்முடைய இழுமுறிப்படி செலுத்தும்படி யிருப்பாராய, தமக்கு வகுத்தவிஷயமாயிருக்கிற நம்பிள்ளைக்கு (௧) 'ஐஶ்வர்யாக்ஷர ... ஸமானை வாமேனாஷ்வா வித்... இசாபரக்ருதயது குணநுபசாரை ஸ்ஸேதாசிதைஃ'' என்கிறபடியே, த்தத்ஸ்தோத்ரகமாகச் சுற்றிப்பரிமாறுகை முதலான ஸகலவித கைங்கர்யங்களும் அவர் உகக்கும்படி செய்துகொண்டு போந்த அநந்யபோக விலக்ஷணமான நிஷ்டையை.

(நன்னெஞ்சே) (௨) ''நன்னெஞ்சே நம்பெருமான்'' என்றும் (௩)''நெஞ்சமே நல்லை நல்லை'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே அந்தச் சரமபர்வ நிஷ்டையை ப்ராப்திக்கக்கொண்டுபோருகிற விலக்ஷணமான நெஞ்சே; விலக்ஷணருடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களில் வாஞ்சையையுடைய நெஞ்சே! (ஊனமற எப்பொழுதுமோர்) அப்படியே சரமபர்வமான ஆசார்ய கைங்கர்ய நிஷ்டையை ப்ராபித்துக்கொண்டு ஸங்கோசமற ஸர்வகாலத்திலும் அநுஸந்தித்துப் போரு. அதக்ருதாநுவ்ருத்தி அபேக்ஷாகார்யமிறே.

இவர்தாம் ''அநந்நிலையை'' என்றும் ''தந்நிலையை'' என்றும் பலகாலும் அபேக்ஷித்தருளுமவராய்த்து. அதாவது: வடுகநம்பி தன்னிலையையிறே. இப்படி யிருக்கிற இவருடைய ஆசார்யாபி(ஹி)மாந நிஷ்டையை (௪) ''தேவுமற்றறியேன'' என்றிருக்கும் ஸ்ரீமான்களான அதிகாரிகள், ''ஆழ்வார் திருமகளாராண்டாள்'' என்று தொடங்கி, திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளிலே ''நம்முடைய ஜீயர்'' என்னுமளவாக இத்தையும் அப்படியே அந்திமோபாய நிஷ்டாக்ரேஸரரான அஸ்மத் பரமாசார்யரும் அருளிச்செய்தாரிறே. ''ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வ, ப்ராப்யத்வங்கள் மூன்றும் பிள்ளை விஷயத்திலே அநுஸந்தித்து, ததேக நிஷ்டராயெழுந்தருளியிருக்கிற ஜீயர்'' என்று யதிராஜவிம்ஶதி வ்யாக்யாநப்ரவேசத்திலே அப்பிள்ளையும் அருளிச்செய்தாரிறே. (௫௫)

(௧) (௨) தி-வாய்-௧௦-௯-௪. (௩) தி-வாய்-௧௦-௪. (௪) கண்ணி-௨.

மூ.—ஆசார்யர்களனைவருமுன் னாசரித்த
ஆசாரந்தன்னை யறியாதார்—பேசுகின்ற
வார்த்தைகளைக்கேட்டு மருளாதே பூருவர்கள்
சீர்த்த நிலைதன்னை நெஞ்சே சேர். (சஎ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பதவுரை.

அனைவர் ஆசார்யர்களும்	ஸமஸ்தமான ஆசார்யர்களும்
முன் ஆசரித்த	முன்னே அநுஷ்டித்துப் போந்த
ஆசாரந்தன்னை	அநுஷ்டானத்தை
அறியாதார்	தெரிந்து கொள்ளாதவர்கள்
பேசுகின்ற	சொல்லுகிற
வார்த்தைகளை	சொற்களை
கேட்டு	ஶ்ரவணம்பண்ணி
மருளாதே	ப்ரமியாமல்
பூருவர்கள்	முன்னோர்களுடைய
சீர்த்த	ஶ்லாக்யமான
நிலைதன்னை	நிஷ்டையை
நெஞ்சே	ஓ மநஸ்ஸே
சேர்	அடை. (ச

இந்த பக்கத்திலுள்ள விஷயம் 26வது பாரத்தில் உ0க-வது பக்கத்தில் முதலில் சேராமல் விட்டுப்போனபடியால் இதை உ00-ஏ என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

அறுபத்தேழாம்பாட்டு.—இதீழ "ஞானமனுட்டான மிவை நன்றாகவேயுடையனான குருவை யடைந்தக்கால்" என்றும், "ஆனவடிமைகள் செய்யாக நிலையை" என்றும் - ஆசார்யனையே உபாயோபேயமாக வருளிச் செய்யா நின்றீர்; அவ்வாதாரனுடைய பகவானையே ப்ராப்யனாகவும் ப்ராபகனாகவும் ஸ்வீகரியா நின்றார்கள்; இவைஇரண்டிலும வழியதுவென்று தமதிருவுள்ளத்துக்குக் கருத்தாக. வாக்யத்வயோக்தோபாயோபேயங்களதான், சரமபர்வ பர்யந்தமாயல்லது இராமையாலே அதின் தாத்பர்ய மறியாதார் வார்த்தையன்றோ அது; "அதீந்த்ரவாப்தி - அத்ரபரத்ரசாபி" ப்படியே அங்கோடு இங்கோடு வாசியற ஆசார்யன் திருவடிகளில் உபகார ஸ்ம்ருதி யாவதாத்மபா(ஷா)வியாகையாலே அங்கேபோனாலும் ஆசார்யனுடைய உகப்பே பேறும்படியன்றோ அததலைக்குஅடிமை செய்துபோருவது. ஆகையாலே ஏதத்விருத்த(ஸ)மான வார்த்தையைக்கேட்டு நீ அஜ்ஞதையை அடைந்தமையாகாதே அஜ்ஞாந நிவர்த்தகமான பூர்வர்களுடைய விலக்ஷணமான அநுஷ்டாநத்தை அநுஸந்தா(யா)நம் பண்ணப்பார் என்கிறார்.

(ஆசாரியர்க ளனைவருமித்யாதி) அவர்கள்தான் ஒருவர் இருவர் அன்றிக்கே, ஸ்ரீமதுரகவிகள் நாதமுனிகள் தொடக்கமாய் ஸ்ரீசைலேசராளவாக வுண்டானநம்முடைய ஆசார்யர்களனைவரும் † (பிற்பாடரான நமக்கும் அநுஷ்டேயமாம்படி முற்காலத்திலே "பிடித்தார் பிடித்தாரைப்பற்றி" என்னும்படி பாம்பரையாகத்) தந்தாம் ஆசார்யன் திருவடிகளில் பண்ணும் கைங்கர்யமே தங்களுக்கு ப்ராப்யமாகவும் அவன் திருவடிகளே ப்ராபகமாகவும் எல்லாரும் ஏககண்ட(ண்ணா)ராக அருளிச் செய்து, அப்படியே "ஆசார்ய ஸதீர்த்யோ ... - ஆசாரதீர்த்யாசார்யர்" என்று ஆசரித்துக்கொண்டு போருகிற அந்தப்பரிஸுத்தமான அநுஷ்டாநந்தன்னை.

(அறியாதார்) அவர்களிடத்திலே உபஸந்நராய் அந்தேவாஸிகளாயிருந்து, அப்யஸித்து, ‡ கண்டு, கேட்டு, அறியாதார். (பேசுகின்ற வார்த்தைகளை) "கூறும சமயங்கள்" என்றும்

† குண்டலிதம் க்வாசித்தம். ‡ (பா) கொண்டு,

போலே, கேவலம் உக்திஸாரமேயாய், நிரர்த்தகமாய், ஆபாதப்ரதீதமாய் தங்கள் துர்ஹ்ருதயத்துக்குத் தோற்றிற்றொன்றைச் சொல்லுமவர் வார்த்தைகளை; (கேட்டு மருளாதே) அப்படி அடியற்றிருப்பதான ப்ரதிபக்ஷபாஷணங்களைக்கேட்டு, ப்ரமியாதே, அவர்கள் தான் ஆபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகிறோமென்று ப்ரமித்தும் உத்க்ருஷ்டராக ப்ரமித்தும் போருமவர்களாகையாலே அவர்கள் வார்த்தையும் ப்ரமத்துக்கு உடலாயிருக்குமிறே; கேட்டறியாதார் பேசுகின்ற வார்த்தைகளாகையாலே அறிவுகேடான மருளை விளைப்பிக்குமதாயிருக்கும். "பூருவாசாரியர்கள் போதமநுட்டானங்கள் கூறுவார் வார்த்தைகளைக்கொண்டு நீர் தேறி" என்கிறபடியே அவர்கள்தான் தெருள்கொள்ளச் சொல்லுகிறார்களன்றே. ஆகையாலே அறியாதார் வார்த்தைகளைக்கேட்டு, புத்தி சலநம்பிறந்து, அலமாவாதே.

(பூருவர்கள் சீர்த்தநிலை தன்னை நெஞ்சே சேர்) அதாவது - மதுரகவி சரிதாநுகாரி மஹிதசாரித்ர ராயிருக்கிற பூர்வர்களுடைய நிஷ்டையை மநஸ்ஸே! ஸுப்ரதிஷ்டிதமாக அநுஸந்திக்கப்பாரென்கை. அதுக்குச் சீர்மை யாவது: * சீர்த்த மதுரகவி செய்கலையில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுமதான சீரிறே, நிலையாவது - நிஷ்டை; அதுதான் திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற சேஷித்வ ஶரணயத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற ஆகாரத்ரயத்தையும் ப்ரதமபர்வத்தளவன்றிக்கே சரமபர்வ பர்யந்தமாக அநுஸந்தித்து அப்படியே அந்தபதத்ரயார்த்த நிஷ்டையை யுடையராயிருக்கும் இருப்பாய்த்து. இப்படிவிலக்ஷணமாயிருப்பதான நிலையை அபேக்ஷித்திருக்கிற நமக்குப்பரிகரமான நெஞ்சே! அந்நிலையை உன்னிடத்திலே சேரும்படி பண்ணப்பார்,

அன்றிக்கே (க) "அடைநெஞ்சமே" என்னுமாபோலே அத்தைச்சென்றுசேரென்கிறாராகவுமாம். சீரியதான அர்த்தத்தைபர்வதகுஹாக்களிலே சேமித்து வைக்குமாபோலே அறியாதார்வார்த்தைகளால் அவிசால்யமாம்படி "மலைகலங்கிலும் மனங்கலங்காது"

மூ.—நாத்திகரும் நற்கலையில் நன்னெறிசேர் ஆத்திகரும்
ஆத்திகநாத்திகரு மாமிவரை—ஓர்த்துநெஞ்சே
முன்னவரும் பின்னவரும் மூர்க்கரென விட்டுநடுச்
சொன்னவரை நாளுந்தொடர். (௬அ)

• [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥௬அ॥

என்னும்படியான தம் திருவுள்ளத்திலே அந்தச் சீர்த்தநிலையைச் சேரப்பார்க்கிறாரிறே இவர்தாம். இத்தால் ஶ்ரேஷ்ட ஸமாசாரமே கர்த்தவ்ய மென்றதாய்த்து. (௬அ)

பதவுரை.

நாத்திகரும்	நாஸ்திகரும்
நற்கலையில்	ஸச்சாஸ்த்ரத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற
நன்னெறிசேர்	நல்லமர்யாதையிலே நின்று, அதில் சொல்லப்படுகிற அநுஷ்டாநத்தில் நிரதரான
ஆத்திகரும்	ஆஸ்திகரும்
ஆத்திக நாத்திகருமாம் இவரை	ஆஸ்திக நாஸ்திகர்களுமாகிற இம்மூவரையும்
ஓர்த்து	ஆராய்ந்து
நெஞ்சே	ஓ மநஸ்ஸே
முன்னவரும்	முன் சொன்ன நாஸ்திகரையும்
பின்னவரும்	பின்சொன்ன ஆஸ்திக நாஸ்திகரையும்
மூர்க்கரென	அறிவில்லாதவர்களென்று நினைத்து
விட்டு	அவர்களைவிட்டு
நடுச்சொன்னவரை	நடுவே சொல்லப்பட்ட ஆஸ்திகரை
நாளும்	நித்யமும்
தொடர்	அநுஸரிக்கப்பார். (௬அ)

அநுபந்தெட்டாமபாட்டு.—கீழ்லபாட்டில் "பூர்வாசார்ய ஸதாசாரமே ப்ரமாணம்", என்று அங்கீகரித்து இப்படி ப்ராமாணிகனாய் ஆசார்ய பாதந்த்ரனாயிருக்கிற அதிகாரிக்கு ஆப்தராய் அங்கீகார போக்யராய் அநுவர்த்தநீயராயிருக்கும் அநுகூலர் படியையும் இதுக்கு அசலாய அநங்கீகார விஷயமாயிருக்கும ப்ரதிகூலர் படியையும் அருளிச்செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அது தன்னை தம் திருவுள்ளத்தைக குறித்து அருளிச்செய்கிறார். (நாத்திகரும்) எனறுதொடங்கி. நாஸதிகராகிறார் - உள்ளோடு புறம்போடுவாசியற நாஸ்திகராயிருக்குமவர்கள். ஆஸ்திகராகிறார் உள்ளோடுபுறம்போடுவாசியற ஆஸதிகராயிருக்குமவர்கள். ஆஸ்திகநாஸ்திகராகிறார் - புறமபு ஆஸதிகரைப்போலேயும் உள்ளே நாஸதிகராயு மிருக்குமவர்கள். அது தன்னை "அஜ்ஞானவிஷய ப்ரவணன், கேவல நாஸ்திகனைப்போலே; ஜ்ஞாநவான ஜ்ஞானவிஷய ப்ரவணன், ஆஸ்திகநாஸ்திகனைப்போலே" என்கிற விடத்துக்கு "நாஸ்திகனாகிறான், தர்மாதாமபரலோக சேதநேஶ்வரர்களுக்குப்ரதிபாதகமான ஶாஸ்த்ரத்தில்ப்ராமாண்ய புத்தி யொன்று மின்றிகே ஸ்வைரஸஞ்சார பரனாய்த்திரிகிற சுதத நாஸ்திகன்" என்றும், ஆஸ்திகனாகிறான், தர்மாதர்மாதி ஸகல ப்ரதிபாதகமான ஶாஸ்த்ரத்தை ப்ரமாணமென்று அறிகையாலே ஆஸ்திகனென்று சொல்லலாம்படி இருப்பானாய், அந்த சாஸ்த்ரமர்யாதையில் அடங்காதே தோற்றிற்றுச்செய்து திரிகையாலே நாஸ்திகஸமனாயிருக்குமவன்" என்றும் இப்படி ஜீயர்தாமே வ்யாக்யாநம்செய்தருளினாரிறே.

(நற்கலையின் நன்னெறிசேராத்திகராவது) - (க) "ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி ஸதாசார - ஆஸதிகோ தர்மஶீலஶ்ச" என்னும்படி தர்மாதர்மாதி ஸகல ப்ரதிபாதகமான ஸச்சாஸ்த்ரத்தை ப்ரமாணமென்று அறிந்து, அந்த மர்யாதையிலே நின்று அப்படியே அதில் உக்தமான ஸதநுஷ்டாநங்களையும் அநுஷ்டித்துக்கொண்டு போருகிற ப்ராமாணிகரான ஆஸ்திகரென்கை. அன்றிக்கே, அத்யாத்ம ஶாஸ்த்ரங்களான ஸ்ரீகீதாதிகளால் ஓதப்படுகிறஉபாயாத்ய

வஸாயரூபமான ப்ரபத்திமார்க்கத்திலே வழிப்பட்டிருக்கிற ஆஸ்திகருமென்றாகவுமாம். "ஆஸ்திகருப இவ்வர்த்தத்தில் ருசி விஸ்வாஸங்களையுடையனாய் உஜ்ஜீவித்தல் நாஸ்திகனாய் நசித்த லொழிய" நடுவிலேயில்லை என்றிறே அருளிச்செய்தது.

"நெறியறியாதாரும்" என்று தொடங்கி, "இறையுரையைத் தேறுதவரும்" என்றிறே. ஆகையால் ஸ்வதந்த்ரனுக்கு அநுரூபமான ஸ்வர்க்காதிரூப பல ஸாதநங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஸ்வாஹங்கார கர்ப்ப (ஶஷம்) மானபகவதுபாஸநத்தையும் தத்பலமானபகவதநுபவ கைங்கர்யங்களையும் ப்ரதிபாதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்களிலும் ப்ரதிபத்தி விளையவுங்கூடும். தத்தேகஶேஷ (ஶேஷம்) மான கைங்கர்யத்தஸாதநங்களை ப்ரதிபாதிக்குமதான நற்கலையுண்டு ப்ரபத்தி ஶாஸ்த்ரம்; அதில் நன்னெறியுண்டு-ப்ராப்ய ப்ராபகாநுஷ்டாநங்கள; அது தங்களுக்குக் கைவந்திருக்கும்படியான ஆஸ்திக்யம் பிறக்கை அரிதாயிறே இருப்பது. அன்றிக்கே, "நற்கலை" என்று *சீர்த்தமதுரகவிசெய்கலையான, *கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பாய், அதில "நன்னெறி" என்று* "தேவுமற்றறியேன்" என்றும் "மேவினேனவன் பொன்னடி" என்றும் "ஆள்புக்ககாதலடிமைப் பயனன்றே" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே †(ஶேஷத்வாதிகளைச் சொல்லுகிற மதுரகவிகளுடைய) ஸந்மார்க்கமான சரமபர்வநிஷ்டையாகவுமாம். இந்நிஷ்டையையுடைய பரமாஸ்திகர்கள்தான் "ஓரொருவர்" என்னும்படி அரிதாயிறே இருப்பது. இவரை ஓர்த்து. கீழ்ச்சொன்ன நாஸ்திகாதி த்ரயருடையவும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களை நன்றாக ஆராய்ந்து.

(நெஞ்சே) இவர்களை விவேகித்துப்பற்றுகைக்கும் விடுகைக்கும் பரிகரமான நெஞ்சே! அஜ்ஞரையும்விசேஷஜ்ஞரையும் ஜ்ஞாநலவதுர் விதக்த(ஈஷ)ரையும் நன்றாக விவேகித்து அவர்கள்ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களை அறிந்தபின்பு, (முன்னவரும் பின்னவரும் மூர்க்க

† குண்டலிதமதிகம்

னைவிட்டு) முன்சொன்ன அப்ராமாணிகரான நாஸ்திகரையும் பின்சொன்ன பக்ஷபாதிகளான ஆஸ்திக நாஸ்திகரையும் ஶாஸ்த்ர மார்க்கத்தில் அடங்காத ஸாஹஸிகரென்றுகைவிட்டு.

அதாவது, (க) "யத்ர த்ருஷ்டம் ததேவாஸ்தி நாத்ருஷ்டம் விதிநிஷ்டிதாः | ஸுகம்கோ வாராः வாவாநாஸ்திகாநேஹகிஞ்சாராः - யத் ப்ரத்யக்ஷம் ததேவாஸ்தி நாஸ்த்யந்யதிதி நிஶ்சிதாः | அர்த்தகாம பராः பாபா நாஸ்திகா தேஹகிங்கராः" என்று தொடங்கி, "விஜ்ஞாய லக்ஷணைர் ஹ்யாஸ்திக ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்வஹிதவ்ருத்திஜஷ்டம் - விஜ்ஞாயலக்ஷணை ஸதாந்து ஸம்யக்வ்யவஸிதஸத்யஜேத்" என்கிறபடியேஇப்படி மூர்க்கரான இவர்கள் இருவரையுமவிட்டு, "விடுகை கண்டாவிதி" என்கிறபடியே ஸவாஸநமாகப் பரித்யஜித்தென்கை.

இனி பற்றப்படுமவர்களைச்சொல்லுகிறது (நடுச்சொன்னவரை நாளுந்தொடர்) என்று; — ப்ராமாணிகராகையாலே ததுபய வ்யாவ்ருத்தராய், மத்யஸ்தரா யிருக்கிற ஆஸ்திகரை, அந்த ஆஸ்திகர்வாசி யறிந்து ஆதரித்துப்போரும்நெஞ்சே! அவர்களை நித்யமாக அநுவர்த்திக்கப்பார். (உ) "ஸதாசார்யஜநாஶ்ரயம் நித்யம் - அநுவ்ரஜாம்யஹம் நித்யம்" என்கிறபடியே அவர்களடியைத்தொடர்ந்து திரியப்பார்.

(நடுச்சொன்னவரைநாளுந் தொடர்) மத்யமபதோக்தரை. அதாவது ப்ரதமபதத்தில் கழியுண்கிறதேஹாத்மாபிமாநிகளான நாஸ்திகரையும், சரமபதத்தில் கழியுண்கிறவிஷய சபலரானஆஸ்திகநாஸ்திகரையும் போலன்றிக்கே, மத்யமபதோக்தமான ததேகோபாயத்வத்தையும் ததிய பாரதந்த்ர்யத்தையு முடையராய், அவர்களில் அத்யந்தவிலக்ஷணமாயிறே ஆஸ்திகர்படி யிருப்பதென்கை. ஆகையாலேப்ரதிகூலரானவர்களுடையக்ஷணகால மாத்ர ஸஹவாஸத்தை தவிர்ப்பிக்குமாபோலே இவர்களுடைய

மூ.—நல்லமணமுள்ளதொன்றை நண்ணியிருப்பதற்கு
நல்லமண முண்டாம் நலமதுபோல்—நல்ல
குணமுடையோர் தங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்குக்
குணமதுவேயாம் சேர்த்திகொண்டு. (௬௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௬௬ ॥

க்ஷணகால மாத்ரமான ஸம்ஶ்லேஷமும் ஸத்தா(யா)ரகமாயிருக்கையாலே அந்தஸத்தாஸம்ருத்திக்கு ஹேதுவாக ஸர்வகாலமும் அவர்களைப்பின் சென்று பிழைக்கப்பார்; அவர்கள் நன்னெறியையுடையராகையாலே, நீயும் அந்நெறியிலேநின்று, உஜ்ஜீவிக்கும்படி அவரை நாடோறும் உபஸதிபண்ணு. இத்தால் அநுகூல ஸஹவாஸமும்ப்ரதிகூல ஸஹவாஸ நிவ்ருத்தியும் சொல்லிற்றாய்த்து.

பதவுரை.

நல்லமணமுள்ளது	நல்ல வாஸனையையுடைய
ஒன்றை	ஒரு வஸ்துவை
நண்ணியிருப்பதற்கு	அடைந்திருக்கிற ஒரு வஸ்துவுக்கு
நல்ல மணமுண்டாம்	நல்ல பரிமளமுண்டாகிற
அது நலம்போல்	அந்தந்யாயத்தாலே
நல்ல குணமுடையோர் தங்களுடன்	ஸத்குணமுடைய புருஷர்களுடன்
கூடியிருப்பார்க்கு	சேர்ந்திருக்கிறவர்களுக்கு
சேர்த்திகொண்டு	அந்தஸம்பந்தத்தினால்
அதுவே குணமாம்	அந்த குணமேயுண்டாம். (௬௬)

அறுபத்தொன்பதாம்பாட்டு.—கீழில் பாட்டில் உக்தரான அநுகூல ப்ரதிகூலரானவர்கள் ஸஹவாஸத்தால் பலிக்குமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக இரண்டு பாட்டாலே அருளிச்செய்கிறார். அதில் இப்பாட்டில அநுகூல ஸஹவாஸத்தால் பலிக்குமத்தைச் சொல்லுகிறது (நலலமணமித்யாதியால்). நல்லமணமாவது—அல்லாதவற்றினுடைய பொல்லாத மணத்தையும் போக்கும்படியான ஸௌகந்த(ம)த்தையுடைத்தாயிருப்பதொன்று. அதாவது(க) "ஸூக்ஷ்மோऽபி [illegible] ஸம்வாஸம் [illegible] ஆமோதவத்குஸுமஸம்வலநேந யத்வதாமோதவாந் பவதி கேசபாரப்யகந்த:" என்கிறபடியேஸ்லாக்யமான பரிமளத்தையுடைய புஷ்பத்தைச் சேர்ந்திருப்பதொரு கேஸபாரத்துக்குத் தன்னுடைய ஸ்வபாவமான சிக்குநாற்றம்போய், (உ) "மணங்கள் நாறும் வார்குழலார்" என்னும்படி பரிமள ப்ராசுர்யமுண்டாம் ந்யாயம்போல்.

(நல்லகுணமித்யாதி). (௩) "நறிய நன்மலர்" என்கிறபடியே ஸ்லாக்யமான ஜ்ஞாந பரிமளத்தையுடையராய், ஜ்ஞாந பக்த்யாதி ஸத்குண யுக்தராயிருக்குமவர்கள் தங்களுடனே ஸஹவாஸம்பண்ணியிருப்பார்க்கும் அவர்களுடைய ஸஹவாஸரூபமான ஸம்பந்தங்கொண்டு அஜ்ஞாநகந்த(மது)மின்றிக்கே, அந்த ஸ்லாக்யமான குணமே ஸித்திக்கும். "ஒருசெய் நிரம்ப நீர் நின்றால" என்று தொடங்கி "உறவுதல் தீரக்கடவதாயிருக்கும்" என்றிறே அருளிச்செய்தது. ஆக இத்தால் இவனுக்குண்டான ஸத்குணங்களும் ஸத்துக்களுடைய ஸஹவாஸத்தாலே ஸம்பவிக்குமென்றதாய்த்து; பாகவத ஸம்ஸ்லேஷம் பகவத் ஸம்ஸ்லேஷத்தையும்பிறப்பித்து, அபாகவத ‡விஸ்லேஷத்தையும் பிறப்பித்து இவனையும் கரைமரஞ்சேர்த்துவிடும்" என்றிறே ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தருளிற்று. "ஸத்ஸம்ஸர்க்க [illegible] ஸத்ஸங்காத்பவதி ஹி ஸாதுதாகலாநாம்" எனைக்கடவதிறே. (௬௯)

‡ ஸம்ஸ்லேஷத்தையும் பிரிப்பித்து.

மூ.—தீயகந்தமுள்ள தொன்றைச் சேர்ந்திருப்பதொன்றுக்குத்
தீயகந்தமேறுந் திறமதுபோல் - தீய
குணமுடையோர் தங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்குக்
குணமதுவேயாம் செறிவுகொண்டு. (எ௦)

𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍇𑌵𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌹𑌿।
𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌣𑍀𑌯𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌜𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣

பதவுரை.

தீயகந்தமுள்ளது	கெட்டநாற்றமுடைய
ஒன்றை	ஒருவஸ்துவை
சேர்ந்திருப்பது	அடைந்திருக்கிற
ஒன்றுக்கு	ஒரு வஸ்துவுக்கு
தீயகந்தம்	கெட்டநாற்றம்
ஏறும்	ஏறுகிற
அது திறம் போல்	அந்தப்ரகாரம் போல்
தீயகுணமுடையோர்தங்களுடன்	- துர்க்குணமுடையவர்களோடு
கூடியிருப்பார்க்கு	சேர்ந்திருக்கிறவர்களுக்கு
செறிவு கொண்டு	நிரந்தர ஸம்பந்தத்தினால்,
அதுவேகுணமாம்	அந்த துர்க்குணமே யுண்டாம். ()

வ்யா.—எழுபதாம்பாட்டு.— இதில் பரித்யக்தரான ப்ரதிகூல ஸஹவாஸத்தால் பலிக்குமதையும் அருளிச்செய்கிறார். (தீயகந்தமித்யாதியால்) அதாவது:ஹேயகந்தா (மஃஸா) ஸ்பதமாயிருப்பதொரு லஶுநாதி பதார்த்தத்தைக் கிட்டவிருப்பதொருஸுகந்த பதார்த்தத்துக்கும் தத் ஸம்ஸர்க்கத்தாலே அதிலுண்டான ஸுகந்தம்போய் ஹேயகந்தமானது நாள்தோறும் அதிலே ஏறிவரும் ப்ரகாரம்போலவென்கை. அதுதான் ஸ்வஸமீபமாத்ர ஸம்பந்தத்தால் அல்லாதவற்றினுடைய ஸத்கந்தத்தையும் ஸவாஸநமாகப்போக்கித்,' தன்கந்தத்[illegible]ப்பதாயிருப்ப தொன்

மூ.—முன்னோர் மொழிந்த முறை தப்பாமற்கேட்டுப்
பின்னோர்ந்து தாமதனைப் பேசாதே - தனனெஞ்சில்
தோற்றினதே சொலலி யிது சுத்தவுபதேசவர
வாற்றென்பர் மூர்க்கராவார். (எக)

ஸ்ராவாம்வாம்ஸிஸகஸாநிநிஸ்ருஸ்ருக்
ஸிந்தநதாந்ருவஹிதேந நிஜேநஸ்கா।
ஸேநவோவத்ஸ்ருகயஸ்ரியயாவஹாவம்
ஹாஸாநுயோ஦ியிக்யெபதகேஷீஸ்ரவெ:॥ (எக)

(நீசகுணமுடையேரிதயாதி). அப்படியே ஹேயகுணயுக்தரா யிருக்குமவர்களுடன் ஸம்ஸர்க்கித்தவர்களுக்கும் அநதஹேயகுணமுண்டாம். ''அவர்களுடைய †பிணக்கம் கொணடு அபாகவதஸம்ஶ்லேஷத்தையும் பாகவதவிஶ்லேஷத்தையும்பிறப்பித்தும் பகவத் விஶ்லேஷத்தையும் பிறப்பித்து இவனையும் முடித்துவிடும்'' என்றிறே இதுக்கும் ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்தது. 'ஸதாஸெவநாந்த்ருஸோஸாஸ நிஷேவணாத ௷ க்ஷீயதேசாயநஸ்ருதீ ஜ்ஞாநவைராக்ய ஸத்தய:- ஸதாமஸேவநாந்நித்யமஸதாஞ்ச நிஷேவணாத்।க்ஷீயந்தே சாதகஸ்யந்தி ஜ்ஞாநவைராக்ய பக்தய:'' என்னக்கடவதிறே. ஆக இத்தால் அஸத்துக்களானவிவர்கள் ஸஹவாஸத்தாலே மோக்ஷத்வாதி குணங்கள் ‡வேரோடேபோய் ''அஸந்நேவ- அஸந்நேவ'' என்னும்படியிறேயாவது. (எo)

பதவுரை.

முன்னோர்	பூர்வாசார்யர்கள்
மொழிந்த	அருளிச்செய்த அர்த்தங்களை
முறை தப்பாமல்	கேட்கவேண்டிய க்ரமம் தவறாமல்
கேட்டு	ஶ்ரவணம் பண்ணி
பின்	அநந்தரம்
ஓர்ந்து	மநநம்பண்ணி
தாம்	உபதேசம் பண்ணுகிற தாங்கள்
அதனை	அப்படி கேட்டவர்த்தங்களை
பேசாதே	உபதேசியாமல்

† பிணக்கைக். ‡ சேரப்போய்.

தம நெஞ்சில்	தங்கள் மநஸ்ஸில்
தோற்றினதே சொல்லி	தெரிந்த வர்த்தங்களை உபதேசித்து
இது	"இந்த அர்த்தம்
சுத்த உபதேச வரவாறு	பரிசுத்தமான உபதேசமார்க்கத்தை யுடைத்தானது"
என்பர்	என்று சொல்லுகிறவர்கள்
மூர்க்கராவார்	ஜ்ஞாநஹீநராவர்கள். (எக)

எழுபத்தொன்றாம்பாட்டு.—"நாதநிகரும" என்கிறபாட்டிலே "முன்னவரும் பின்னவரும் மூர்க்கரென விட்டு நடுச் சொன்ன வரை நாளுந்தொடர்" என்று அவர்களைவிட்டு, பற்றும்படியை அருளிச்செய்து, "நல்ல மணம்" "தீபகநதம" என்கிற இரண்டுபாட்டாலும அவாகள் சோத்தியால சேருமத்தை அருளிச செயது, இனிமேல், "முன்னோர்" "பூருவாசாரியர்கள்" என்கிற இரண்டு பாட்டாலும் அநுகூல ப்ரதிகூலரான அவர்களுபதேசபேத (லக்ஷ) ணங்களும் அவர்களில்ஸ்வரூபநாசகரான மூர்க்கருடைய ஸ்வரூபகத (ய) நத்தையும் ஸவரூபவாதகராயிருப்பாராலே உண்டாம்ஸ்வரூப லாபத்தையும சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது. அதில் இப்பாட்டில, "முன்னவரும் பின்னவரும் மூர்க்கரெனவிட்டு" என்று சொன்ன மூர்க்கராவார் இன்னாரென்று சொலலுகிறாரதல, அனறிக்கே ஆசாரவிரோதிகளாயிருக்கிற இவர்கள் படியையும் தனித்து அருளிசசெய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அத்தையும் அருளிச் செய்கிறாராதலாகவுமாம்.

(முன்னோர் மொழிந்தவித்யாதி) "முன்னங்குரவோர் மொழிந்தவசநங்கள்" என்கிறபடியே நமக்கெல்லாம் ப்ரதமஜராயிருக்கிற பெரிய முதலியார் தொடக்கமான ஆசார்யர்கள ஆத்மோஜ்ஜீவநார்த்தமாக அருளிச்செய்த திவ்ய ஸூக்திகளை, (மொழிந்த) என்றது-மொழிந்தவை யென்றபடி. (முறைதப்பாமற் கேட்டு) அப்படி ஹிதரூபமான வசநங்களை ஶிஷ்யாசார்ய க்ரமங்களிலும் ஸம்ப்ரதாய க்ரமங்களிலும் ஒன்றும் தப்பாதபடி ஸதாசார்யர்கள் ஸந்நிதியிலே கேட்டென்னுதல்;

அன்றிக்கே, "முன்னோர் மொழிந்த முறை தப்பாமல் கேட்டு" என்று அவர்கள் தாங்கள் தந்தாம் ஆசார்யவிஷயங்களை, "உத்தாரய [illegible] ஸர்வோபாயவிவர்ஜிதம் உத்தாரயதி ஸம்ஸாராத் ததுபாயப்லவேந து" என்று உத்தாரகராகவும், "[illegible] குருமூர்த்திஸ்திதஸ்ஸாக்ஷாத் பகவாந் புருஷோத்தம:" என்று அவதாரவிசேஷமாக வ்யபதேசித்துப் பண்ணி, தங்கள் சிஷ்யர்களுக்கும் அப்படியே அருளிச்செய்துகொண்டு போந்த க்ரமங்களில் ஒன்றும் தப்பாதபடி கேட்டென்னுதல். (பின்னோர்ந்து) ஸர்வஜ்ஞாநந்தராபேக்ஷமான மநநத்தைப் பண்ணி, (தாமதனைப் பேசாதே) உபதேசகர்த்தாக்களாக வேண்டியிருக்கும் தாங்கள் அப்படியே ஸ்ரவணாதிகளாலே வைசத்யம் பிறந்திருப்பதான அர்த்தங்களை ஸ்ரோதுகாமரானவர்களுக்குச் சொல்லாதே.

இவர்கள் உபதேசிக்கும்படி சொல்லுகிறது (தம்நெஞ்சில் தோற்றினதே சொல்லி) ப்ரமாணாநுஸாரியன்றிக்கே ஏதத்விபரீதமர்த்தங்களுடைய பலகரஹ்ருதயோதி(த)தமாயிருக்கும் அர்த்தத்தையே வாக்காலே சொல்லியென்னுதல். அன்றிக்கே, ஆசார்ய விஷயத்தில் ஊற்றமற்று, ஸ்வல்ப உபகாரமாத்ரத்தையே அங்கீகரித்திருக்கிறவர்களுடைய ஸாபேக்ஷ ஹ்ருதயத்துக்கு ப்ரதிபா(ஸா)ஸித்ததையே அர்த்தமென்று சொல்லியென்னுதலாகவுமாம்.

இப்படி துஷ்ட ஹ்ருதய தூஷிதமாயிருக்குமதனையே உக்தியாபா(ஸா)ஸத்தாலே உபதேசித்தமாத்ரமன்றிக்கே, (இது சுத்த வுபதேசவரவாற்றென்பர்) ஆப்திகூடலாக இந்த அர்த்தமானது ஸாத்யமான உபதேச மார்க்கத்தை யுடையதென்பர்கள். தாங்கள் சொல்லுகிற அர்த்தம் அஸம்ப்ரதாயமாயிருக்கச்செய்தேயும் அத்தை விஸ்வஸிக்கைக்கீடாக "இன்னருளால் வந்த உபதேசமார்க்கத்தை" என்னும்போலேயாய்த்து இவர்கள் தாங்களும் உபதேசித்துப் போருவது. இவர்கள் ஸாரார்த்தங்களுக்கும் இப்படியேயிறே விபரீதங்களைக் கற்பிப்பது.

இவர்கள் ஆபாஸோக்திகள் தான் பயிருக்குக் களைபோலவும் ஆதித்யனுக்கு மந்தேஹர்போலவும் ப்ரதிபா(ஸா)ஸித்து ப்ரணஷ்டமாய்ப் போமதாயிருக்கும். ஆகையாலே தோற்றறிபூராயும் தொழிய

மூ.—பூருவாசாரியர்கள் போதமநுட்டானங்கள்
கூறுவார் வார்த்தைகளைக் கொண்டு—தேறி
இருள்தருமா ஞாலத்தே யின்பமுற்று வாழும்
தெருள்தருமா தேசிகனைச் சேர்ந்து. (எ௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (எ௨)

நிற்பதொன்றானதொன்றென்று தோற்றுகிறது இப்படி தான்தோற்றினதே சொல்லிப்போந்ததிறே. இப்படி †ஸ்ருபதேஷ்டாக்கள் தான் ஆரென்ன; ஸ்வோபதேசாதிகளாலே முடிந்துவிடும் மூர்க்கரென்கிறார்.

முன்பின் பாராதவர்களிறே மூர்க்கராவார், இவர்கள்தாங்கள் ஸ்வரூபாநுரூபமானதாமும் இதுவாயத்து. இப்படி துருபதேசம் பண்ணுவார்- மூர்க்கராவாரென்னுதல், மூர்க்கராவார் இப்படி துருபதேசம் பண்ணிப்போருமவர்களென்னுதல.

“முன்னோர்மொழிந்த” இத்யாதிக்கு ‘நம்மாசார்யர்கள் திருவுள்ளக்கருத்தை நன்றாக அறிந்து அதுக்குத்தகுதியாயிருந்துள்ள உக்த்யநுஷ்டானங்களை ஆசரியாமல், தங்கள் மநஸ்ஸுக்குத் தோற்றினதே சொல்லும் துஸ்ஸ்வதந்த்ர ப்ரக்ருதிகளாய் ஸ்வாசார்ய விஷயத்தில ஸாத்ரமற்றிருக்கும் காப்ப(மஹா) நிர்பாக்ய(ஹோ)ரான ...ஷ்கஹ்ருதயர்க்கு நம் தர்சநத்தில் தாத்பர்யார்த்தமும் ததநுரூபமான அநுஷ்டானமும் தெரியாதாகையாலே மேலெழுந்தவாரியான இடிசிலைப்போலே இவ்வர்த்தம நெஞ்சில் நிலை நில்லாது” என்றிறே அந்திமோபாய நிஷ்டையிலே அஸ்மத் பரமாசார்யரும அருளிச்செய்தருளிற்று. (எ௧)

பதவுரை.

பூருவாசாரியர்கள்	பூர்வாசார்யர்களுடைய
போதம்	ஜ்ஞானத்தையும
அநுட்டானங்கள்	அநுஷ்டானங்களையும்

---

† துருபதேஷ்டாக்கள்.

கூறுவார்	சொல்லுகிறவர்களுடைய
வார்த்தைகளை	சொற்களை
கொண்டு	அங்கீகரித்து
நீர்	நீங்கள்
தேறி	தெளிந்து,
தெருள்தரும்	ஜ்ஞாநப்ரதனாய்
மா	மஹோபகாரகனான
தேசிகனை	ஆசார்யனை
சேர்ந்து	அடைந்து
இருள் தரும்	அஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கவல்ல
மா	விஸாலமான
ஞாலத்தே	பூலோகத்திலே
இன்பமுற்று	ஸுகத்தைப்பெற்று
வாழும்	வாழுங்கள். (௭௨)

வ்யா.—எழுபத்திரண்டாம்பாட்டு — கீழே "தன்குருவின்றாளிணைகள்" என்று தொடங்கி, சரமசேஷி சரணயுகளங்களில் ஸங்கமின்றியிலே யிருக்குமவர்களுக்கு ப்ரதமசேஷியான ஈஸ்வரனை ப்ராப்ய ஸித்தியைப் பண்ணவெண்ணுகையாலே அத்தை அவர்கள் ப்ராபியார்களென்றும், இனி ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந பரிபூர்ணனான ஸதாசார்யனுடைய ஸமாஸ்ரயணத்தாலே ஸ்ரிய:பதியானவன் தானே ஸ்ரீவைகுண்டத்தைத் தந்தருளுமென்றும், இப்படியான பின்பு உஜ்ஜீவநாபேக்ஷை யுடையவர்களெல்லாரையுமதந்தாம் ஆசார்யர்கள பதத்திலே பக்தியைப் பண்ணுங்கோள், கரதலாமலகம்போலே உங்களுக்குப் பரமபத ப்ராப்தியுண்டாமென்றும், இப்படி ஆசார்யன்செய்த உபகாரத்தை அநுஸந்தித்தால் அவனை விஸ்லேஷிக்க விரகில்லை யென்றும்,

அவ்வளவுமன்றிக்கே அவனுடைய அஸேஷஸேஷ வ்ருத்தியிலும் அந்விதனான இவனுக்கு அவனைப்பிரிய ப்ரஸங்கமில்லை யென்றும், இப்படி ஸிஷ்யாசார்யர்களான இருவரும் ஆத்ம தேஹங்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டு போரும் படியையும் அதிலும் சிஷ்யனானவன், ப்ராப்ய தேசத்தில் விருப்பமற்று, அவன திருவடிகளில் கைங்கர்யமே நிரதிசய புருஷார்த்தமென்று ஆதரித்துப் போரும்படியையும், அதுக்கு நிதர்ஸநபூதரான அநுஷ்டாதாக்களையும்

இப்படி ஆசார்யர்கள் ஆதரித்துப் போரு மநுஷ்டானத்தில் அஜ்ஞராயிருக்குமவர்களுடைய உக்தி - ப்ரமஹேதுவாயிருக்குமாகையால் தத்வாதத்தகமான பூர்வர்களுடைய அநுஷ்டானமே ஆதரணீயமென்னுமத்தையும், இப்படி அநுகூல ப்ரதிகூலராக உக்தரான இவர்கள், நிருபண முகேந பரிக்ராஹ்யர் பரித்யாஜ்யரென்னுமத்தையும் இவர்கள ஸஹவாஸத்தால் பலிக்கும் ஸத்குணாஸத்குணங்களையும, ஏவம்பூதரான ப்ரதிகூலர் துருபதேஷ்டாக்களான மூர்க்கரென்னுமத்தையும் அருளிச்செய்து, இதில் அநுகூலரான ஆசார்ய பரதந்த்ரருடைய உபதேசத்தாலே ஆசார்யாபிமாநமாகிற மஹாபலம் ஸித்தித்து வாழும்படியையும் அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, வசநபூஷண தாத்பர்யார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிற இவர், அடியிலே "பின்னவரும் கற்க உபதேசமாய்ப் பேசுகின்றேன்" என்று உபக்ரமித்தது, அந்தப் பரோபதேசத்தை இவ்வளவாக நடத்தி அத்தை உபஸம்ஹரித்தருளுவராய், உஜ்ஜீவநாபேக்ஷையுடையவர்களைக்குறித்து, பூர்வாசார்யர்களுடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநப்ரதிபாதகங்களான ஆப்தவசநத்தால விஸ்வஸ்தராய், ஜ்ஞாநப்ரதநாதி முகேந ரக்ஷித்துப்போரும்பெருமதிப்பனான ஆசார்யனை ஆஸ்ரயித்து, அஜ்ஞாநாவஹமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆநந்தத்தையுடையராய் நீங்கள் வாழுங்கோளென்று தலைக்கட்டியருளுகிறார்.

வாழ்கைக்கு அடிசொல்லுகிறது (பூருவாசாரியர்கள் போதமநுட்டானங்கள் கூறுவார்வார்த்தைகளைக்கொண்டு) என்று; அதாவது - தத்வயாதாத்ம்ய வித்தமரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் தொடக்கமாக இவ்வருகுள்ள பூர்வாசார்யர்களுடைய நிர்மலமாயிருப்பதான யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமென்ன, தததநுரூபமாணமறுவற்ற அவர்கள் அநுஷ்டானங்களென்ன, இவற்றை ஆசார்யப்ராப்திக்கு ஹேதுவாக ஹிதம் சொல்லுமவர்களுடைய வார்த்தைகளைக்கொண்டு.

(நீர்தேறி) ஸாஸ்த்ரஜ்ஞாநம்போலேபுத்தே(ஷ-ூஸ)ஸ்சலநகாரணமாயிராதே, சித்தநைர்மல்யத்தைப் பண்ணுமதாய் ஸுகரமாயிருப்பதானவார்த்தைகளைக்கொண்டு நீ. தேறி; அதாவது கொடியைக்கொள்கொம்பிலே துவக்கும்போது சுள்ளிக்கால் வேண்டுமாபோலே ஆசார்யாந்வயத்துக்கும் இதுவேணுமெ[illegible]ஹித்து, இத்

தை ஹிதரூபமாகக் கைக்கொண்டென்கை. "போதமநுட்டானம்" என்றது - ஜ்ஞாநமநுஷ்டாநமென்றபடி. (போய) போதத்தைப் போகமென்கிறது. (கூறுவாரவார்த்தைகளைக்கொண்டு நீர்தேறி) சாஸ்த்ரங்களையெல்லாம் வரியடைவே கற்றாலும் அதில் ஆஸ்திகராயத்தெளிவு பிறகாது, உஜ்ஜீவிக்கை அரிதாயிருக்கும். அந்தசாஸ்த்ரார்த்தங்களை அநுஷ்டிப்பாரையபின் சென்றிருக்குமவர்களுடைய வார்த்தை ருசி விஸ்வாஸங்களையுடையராய்த் தெளிவு பிறந்தது, உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உடலாயிருக்கும். ஆகையால உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்றிருக்கிற நீங்கள் அவர்கள் வார்த்தைகளைக்கேட்டு,

(௩)"அஸம்ஸாரஸம்ஸர்கஜ்ஞாஸ்ரவாவாயா ஸாத்விஸ்ஸஹ- அதராமஃ பரலோகாசமா ஸ்ருத்வாவாயுஷ்மந்தஸ்யஹ" என்கிறபடியே ஆஸ்ரயணைக்குக்கு முனபே ஸததையுடையராய அந்த ஸத்தாஸம்ருத்திகளுக்கு உறுப்பாக ஸதாசார்யஸமாஸ்ரயணத்தைப்பண்ணி, ததாஸ்ரயணபலத்தையும் இஙகே அநுபவியுங்கோள்.

(நீர்தேறி) கலங்கின நீர் தெளியுமாபோலே அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே கலுஷமநாக்களா யிருக்கிற நீங்கள் மந்த்ராக்ர்யமான அவர்கள் வார்த்தையாகிற தேற்றும் விரையாலே தேற்றப்பட்ட தெளிவையுடையராய், அநத தெளிவுக்கு அநுகுணமாக ஆசார்ய ஸமாஸ்ரயணத்தைப் பணணி, அத்தால் வரக்கடவபலத்தையும் ப்ரத்யக்ஷமாக புஜியுங்கோள். நீங்கள் அவர்கள போதத்தாலே தேறி, அநுஷ்டாநததாலே தேசிகனைச் சேருங்கோள், (க) "தமேகம் ஸாதநோபாயம் - தமேகங்குருமாப்நுயுஃ" என்னுமாபோலே.

ஆகையால் அவர்கள் அத்யந்த பார தந்த்ர்ய ஜ்ஞாநத்தையும், அதடியாக ஆசார்யாநுவர்த்தநாதிகளைப்பணணிப் போந்தவர்கள் அநுஷ்டாநங்களையும் கேட்டால், மநஃ ப்ரஸாதமுண்டாய், அதடியாக ஆசார்ய ஸமாஸ்ரயத்ணைதயும் பண்ணி, தத் ப்ராப்தி பலத்தையும் லபிக்கலாமாயிருக்குமே இவர்களுக்கு.

இனி இப்படி ஆப்தவசநாபிஜ்ஞராய்க்கொண்டு ஆசார்ய ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணுமவர்கள், பெறும்பேற்றைச் சொல்லுகிறது.

(க) ஸ்ரீ யு-

(தெருள்தருமாதேசிகனைச் சேர்ந்து, இருள்தருமாஞாலத்தே நீர் இன்பமுறறுவாழும்) என்று. அதாவது: ஜ்ஞாநாதி பரிபூர்ண னாகையாலே ஜ்ஞாநப்ரதாநாதிகளைப்பண்ணி ரக்ஷிக்கும்மஹோப காரகனான ஆசார்யனை ஆஶ்ரயித்து, அந்த ராஜகுலமாஹாத்ம்யத் தாலே அஜ்ஞாநாவஹமுமாய (க) "இலலை கணடரின்பம்" என்னு மபடி ஸுகலேஶரஹிதமான ஸம்ஸாரத்திலே "தெளிவிசும்பு திருநாடான * நலமந்த மில்லதோர் நாட்டிலுணடான * அந்தமி ல பேரின்பமாகிற நிரதிஶய ஸுக ரூபமான ஆநந்தத்தையுடைய ராய் நீஙகள் வாழுங்கோளென்கை.

(நீர்வாழும்) (௨) "பெரியார்க்காட்பட்டக்கால் பெறுதபயன் பெறுமாறு" என்கிறபடியே ஆசார்ய கைங்கர்யமாகிற பெறுதற் கரிய பேறறை * அவனிந்நாடு தன்னிலிருக்கும் நாள செய்து, அந் தக் கைங்கர்யரூப ஸமபத்தைப்பெற்று, அதில்ரஸிகராய்வாழுங் கோள். ஸம்பததடியாகவிறே வாழுவது.

(இருளதருமா ஞாலத்தே யின்பமுற்றுவாழும்) தேஶாந்தரே தேஹாந்தரேயன்றிக்கே,(க)"இங்கே காணஇப்பிறப்பே மகிழ்வர்" என்கிறபடியே இந்த தேசத்திலே இந்த தேஹத்தோடேயிருந் து, ஆசார்யாபிமாநமாகிற நிலைநின்ற ஸம்பத்தைப்பெற்று வாழுங் கோள். "ஜொஉயு-மோதத்வம்" என்னக்கடவதிறே. "பின்ன வருங்கற்க வுபதேசமாய்ப் பேசுகின்றேன்" என்கிற இவருடைய வார்த்தை "நீர்வாழும்" என்கிற வாழ்வோடே தலைக்கட்டிற்று. ஆகையால், ஆசார்ய ஸமாஶ்ரயணமென்றும், வாழ்வென்றும் இர ண்டில்லையிறே. இத்தால் (ங) "ஆவாய-ஸுவ ஸுாசெ-ந ஐஐஸ வ-ஜஸிவுதழ்|வ ஜாஹு-யாஜீகிவிமு,வெஸாயஸு)ாஷி ஸஸு-வீஸ வெத - ஆசார்யஸ்ய ப்ரஸாதேந மமஸர்வமபீப்ஸிதம்|ப்ராப்நுயா மீதி விஶ்வாஸோ யஸ்யாஸ்திஸஸுகீபவேத்" என்கிறப்ரமாணார்த் தம் சொல்லப்பட்டதாய்த்து. (எ௨)

(க) தி-வாய்-௯-௧-௯, (௨) தி-வாய்-௧0-௯-௧0,

மூ.—இந்த வுபதேசரத்தின மாலைதன்னைச்
சிந்தைதன்னில்நாளும் சிந்திப்பார்-எந்தை
எதிராச ரின்னருளுக் கென்று மிலக்காகிச்
சதிராக வாழ்ந்திடுவர் தாம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பெரியஜீயரருளிச்செய்த

உபதேசரத்தினமாலை

முற்றிற்று.

பதவுரை.

இந்த	இப்படிப்பட்ட
உபதேசரத்தினமாலைதன்னை	உபதேசரத்நமாலையென்கிற ப்ரபந்தத்தை
சிந்தை தன்னில்	மநஸ்ஸில்
நாளும்	நிந்தோறும்
சிந்திப்பார்	அநுஸந்திக்குமவர்கள்
தாம்	சரமபர்வநிஷ்டரான தாங்கள்
எந்தை	எமக்கு,ஸ்வாமியான
எதிராசர்	எம்பெருமானருடைய
இன்	இனிய (நிர்ஹேதுகமான)
அருளுக்கு	க்ருபைக்கு
என்றும்	எப்போதும்
இலக்காகி	லக்ஷ்யபூதராய்
சதிராக	நேர்த்தியாக (வ்யாவ்ருத்தமாக)
வாழ்ந்திடுவர்கள்	வாழப்பெறுவர்கள். (எங)

வ்யா.—எழுபத்துமூன்றாம்பாட்டு—நிகமத்தில் ஸத்ஸம்ப்ர தாய பரம்பரா ப்ராப்தமான ஸகலார்த்தங்களையும் ஸர்வர்க்கும் உபதேசிக்கக்கடவோமென்று உபக்ரமித்து அப்படியே அதனை

வும் நடந்துபோந்த இப்ப்ரபந்தத்தை நிகமித்தருளி இப்ப்ரபந்தாந்வயமுடையவர்களுடைய பலத்தையும் அருளிச்செய்து, தலைக்கட்டியருளுகிறார் (இந்தவுபதேசரத்தினமாலைதன்னை) என்று தொடங்கி. அதாவது – ஸகல ப்ரபந்த வ்யாவ்ருத்தமான இந்த உபதேசரத்தினமாலையாகிற ப்ரபந்தந்தன்னை மநஸ்ஸிலே ஸர்வகாலமும் மநநம் பண்ணுமவர்கள், நமக்குச் சேஷியான எம்பெருமானாருடைய நிர்ஹேதுக க்ருபைக்கு ஸர்வகாலத்திலும் விஷயமாய் வ்யாவ்ருத்தமாக பகவதநுபவ கைங்கர்யாதிகளைப்பெற்று, ஸுகிக்கப் பெறுவர் என்கிறார்.

(இந்த வுபதேசரத்தினமாலை தன்னை) கீழ் அடங்கலும் ஸிம்ஹாவலோகந ந்யாயமாகக் கடாக்ஷித்து, இந்தவென்கிறார். முகமறிந்தவன் கோத்த முத்துமாலைபோலே இதுவும் "ஒரு ரத்நமாலை இருந்தபடியே" என்று தமக்கு ஆதரணீயமாக இருக்கிறபடி. இதுதான் உபதேசார்த்தங்களான ரத்நங்களாலே செய்யப்பட்டதாயிருக்கை. "மாணிக்கமாலை" "நவரத்நமாலை" என்னுமாபோலே இதுக்கும் "உபதேசரத்நமாலை" என்று நிரூபகமாயிருக்கிறது.

"உபதேசரத்தினமாலை" என்கையாலே உபதேசபரம்பரா ப்ராப்தங்களாய் வந்த அர்த்தவிசேஷங்களாலே தொடையுண்டிருப்பதாயிருக்கை. மாலைதான் தொடையுண்கிறவற்றில் ஒன்று குறைந்தாலும் பேரிழவாயிருக்கும். அப்படியே இதுவும், * குருமாமணியான புருஷரத்நங்களினாலே கோப்புண்டதாயிருக்கும்; அதாவது "நம்பெருமாள், நம்மாழ்வார்" என்று தொடங்கி, திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யளவாக ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஒன்றும் நழுவுதலின்றிக்கே நன்றாக நடந்துபோந்ததாயிருக்கை.

"திருவருள்மால்" என்று தொடங்கி, "திருமலையாழ்வார் பதங்கள் முன்பென்னுட்சேர்ந்தனவே" என்றும், 'லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்ஹாம்-லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்" என்று தொடங்கி "நாதயாமுனமத்யமாம் வஜ்ர மஸ்வோஸ்ஜநாம் - அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. இதுதான் 'மாலாலக்ஷணங்களை யுடைத்தாயிருக்குமென்னுமது இவர் சேர்த்தருளின சேர்வையிலே காணலாயிருக்குமிறே.

அதுதான் ஆழ்வார்கள் பதின்மரையும் ஒரு கையாகவும் ஆண்டாள் மதுரகவியாழ்வார் யதிராசராமிவர்களை நடுநாயகமாகவும் "நாதமுனி முதலான நந்தேசிகர்" என்று தமக்கு முன்புண்டான ஆசார்யர்களெல்லாரையும் ஒரு கையாகவும் இப்படி எல்லாத்தையும் சேர்த்துப் பிணைத்து, ஒரு மாலையாம்படியிறே செய்தருளிற்று. ஏவம்வித வைலக்ஷண்யத்தையுடைய இந்த மாலையை (சிந்தைதன்னில் நாளும் சிந்திப்பார்) மாலையானது மார்புக்கு அலங்காரமாய் தரிக்கப்படுமதாயிருக்கும் (க) "மார்வத்து மாலை" என்னக்கடவதிறே.

"உபதேசரத்தினமாலை தன்னைத் தன்னெஞ்சு தன்னில் தரிப்பவர்" என்றும், "உபதேஶரத்நாநாம் த்ராம் ஶ்ரேயஸ்திமே ஹ்ருதயே நிக்ஷிப்ய - உபதேசரத்நமாலாமிமாம் தததி யே ஹ்ருதயே நித்யம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இதுவும் மஸ்தகக்கு அலங்காரமாய் தரிக்கப்படுமதாயிருக்கும். மார்பும் மநஸ்ஸும் சேர்ந்திறே யிருப்பது. (மாலைதன்னைச் சிந்தை தன்னில் நாளும் சிந்திப்பார்) இதுதான் பெருவிலையனாக மதிக்கப்படுமதான ரத்நமாலையாகையாலே இத்தை வாடாமாலைபோலே நாடோறும் பூண்டிருக்கலாயிருக்கும். இப்படி விலக்ஷணஜ்ஞஹ்ருத்ய(உ)மான இவ்வார்த்தம் மநோஹரமாயிருக்கையாலே இத்தை ஸர்வகாலத்திலும் மநநம் பண்ணும்படியாயிறே யிருப்பது. "ஜபதவ்யம் குருபரம்பரையும் த்வயமும்" என்னக்கடவதிறே.

இப்படி மநநம் பண்ணுவார்க்கு ஒரு பலம் வேணுமே; அந்தப் பலத்தை இன்னதென்று உபபாதிக்கிறதுமேல். (எந்தை எதிராசர் இன்னருளுக்கென்றும் இலக்காகிச் சதிராக வாழ்ந்திடுவர் தாம்) என்று; அதாவது (க) "ஸ்வஹஸ்தோத்ராஹ்மவத்தாவஸ்யயே விஷ்ணோ: - அஸ்மத்குரோர்ப்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:", என்கிறபடியே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ப்ராப்தி சொல்லும்படியான ஆப்தியையுடையரான எம்பெருமானாருடைய நிர்ஹேதுகமான அபாரகாருண்யத்துக்குப் பாத்ரபூதராய் வாழப்பெறுவர்கள்.

அதாவது (உ) "வளர்த்த இதத்தாய்" என்னும்படி *இந்தத் தரிசனத்தை எம்பெருமானார் வளர்த்தருளினவராகையாலே தர்சந தாத்பர்யார்த்தங்களை யெல்லாம் ப்ரதிபாதிக்குமதான இப்ப்ரபந்தாந்வயமுடையவர்களுக்கும் பலப்ரதர் இவரென்கை; இது

(க) வை-ஸ்த- (உ) இ-வாய்-தனியன்.

தான் ஆழ்வார்களடியாயிருக்கையாலே இதின் வாசியறிந்து பரிபா லிப்பார் இவரிறே. இத்தை இவர்கள் நாளும் சிந்திக்கையாலே அருளும் இவர்கள்பக்கல் என்றும் உண்டாயிருக்கிறபடி.

(எதிராசரின்னருளுக் கென்றுமிலக்காகி)* அருளாழியம் மானான ஈஸ்வரன் அருள்மறுத்த காலத்திலும் (க) "உன்னருளின் கண்ணன்றிப் புகலொன்றுமில்லை" என்றும் (உ) "யதிராஜ ஸ்ய ஹ்ருதயாம்பு - ஜமத்யே தவ ஸ்நேஹ நராணஃ - யதிராஜ தயாமயூராபோ-தஸ்ய மாதாய சரணஃ" என்றும் ஓதுகிறபடி புகலாயிருக்கிற அருளுக்கு என்றுமிலக்காகி, எந்தையான முறையாலே மாறுதிருக்கிற அவருடைய கருணாகடாக்ஷத்துக்கு நித்யலக்ஷ்யபூதராய.

(சதிராகவாழ்ந்திடுவர்)* (க) மாசதிரான பகவந் நிர்ஹேதுகக்ருபையைப்பெற்று வாழுமதிலும் சதிராக வாழ்ந்திடுவார்தாம். (ங) "ஆளுரியனாய் அடியேன் சதிர்த்தேனின்றே" என்றிறே அபிமாந நிஷ்டர்வார்த்தையிருப்பது. சதிராகவாழ்கை யாவது - ஸ்வதந்த்ரனான ஈஸ்வரனுடைய க்ருபைக்குவிஷயமானவர்களைப்போலே (ச) "நலிவானின்ன மெண்ணுகின்றாய" (ரு) "ஆற்றங்கரைவாழ் மரம்போ லஞ்சுகின்றேன்" (சா) "இடையனெறிந்த மரமேயொத்திராமே, யடையவருளாய" என்று பயாபய(ஸபாஸ)ங்களோடே வர்த்திக்கையன்றிக்கே இவருடைய அபிமாநத்துக்கு விஷயமானவர்கள த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களிரண்டிலும் ஒருகரைசலற்று, மார்விலே கைவைத்துகொண்டு, (எ) "நிர்ஹேதோ நிர்ஹேயாஸி - நிர்ப்பரோ நிர்ப்பயோஸ்மி" என்கிறபடியே நிர்ப்ப(ஸ)ராய், (அ) "வையம்மன்னிவீற்றிருந்து" என்கிறபடியே, வ்யாவ்ருத்தராய், ஞாலம் புகழும்படி இருளதருமா ஞாலத்திலே இன்பமுற்றுவாழும் பேறுபெறுவர்கள். அதாவது (கூ) "நந்தலைமிசையே பொங்கிய கீர்த்தி யிராமாநுசனடிப் பூமன்னவே" என்கிறபடியே ஜீயராலே ரத்நமாலை பூட்டப்பட்டவர்கள், எம்பெருமானாராலே பூமுடிசூட்டப்பெற்று, வாழப்பெறுவர்கள்.

(க) ரா-நு சஅ. (உ) யதிவிம்ஶ உ0. (ங) கண்ணி-ங.
(ச) தி-வாய்-எ-க க, (ரு) தி-மொ கக்-அ-க. (சா) தி-மொ-கக-அ க.
(எ) ந்யாஸவிம்ஶதி. (அ) தி-வாய்-ச-ங-கக. (கூ) ரா-நூ-௧0அ.

வாழ்வுக்கு அடியாவது முடியும் மாலையுமிறே (௧)"அடிசூடு மரசு" என்னுமாபோலே.

(௨) ".உன்பதயுகமாம் ஏர்கொண்ட வீடு" என்றிறே தந்நிஷ்டருடைய ப்ராப்ய வேஷமிருப்பது. (௩)"ஸமஸ்தக்லேஶாபஹம் நிரதிஶயஸுகாவஹமாத்மீயம் ஸ்ரீமத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶிரஸிக்ருதம்த்யாத்வா அம்ருத ஸாகராந்தர்நிமக்நஸ் ஸர்வாவயவ ஸ்ஸுகமாஸீத" என்றிறே அவருடைய ப்ராப்யமிருப்பது. அதின் எல்லை நிலமிறே இது. (௪) "இராமாநுசன் சரணாரவிந்தம் நாம் மன்னிவாழ" (௫) "உன் இணைமலர்த்தாள் என்றனுக்கும் அது" என்னக்கடவதிறே.

இத்தால் எம்பெருமானாருடைய க்ருபைக்கு இலக்கானவர்கள், (௬) "உன்தொண்டர்கட்கே அன்புற்றிருக்கும்படி" என்கிறபடியே அவர்க்குப் பாதசாயாதிகள் போலே பரதந்த்ரராகையாலே அவருடைய திருவடிகளான "தன்னாரியனுக்கு இன்று தன்னிலிருக்கும் நாள் ஆனவடிமைகள் செய்து வாழப்பெறுவாக ளென்றபடி. (௭) "தன்னையுற்றாட்செய்யும் தன்மையினோர் மன்னு தாமரைத்தாள் தன்னையுற்றாட்செய்யவிராமாநுசன் தன்றகவால், இன்றென்னையுற்றான்" என்னக்கடவதிறே. "அல்லாதபோது ப்ராப்ய ப்ராபகங்களுக்கு ஐக்யமில்லை" என்றிறே யருளிச்செய்தது.

(அ) "ஶப்தாதிபோகவிஷயாருசிரஸ்மதீயா நஷ்டா பவத்விஹ பவத்தயயா யதீந்த்ர - த்வத்தாஸ தாஸகணநாசரமாவதௌ யஸ் தத்தாஸதைகரஸதா விரதாமமாஸ்து" என்றிறே ஜீயர் தாமும் ப்ரார்த்தித்தருளிற்று. இவர் தாம் * திருவாய்மொழிப்பிள்ளை மாதகவால் வாழும் மணவாளமாமுனிவரிறே. அன்றிக்கே, (௯)"பரந்தாமமென்னுந் திவந்தரும்" என்றும், (௧) "தன்னை யெய்தினார்க்குத்தானங்கொடுப்பது தன்றகவென்னுஞ்சரண்கொடுத்தே" என்னும்சொல்லுகிறபடியே அவருடையப்ரஸாதமடியாகப்ராப்யபூமியான பரமபதத்திலே யகவதநுபவகைங்கர்யங்களைப்பெற்று ஸ்வரூபாநுரூபமாக வாழப்பெறுவர்களென்றுமாம்.

(௧௦)"பாவளருந்தமிழ்மாலை பண்ணிய நூலிவையைந்துமைந்தும் வல்லார்,பூவளருந் திருமகளா லருள் பெற்றுப் பொன்னுலகிற்

(௧) பெரு-தி-௧௦-எ. (௨) ரா-நு-அ௧. (௩) வைகு-கத்யம்.
(௪) ரா-நு-௧. (௫) ரா-நு-எ௫. (௬) ரா-நு-௧௦எ.
(௭) ரா-நு-௯௫. (அ) யதி-விம்ஶதி. (௯) ரா-நு-௧௧.
(௧௦) தி-மொ-௧௧-௯-௧௦.

பொலிவார் தாமே" என்னுமாபோலே "ஞானமறுட்டானம்" என்று தொடங்கி, "தானெனைக்குந்தந்தருமெ" என்றும் "உய்யநினைவுண்டாகில்" என்று தொடங்கி, "பரமபத மூங்களுக்காம" என்றிறே ஆசார்யாபிமாந நிஷ்டருடைய ப்ராப்ய வேஷத்தை நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்தது. "மாமலராள் கோன் மடியில் வைத்துக்கசுரும் வாழ்வு நமக்குஎதிராசனருளும் வாழ்வே" என்று தாமும் மநோரதித்தருளினாரிறே.

(வாழுந்திடுவர் தாம்) பகவதபிமாந நிஷ்டராயிருக்குமவர்களில், வ்யாவ்ருத்தராயிருக்கும தாங்கள் (எந்தையெதிராசரின்னருளுக் கிலக்காகி யென்றும வாழுந்திடுவர்) இங்கு ஒருகால் எம்பெருமானாருடைய அருளுக்கு இலக்கானவர்கள் அங்கே நித்ய கைங்கர்ய நிரதராய், வாழப்பெறுவர்கள "அருளாலடியேனை யபிமானித்தருளி, யநவரதமடிமை கொள்ள" என்னக்கடவதிறே. (என்றுஞ்சதிராகவாழ்ந்திடுவர்)(க)"சுத்ருவானு துவாவி-அதராபரதாசாபி" என்கிறபடியே அங்கே போனாலும் அவர் உகந்தவிஷயமென்று அவனை அநுபவிக்குமதொழியத் தங்கள உகப்புக்கீடாக அநுபவிக்கிற இளிம்பின்றிக்கே யிருப்பார்கள் (வாழ்ந்திடுவர்) வாழ்க்கையிலஸம்ஶயமில்லை (உ)"நிஸ்ஸம்ஶயஸ்து தத்பக்தபரிசர்யாரதாத்மநாம்" என்னக்கடவதிறே.

(என்றும் சதிராகவாழ்ந்திடுவர்) இவர் க்ருபாபலமாக(௩) "பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே" என்கிறபடியேகாலதத்வமுள்ள தனையும் ஸ்வரூபாநுரூபமான மங்களாஶாஸந ரூப கைங்கர்யத்திலே அந்வயித்து வாழப்பெறுவர்கள். * ஆளுமாளாரென் றிருக்கிறவனுடைய தனிமையைத்தீர்க்கைக்காகவாய்த்து, பாஷ்யகாரரும் இவரும் உபதேசிப்பது" என்றிறே அருளிச்செய்தது. ஆகையால் * திருத்தித்திருமகள் கேள்வனுக்காக்குகை இவர்க்குப் பணியிறே. இதிறே ஸாக்ஷாத் பலமாயறுவது, ஆக இப்ப்ரபந்தாரம்பத்திலே "எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால்" என்று உபக்ரமித்ததற்குச்சேர "எந்தை எதிராசரின்னருளுக் கென்றுமிலக்காகி" என்று ப(ல)ல வேளையிலும் அப்படியே அருளிச்செய்து தலைக்கட்டியருளினாராய்த்து.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

உபதேசரத்தினமாலை வ்யாக்யாநம்

(க) ஸ்தோத்ர (உ) (௩) திருப்பல்லாண்டு கஉ

மூ.—மன்னுயிர்காளிங்கே மணவாளமாமுனிவன்
பொன்னடியாஞ் செங்கமலப் போதுகளை உன்னிச்
சிரத்தாலே தீண்டில் அமானவனும் நம்மைக்
கரத்தாலே தீண்டல் கடன்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (எச)

பதவுரை.

மன்	பொருந்துமுடைய
உயிர்காள்	சேதநர்களே!
இங்கே	இந்த லோகத்தில்
மணவாளமாமுனிவன்	மணவாளமாமுனிகளுடைய
பொன்னடியாம் செங்கமலப் போதுகளை	ஸ்பருஹணீயமாய செந்தாமரைப் புஷ்பம்போலதி ஸுந்தரமான திருவடியாகிற "பொன்னடியாம் செங்கமலப்போது" என்னும் திருநாமத்தையுடைய ஸ்ரீபாதுகைகளை
உன்னி	ஊன்றி
சிரத்தாலே	ஶிரஸ்ஸினால்
தீண்டில்	ஸ்பர்ஶிக்கில்
அமானவன்	அமாநவரென்பவன்
நம்மை	மணவாளமாமுனிகள் யாஶ்ரயித்த நம்மை
கரத்தாலே	கையினால்
தீண்டல்	ஸ்பாஶித்தல்
கடன்	அப்ரயோஜநமாம். (எச)

யா நவடிகளே சரணம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஶடரிபுபதபத்மயுக்மப்ருங்கோ வரவரயோகி கதாம்ருதாந்தரங்கः|
அகதயதுபதேசரத்நமாலாவிவ்ருதிமிமாம்ஜகதார்யயோகிவர்யः||
பிள்ளைலோகார்ய ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

உபதேசரத்தினமாலை முற்றிற்று.